

TIISTAI, 21. HUHTIKUUTA 2009

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

(Istunto avattiin klo 17.05.)

1. Istuntokauden uudelleen avaaminen

Puhemies. – (DE) Julistan Euroopan parlamentin torstaina 2. huhtikuuta 2009 keskeytetyn istuntokauden uudelleen avatuksi.

2. Puhemiehen julkilausuma

Puhemies. – (DE) Hyvät kollegat, Italian viime vuosikymmeniin pahimmassa maanjäristyksessä Abruzzon alueella 295 ihmistä menetti henkensä hirveällä tavalla. Pahiten kärsi L'Aquilan kaupunki. Olemme kaikki kauhuissamme tämän luonnonkatastrofin väkivaltaisesta voimasta ja sen traagisista seurauksista. Jopa 40 000 ihmistä jäi kodittomiksi pääjäristyksen ja useiden jälkijäristysten seurauksena. On arvioitu, että kolmasosa taloista L'Aquilan maakunnassa, johon järistys vaikutti erityisen paljon, tuhoutui tai vahingoittui. Haluaisin käyttää tämän tilaisuuden tämän päivän täysistunnossa ilmaistakseni Euroopan parlamentin puolesta syvän myötätuntomme kaikille tämän hirtittävän maanjäristyksen uhreille.

Haluaisin myös kaikkien täällä olevien puolesta ilmaista syvän myötätuntomme ja surunvalittelumme kuolleiden perheille sekä solidaarisuutemme Italiaa, sen kansalaisia ja sen viranomaisia kohtaan tänä surullisena aikana. Ajatuksemme ovat niiden luona, jotka menettivät henkensä, loukkaantuivat tai joutuivat kodittomiksi, ja kaikkien niiden luona, joihin tämä katastrofi vaikutti. Pyydän teitä nousemaan ja viettämään hiljaisen muistohetken.

(Parlamentti nousi ja vietti minuutin hiljaisen hetken)

Kiitos.

3. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

4. Valtakirjojen tarkastus: ks. pöytäkirja

5. Naisiin kohdistuva väkivalta (kirjallinen kannanotto): ks. pöytäkirja

6. Yhteispäätösmenettelyä noudattaen annettujen säädösten allekirjoittaminen: ks. pöytäkirja

7. Oikaisut (työjärjestyksen 204 a artikla): ks. pöytäkirja

8. Puhemiehen ilmoitus: ks. pöytäkirja

9. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

10. Rauenneet kirjalliset kannanotot: ks. pöytäkirja

11. Vetoamukset: ks. pöytäkirja

12. Neuvoston toimittamat sopimustekstit: ks. pöytäkirja

13. Kirjalliset kannanotot (vastaanotetut asiakirjat): ks. pöytäkirja

14. Määrärahojen siirrot: ks. pöytäkirja

15. Käsittelyjärjestys

Puhemies. – (DE) Puheenjohtajakokouksen työjärjestyksen 130 ja 131 artiklan mukaisesti torstaina 16. helmikuuta pitämässään kokouksessa laatima lopullinen esityslistaluonnos on jaettu. Siihen on ehdotettu seuraavia muutoksia:

Tiistai:

Olen vastaanottanut Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmältä pyynnön, joka koskee sitä, että Gunnar Hökmarkin mietintö ydinturvallisuutta koskevan yhteisön kehityksen perustamisesta poistetaan esityslistalta.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, meidän pitäisi lykätä Gunnar Hökmarkin ydinturvallisuutta koskevan yhteisön kehityksen perustamisesta laatiman mietinnön käsittelyä kahdesta syystä: ensimmäinen syy on se, että oikeudellisten asioiden valiokunta on tukenut näkemystä, jonka mukaan komission ehdotuksessa on perustavanlaatuinen käsittelyä koskeva ongelma, koska Euratomin säännöissä säädetään, että komission on saatava teknisen valiokunnan kanta ennen ehdotuksen käsittelyä, ja sitä se ei ole tehnyt kahdesti. Oikeudellisten asioiden valiokunnan mielestä tämä on olennainen puute: se on toisin sanoen puute, jonka takia ehdotus on peruutettava, ja komission on annettava se uudelleen voimassa olevien sääntöjen mukaisesti. Toinen syy on se, että kiirehtimiselle ei ole perusteita, koska näitä säännöksiä sovelletaan ainoastaan voimалоihin, jotka voidaan rakentaa vuoden 2015 jälkeen. Siksi ei ole mitään syytä kiirehtiä, ja meidän ei tarvitse hyväksyä tekstiä, jonka käsittelyssä on ollut näin huomattava puute.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (SV) Arvoisa puhemies, minun mielestäni meidän pitäisi ehdottomasti tehdä tästä asiasta päätös tämän täysistunnon aikana. Siihen on monia syitä. Ensinnäkin, tämä on ehdotus, josta parlamentti on keskustellut aiemmin ja joka on nyt tullut uudelleen käsiteltäväksi, ja neuvosto on keskustellut siitä vuodesta 2003 alkaen. Nyt on viimeinkin aika tehdä päätös. Oikeudellisen tilanteen osalta, asiantuntijaryhmä, johon Monica Frassoni viittaa, antoi kantansa tästä ehdotuksesta, ja sen jälkeen tehtiin mukautuksia. Teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunnan hyvin suuren enemmistön ja Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän edustajat erottaa toisistaan kysymys siitä, onko tämä uusi ehdotus vai ehdotus, jota olemme käsitelleet vuodesta 2003 alkaen. Luulen, että kaikki muut ovat samaa mieltä siitä, että olemme käsitelleet tätä ehdotusta jo kauan. Jossakin vaiheessa meidän on pystyttävä tekemään päätös, erityisesti siksi, että monet maat suunnittelevat tällä hetkellä ydinvoimaloiden rakentamista. Siksi meille on mielestäni erittäin tärkeää saada Euroopan unioniin vahva ja vakaa lainsäädäntö, joten ehdotan, että äänestämme tänään sen puolesta, että äänestämme tällä viikolla ydinturvallisuusdirektiivistä.

(Parlamentti hylkäsi pyynnön)

Keskiviikko:

Puhemies. – (DE) Olen vastaanottanut Euroopan liberaalidemokraattien ryhmältä pyynnön, joka koskee sitä, että äänestystä päätöslauselmaesityksestä arktisten alueiden suojelua koskevan kansainvälisen sopimuksen tekemiseen tähtäävien neuvotteluiden aloittamisesta lykätään.

Diana Wallis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, meillä oli tästä lyhyt keskustelu, kun äänestimme viime täysistunnossa.

Ongelma on seuraava: keskustellessamme komission ja neuvoston kanssa monelle meistä parlamentin jäsenistä kävi selväksi, että äänestysksemme päätöslauselmasta ei ollut asianmukaista, ja siksi pyysimme siinä vaiheessa lykkäämään sitä.

Katson, että nyt näkemyksemme on se, että päätöslauselmaa ei tarvita. Parlamentti ilmaisi näkemyksensä tästä asiasta muutama kuukausi sitten. Se riittää aivan hyvin, sitä ei tarvitse tehdä uudelleen tässä vaiheessa. Muiden toimielinten kanssa käymämme keskustelu oli arvokas, mutta päätöslauselmaa ei tarvita.

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, myönnän olevani hieman hämmästynyt, koska kukaan ei ajatellut tämän päätöslauselman olevan tarpeeton, kun keskustelimme siitä. Ei ehdottomasti kukaan, ja kaikkein vähiten Diana Wallis.

On tietysti totta, että komissio viittasi siihen, että Euroopan unioni halusi liittyä arktiseen neuvostoon ja niin edelleen. Omalta osaltani katson, että komission ilmaiseman toiveen mukaisesti tämä päätöslauselma, jossa

todetaan hyvin selkeästi, että haluamme kieltää porauksen ja tehdä arktisesta alueesta demilitarisoidun vyöhykkeen, on todellakin erityisen tärkeä, etenkin, kun se annetaan aikana, jolloin rajavaltiot pullistelevat lihaksiaan – myös sotilaallisia lihaksiaan – tällä alueella saadakseen omaisuutta ja porausmahdollisuuksia.

Poliittisesta näkökulmasta on siten ehdottoman olennaista, että äänestämme tästä tekstistä, ja tämä Diana Wallisin – sekä osan parlamentista – täyskäännös on täysin perusteeton ottaen huomioon käymämme keskustelut.

(Parlamentti hyväksyi pyynnön)

Keskiviikko:

Puhemies. – (DE) Olen vastaanottanut Unioni kansakuntien Euroopan puolesta -ryhmältä pyynnön, joka koskee Italiassa Abruzzon alueella tapahtunutta maanjäristystä koskevan komission julkilausuman sisällyttämistä esityslistaan.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kuultuani poliittisia ryhmiä ja Italian valtuuskuntien johtajia pyydän ryhmäni puolesta, että suostuisitte lisäämään Abruzzon maanjäristystä koskevan keskustelun huomisen esityslistalle. Uskon, että kärsineet ihmiset arvostavat solidaarisuutta, jota Euroopan unionin toimielimet ja te itse olette esittäneet surunvalitteluilla ja minuutin hiljaisuudella, ja he arvostavat myös kaikkea taloudellista ja oikeudellista tukea jälleenrakennukselle. Näiden syiden takia keskustelulla, joka käydään Euroopan komission läsnä ollessa, kansallisille ja paikallisille laitoksille voitaisiin antaa paljon hyödyllistä tietoa siitä, miten paljon Euroopan unioni voi tehdä.

Gianni Pittella (PSE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin sanoa, että Euroopan parlamentin sosialidemokraattinen ryhmä on samaa mieltä Roberta Angelillin esittämästä ehdotuksesta. Haluaisin kiittää Hans-Gert Pötteringiä hänen sanoistaan ja koko parlamenttia tunteikkaan solidaarisuutensa osoittamisesta kärsineitä ihmisiä kohtaan. Uskon myös, että huomispäivän keskustelusta voisimme uusien solidaarisuuden ilmauksien lisäksi saada myös, ja ennen kaikkea, erityisiä ehdotuksia, koska EU voi edistää jälleenrakennusta huomattavasti ja lievittää Abruzzon kansalaisten kokemaa kriisitilannetta.

(Parlamentti hyväksyi pyynnön)

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, huomasiin surullisena ja katkerana, että minun ja usean poliittisen ryhmän kollegani roséviineistä ja sallituista enologisista käytännöistä määrääjän puitteissa esittämä suullisesti vastattava kysymys, josta keskustellaan, ei ollut tämän viikon esityslistalla.

Pyydän kaikkien allekirjoittajien puolesta, että tilanne korjataan. Olen itse asiassa puhunut joillekin poliittisten ryhmien puheenjohtajille, ja minusta näyttää, että joko heille on annettu väärää tietoa tästä pyynnöstä tai se on ohitettu hiljaisuudessa.

Pyytäisin teitä siksi ystävällisesti lisäämään määrääjän puitteissa esitetyn suullisesti vastattavan kysymyksen tämän viikon esityslistalle.

Puhemies. – (DE) Hyvä Astrid Lulling, minulle on juuri kerrottu, että roséviinejä koskeva keskustelu on suunniteltu toukokuuksi. Silloin on tarpeeksi puheaikaa, toisin kuin saattaisi nyt olla.

Nikolaos Vakalis (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, haluaisin, jos rohkenen, ilmaista tyytymättömyyteni ja uteliaisuuteni, koska esitin suullisesti vastattavan kysymyksen, josta keskustellaan ja jota tuki 48 Euroopan parlamentin jäsentä, joiden tuki – tiedoksenne – saatiin kerättyä hyvin lyhyessä ajassa. Vaikka nytkin on jäseniä, jotka ovat ilmoittaneet haluavansa tukea sitä, kukaan ei ole kuitenkaan, suureksi yllätyksekseni, vastannut minulle tämän asian osalta miksi, milloin ja millä perusteella päätettiin, että suullisesti vastattavaa kysymystä, josta keskustellaan, ei hyväksytä.

Olenko minä yhtäkkiä törmännyt toisenlaiseen maanjäristykseen? Onko se uusi maanjäristys, onko sillä toinen syy? Toistan jälleen kerran, ja käytän lähtöpisteenäni viimeisintä kohtalokasta maanjäristystä ja mainitsemianne uhreja ja – lisäksi – siitä seuraavaa kulttuurin vahingoittumista ja tuhoutumista, että meidän pitäisi korostaa tämän ilmiön eurooppalaista ulottuvuutta. Koska olin myös esittelijä ainoassa Euroopan unionin toimielinten mietinnössä, joka käsitteli maanjäristyksiä, tiedän aivan hyvin, että EU:n tasolla voidaan ja pitää tehdä paljon. Kiitän ja odotan vastaustanne.

Puhemies. – (DE) Hyvä Nikolaos Vakalis, tällaiset pyynnöt on tehtävä tunti ennen istunnon alkua. Minulle on kerrottu, että näin ei tehty. Se liittyy työjärjestyksen 132 artiklaan. Suosittelen, että käsittelemme tätä toukokuussa, muuten emme pysty jatkamaan työjärjestyksen perusteella.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, pyytäisin teitä kysymään parlamentilta, pitäisikö se ottaa esityslistalle. Ette voi vain päättää sitä itse. Kysykää edes, ovatko jäsenet samaa mieltä päätöksestä.

Varmasti pystytte löytämään muutaman minuutin tämän tärkeän aiheen käsittelemiseksi, sillä se vaikuttaa moniin unionimme alueisiin, sekä siitä keskustelemiseksi hyvissä ajoin, koska toukokuussa saattaa jo olla myöhäistä.

Puhemies. – (DE) Hyvä Astrid Lulling, puhemies ei tee tätä päätöstä yksin, minä noudatan työjärjestystä. Ratkaiseva tekijä on 132 artikla, joka sitoo meitä. Pyyntö olisi pitänyt tehdä tuntia ennen istuntoa. Suosittelen puheenjohtajakokoukselle, että käsittelemme tätä asiaa toukokuussa.

Olen vastaanottanut Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmältä pyynnön, joka koskee muuntogeenistä maissia MON810 koskevan komission julkilausuman lisäämistä esityslistalle.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tilanne on todella epätodellinen siinä mielessä, että me todellakin olemme niiden joukossa, jotka on jätetty epävarmuuteen: useimmat jäsenvaltiot eivät halua luopua valtuudesta julistaa kieltoja muuntogeenisille organismeille, ja komission on selkeästi otettava tämä kielteinen tulos huomioon, vaikka se voi halutessaan toimia. Tähän tilanteeseen olemme päässeet!

Mielestäni olisi hyödyllistä ymmärtää, mitä komissio haluaa näinkin tärkeän asian osalta tehdä: jatkaa, lopettaa, peruuttaa vai esittää lainsäädäntöehdotuksen. Ainoa asia, mitä haluamme, on se, että komissio kertoo meille, mitä se haluaa tehdä ja kertoo sen julkisesti parlamentin keskustelussa.

Lutz Goepel (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, MON810 hyväksyttiin Euroopan unionissa vuonna 1998. Tämä hyväksyntä ei ole pakollinen jäsenvaltioille, ja kukin jäsenvaltio voi vapaasti päättää, hyväksyykö se tämän hyväksynnän, soveltaako se sitä vai määrääkö se kiellon tämän maissin viljelylle.

Oletan, että tämä on perustana Saksan liittotasavallan viimeisimmälle tästä asiasta tekemälle päätökselle. Voinko tässä yhteydessä sanoa, että MON810 hyväksyttiin Saksassa vuonna 2005, sitten vuonna 2007 siementen kylväminen lopetettiin, ja vuonna 2007 Monsanto laati suunnitelman sen viljelyn yleisestä valvonnasta. Sitten se taas hyväksyttiin vuonna 2008, ja muutama päivä sitten se kiellettiin.

Monica Frassoni on todennut, että monet jäsenvaltiot ovat hylänneet tämän maissin viljelyn. Tarkalleen ottaen jäsenvaltioita on neljä – Ranska, Itävalta, Unkari ja Luxemburg – ja nyt Saksa on liittynyt niihin, joten niitä on viisi 27 jäsenvaltiosta. Tämä on toissijaisuuteen perustuva puhtaasti kansallinen päätös, eikä meidän siksi pitäisi rasittaa sillä parlamenttia.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Kiitos, arvoisa puhemies. Emme kannata etenemistä Monica Frassonin esittämällä tavalla, mutta eri syystä kuin Lutz Goepel, ja siksi olen teille kiitollinen, että sain tilaisuuden esittää syyimme lyhyesti.

Tarvitsemme perusteellista keskustelua, ei vain tästä aiheesta, vaan myös siitä, miten haluamme käsitellä muuntogeenisiä elintarvikkeita. Emme voi kuitenkaan käsitellä sitä tässä lyhyessä ajassa ylihuomiseen mennessä. Siksi katson, että meidän pitäisi pyytää vaalien jälkeen uutta parlamenttia käymään perusteellinen keskustelu muuntogeenisten elintarvikkeiden käytöstä. Kiitos hyvin paljon.

(Parlamentti hylkäsi pyynnön)

(Käsittelyjärjestys vahvistettiin)

16. Minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, kuten tiedätte, todistamme kansainvälisen kaupan huolestuttavaa heikkenemistä. Siten tämän tilanteen välitön kääntäminen on perustekijä taloudellisessa elpymisessä, johon pyrimme. On arvioitu, että noin 10–15 prosenttia kaupan hidastumisesta johtuu lainaamisen lisääntyneistä kustannuksista ja luottovirran vähenemisestä. G20-ryhmän Lontoossa hyväksymä

monenvälisen kaupan rahoituspaketti on epäilemättä myönteinen toimenpide. Mielestäni unionia pitäisi myös kehottaa jatkamaan johtoasemassa toimimista Lontoon paketin käytännön soveltamisessa kolmen asian osalta:

- ensiksi monenvälisten ja alueellisten rahoituslaitosten kohdennettu toiminta
- toiseksi, kansallisen tason koordinoitu julkinen toiminta
- kolmanneksi, asiaankuuluvien monenvälisten sääntöjen mukauttaminen.

Tämä viesti on suunnattu Euroopan komissiolle, jotta se voi ryhtyä tarvittaviin aloitteisiin.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Alankomaiden populistisen äärioikeiston johtajan puheissa on tuulahduksia islaminvastaisuudesta, Tšekin tasavallassa hyökkäykset romaneja vastaan lisääntyvät ja Iranin presidentti tekee sanoinkuvaamattomia ja suvaitsemattomia lausuntoja rasistisen hallituksen luomisesta Palestiinaan ja vihjaa siihen, että Israelin valtio on perustettu YK:n kokouksessa rasismille, vaikka sen ensisijaisena tavoitteena on edistää suvaitsevaisuutta ja moninaisuutta.

Miten oma parlamenttimme, närkästyksen osoittamisen lisäksi, voisi olla lähettämättä vahvaa ja symbolista viestiä edistääkseen tuota moninaisuutta ja globalisoituneessa maailmassa tarvittavaa suvaitsevaisuutta, tuomitsemalla vahvasti kyseiset huomiot. Miten se voisi olla kehottamatta Eurooppa-neuvostoa ja komissiota antamaan ankaran varoituksen valtioille, jotka kannattavat tätä aggressiivista ajatusmaailmaa ja jopa puhuvat sen puolesta, koska historia on osoittanut meille aivan liian usein, että teot eivät valitettavasti ole kovin kaukana kyseisistä huomioista?

Miten, arvoisa puhemies, parlamentti voisi tämän täysistunnon aikana vaieta tällaisten rasististen, muukalaisvastaisten asenteiden edessä, talouskriisissä, jossa kansojen vetäytyminen itseensä, protektionismi, surullista kyllä leviää kuin sienet sateella?

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Olen erittäin huolissani Moldovan tasavallan äskettäisistä tapahtumista. Vakavimpia ovat muun muassa ihmisoikeusrikkomukset, pidätykset, sieppaamiset, kidutus, uhkailu ja toimittajien karkotus. Viranomaiset ovat heikentäneet Moldovan kansalaisten tahtoa monilla epäsäännönmukaisuuksilla, jotka voivat tarjota perusteita sen oletuksen tueksi, että vaaleja peukaloitu. Niitä ovat muun muassa täydentävät luettelot, painetut ylimääräiset äänestysliput, opposition häirintä, julkisille televisioasemille pääsyn kieltäminen ja kampanja, jota valtionlaitokset ovat käyneet kommunistisen puolueen puolesta. Vaikka EU:n tasolla ja maailmanlaajuisesti on näiden viikkojen aikana monesti protestoitu Moldovan tilannetta vastaan, se ei valitettavasti ole parantunut. Toivon, että tämän viikon keskustelujen aikana, ja kun väliaikainen valtuuskunta vierailee Moldovan tasavallassa, mutta erityisesti toukokuun viimeisessä täysistunnossa odottamamme päätöslauselman nojalla, Euroopan parlamentti lähettää hyvin selkeän viestin, että Euroopan unioni ei suvaitse ihmisoikeusloukkauksia ja että se kehottaa avoimesti järjestämään Moldovan tasavallan vaalit uudelleen.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, 13. huhtikuuta, pitkäperjantain aamuna ennen aamunkoitoa Puolassa lähellä Szczeciniä sijaitsevassa Kamién Pomorskin kaupungissa tapahtui valtava tragedia. Yli 20 ihmistä, myös lapsia, paloi elävältä eräässä rakennuksessa. Tämä sai aikaan ja saa edelleen aikaan ahdistusta koko Puolassa.

Haluaisin nyt, että tämä parlamentti vetoaisi kaikkien jäsenvaltioiden hallituksiin ja paikallisiin ja alueellisiin viranomaisiin, jotta ne ryhtyvät ripeisiin toimiin paloturvallisuussäännösten tarkastamiseksi kaikissa asuinrakennuksissa ja erityisesti sosiaalipalvelujen käytössä olevissa rakennuksissa. Ajattelen sekä näiden rakennusten rakentamisessa käytettävien sopivien materiaalien käyttöä että paloturvallisuussäännösten noudattamisen ankaraa tutkintaa. Puolan tragedia on yksi monista tällaisista tapauksista, joita valitettavasti tapahtuu Euroopassa. Olkoon tämä tulipalo ja sen uhrin suuri varoitus tulevaisuutta varten.

László Tóké (Verts/ALE). – (HU) Pyysin 23. maaliskuuta pitämässäni puheessa Euroopan parlamenttia ja Euroopan komissio ryhtymään toimenpiteisiin suojellakseen romanialaista Verespatakin kaupunkia (Roşia Montană), jonka heikossa asemassa oleva väestö, arkkitehtoninen perintö ja luonnonympäristö ovat uhattuna kanadalais-romanialaisen yhteisyrityksen kaivoksen rakentamista koskevan suunnitelman takia.

Pelkomme ovat sittemmin käyneet toteen, kun kahden vuoden lykkäyksen jälkeen Romanian uusi hallitus lopultakin haluaa tehdä tien selväksi investoinnille, joka johtaa syaniditeknikkaan perustuvien tuotantomenetelmien käyttöön EU:n normien vastaisesti ja joka aiheuttaa siten ekologisen katastrofin vaaran välittömän ympäristön lisäksi koko Romanian ja Unkarin rajan lähialueilla.

Haluaisin käyttää tämän tilanteen hyväkseni ja liittyä niihin muihin kollegoihin, jotka ovat esittäneet komission jäsenelle Dimasille pyynnön syaniditekniiikan kieltämisestä. Kehotan Euroopan komissiota lähettämään EU:n ympäristönsuojelupolitiikan hengen mukaisesti tutkintaelimen Romaniaan sen varmistamiseksi, että asianmukaisia EU:n tason säännöksiä sovelletaan pitkällä aikavälillä kaivosoperaatioihin.

Vittorio Agnoletto (GUE/NGL). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin puhua Brysselissä siitä, mitä Fiat-yhtiössä on tapahtunut. Fiat on syyttänyt väärin perustein työntekijöitään siitä, että nämä ovat ottaneet johtajansa panttivankinsa. Sitä ei ole ikinä tapahtunut, ja Fiatin ainoa pyrkimys on vain heikentää ammattiyhdistyksiä. Kidnappausta ei ollut, ei 9. huhtikuuta eikä milloinkaan. Fiat on levittänyt huhua harkitusti yrittäessään saada huonoon valoon työntekijät, jotka yrittävät suojella tulevaisuuttaan 24 pakkolomautuksen uhatessa. Fiat kieltäytyy kaikista kokouksista, keskusteluista ja neuvotteluista ammattiyhdistysten edustajien kanssa. Ainoa tavoite on pakkolomauttaa 24 työntekijää, joista 12 ammattiyhdistysten edustajia. Mielestäni olisi hyvä ajatus, jos parlamentti keskustelisi tämän asian lisäksi myös Fiatin ja hyvin monien muiden tärkeimpien eurooppalaisten monikansallisten yritysten ammattiyhdistysten vastaisesta käytöksestä, joka on työntekijöiden oikeuksien kunnioituksen puutetta. Vaikka monikansalliset yritykset hyötyvät kansallisista ja Euroopan unionin säännöistä ja saavat monesti myös tukia, ne eivät kunnioita työntekijöiden oikeuksia.

Georgios Georgiou (IND/DEM). – (EL) Arvoisa puhemies, muutama päivä sitten suuri ryhmä Euroopan parlamentin jäseniä vieraili EU:n kaakkoisrajoilla.

Se, mitä kyseisellä alueella näimme ja koimme, ei kuitenkaan antanut meille minkäänlaista aihetta ylpeillä. Minun on kerrottava teille, että siellä on Euroopan unionin kansalaisia elämässä pienillä saarilla, joiden väestömäärä on 120–130 ja joille jokaiselle rantautuu 150, 200 tai 250 laitonta maahanmuuttajaa joka päivä ja joilla he kaikki elävät yhdessä kurjissa olosuhteissa, koska infrastruktuuria ei ole.

Kuulen, että tässä parlamentissa puhutaan jatkuvasti Darfurista, Etelä-Sudanista, Myanmarista, ja se on aivan oikein, mutta oli miten oli, jossakin vaiheessa meidän on käsiteltävä tällä alueella asuvia EU:n kansalaisia, jotka ovat yhtä eurooppalaisia kuin Pariisissa, Madridissa tai Berliinissä asuvat kansalaiset. Tunsin velvollisuudekseni kertoa tästä teille, arvoisa puhemies, ja luotan siihen, että te toimitte.

Slavi Binev (NI). – (BG) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, vaara uhkaa tällä hetkellä Bulgarian yhteiskuntaa. Poliisivoimat ovat nimittäin muuttumassa kansalaisten suojeluun tarkoitettu järjestöstä virastoksi, jossa on poliittista rikollisuutta ja jossa totellaan gangsterin määräyksiä. Pääsiäissunnuntaita edeltävänä iltana kaksi virkapukuista poliisia löi maahan ja hakkasi Burgasin kaupunginvaltuuston valtuutetun, 64-vuotiaan Petko Petkovin aivan monen todistajan silmien alla kirkon edessä. Seuraavana päivänä annetussa virallisessa poliisiraportissa ei ollut mitään mainintaa tapauksesta. Tämä on jo toinen esimerkki poliisin väkivallasta Attack-puolueen jäseniä vastaan sen jälkeen Euroopan parlamentin jäsen Dimitar Stoyanov ja Sofian kaupunginvaltuutettu hakattiin. Mitään näistä hyökkäyksistä ei ole tutkittu.

Toinen esimerkki poliisin harkitusta toimettomuudesta tapauksissa, joissa he ”noudattavat käskyjä”, on se, että Bulgariassa ei ole raportoitu yhdestäkään sieppauksesta, vaikka ainakin 15 on tapahtunut, viimeiset kaksi taas tässä kuussa. Yhteiskuntamme on joutunut pelon ja avuttomuuden tunteen valtaan. Tämän takia poliiseista on Bulgariassa tullut synonyymeja rahaa kahmiville liikemiehille. Kun laista ja järjestyksestä vastaavat virkailijat ovat rikollisia, keneltä voimme suojella itseämme ja kuka puolustaa kansaa? Kysymykseen ei edelleenkään ole vastausta.

Richard James Ashworth (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiinnitän tämän parlamentin huomioon niihin seurauksiin, joita on sillä, että Ranskan kalastusalan jäsenet sulkivat viime viikolla kanaalin satamista Calais'n, Boulognen ja Dunkerquen. Nämä työtaistelutoimet aiheuttivat vakavia häiriöitä rahtikuljetuksiin tällä elintärkeällä yleiseurooppalaisella reitillä. Ne nostavat valtavasti kustannuksia ja viivästyttävät alan toimia ja häiritsevät ja vaikeuttavat vakavasti Kaakkois-Englannissa asuvien ihmisten elämää.

Tämä on usein toistuva ongelma, ja pyydän komissiota käyttämään valtuuksiaan ryhtyäkseen toimenpiteisiin ja varmistaakseen, että tällaista tavaroiden ja ihmisten liikkumisvapautta Euroopan unionissa häiritsevää toimintaa valvotaan. Kysyn lisäksi komissiolta seuraavaa: ovatko sen mielestä Ranskan hallituksen kalastajille osoittamat neljä miljoonaa euroa valtiontukea, ja olisivatko ne sen tähden kilpailun vastaisia ja laittomia yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevien sääntöjen puitteissa?

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, Moldovan viimeaikaisessa kielteisessä kehityksessä on monia mainitsemisen arvoisia seikkoja. Ensimmäinen on vastauksemme siihen, miten Moldovan viranomaiset loukkaavat EU:n perusarvoja hyökkäämällä nuorten ihmisten ja toimittajien kimppuun kostoksi vaalituloksia

seuranneista protesteista. Kaikenlainen lempeys meidän puoleltamme heittäisi tässä suhteessa varjon EU:n uskottavuudelle.

Toinen on EU:n vastaus siihen, miten Moldovan viranomaiset rikkovat menettelysääntöjä pannessaan täytäntöön meidän kanssamme tekemiään sopimuksia ja syrjimällä EU:n kansalaisia kansalaisuuden perusteella. EU:n uskottavuus ja arvovalta ovat jälleen vaakalaudalla.

Kolmas on EU:n osoittama solidaarisuus, kun yhtä sen jäsentä kohtaan esitetään vääriä syytöksiä, mikä on mahdollinen tekosyy alueen sotilaallisen tilanteen jäädättämiselle tämän alan tärkeiden sitoumusten vastaisesti.

Neljänneksi, EU:n reaktiossa korostuu jälleen kerran ero niiden maiden osalta, jotka jakoivat saman kohtalon vuonna 1940, ja siinä näkyy EU:n ja Venäjän välisten suhteiden tuleva suunta.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, jos joku vaalipiirimme asukkaista saa petoksen avulla sosiaalietuuksia, häntä syytetään ja hän saattaa joutua vankilaan.

Asiat näyttävät joskus olevan toisin täällä. Sanomalehdet tiedottivat julkisesti viime marraskuussa, että yksi jäsenistämme, Den Dover, oli maksanut 750 000 Englannin punnan arvosta kuluja, jotka liittyivät hänen vaimonsa ja tyttärensä omistaman yrityksen henkilöstön palkkaukseen, ja hän oli käyttänyt osan näistä rahoista ostaakseen kalliita autoja ja muita asioita omaksi hyödykseen.

Useimmat ihmiset eivät pidä Den Doveria varasta parempana vaan huijarina, jonka pitäisi olla vankilassa, ja kehotan teitä, arvoisa puhemies, kertomaan meille, miten paljon rahoista on nyt maksettu takaisin.

Tämän parlamentin pitäisi olla loistava esimerkki avoimuudesta, rehellisyydestä ja läpinäkyvyydestä, ja kuitenkin täällä joskus näyttäisi olevan vallalla salakieli, jonka avulla kätetään joidenkin jäsenen harjoittaman etuuksien väärinkäytön todellinen laajuus. Se, että kieltäydymme ottamasta käyttöön samanlaisia rahoituksen avoimuutta koskevia periaatteita, joita odotamme kaikilta muilta EU:n toimielimiltä, saattaa meidät kaikki häpeään.

Puhemies. – (DE) Hyvä Chris Davies, voitte olla varma, että myös tässä tapauksessa asia käsitellään lain mukaisesti.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, huhtikuu tuo tullessaan jälleen uuden mahdollisuuden käsitellä molempien totalitaaristen järjestelmien vaikutuksia. Se muistuttaa Katýnin joukkomurhasta, tuhansien puolalaisten upseerien murhasta, upseerien, joita pidettiin sotavankeina Ostaszkówin, Starobielskon ja Kozielskon leireillä ja jotka tuomittiin kuolemaan maaliskuussa 1940 Lavrenti Berijan käskyllä. Se muistuttaa myös Varsovan geton kansannoususta vuonna 1943, vastalauseena juutalaisten joukkokuljetuksille Saksan joukkojen hallitsemiin tuhoamisleireihin.

Geton tragedia on voitettu tämän päivän Elävien marssilla, jolla taataan kyseisten tapahtumien muistaminen ja esetään niiden toistuminen. Katýnin joukkomurhaa ja sen rikollisia tekijöitä ei ole valitettavasti vieläkään syytetty ja tuomittu. Se, että parlamenttimme hyväksyi kirjallisen kannanoton elokuun 23. päivän julistamiseen stalinismin ja natsismin uhrien eurooppalaiseksi muistopäiväksi, antaa kuitenkin toivoa.

Den Dover (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen ymmärtänyt, että Chris Davies on saattanut pitää puheenvuoron minua koskevasta tilanteesta, ja siksi haluaisin oikeuden vastata siihen. Kuulin vain viimeiset kymmenen sanaa. Hän sentään lähetti minulle viime 20 minuutin aikana sähköpostia, jossa hän ilmoitti aikovansa puhua siitä.

Haluan vain sanoa sen, että suuri häly ja huoli avustajakorvauskuluistani, joita viestimet ovat käsitelleet viimeisten yhdeksän tai 12 kuukauden ajan, on ollut tuskallinen kokemus. Olen jättänyt asiakirjani ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, joten aion käydä hyvin ankaran taistelun. Ymmärtääkseni minulla on hyvät perusteet, ja sen lisäksi olen ryhtynyt väliaikaisiin toimenpiteisiin, mikä tarkoittaa sitä, että mitään rahaa ei makseta ennen kuin tuomioistuin on kuullut kaikki todisteet ja tehnyt asianmukaisen päätöksen. Pyydän anteeksi, että viivyin parlamenttia, ja kiitän teitä tästä tilaisuudesta.

Gerard Batten (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, mitä Euroopan unioni 36 jäsenyysvuoden jälkeen merkitsee Yhdistyneelle kuningaskunnalle? Se merkitsee, että emme enää hallitse itse itseämme. Nyt 75–85 prosenttia lainsäädännöstämme tulee EU:sta eikä omasta parlamentistamme. EU maksaa Yhdistyneelle kuningaskunnalle vuodessa ainakin 56 miljardia Englannin punttaa – tai 900 Englannin punttaa vuodessa jokaiselta mieheltä, naiselta ja lapselta. Emme enää valvo omia rajojamme ja kärsimme rajoittamattomasta ja valvomattomasta maahanmuutosta.

EU:n ihmisoikeuslainsäädäntö merkitsee, että emme enää voi suojella itseämme tehokkaasti ulkomaisilta rikollisilta, laittomilta siirtolaisilta ja valeturvapaikanhakijoilta. Eurooppalainen pidätysmääräys ja syytetyn poissa ollessa annetut tuomiot merkitsevät, että olemme menettäneet perusturvamme epäoikeudenmukaisten pidätysten ja vangitsemisten osalta.

EU:n jäsenyys on Yhdistyneelle kuningaskunnalle katastrofi. Se on tuskallinen ja tarpeettomasti itse aiheutettu haava. Ainoa ratkaisu ongelmaan on Yhdistyneen kuningaskunnan ehdoton vetäytyminen Euroopan unionista.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, muutama viikko sitten EU:ta kannattavien Tšekin sosialidemokraattien, EU:ta vastustavan presidentti Klausin ja kommunistien epäpyhä allianssi kaatoi Topolánekkin hallituksen. Nyt ollaan perustamassa väliaikaista hallitusta, joka vastaisi hallitustyöskentelystä toukokuusta alkaen uusien vaalien jälkeiseen aikaan lokakuussa. Toivon, että tämä uusi hallitus johtaa tähän asti oikein hyvin sujuneen Tšekin puheenjohtajakauden loppuun asti ja auttaa saamaan aikaan Lissabonin sopimuksen tarvittavan ratifioinnin Tšekin tasavallassa. Se olisi tärkeä, myönteinen merkki Euroopalle.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). – (HU) Viime kuukausien aikana Vojvodinassa, Pohjois-Serbiassa, on jälleen vallinnut pelon ilmapiiri monen siellä elävän kansallisuuden, pääasiassa unkarilaisten, keskuudessa. Vaikka parlamenttimme hyväksyi sekä vuonna 2004 että 2005 päätöslauselman vastauksena tämän alueen muita asukkaita kuin serbejä vastaan kohdistettuihin fyysisiin ja psyykkisiin hyökkäyksiin ja ryhtyi myös esimerkilliseen toimintaan lähettämällä tiedonkeruuvaltuuskunnan alueelle vuonna 2005, väkivalta-, pelottelu- ja nöyryyttämistapaukset siellä asuvia vähemmistöjä, pääasiassa unkarilaisia vastaan, eivät vain jatku vaan näyttävät käyvän pahemmiksi.

Vuoden alusta asti on tehty yhteensä 15 psyykkistä ja viisi fyysistä hyökkäystä, kaksi niistä vakavia. Valitettavasti poliisiin ei juuri luoteta. Sitä tukee se tosiasia, että etnisten hyökkäysten tapauksessa ei tähän mennessä yhtään tuomiota ole itse asiassa pantu täytäntöön, mikä kertoo riittämättömästä toiminnasta ja, valitettavasti, monen vuoden kokemuksen perusteella, oikeuslaitoksen laiskasta asenteesta. Sitä tukee myös se tosiasia, että serbialainen enemmistö ei voi edelleenkaan tunnustaa, että meidän on myös muistettava monet kymmenentuhannet ihmiset, jotka teloitettiin ilman tuomiota ja omaa syytä.

Miten kauan Euroopan unioni voi vielä sietää sitä, että mahdollinen jäsenvaltio terrorisoi 2000-luvun alussa fyysisesti ja psyykkisesti eurooppalaista kieltä puhuvia alkuperäisiä asukkaita? Emmekö ole edes yhtään huolissamme maineestamme?

Jo Leinen (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, eilen Genevessä avattiin Yhdistyneiden Kansakuntien rasismien vastainen konferenssi. EU:n jäsenvaltioista 22 osallistuu ja viisi on päättänyt olla osallistumatta. Tämä antaa huonon kuvan Euroopan unionin yhtenäisyydestä näin tärkeän asian osalta.

Olen nyt kuitenkin lukenut, että muutamat maat harkitsevat edelleen matkustamista Geneveen viikon aikana, ja siksi pyytäisin teitä vaikuttamaan puheenjohtajavaltio Tšekkiin, jotta me, EU, voimme ilmaista yhteisen kannan tässä rasismien vastaisessa konferenssissa.

Iranin presidentin kauhea puhe ei saa jakaa EU:ta ja heikentää YK:ta. Se ei saa olla tämän puheen tulos, ja siksi meidän on mielestäni jälleen pyrittävä – kuten pääsihteeri Ban Ki-Moon on myös pyytänyt – varmistamaan, että kaikki 27 EU:n jäsenvaltiota ja EU yksikkönä todella tukevat siellä aikaan saatavaa lopullista asiakirjaa auttaakseen niitä miljoonia maailman ihmisiä, joihin rasismi ja syrjintä vaikuttavat. Kiitos hyvin paljon.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, edellisessä täysistunnossa pyysin teitä kunnioittamaan parlamentin velvoitteita ja julkaisemaan tilastot Euroopan parlamentin jäsenten osallistumisesta parlamentin toimintaan. Arvoisa puhemies, te annoitte minulle sananne, että seuraavassa puhemiehistön kokouksessa – joka pidetään tarkalleen 40 minuutin kuluttua – tästä asiasta keskustellaan. Olen nyt kuitenkin saanut selville, että kyseinen asia ei ole puhemiehistön kello 18.30 pidettävän kokouksen esityslistalla. Koska nyt on vain vähän yli kuukausi vaaleihin ja koska parlamentti on jo sitoutunut julkaisemaan tilastot ja tiedot Euroopan parlamentin jäsenten osallistumisesta parlamentin toimintaan, ja nyt siihen on vain pienet mahdollisuudet, en tiedä, voidaanko katsoa, että puhemiehistön kokouksessa käsitellään virallisesti tätä asiaa. Pääsihteeri oli sitoutunut antamaan raportin, jonka perusteella puheenjohtajavaltio olisi voinut tehdä päätöksen. Siksi kysyn teiltä, arvoisa puhemies: voivatko eurooppalaiset äänestäjät saada nämä tiedot, kuten tämä parlamentti on pyytänyt, säätänyt ja päättänyt, ennen kesäkuussa järjestettäviä Euroopan parlamentin vaaleja, vai onko meidän rikottava oma lupauksemme ja toimittava omia päätöksiämme vastaan?

Etelka Barsi-Pataky (PPE-DE). – (HU) Eilen Unkariin muodostettiin uusi sosialistihallitus. En itse asiassa tahdo puhua tämän tapahtuman poliittisista näkökohdista vaan siitä, että uudessa hallituksessa ei ole yhtään naispuolista jäsentä. On ehdottomasti outoa, että vuonna 2009 Euroopassa voidaan muodostaa uusi hallitus, jossa ei ole yhtään naista hallituksen muodostavien 14 ministerin joukossa. Pohjoismaissa yli puolet niiden hallitusten jäsenistä on naisia. Myös Ranska lähestyy tuota osuutta. Yli kolmannes Saksan hallituksen jäsenistä on naisia. Se on yleisesti hyväksytty käytäntö Euroopassa.

Olemme tässä parlamentissa viiden viime vuoden aikana hyväksyneet 11 mietintöä sukupuolten tasa-arvosta. Se on tärkeä tavoite, joka perustuu eurooppalaisiin arvoihin, mutta se on merkityksetön, jos sitä ei panna täytäntöön. Siksi kehotan kollegoitani, tässä tapauksessa sosialidemokraattien ryhmää, käyttämään vaikutusvaltaansa, jotta nämä tärkeät ja jalot pyrkimykset myös pannaan täytäntöön maissa, joissa niin ei ole vielä käynyt.

Neena Gill (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, olin yhtenä päivänä Birminghamissa. Koputtelin oville – erityisen brittiläinen tapa kampanjoida – ja, mikä ei ollut yllättävää, yhdelläkään ihmisellä, jonka ovensuussa kävin, ei ollut pienintäkään aavistusta siitä, että Euroopan parlamentin vaalit ovat alle kuuden viikon päästä.

Oletan teidän tietävän, että Yhdistyneen kuningaskunnan tilastot osoittavat, että vain 16 prosenttia kansalaisista tietää vaaleista, mutta se, mistä teidän pitäisi olla huolissanne, on se, että tilastot eivät ole yhtään parempia muissa jäsenvaltioissa. Itse asiassa 30 prosentilla ei ole aikomusta osallistua tuleviin vaaleihin. Tämä parlamentti on erityisesti vastuussa tästä kiinnostuksen ja tiedon puutteesta. Kansalaisille suunnattuun viestintään käytetyt miljoonat näytävät olleen turhia.

Minua turhauttaa erityisesti se, että luvattu vaalitiedottamista koskeva mainonta on silmiinpistävän epäonnistunutta. Työn ja yksityiselämän tasapainoa koskeva mainonta on järkyttänyt työssäkäyviä naisia ja ryhmiä, jotka yrittävät edistää rintaruokintaa. Se on toinen oma tavoitteemme. Arvoisa puhemies, teidän on käsiteltävä tätä asiaa kiireellisesti, vedettävä loukkaavat mainokset pois ja varmistettava, että meillä on yksinkertainen viesti siitä, miksi ihmisten pitäisi osallistua tuleviin vaaleihin. Sen on oltava näkyvää ja helposti ymmärrettävää.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Arvoisa puhemies, haluaisin puhua myös samasta asiasta, nimittäin Euroopan parlamentin tulevien vaalien äänestysviikaudesta, joka ei näytä muodostuvan erityisen korkeaksi. Syitä ovat muun muassa parlamentin organisoima vaaleja edeltävä kampanja, joka ei ole tarpeeksi huomiota herättävä, ja ennen kaikkea hyökkäykset Euroopan unionin saavutuksia vastaan, sosiaalista markkinataloutta vastaan, mallia, jonka kehittämiseksi olemme taistelleet niin kovasti ja joka hyödyttää Euroopan unionin työntekijöitä. Kansalaiset suhtautuvat kielteisesti kehitysvaiheisiin, jotka eivät näytä miellyttäviltä ja tyydyttäviltä. Siksi on sääli, että olemme täällä vastakkain niiden asioiden osalta, joiden pitäisi yhdistää meidät Euroopan kansalaisten eduksi.

Catherine Guy-Quint (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, matkustin 14. ja 15. maaliskuuta budjettivaliokunnan jäsenen ominaisuudessa Costas Botopoulosin kanssa kesän 2007 tulvista pahiten kärsineille Peloponnesoksen alueille. Suureksi yllätykseksemme huomasimme, että Euroopan unionin solidaarisuusrahastosta luvutut ja osoitetut 89,7 miljoonaa euroa eivät olleet vielääkään saapuneet noille alueille.

Siksi kiinnitämme virallisesti komission huomion tähän asiaan, ja haluaisimme tietää, mistä budjettivallankäyttäjän tekemien päätösten täytäntöönpanon viivästys johtuu. Miten on mahdollista, että tällä avulla, josta äänestettiin monta kuukautta sitten, ei vielääkään ole ollut huomattavia vaikutuksia näihin alueisiin, joilla eurooppalaista solidaarisuutta tarvitaan koko ajan selvemmin.

Komission suorittaman taannehtivan valvonnan lisäksi haluaisimme saada Kreikan hallitukselta selityksiä tämän EU:n tuen käyttämisen osalta. Tämä on todella kiireellinen asia – inhimillisesti ja taloudellisesti. Kaksi vuotta on todellakin liian pitkä aika odottaa.

Călin Căţalin Chiriţă (PPE-DE). – (RO) Haluaisin kiinnittää huomion siihen, että koko ajan useammin toistuvat epämiellyttävät tapahtumat, jotka alkoivat viime vuonna Armenian kanssa ja jotka ovat jatkuneet tänä vuonna Georgian ja Moldovan kanssa, antavat meille ajattelemisen aihetta, koska näitä kahta yhdistää yksi asia: kaikki kolme maata ovat itäisen kumppanuuden jäseniä ja niiden tilanne on samanlainen. Mielestäni meidän pitäisi ottaa se huomioon.

Viime viikolla Moldovan presidentti Voronin jopa ilmoitti, että hän haluaa vetäytyä pois itäisestä kumppanuudesta, jotta hän voi edistää niitä ei-toivottuja toimia, joita hän toteuttanut ihmisoikeuksia vastaan.

Moldovassa. Mielestäni Euroopan unionin pitäisi työskennellä tiiviisti yhdessä Euroopan neuvoston ja Etyjin kanssa.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, terrorismin ihannointiin on monia tapoja, mutta kun tämän parlamentin jäsen ylistää halpamaisia murhaajia, joiden tappamisurat loppuivat, kun he päätyivät laillisten turvallisuusjoukkojen käsiin, silloin tämä jäsen asettaa itsensä vastakkain kaiken sen kanssa, mitä tämä parlamentti on ikinä sanonut tuomitakseen terrorismin ja ne, jotka kaunistelevat ja puolustavat sitä. Ja kuitenkin juuri näin Sinn Feinin jäsen Bairbre de Brún teki pääsiäissunnuntaina, kun hän kuvaili IRAn terroristeja kunnollisiksi, epäitsekäiksi ja kunniallisiksi. Terrorismissa ei ole mitään kunnollista eikä kunniallista, ei ennen eikä nyt. Hävetköt kaikki jäsenet, jotka mielistelevät niin inhottavasti veren tahraamia miehiä!

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Presidentti Ahmadinejad aiheuttaa kovan linjan populistisella ja nationalistisella retoriikallaan suurta vahinkoa Iranin maineelle ja siitä saadulle mielikuvalle. Hän uhkaa myös lännen maltillista islamia ja levittää siitä kielteisiä mielikuvia.

Meidän on ryhdyttävä päättäväiseen toimintaan tällaista provokaatiota vastaan. Tuomitsemalla Roxana Saberin Iranin hallinto on osoittanut, että itse asiassa se on heikko ja pelkurimainen. Sanallisessa vastakkain asettelussaan Yhdysvaltojen kanssa se päättää ottaa panttivankeja, tässä tapauksessa naisen ja toimittajan, saadakseen kansansa ideologisesti liikkeelle. Se tekee pilaa kaikista demokraattisista normeista.

Perusihmisoikeudet ovat Euroopan unionin peruskivi, kuten on myös taistelu oikeudesta saada tietoa. Neljäs valtiomahti, eli viestimet ja lehdistö, on tärkeä väline demokraattisten normien palauttamisessa. Kaikki lehdistöä pelkäävät vallat iskevät ensimmäisenä niihin. Epädemokraattisia hallintoja hallitsee jatkuvasti ikuinen pelko, minkä takia ne vainoavat toimittajia, vangitsevat ja kiduttavat heitä ja jopa tappavat heitä.

Kinga Gál (PPE-DE). – (HU) Toukokuun 1. päivänä on kulunut viisi vuotta siitä, kun meistä ja monista muista Keski- ja Itä-Euroopan maista tuli Euroopan unionin jäseniä. Silloin vaikutti siltä, että kaikki uudet jäsenvaltiot noudattaisivat EU:n perusperiaatteita ja kieltäisivät syrjinnän sekä suojelisivat ja arvostaisivat kielellistä monimuotoisuutta ja kansallisten vähemmistöjen oikeuksia.

Jopa viiden EU:n jäsenyysvuoden jälkeen voi edelleen olla tahoja, joissa enemmistön kieltä suojellaan avoimella syrjivällä tavalla, joka haittaa alkuperäisten vähemmistöjen kielten käyttöä. Näin on tällä hetkellä Slovakiassa, jossa vuonna 1995 annettu kielilaki, joka aikoinaan kohtasi ankaraa kansainvälistä arvostelua, on nyt saatettu jälleen voimaan. Tällä kielilakiluonnoksella vaarannetaan vähemmistökielten käyttö kaikissa elämäntilanteissa, ja se vaikuttaa myös esimerkiksi Slovakiassa asuvaan puolen miljoonan henkilön vahvuiseen unkarilaiseen alkuperäisvähemmistöön. Kielellisen monimuotoisuuden ja vähemmistöjen identiteetin suojelun sijasta sillä valtuutetaan kielen valvojat ja tarkastajat menemään vähemmistöyhteisöihin ja antamaan raskaita sakkoja, jos niissä ei vastata näitä säännöksiä, joita voidaan Brysselin näkökulmasta kuvailla sulaksi hulluudeksi. Siksi pyydän kielellisestä monimuotoisuudesta vastaavaa EU:n komission jäsentä puuttumaan asiaan ja panemaan kielellisen monimuotoisuuden täytäntöön myös Slovakiassa.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Kymmenen uutta jäsenvaltiota on ollut Euroopan unionissa viisi vuotta. On aika tehdä tilannekatsaus. Vaalikautemme on myös loppumassa. Alussa vanhoilla jäsenvaltioilla oli epäluuloja, mutta ne ovat asteittain kadonneet. Ajan myötä itse asiassa kävi niin, että uudet jäsenvaltiot johtivat EU:n uudistusta monessa asiassa, esimerkiksi palveludirektiivissä ja työllisyyden vapaudessa. Siksi voimme mielestäni sanoa, että nämä viisi vuotta ovat olleet hyvin tärkeä oppimiskokemus. Samalla meidän on korostettava, että uudet jäsenvaltiot kohtaavat edelleen syrjintätoimenpiteitä. Minun tarvitsee vain mainita se, että uusien jäsenvaltioiden viljelijät saavat jälleen tänä vuonna 60 prosenttia siitä, mitä vanhojen jäsenvaltioiden viljelijät saavat. Lisäisin myös, että EU:hun liittyminen on kaikkia hyödyttävä tilanne, ja haluaisin siksi kiittää Euroopan parlamenttia meidän uusien jäsenvaltioiden ottamisesta vastaan. Meistä tuntuu, että meitä on täällä näiden viiden viime vuoden ajan kohdeltu yhdenvertaisina.

Puhetta johti

varapuhemies **Luisa MORGANTINI**

Puhemies. – (IT) Kohdan käsittely on päättynyt.

17. Sähkön sisämarkkinat - Energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöelin - Verkkoon pääsyn edellytykset rajat ylittävässä sähkön kaupassa – Maakaasun

sisämarkkinat - Maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyn ehdot - Renkaiden polttoainetehokkuutta koskeva merkintä - Rakennusten energiatehokkuus (uudelleenlaatiminen) (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu seuraavista aiheista:

– Eluned Morganin teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puolesta laatima suositus toiseen käsittelyyn neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta (14539/2/2008 – C6-0024/2009 – 2007/0195(COD)) (A6-0216/2009)

– Giles Chichesterin teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puolesta laatima suositus toiseen käsittelyyn neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston perustamisesta (14541/1/2008 – C6-0020/2009 – 2007/0197(COD)) (A6-0235/2009)

– Alejo Vidal-Quadrasin teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puolesta laatima suositus toiseen käsittelyyn neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävässä sähkön kaupassa ja asetuksen (EY) N:o 1228/2003 kumoamisesta (14546/2/2008 – C6-0022/2009 – 2007/0198(COD)) (A6-0213/2009)

– Antonio Mussan teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puolesta laatima suositus toiseen käsittelyyn neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä annetun direktiivin 2003/55/EY muuttamisesta (14540/2/2008 – C6-0021/2009 – 2007/0196(COD)) (A6-0238/2009)

– Atanas Paparizovin teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puolesta laatima suositus toiseen käsittelyyn neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä ja asetuksen (EY) N:o 1775/2005 kumoamisesta (14548/2/2008 – C6-0023/2009 – 2007/0199(COD)) (A6-0237/2009)

– Ivo Beletin teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi renkaiden polttoainetehokkuutta ja muita keskeisiä parametreja koskevasta merkinnästä (KOM(2008)0779 – C6-0411/2008 – 2008/0221(COD)) (A6-0218/2009)

– Silvia-Adriana Țicău'n teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rakennusten energiatehokkuudesta (uudelleenlaadittu) (KOM(2008)0780 – C6-0413/2008 – 2008/0223(COD)) (A6-0254/2009).

Eluned Morgan, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä energiapaketti on vuosien kovan työn huipentuma, ja parlamentti voi sen osalta olla hyvin ylpeä nyt toteutettavista muutoksista. Meidän pitäisi erityisesti olla ylpeitä siitä, että EU:n energiankuluttajat on nyt ensimmäistä kertaa tuotu aivan energiakeskustelun ytimeen ja että energiaköyhyyttä koskeva kysymys on nyt tunnistettu EU:n tasolla. Luontaista eturistiriitaa, joka johtuu siitä, että yhtiö omistaa sekä sähkönsiirron että tuotannon, on käsitelty, ja energiamarkkinoita koskevaa sääntelyjärjestelmää on vahvistettu.

Sähkődirektiivi, jossa minä olin esittelijänä, on osa viiden toimenpiteen pakettia, jolla pyritään parantamaan tapaa, jolla sähkö- ja kaasumarkkinat toimivat koko maanosassa, jotta voidaan varmistaa, että markkinat ovat paremmin yhdentyneet ja että ne toimivat oikeudenmukaisemmin ja syrjimättömämmin.

Haluan sanoa, miten kiitollinen olen loistavasta yhteistyöstä tämän paketin muiden esittelijöiden sekä varjoesittelijöiden ja komission ja puheenjohtajavaltio Tšekin kanssa sekä siitä, että nämä kaikki auttoivat meitä tekemään johtopäätökset joskus hyvinkin haastavasta keskustelusta.

Tässä lainsäädännössä on säädetty monista uusista kuluttajansuojatoimenpiteistä, mukaan luettuna sen varmistaminen, että kuluttajat voivat vaihtaa toimittajaa kolmen viikon sisällä, säännös kunkin jäsenvaltion riippumattomasta ja vakaasta valitusjärjestelmästä ja oikeus korvauksiin, mikäli palvelun tasoa ei täytetä. Tällä lainsäädännöllä myös varmistetaan, että kaikkiin EU:n kotitalouksiin asennetaan niin sanotut älykkäät mittarit vuoteen 2022 mennessä. Kuluttajat voivat näiden älykkäiden mittareiden avulla valvoa paremmin energian käyttöönsä ja lisätä energiatehokkuutta ja auttaa siten leikkaamaan energiakustannuksia ja vähentämään hiilipäästöjä.

Uudessa lainsäädännössä on Euroopan parlamentin aloitteesta myös erityisiä suojelutoimenpiteitä heikossa asemassa oleville energiankuluttajille, ja energiaköyhyyttä koskeva kysymys on nyt otettava ensimmäistä kertaa vakavasti.

Haluaisin kysyä komission jäseneltä Piebalsilta, antaako hän nyt sitoumuksen, että tulevaisuudessa EU:n energiapuitteissa lisätään kaikkiin tuleviin energiapolitiikan ehdotuksiin toimitusvarmuuden, kestävyys ja kilpailukyky käsittelyn lisäksi myös neljäs osa – saatavuus. Äskettäisen EU:n tukeman raportin johtopäätösten mukaan energiaköyhyys vaikuttaa jopa 125 miljoonaan kansalaiseen. Jäsenvaltioiden on nyt ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin, joiden avulla voitaisiin estää sadat – ellei tuhannet – kuolemat köyhimmissä kotitalouksissa koko maanosassa. Ennakkomaksumittareiden syrjivä hinnoittelu loppuu myös.

Paketin kiistanalaisin osa oli se, onko täysimääräinen omistuksen eriyttäminen energiamarkkinoilla tarpeen – toisin sanoen siirtoverkkojen täydellinen erottaminen tuotannosta. Joidenkin jäsenvaltioiden markkinoiden rakenne on sellainen, että siirtoverkonhaltijat, jotka myös omistavat sähköntuotantovälineitä, eivät tarjoa kannustimia muiden toimijoiden pääsemiseksi markkinoille ja heikentävät siten kilpailua. Parlamentti on nyt hyväksynyt kompromissin, jonka nojalla sekä siirtoverkon että tuotannon omistaminen sallitaan edellyttäen, että lisätään tarkastusta ja valvontaa, joiden avulla voidaan varmistaa kyseisen luontaisen eturistiriidan poistaminen. Monet meistä hyväksyivät kompromissin vastahakoisesti, koska meidän mielestämme tuuli on kääntynyt tukkujen erottamisen suuntaan ja nämä integroituneet yhtiöt toteuttavat todennäköisesti erottamisen tästä direktiivistä huolimatta.

Komission ponnistelut joidenkin yhtiöiden väärinkäytösten paljastamiseksi ovat alkaneet kannattaa, esimerkiksi kun E.ON:n ja RWE:n kaltaiset yhtiöt suostuivat myymään siirtoverkkonsa kartelleja koskevien tutkimusten jälkeen. Myös kansalliset sääntelyviranomaiset vahvistuvat.

Haluaisin kiittää kaikkia yhteistyöstä, ja olen sitä mieltä, että meidän pitäisi olla ylpeitä siitä, mitä olemme tehneet EU:n kuluttajien puolesta.

Giles Chichester, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä paketti on toivoakseni enemmän ”kolmas kerta toden sanoo” kuin ”meneillään oleva työ”. Pidän energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston tulevaa asemaa elintärkeänä kaasun ja sähkön sisämarkkinoiden kauan toivotussa luomisessa.

Kolmikantaneuvottelujen aikana minulle kävi selväksi, että parlamentin puolesta esittämäni parannukset ovat olennaisia oikeudenmukaisten ja tehokkaiden energiamarkkinoiden aikaansaamisessa. Tavoitteeni oli luoda virasto, joka on riippumattomampi ja jolla on suuremmat päätöksentekovaltuudet. Erityisesti, jos sen tarkoituksena on edistää tehokkaasti yhtenäisten ja kilpailukykyisten energiamarkkinoiden kehittämistä, virasto tarvitsee suuremmat valtuudet käsitelläkseen rajatylittäviä kysymyksiä ja rohkaistakseen tehokasta yhteistyötä siirtoverkonhaltijoiden ja kansallisten sääntelyviranomaisten välillä.

Suurempien valtuuksien myötä pitäisi kuitenkin myös vastuuvollisuuden ja avoimuuden olla suurempia. Yleisenä periaatteenani oli, että meidän pitäisi vahvistaa viraston riippumattomuutta, jotta siitä tulisi sekä tehokkaampi että uskottavampi, lisäämällä tapoja, joilla virasto on vastuuvollinen, erityisesti tälle parlamentille. Uskon, että näin käy.

Sanoisin, että monet virastolle antamistamme tehtävistä ovat enemmän neuvoa-antavia kuin konkreettisia, mutta olemme yrittäneet luoda mahdollisuuksia innovatiiviselle sääntelylle kiinnittämällä huomiota aloihin, joilla toimintaa tarvitaan, mutta joilla virastolla ei ole asianmukaisia toimintavaltuuksia.

Haluaisin ensin korostaa lisääntyneen vastuuvollisuuden muotoja, joista olemme neuvotelleet. Johtaja saapuu tämän parlamentin asiaankuuluvaan valiokuntaan sekä ennen nimittämistään että toimikautensa aikana esittämään lausunnon ja vastaamaan kysymyksiin. Samoin sääntelyneuvoston puheenjohtaja voi saapua asiaankuuluvaan valiokuntaan ja antaa katsauksen työstään. Parlamentti on saanut oikeuden nimittää kaksi johtokunnan jäsentä. Kaikella tällä virastolle annetaan julkisen alan foorumi, jossa se voi saada äänensä kuuluviin valitsemistaan aiheista.

Mainitsieni tehtävien osalta katson, että kaasun ja sähkön sisämarkkinoiden valvonta, osallistuminen verkkosääntöjen kehittämiseen, Euroopan laajuisia energiaverkkoja koskevien suuntaviivojen täytäntöönpanon edistäminen, rajayhdysjohtokapasiteetin lisäämistä koskevien hankkeiden täytäntöönpanon edistymisen valvonta, valtuudet päättää infrastruktuuri-investointien vaatimuksia koskevista vapautuksista, kymmenvuotisten verkon kehittämissuunnitelmien täytäntöönpanon valvonta ja valtuudet antaa siirtoverkonhaltijoille osoitettuja lausuntoja ja suosituksia – sekä kaikki muut näkökohdat, joita minulle ei ole aikaa luetella – antavat virastolle laajat mahdollisuudet muutoksen aikaansaamiseen.

Lopuksi olemme esittäneet vaatimuksia päätöksenteon valtavirtaistamisesta. Toivon, että virasto kasvaa sille asettamiemme haasteiden tasalle. Olemme myös luoneet komissiolle mahdollisuuden esittää kertomuksensa viraston työstä ja tehdä ehdotuksia muista tehtävistä ja asemista, jotka virasto voisi kokemuksen perusteella täyttää.

Haluaisin kiittää muita esittelijöitämme, kahta muuta toimielintä ja komission jäsentä erityisesti heidän ankarasta ja rakentavasta työstään lopullisen kompromissipaketin aikaansaamiseksi. Toivon, että se, että minua pyydettiin puhumaan toisena eikä viidentenä, on selkeä tunnustus tämän ehdotuksen todellisesta merkityksestä ja tärkeydestä.

Alejo Vidal-Quadras, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin aloittaa kiittämällä vilpittömästi esittelijöitä, varjoesittelijöitä, komission jäsentä Piebalgia ja suurlähettiläs Reinišováa erinomaisesta yhteistyöstä tämän vuoden kolmen ensimmäisen kuukauden aikana. Tuo yhteistyö on ollut sen onnistuneen tuloksen tärkein liikkeellepaneva voima, josta äänestämme tällä viikolla. Neuvottelut ovat olleet pitkiä, monimutkaisia ja joskus ankaria, mutta mielestäni olemme onnistuneet saamaan aikaan sopimuksen, joka tyydyttää kaikkia osapuolia.

Yleisen paketin osalta on sanottava, että parlamentti voi olla ylpeä neuvotellusta lopullisesta tekstistä. Meidän hyvin vahva kantamme omistuksen eriyttämisestä ensimmäisessä käsittelyssä antoi todellakin neuvotteluryhmälle paljon keinoja keskusteluja varten. Sen avulla pystyimme saavuttamaan huomattavasti tiukemmat sääntelypuitteet erityisesti niissä maissa, joissa on riippumattomia siirtoverkonhaltijoita, sillä kansallisten sääntelyviranomaisten valtuuksia sekä hallitusten ja alan riippumattomuutta lisätään. Tällä uudella tehtävällä vähennetään vaaraa kilpailunvastaisesta käytöksestä, erityisesti sellaisissa oloissa, joissa vertikaalisesti integroituneet yritykset käyttävät asemaansa väärin estääkseen investoinnit uuteen kapasiteettiin.

Lisäksi saatiin aikaan sopimus tarkistuslausekkeesta, jonka avulla voimme muutaman vuoden sisällä tarkistaa, täyttävätkö kaikki mallit tavoitteemme täysin kilpailukykyisten ja lainmukaisten markkinoiden aikaansaamisesta. Olemme myös lisänneet huomattavasti kuluttajansuojaa koskevia säännöksiä muun muassa laskutustietojen ja toimittajien vaihtamista koskevien parempien ehtojen osalta.

Lopuksi, vielä yksi suuri menestys oli kolmansia maita koskevan lausekkeen käyttöönotto, minkä nojalla kolmansista maista peräisin olevien siirtoverkonhaltijoiden sertifiointi voidaan nyt myös evätä, jos koko unionin tai yksittäisen jäsenvaltion, joka on muu kuin se, johon sertifiointia on pyydetty, turvallisuus on uhattuna.

Sähköasetuksen osalta haluaisin tehdä selväksi, että tällä asetuksella on ensisijainen asema, koska sen nojalla jäsenvaltioille annetaan välineet, joita tarvitaan lisäämään huomattavasti yhteenliittämiskapasiteettia unionissa laatimalla ja luomalla sitovia verkkosääntöjä, joita kaikkien siirtoverkonhaltioiden on sovellettava pörssiin, jolloin poistetaan yksi tärkeimmistä fyysisistä esteistä sähkön sisämarkkinoiden loppuun saattamiselle.

Sovitulla tekstillä parannetaan myös Euroopan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston asemaa Euroopan parlamentin ensimmäisen käsittelyn mukaisesti. Minun on tunnustettava, että parlamentti toivoi huomattavasti kunnianhimoisempaa virastoa. Ymmärrämme kuitenkin, että tämä on vasta ensimmäinen vaihe sääntelypuitteiden yhdentämistä koskevassa pitkässä prosessissa.

Olemme onnistuneet sisällyttämään uuden säännöksen, jonka nojalla virasto voi ehdottaa perusehtoja, jotka sisällytetään vapautusten myöntämiseen uusille rajayhdysjohdoille. Tämä on erityisen olennaista, koska se on yksi suurimmista esteistä, joita uuteen kapasiteettiin investoijat kohtaavat toimiessaan eri jäsenvaltioiden kanssa. Monien erilaisten sääntelymenettelyjen seuraaminen voi joskus johtaa hämmentäviin tuloksiin ja lykätä investointeja – otetaan esimerkiksi Nabucco.

Tällä asetuksella luodaan myös sähkön siirtoverkonhaltijoiden eurooppalainen järjestö ENTSO ja määritellään sen asema. ENTSO vastaa virastolle toimitettavien verkkosääntöjen laatimisesta sekä koordinoitujen mekanismien kehittämisestä hätätilanteita varten, kuten Euroopan unionin laajuiset sähkökatkokset, joista olemme aivan viime aikoina kärsineet.

Haluaisin päättää puheenvuoroni kiittämällä koko teknistä henkilökuntaa, jonka työn ansiosta olemme saaneet sopimuksen aikaan, vaikka aivan neuvottelujen alussa menetimme hetkittäin uskomme siihen.

Antonio Mussa, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, haluaisin kiittää puheenjohtajavaltio Tšekkiä, komissiota, teollisuus- ja tutkimus- ja energiavaliokunnan puheenjohtajaa Angelika Niebleriä, muita tämän energiapaketin esittelijöitä, varjoesittelijöitä ja valiokunnan sihteeristöä, mukaan luettuna kaikki sen virkailijat, yhteistyöstä ja heidän tätä asiaa koskevan työskentelyn aikana esittämistään taidoista.

Me kaikki voimme olla ja meidän pitäisi olla ylpeitä saavuttamastamme tuloksesta. Minä ainakin olen, kun ajattelen työtä, jonka tein, kun perin tämän kaasun sisämarkkinoita koskevan direktiivin ja ongelmat, joihin ei ollut helppoa ratkaisua. Olen tyytyväinen, että tällä toisella vaalikaudellani Euroopan parlamentin jäsenenä olen voinut olla osallistua tämän paketin päätösvaiheeseen, sillä uskon, että se on yksi tärkeimmistä tällä vaalikaudella käsitellyistä asioista ja asia, joka varmasti hyödyttää äänestäjämme, EU:n kansalaisia.

Vuonna 2011 voimaan tuleva kaasudirektiivi tuo huomattavia innovaatioita alalle: yksi tärkeä tulos, jota on korostettava, on se, että saatiin aikaan riippumatonta siirtoverkonhaltijaa koskeva vaihtoehto. Sillä avataan markkinoita ja varmistetaan, että todella edistytään sellaisen järjestelmän luomisessa, jonka nojalla Euroopan unioni voi todella puhua yhdellä äänellä energiakysymyksistä. Riippumattoman siirtoverkonhaltijan järjestelmä on tässä paketissa todellinen innovaatio, ja se on ala, jolla Euroopan parlamentin voidaan sanoa saavuttaneen parhaat tulokset.

Uudessa kaasudirektiivissä osoitetaan paljon huomiota kaasuviranomaisille ja virastolle. Direktiivillä annetaan viranomaisille niiden asemaa koskeva oikeutus, erityisesti niissä maissa, joissa niiden on aloitettava toimintansa tyhjästä. Siksi on erittäin tärkeää, että olemme määritelleet näiden elinten aseman ja vastuualueet ja että olemme antaneet niille laajat valtuudet, koska viranomaiset vastaavat yhteisten energiamarkkinoiden valvontaa koskevasta vaikeasta tehtävästä.

Toinen yksityiskohta, joka lisättiin kolmikantavaiheessa, on vapautus yhteisistä säännöistä, mikä koskee niin kutsuttuja suljettuja järjestelmiä, kuten lentoasemia, sairaaloita, rautatieasemia, teollisuusalueita, joihin sovelletaan niiden yksittäisten erityispiirteiden takia suotuisampaa järjestelmää. Tämä on esimerkki huomiosta, jota uudella direktiivillä kiinnitetään EU:n kansalaisten tarpeisiin.

Mielestäni juuri EU:n kansalaiset todella hyötyvät tästä direktiivistä, koska älykkäiden mittareiden käytön avulla he saavat käyttöönsä kaikki laskuihinsa liittyvät tiedot ja voivat arvioida markkinoiden parasta tarjousta ja valita toimittajansa parhaan hinnan perusteella, koska vaikka onkin totta, että tämän vapauttamisen vaikutusten näkemiseen menee joitakin vuosia, ei voida kuitenkaan kieltää, että uusien toimijoiden tulo markkinoille johtaa hintojen laskuun ja suotuisampiin markkinaolosuhteisiin EU:n kansalaisille.

Toinen tärkeä tekijä on sellaisten Euroopan siirtoverkkojärjestelmien tunnustaminen, joilla EU:n kansalaisille voidaan antaa kaasuntoimitusvarmuus. Kaikki tämä liittyy myös kaasun jälleenhöyrystämislaitteistojen ja varastointilaitteiston kaltaisen infrastruktuurin vahvistamiseen ja uuden infrastruktuurin luomiseen, mikä on kolmannen paketin liikkeellepaneva voima. Siksi tarvitaan kilpailukykyisten markkinoiden avaamista, alan yritysten pitkän aikavälin investointien ja sopimusten takaamista, erityisesti uusissa jäsenvaltioissa, joissa uuden infrastruktuurin luomisella mahdollistettaisiin myös energiariippuvuuteen liittyvien pitkäaikaisten ongelmien ratkaisu.

Muita heikommassa asemassa olevien kuluttajien suojelu on otettu huomioon antamalla kansallisille ja alueellisille viranomaisille vaihtoehto kaasutoimitustensa takaamiseen kriittisimpinä aikoina. Tämän kaasudirektiivin ja koko energiapaketin onnistunut lopputulos korostaa jälleen kerran EU:n ja sen toimielinten tehtävää toimimisessa EU:n kansalaisten puolesta.

Atanas Papanov, esittelijä. – (BG) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluaisin aivan ensiksi ilmaista sen, miten tyytyväinen olen, että Euroopan parlamentin ja neuvoston välillä saatiin aikaan sopimus kolmannelta energiapaketista, mukaan luettuna maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevia edellytyksiä koskeva asetus olen esittelijä. Haluaisin mainita puheenjohtajavaltio Tšekin antaman panoksen ja Euroopan komission aktiivisen tuen yhteisten ratkaisujen etsimisessä.

Maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyn osalta kolmannen energiapaketin tavoitteet on saavutettu. EU:n yhteisten energiamarkkinoiden perustamiselle on luotu perusta, joka perustuu sitovissa verkkosäännöissä yksityiskohtaisesti esitettyihin sääntöihin. Alueellisen yhteistyön kehittämisen mahdollisuuksia on lisätty, ja siinä siirtoverkonhaltijoiden eurooppalaisen järjestön ja kansallisten sääntelyviranomaisten lisäksi energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirastolla on huomattava motivoiva tehtävä.

Tällä edistetään huomattavasti tuotteiden turvallisuutta ja rohkaistaan uuden infrastruktuurin luomista Euroopan verkkonhaltijoiden verkoston avulla laatimalla kymmenvuotinen verkon kehittämissuunnitelma, jonka täytäntöönpanoa valvovat kansalliset sääntelyviranomaiset, ja virasto seuraa sitä. Tämä tarjoaa kaikille markkinoiden osallistujille mahdollisuuden päästä selkeästi määriteltujen menettelyjen perusteella mukaan laatimaan verkkosääntöjä ja ehdottamaan niihin muutoksia, jos niiden soveltaminen käytännössä osoittaa sen välttämättömäksi. Toimittajien välistä kilpailua koskevia ehtoja tiukennetaan käyttämällä ankarampia siirtoverkonhaltijoiden toimista tiedottamista ja niiden avoimuutta koskevia sääntöjä.

Haluaisin erityisesti kiittää niitä, jotka osallistuivat neuvotteluihin tukeakseen ehdotuksia, jotka laadin kymmenvuotisesta kehittämissuunnitelmasta ja alueellisten yhteistyöaloitteiden kehittämisestä. Lisäksi olen iloinen, että käytyjen neuvottelujen tuloksena saavutettiin parempi tasapaino siirtoverkonhaltijoiden eurooppalaisen järjestön, energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston ja Euroopan komission valtuuksien välillä, jotta voidaan luoda sujuvasti toimivat, tehokkaita ja kilpailukykyiset markkinat.

Haluaisin erityisesti korostaa sitä, että yhteistyö oli tiivistä kolmannen energiapaketin lainsäädännön viittä osaa käsitellessä. Luotiin myös yleiset puitteet, joissa yksittäiset osat voivat täydentää ja vahvistaa toisiaan. Haluaisin mainita merkittävän tuloksen, joka saatiin aikaan yhteistyössä muiden esittelijöiden, Eluned Morganin, Antonio Mussan, Alejo Vidal-Quadrasin ja Giles Chichesterin, kanssa Ulotan kiitokseni myös varjoesittelijöihin, jotka edistivät neuvottelujen jokaista vaihetta rakentavilla ja hyvin hyödyllisillä ehdotuksilla. Minun on annettava erityiskiitokseni myös teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puheenjohtajalle ja hänen sihteeristölleen.

Arvoisa puhemies, vuosi 2009 alkoi Bulgarian ja Slovenian kaasuntoimitusten häiriöillä sekä Keski- ja Itä-Euroopan maiden määrien jyrkällä laskulla. Uskon, että kolmannen energiapaketin, Euroopan kaasuntoimitusten turvallisuutta koskevan direktiivin uutta sisältöä koskevien komission odottamattomien ehdotusten ja Euroopan talouden elvytysuunnitelman tukemien kaasunsiirtoverkkojen yhdistämistä koskevien hankkeiden perusteella Euroopan unioni on vuoden 2009 loppuun mennessä valmis vastaamaan mihin tahansa mahdolliseen toimitushäiriöön suurempien aineellisten resurssien ja suuremman yhteenkuuluvuuden ansiosta. Minusta tuntuu, että minulla on saavutettujen tulosten perusteella oikeus kehottaa kaikkia kollegoitani tukemaan toisessa käsittelyssä neuvoston kanssa aikaansaattua yhteistä tekstiä, joka on esitetty teille.

Ivo Belet, esittelijä. – (NL) Vaikka renkaiden polttoainetehokkuutta koskevat merkinnät on aikataulussa tänään kummallisesti asetettu sähkön ja kaasun väliin, keskustelemme tärkeistä ja hyvin konkreettisista toimenpiteistä, jotka vaikuttavat suoraan kaikkiin kuluttajiin, kaikkiin kuljettajiin, itse asiassa useimpiin meistä EU:ssa.

Se on konkreettinen toimenpide, joka maksaa vähän tai ei mitään ja jolla edistetään huomattavasti kunnianhimoisten ilmastotavoitteidemme saavuttamista. Auton rengas – en ole varma, tiedätkö tämän – aiheuttaa 20–30 prosentista auton polttoaineen kokonaiskulutuksesta. Siksi on loogista, että juuri siinä on valtavat mahdollisuudet energiatehokkuuteen ja säästöihin.

Mihin toimenpiteisiin tarkalleen ottaen aiomme ryhtyä? Yritämme rohkaista kaikkia autonkuljettajia, siis melkein kaikkia, seuraamaan tästä lähin renkaiden energiatehokkuutta ja melupäästöjä. Emme velvoita ketään, me vain tiedotamme ihmisille, kuten tällä hetkellä teemme esimerkiksi jääkaappien osalta, selkeän merkinnän tai tarran avulla. Kuka haluaisi ajella B- tai C-luokan renkailla, jos on mahdollista valita ympäristöystävällinen A-luokan versio? A-luokan renkaat ovat lisäksi pitkällä aikavälillä kustannustehokkaampia. Tämä tunnetaan puhtaana hyötynä, hyötynä kuluttajalle ja ennen kaikkea hyötynä ympäristölle.

Haluaisin kertoa teille yhden luvun: vaikutustenarviointi on osoittanut, että mahdolliset säästöt olisivat jopa yksi ja puoli miljoonaa tonnia hiilidioksidia. Tämä vastaa hiilidioksidipäästöjen poistamista miltei miljoonalta henkilöautolta Euroopan teillä. Kun tämä toimenpide on päässyt täyteen vauhtiin, voidaan poistaa miljoonan henkilöauton hiilidioksidipäästöt, mikä on sangan vaikuttavaa!

Rengasvalmistajien on tietysti myös hyödyttävä. Tarpeetonta sanoakaan – ja tämä on vain järkevää – kuulumme alaa tätä toimenpidettä laatiessamme. Ei ole tietenkään järkevää antaa uutta lainsäädäntöä alalla, johon autoalan kriisi vaikuttaa erityisen pahasti, jos siihen kuuluu ylimääräisiä menoja ja byrokratiaa. Nämä ovat vedenpitäviä perusteluita, eikä niitä voi vain jättää huomiotta. Tämä merkintädirektiivi hyödyttää myös laadukkaiden autonrenkaiden valmistajia, minkä takia kiinnitämme niin paljon huomiota sen täytäntöönpanon valvontaan, joka on olennaista tasapuolisten toimintaedellytysten luomisessa sen lisäksi, että se on korkealla tasolla.

On sanomattakin selvää, että ympäristöystävällisyyteen ei pitäisi ikinä pyrkiä turvallisuuden kustannuksella, ja siksi olemme esittäneet sitä varten tarkistuksia. Turvallisuus on tietysti edelleen ensisijainen painopistealamme autonrenkaiden osalta.

Haluaisin lisätä lyhyen huomautuksen melupäästöjä koskevasta perusteesta. Se on myös otettu mukaan, koska, kuten tiedätte, melusaaste on yksi aikamme kirouksista. Siksi pidän tässä yhteydessä hyvin myönteisenä

sitä, että olemme kehittäneet varovaisen ja toteuttamiskelpoisen perusteen melusaasteen vähentämiseksi edelleen, mutta kuten jo mainitsin, ei koskaan auton ja renkaan turvallisuuden kustannuksella.

Haluaisin päättää puheenvuoroni aikataulua koskevaan huomioon. Mielestäni olemme saaneet aikaan kunnianhimoisen mutta järkevän kompromissin. Luotamme tietysti autonrenkaiden valmistajiin, kuten itse autojen hiilidioksidipäästöjen tapauksessa, että ne tuovat markkinoille tuotteita, jotka täyttävät ympäristöystävällisimmät normit paljon pikaisemmin.

Silvia-Adriana Țicău, esittelijä. – (RO) Arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, rakennukset muodostavat 40 prosenttia primäärienergian kulutuksesta ja 40 prosenttia kasvihuonekaasujen tuottamisesta. Siksi rakennusten energiatehokkuutta parantavien toimenpiteiden pikainen täytäntöönpano on luotettavin, nopein ja edullisin tapa leikata kasvihuonekaasupäästöjä. Rakennusten energiatehokkuuden edistäminen tarjoaa kuitenkin myös valtavat mahdollisuudet EU:n talouden elpymiselle yli 250 000 uuden työpaikan luomisen ja uusiutuvien energialähteiden ja energiatehokkaiden rakennusten edistämässä tarvittavien investointien avulla ja, viimeisenä vaan ei vähäisempinä, parantamalla EU:n kansalaisten elämänlaatua heidän palvelulaskujaan pienentämällä.

Nykyisiä direktiivejä muuttavassa uudessa komission ehdotuksessa määrätään tuhannen neliömetrin rajan poistamisesta, rakennusten tiettyjen energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten asettamisesta ja kansallisella tasolla laadittujen vähimmäisvaatimusten lähentämisprosessin käyttöönotosta, sellaisten rakennusten edistämisestä, jotka tuottavat paikallisesti kulutettua primäärienergiaa vastaavan uusiutuvan energian määrän ja julkista rahoitusta vain sellaisten rakennusten rakentamiseen, jotka vastaavat energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia.

Parlamentti on esittänyt seuraavat tärkeät tarkistukset: direktiivin soveltamisalan laajentaminen keskitettyihin lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmiin, rakennusten energiatehokkuustodistusten merkityksen kasvattaminen ja niiden muodon standardointi, yhteisten menetelmien laatiminen energiatehokkuuden vähimmäisvaatimusten määrittelylle, tarvittaessa energiatehokkuustodistuksen sisältämien julkisten laitosten suositusten täytäntöönpano todistuksen voimassaoloaikana, uudet säännökset tietojen tarjoamisesta kuluttajille ja tarkastajien ja asiantuntijoiden koulutuksesta sekä rakennuslupien myöntämisestä vuodesta 2019 alkaen rakennuksille, jotka tuottavat paikallisesti ainakin määrän, joka vastaa tavanomaisista lähteistä tuotettua energiaa, sekä uusien säännösten käyttöönotto lämmitys- ja jäähdytysjärjestelmien tutkimiselle.

Kehotan kollegoitani vierailemaan tällaisille rakennuksille – rakennuksille, joilla on nollatason nettomääräinen energiankulutus – omistettuun Euroopan parlamentissa pidettävään näyttelyyn, joka on järjestetty yhdessä Maailman luonnonsäätiön kanssa.

Vaikka rakennusten energiatehokkuutta koskeva direktiivi on ollut voimassa vuodesta 2002 alkaen, sen täytäntöönpano eri jäsenvaltioissa ei ole ollut tyydyttävää. Jäsenvaltiot ovat määritelleet rahoituksen puutteen suurimmaksi esteeksi, joka estää niitä panemasta tätä direktiiviä asianmukaisesti täytäntöön. Siksi Euroopan parlamentti ehdotti rakennusten energiatehokkuutta koskevien toimien rahoittamista Euroopan aluekehitysrahastosta, Euroopan rakennusten energiatehokkuusrahaston luomista ja uusiutuvien energialähteiden edistämistä Euroopan investointipankin, Euroopan komission ja jäsenvaltioiden tuella, mahdollisuutta käyttää alemmaa arvonlisäverokantaa rakennusten energiatehokkuuteen liittyville palveluille ja tuotteille, sellaisten kansallisten ohjelmien kehittämistä, joilla autetaan edistämään rakennusten energiatehokkuutta hyväksymällä rahoitusvälineitä ja tiettyjä erityisiä verotuksellisia toimenpiteitä.

Viimeisenä vaan ei vähäisimpänä haluaisin kiittää varjoesittelijöitä, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan teknistä henkilöstöä ja viimeksi mainitun valiokunnan YUTP:n henkilöstöä, joiden kanssa olen tehnyt aivan erityisen hyvää yhteistyötä. Odotan kollegoideni kommentteja kiinnostuneena.

Andris Piebalgs, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, ei ole helppoa antaa viidessä minuutissa komission vastausta seitsemään erinomaiseen mietintöön, mutta minun ei kuitenkaan pitäisi jättää käyttämättä tilaisuutta kiittää kaikkia esittelijöitä – Eluned Morgania, Silvia-Adriana Țicăuta, Giles Chichesteriä, Alejo Vidal-Quadrasia, Antonio Mussaa, Atanas Paparizovia ja Ivo Belettiä – ja kaikkia varjoesittelijöitä. Haluaisin myös kiittää Angelika Niebleriä, joka työskenteli hyvin ankarasti, jotta saisimme tämän mietinnön aikaan hyvin rajallisessa ajassa.

Aloitin energian sisämarkkinoista, koska kaksi vuotta sitten aloitimme kunnianhimoisella tavoitteella: luodaan todella kilpailukykyiset ja todella eurooppalaiset energiamarkkinat Euroopan unionin kansalaisten eduksi. Väline tämän tavoitteen saavuttamiseksi on kolmas kaasun ja sähkön sisäisiä energiamarkkinoita koskeva paketti.

Nyt olemme hyvin lähellä tämän paketin hyväksymistä ja siten tämän tavoitteen saavuttamista. Kolmenvälisessä vuoropuhelussa on nyt onnistuttu sopimaan kompromissista. Komissio tukee tätä kompromissia täysimääräisesti. Jos se hyväksytään huomenna täysistunnossa, sillä annetaan Euroopan unionille selkeät sääntelypuitteet, joita tarvitaan asianmukaisesti toimivien sisämarkkinoiden takaamiseksi ja paljon tarvittujen investointien edistämiseksi.

Ensinnäkin sillä helpotetaan rajatylittävää energiakauppaa, koska sen nojalla perustetaan kansallisten energian sääntelyviranomaisten yhteistyövirasto, jolla on sitova päätösvalta, täydentämään kansallisia sääntelyviranomaisia. Tällä varmistetaan rajatylittävien tapausten asianmukainen käsittely ja mahdollistetaan Euroopan unionin kehittyminen todelliseksi eurooppalaiseksi verkoksi.

Toiseksi, uudella lainsäädännöllä edistetään rajatylittävää ja alueellista yhteistyötä ja investointeja uuden siirtoverkonhaltijoiden eurooppalaisen järjestön avulla. EU:n runkoverkonhaltijat tekevät yhteistyötä ja kehittävät verkkosääntöjä ja turvallisuusnormeja sekä suunnittelevat ja koordinoivat EU:n tasolla tarvittavia investointeja.

Kolmanneksi sillä säädetään tehokkaammasta sääntelyä koskevasta kansallisten sääntelyviranomaisten valvonnasta, joka on riippumattomampi ja jolla on kaikki tarvittavat keinot.

Neljänneksi sillä varmistetaan energian tuotannon ja siirron tehokas eriyttäminen, jotta voida poistaa kaikki eturistiriidat, edistää investointeja ja estää syrjivä käytös.

Tällä lainsäädännöllä myös varmistetaan suurempi avoimuus ja taataan yhdenvertainen pääsy tietoon, hintojen avoimuus, lisääntynyt luottamus markkinoihin ja kaikenlaisen manipuloinnin tai markkinoiden manipuloinnin välttämisen edistäminen.

Tässä ei ole kyse vain asianmukaisesti toimivista sisämarkkinoista vaan yleisemmin sen varmistamisesta, että EU voi vastata energia-alalla kohtaamiimme haasteisiin: ilmastonmuutokseen, lisääntyneeseen riippuvuuteen tuonnista, toimitusvarmuuteen, maailmanlaajuisen kilpailukykyyn.

Toimivat sisämarkkinat ovat erityisesti tärkeä osa EU:n ponnisteluissa ilmastonmuutoksen torjumiseksi. Päästökauppajärjestelmät eivät ikinä toimi asianmukaisesti ilman kilpailukykyisiä sähkömarkkinoita, eivätkä tavoitteemme uusiutuvan energian osalta täyty.

Saavutetulla kompromissilla saadaan siis myös aikaan tasapaino parlamentin ja neuvoston kantojen välillä. Esittelijät ovat jo esitelleet teille tärkeimmät osat, joiden myötä saavutettu poliittinen kompromissi vahvistaa neuvoston tammikuussa 2009 hyväksymää yhteistä kantaa.

Haluaisin korostaa muutamia tärkeimpiä kohtia.

Parlamentin kehoitus parantaa kuluttajansuojaa ja torjua energiaköyhyyttä on nyt vahvistettu lainsäädännöllisessä tekstissä. Älykkäitä mittareita, joiden avulla kuluttajat voivat tietää tarkasti kulutuksensa ja jotka edistävät energiatehokkuutta, on tarkoitus tarjota 80 prosentille kuluttajista vuoteen 2020 mennessä. Kansallisten sääntelyviranomaisten valtuuksia ja riippumattomuutta on vahvistettu, kuten myös viraston valtuuksia, ja tehokasta eriyttämistä koskevista säännöistä on tehty tehokkaampia.

Mikä vielä tärkeämpää, myös itse paikalla on tapahtunut kehitystä. Monet yritykset ovat järjestelleet uudelleen liiketoimintansa ja sen, miten ne toimivat verkostojen ja kuluttajien kanssa. Tänään näin Hannoverin messuilla, että älykäs mittaus edistyy huomattavasti ja että yrityksissä käsitellään näitä päätöksiä.

Energiatehokkuus on ehdottomasti yksi EU:n energiapolitiikan tärkeimmistä osista. Rakennusalaalla on edelleen huomattavat mahdollisuudet parantaa edelleen energiatehokkuutta ja luoda samalla uusia työpaikkoja ja edistää kasvua.

Kiitän lämpimästi parlamenttia sen tuesta komission ehdotukselle rakennusten energiatehokkuutta koskevan direktiivin uudelleenlaatimiselle. Keskustelut ja ehdotukset osoittavat, että parlamentti jakaa politiikan tavoitteet ja toivoo voivansa parantaa nykyistä tehokkuutta päättäväisesti. Se ei ole helppo ala, koska sillä on paljon toissijaisuutta, joten meidän on saatava aikaan hyvä tasapaino. Direktiivillä tarjotaan puitteet EU:n rakennusten energiatehokkuuden parantamiselle.

Siinä on paljon selvennyksiä, ja sillä parannetaan direktiivin vaikutusta, kuten ”kustannusoptimaalisuutta” koskevat periaatteet, valvontamekanismeja koskevat vaatimukset ja monet määritelmät.

Siinä on kysymys rahoitusvälineistä, jotka ovat hyvin tärkeitä energiatehokkuustoimenpiteiden vauhdittamisessa, mutta niitä on käsiteltävä asianmukaisessa lainsäädännössä ja aloitteissa. Rakennusdirektiivi rajoittuu siten siihen, mitä sillä voidaan tehdä rahoitukseen ja verotukseen liittyvien kysymysten osalta.

Hyvin tehokkaat rakennukset, kutsutaanpa niitä sitten matalan energian tai nollaenergian rakennuksiksi tai seuraavan sukupolven rakennuksiksi, ovat komission direktiivissä esittämä uusi piirre.

On olennaista, että tästä säännöksestä tehdään kunnianhimoinen mutta realistinen ja että EU:n vaihtelevien ilmasto- ja talousolojen osalta sallitaan hieman joustavuutta. Nollatason nettomääraisten energiankulutuksen rakennusten kaltaisilla yhtenäisillä vaatimuksilla ei tarkalleen ottaen täytettäisi tätä vaatimusta, ja se olisi siksi liiallinen.

Yhtenäistäminen on sisämarkkinoille elintärkeää. Tuen täysin parlamentin toivetta yhdestä menetelmästä vaatimusten kustannusoptimaalisten tasojen laskemiseksi. Energiatehokkuuden laskemista koskevan yhteisen menetelmän säätämisellä voi kuitenkin olla vastakkainen vaikutus, sillä se saattaa aiheuttaa monen vuoden viivästyksiä direktiivin täytäntöönpanossa jäsenvaltioiden rakennusmääräysten monimuotoisuuden takia.

Tämä on siksi hyvin monimutkaista ja vaikeaa lainsäädäntöä, mutta luotan hyvin paljon siihen, että parlamentti vahvistaa tätä oikeudellista välinettä.

Esittelijä puhui myös renkaista, joilla voi olla merkittävä asema tieliikenteen energiantensiteetin ja päästöjen vähentämisessä. Tämän ehdotuksen ja tyyppihyväksyntää koskevan lainsäädännön pitäisi yhteisesti saada aikaan noin viiden prosentin polttoainesäästöt koko EU:n autokannassa vuoteen 2020 mennessä. Tällä ehdotuksella kuluttajille annetaan standardoitua tietoa polttoainetehokkuudesta. Sillä annetaan myös tietoa märkäpidosta, joka on toinen merkittävä renkaiden muuttuja, ja ulkoisesta jyräysmelusta. Niin tekemällä merkintä saa markkinoilla aikaan suorituskykyisempiä renkaita, ja samalla siinä vältetään se, että yhden näkökulman parannus saavutetaan toisten kustannuksella.

Mietinnöllä, josta äänestetään tällä viikolla, lisätään joitakin huomattavia parannuksia alkuperäiseen ehdotukseen, kuten direktiivin muuttaminen asetukseksi, millä vähennetään saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevia kuluja ja varmistetaan, että kaikkiin merkintöihin sovelletaan samaa päivämäärää. Talvirenkaiden sisällyttäminen merkinnän soveltamisalaan sekä erityisen luokittelun hyväksyminen mahdollisimman pian hyödyttävät myös niitä, jotka ajavat jäisissä tai lumisissa olosuhteissa.

On tärkeää löytää paras tapa merkinnän esittämiseen. Tästä on jonkin verran keskustelua. Haluaisimme kovasti, että tukisitte ehdotustamme merkinnän liittämisestä tarroihin, joita tällä hetkellä on jokaisessa renkaassa koon, kantavuusluvun ynnä muun ilmaisemiseksi.

Mielestäni olemme tämän lainsäädännön avulla todella saavuttaneet huomattavaa edistystä energia-asiakirjassa ja mikä tärkeintä, kansalaisemme ja teollisuutemme tukevat sitä. Hannoverin messuilla olemme nähneet teollisuuden valtavan pyrkimyksen energiatehokkuuteen, ei vain aloilla, joista nyt olemme antaneet lainsäädäntöä, vaan myös muilla teollisuusaloilla, kuten erilaisia sovelluksia, joita käytetään loppukulutukseen ja tuottamaan välineitä erilaisille teollisuudenaloille.

Energiatehokkuus, energia ja Eurooppa: ne ovat tärkeimpiä sanoja sille, mitä olemme saaneet aikaan tämän lainsäädännön nojalla. Haluaisin kiittää kaikkia osallistuneita ja erityisesti kaikkia Euroopan parlamentin jäseniä, jotka tukivat tätä.

Viimeisenä anteeksipyyntönä sanon, että olisin voinut käyttää vielä toiset viisi minuuttia, mutta käytän vain yhden minuutin, kun saan puheenvuoron toisen kerran. Kiitos, että annoitte minun päättää tämän puheenvuoroni.

Rebecca Harms, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon valmistelijä.
– (DE) Arvoisa puhemies, kiitos, arvoisa komission jäsen Piebalgs, keskitetystä puheenvuorostanne. Mielestäni voimme parhaiten mitata saavutettua edistystä vertaamalla sitä keskustelun alussa asettamaamme tavoitteeseen. Muistan, että tilanne oli alussa sellainen, että komission jäsen Kroes esitti analyysinsä, joka osoitti, että huolimatta monista EU:n tason vapauttamispaketeista yhä harvemmillä – suurilla energiayhtiöillä – oli valta markkinoilla yhä useammassa EU:n jäsenvaltiossa, toisin sanoen energia-alan keskittyminen lisääntyi niin sähkön kuin kaasun osalta. Siksi olin keskustelun alussa iloinen siitä, että sekä komissio että sitten myöhemmin Euroopan parlamentti sanoivat, että tehokkain väline tämän keskittymisen torjumiseksi – erityisesti sähköalalla – on tuotannon ja runkoverkon erottaminen.

Voisin lyödä tänään kanssanne vetoa siitä, että ilman tätä erottamista – kuten alun perin sanoitte – emme pysty tarjoamaan kansalaisille mitään todellista suojelua energiamarkkinoiden mielivaltaisilta hinnoilta. Olen myös halukas lyömään vetoa siitä, että tämä parlamentti keskustelee tästä välineestä uudelleen nähtävissä olevassa tulevaisuudessa, koska se, mistä päätämme nyt, ei riitä hajottamaan tätä joidenkin suurten energiayhtiöiden valtaa ja määräävää asemaa. Se ei riitä estämään sähkön ja kaasun hintojen nousemista vielä korkeammiksi huolimatta energia-alan koko ajan kasvavista voitoista. Se ei riitä todella tarjoamaan avoimuutta ja kuluttajansuojaa, joita tämän parlamentin monet hyvää tarkoittavat jäsenet ovat lupailleet.

Minun on tunnustettava, että nämä jäsenet ovat taistelleet tässä suhteessa hyvin ankarasti. Minun on kuitenkin myös sanottava, että nyt ovat onnistuneet suuret yhtiöt ja jotkin jäsenvaltiot eivätkä kaukokatseiset eurooppalaiset poliitikot. Toivon, että hyväksytte vetoni, ja sitten neljän vuoden aikana keskustelemme seuraavasta vapauttamisvaiheesta ja puhumme todella eriyttämisestä.

Gunnar Hökmark, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää Eluned Morgania hänen sähkömarkkinoita koskevasta mietinnöstään. On ollut miellyttävää työskennellä hänen kanssaan varjoesittelijänä, ja mielestäni on oikeudenmukaista sanoa, että olemme pystyneet saamaan aikaan energiamarkkinoiden vapauttamisen. Ainakin olemme ottaneet joitakin merkittäviä askeleita ja siten avanneet markkinat. Mielestäni on oikeudenmukaista sanoa, että sähköä koskevalla mietinnöllä johdettiin prosessia, josta tänään täällä keskustelemme.

Mielestäni on tärkeää todeta, että tämä on myös vastoin niitä tahoja eri maissa, jotka haluaisivat suojella rajojaan enemmän energiamarkkinoiden osalta. Meillä on Ruotsissa käynnissä keskustelu, johon osallistuvat ne, jotka haluaisivat soveltaa jonkinlaista protektionismia sähkön vientiin. Mutta sillä estettäisiin ja vahingoitettaisiin kaikkia asioita, jotka voimme saavuttaa avointen sähkömarkkinoiden avulla.

Juuri markkinoiden avaamisella voimme tehdä jotakin ilmastomuutoksen osalta ja voimme käyttää parhaalla mahdollisella tavalla uusiutuvia energialähteitä ja ydinvoimaa. Voimme myös varmistaa, että koko unionissa on asianmukainen energiahuolto, joka sitoo maat ja markkinat yhteen. Mielestäni askeleita, joita olemme ottamassa tässä energiamarkkinoita koskevassa paketissa, olisi pidettävä merkittävänä. Vaikka askeleita on vielä otettava enemmän, olemme edistäneet Euroopan energiavarmuutta ja ilmastomuutoksen torjuntaa.

Edit Herczog, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kolmannessa energiapaketissa on kyse alan valjastamisesta, jonka tavoitteena on tarjota enemmän turvallisuutta ja avoimuutta sekä kestäväää ja edullista energiaa kaikille Euroopan kansalaisille ja yrityksille. Siinä on kyse edessämme olevien energijaasteiden kohtaamisesta. Siinä on kyse jäsenvaltioiden riippuvuuden vähentämisestä yksittäisistä tuontimaista. Siinä on kyse enemmän kuluttajasta ja kuluttajatytytyvyydestä. Siinä on kyse markkinoiden vääristymien välttämisestä erityisesti niiden maiden välillä, joissa tuotanto on halpaa, ja niiden maiden, jotka haluavat ostaa halvalla, mikä ei välttämättä ole sama asia. Siinä on kyse investointien houkuttelemisesta energia-alalle.

EU:n virastolla on keskeinen tehtävä hoidettavanaan ja, kuten kollegani Giles Chichester on sanonut, olemme saaneet aikaan vahvan ja riippumattoman viraston ja olemme pystyneet kasvattamaan Euroopan parlamentin asemaa saavuttaaksemme tavoitteet, joista edellä mainitsin. Mielestäni oli loistavaa työskennellä yhdessä. Jotenkin on sääli, että olemme saattamassa tätä energiapakettia loppuun.

Anne Laperrouze, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, Euroopan komissio esitti syyskuussa 2007 sisämarkkinoiden toimintaan liittyvän kolmannen energiapaketinsa. Keskusteluissa alettiin pian keskittyä tärkeään, tosin ei ainoaan, asiaan energian tuottamista ja kuljettamista koskevien toimien erottamisesta.

Näyttää siltä, että verkon omistajuutta koskeva kysymys, jota ei mielestäni käsitelty riittävästi ensimmäisessä käsittelyssä, on otettu vakavammin. Eri vaihtoehtojen olemassaolo, mukaan luettuna pahamaineinen kolmas tie, jota nyt on edistetty ja selkeytetty, näyttää minusta hyvältä asialta – mikä on luonnollinen lausunto, koska olin esittämässä tätä tarkistusta.

Yhteenvedon tekeminen tästä kolmannelle paketille omistuksen eriyttämisenä olisi kuitenkin onneksi virhe. Saavutettu edistys on todellista: enemmän oikeuksia kuluttajille, enemmän valtuuksia sääntelyviranomaisille, enemmän yhteistyötä sääntelyviranomaisten kesken, kymmenvuotiset kehityssuunnitelmat, enemmän avoimuutta uusiutuvien energianlähteiden kehityksen helpottamiseksi, enemmän teknistä yhteistyötä verkonhaltijoiden välillä ja myös enemmän välineitä parempaa kulutusta varten, kuten älykkäät mittarit.

Tämä on jälleen uusi askel kohti eurooppalaista yhteenkuuluvuutta. Kolmansia maita koskevassa lausekkeessa, vaikka se ei olekaan niin sensaatiomainen kuin komission alkuperäisessä luonnoksessa, todetaan

yksiselitteisesti, että jäsenvaltiolla on oikeus kieltää sertifioidusta verkonhaltijaa, jos sertifiomisella vaarannettaisiin sen tai jonkin muun jäsenvaltion energihuollon turvallisuus.

Minulla saattaa olla yksi pahoittelun aihe energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston osalta: toiveenamme olisi ollut luoda vahva, riippumaton virasto, joka pystyy tekemään päätöksiä ilman elimemme tukea. Olemme törmänneet surullisenkuuluisaan Meronin tuomioon. Ei huijata itseämme: todellisen eurooppalaisen energiapolitiikan luominen vaatii vielä monia edistysaskeleita ja erityisesti institutionaalisia sellaisia.

Toimitusvarmuus, ilmastonmuutoksen torjunta, markkinoiden sääntely: kaikkia näitä tavoitteita pitäisi edistää pragmaattisella, ei dogmaattisella, lähestymistavalla.

EU:n kansalaiset eivät odota talousteorioiden soveltamista vaan konkreettisia todisteita siitä, että markkinoiden avaaminen hyödyttää heitä antamalla heille vapauden valita toimittajansa sekä järkevät, vakaat ja ennakoitavat hinnat

Olen kiitollinen kollegoilleni, komission jäsenellemme ja neuvostolle tästä rakentavasta ponnistuksesta.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, *UEN-ryhmän puolesta*. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, koska käytän tässä keskustelussa puheenvuoron Unioni kansakuntien Euroopan puolesta -ryhmän puolesta, haluaisin kiinnittää huomiota neljään kohtaan.

Ensinnäkin meidän pitäisi arvioida myönteisesti niitä ratkaisuja, joilla pyritään erottamaan sähkön ja kaasun tuotanto ja myynti niiden siirtämisestä. Sillä sallittaisiin energianlähteiden tuottajien välinen kilpailu ja siten vähennettäisiin palvelujen hintaa.

Toiseksi on tärkeää, että tietyt jäsenvaltiot, joiden on otettava käyttöön energian tuotannon erottaminen sen siirrosta, voivat hyväksyä kolme mallia sitä varten: mahdollisimman suuri omistajuuden jakaminen, verkonhallinnan siirtäminen riippumattomalle verkonhaltijalle ja vaihtoehto, joka sisältää energian tuotannon ja siirtämisen integroinnin, mutta vain, jos ehdot täytetään, millä varmistetaan, että nämä liiketoiminnan kaksi osaa toimivat käytännössä itsenäisesti.

Kolmanneksi, kuluttajan aseman vahvistamista sähkö- ja kaasumarkkinoilla koskevia ratkaisuja on korostettava, ja erityisesti mahdollisuutta vaihtaa energiantoimittajaa enintään kolmen viikon kuluessa ilman lisämaksuja.

Neljänneksi ja viimeiseksi, myös ratkaisut, joilla on yhteiskunnallinen ulottuvuus, ansaitsevat erityishuomiota, sillä niiden nojalla jäsenvaltioiden edellytetään antavan tukea niille sähkön ja kaasun kuluttajille, jotka eivät kykene maksamaan laskujaan.

Claude Turmes, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, ensiksi Silvia-Adriana Țicău:n mietintö, vihreät äänestävät sen puolesta: siinä on vihreyttä, ja kiitän kaikki neuvotelleita ryhmiä.

Haluan käyttää minulla olevat muutamat sekunnit sisämarkkinoihin. Tänä iltana on jo selvää, että tarvitsemme vapauttamisesta neljännen paketin, jossa on viisi kohtaa: ensiksi putkien ja kantaverkkojen omistuksen eriyttäminen, toiseksi pääsy sähkö- ja kaasuvarastoihin, kolmanneksi enemmän valtaa EU:n energia-alan sääntelyviranomaisien yhteistyöelimelle, neljänneksi sähköpörssien julkinen omistus, koska muuten ne eivät koskaan toimi, ja viidenneksi tarvitsemme erityisen kartellilainsäädännön infrastruktuuriin perustuville talouksille.

Vaikka Eluned Morgan on taistellut ankarasti kuluttajien puolesta, kuluttajat voivat hyötyä vain, jos tukkimarkkinat toimivat. Enel on valtaamassa Endesan, RWE valtaamassa Nuonin ja Vattenfall Essentin. Päädyimme kymmeneen valtavaan toimijaan, joilla ei ole mitään kiinnostusta ympäristöä eikä kuluttajia koskevaan asialistaan. Se on kartelli, ja tämän kartellin kohtaamiseksi tarvitsemme tiukempia lakeja. Tässä mielessä olemme kokeneet tänä iltana tappion, jonka takana ovat Herbert Reul, Angelika Niebler ja muut heidän kaltaisensa. Tämä on suuri voitto energia-alan oligopoleille ja tappio kuluttajille EU:ssa.

Vladimír Remek, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (CS) Hyvät kollegat, ei ole mahdollista kattaa koko energiapakettia näin lyhyessä ajassa. Siitä huolimatta haluaisin ensiksi kiittää jokaista, joka on ollut mukana käsiteltävinämme olevien asiakirjojen tuottamisessa. Ollaan kuitenkin realistisia. Tulos on edelleen kaukana täydellisestä. Mielestäni on kuitenkin mahdotonta saada tässä vaiheessa enemmän aikaan. Sillä, että nykyinen parlamentti on lähestymässä toimikautensa loppua, on epäilemättä osansa. Itse haluaisin puhua pääasiassa Giles Chichesterin energia-alan sääntelyviranomaisien yhteistyöviraston perustamisesta laatimasta asiakirjasta.

Varjoesittelijänä olen puhunut muun muassa sen puolesta, että viraston pitäisi edistää alueellisten markkinoiden luomista. Sillä välin ei ole ollut mahdollista toteuttaa hyödyllisempiä suunnitelmia, kuten ylikansallisen yleiseurooppalaisen sääntelyviranomaisen luominen.

Olen myös kehottanut vahvistamaan komission alkuperäisen ehdotuksen, joka sisältää periaatteen ”yksi jäsen, yksi ääni” Euroopan energia-alan sääntelyviranomaisten neuvostoa varten. Tämä on hyvin tärkeää EU:n pienille jäsenvaltioille. Pääasiassa Ranskan ja Saksan kaltaisten suurten valtioiden yritys edistää niin kutsuttua äänen painotettua suhdetta olisi epäedullinen pienille valtioille. Periaatteen ”yksi jäsen, yksi ääni” ansiosta esimerkiksi Tšekin tasavalta ja muut valtiot voivat vastustaa paremmin joidenkin suurten kantaverkonhaltijoiden yrityksiä hallita markkinoita. Olen tässä yhteydessä iloinen, että ponnisteluni eivät ole olleet turhia, ja pidän tätä menestyksenä puheenjohtajavaltio Tšekille.

Kaikkea energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirastoa koskevaa ei kuitenkaan viety loppuun. Esimerkiksi kysymys sen päätoimipaikasta on edelleen avoinna. Olisin itse iloinen, jos virasto sijoitettaisiin Slovakiaan, joka on siitä kiinnostunut. Vähiten hyväksyttävä vaihtoehto olisi kuitenkin niin kutsuttu väliaikainen vaihtoehto, jonka nojalla virasto jäisi Brysseliin, jossa on jo paljon virastoja – myös sellaisia, joiden piti alun perin olla siellä vain väliaikaisesti.

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, olen aika ajoin kuullut, että Irlannin saaren yhtenäisiä sähkömarkkinoita pidettiin esimerkkinä kyseisistä toimintakäsitteistä. Sen mukaan, mikä kuluttajille merkitsee eniten – eli hinta – on sanottava, että ne eivät ole menestys. Kun ministeri Dodds käynnisti sen, hän lupasi tehokkuussäästöjä ja parempaa kilpailua, jotta sähkön tukkukustannuksia voitaisiin auttaa vähentämään mahdollisimman paljon ja jotta suuri osa hyödyistä koituisi kuluttajille. Tämä kuulostaa nyt sangen ontolta, ei vähiten niiden Pohjois-Irlannin kuluttajien mielestä, jotka ovat nyt yleisölehterillä kuuntelemassa tätä keskustelua.

Mielestäni osa ongelmaa on tehottomassa sääntelyprosessissa, jota on mukautettu liikaa teollisuuteen ja jossa puolustellaan liikaa jatkuvaa hintojen nousua, vaikka öljyn hinta on laskenut jyrkästi. Nykyiset taivaaseen asti ulottuvat hinnat huomioon ottaen edelleen ostaminen markkinoiden huipulla saa tuskin aikaan valitusta sääntelyviranomaiselta ja jättää kovan paineen alla olevat kuluttajat ilman heille kuuluvaa helpotusta.

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, sovimme haluavamme varmistaa, että kansalaiset saavat suuremman toimitusvarmuuden energian osalta, että heillä on riittävästi energiaa ja että he pystyvät ostamaan energiaa kohtuulliseen hintaan. Emme sopineet välineistä, joilla se parhaiten saadaan aikaan.

Nyt meillä on kuitenkin tulos, josta voimme olla ylpeitä ja joka on rakentava ja syrjivä, koska asia on monimutkainen eikä siihen ole yksinkertaista vastausta. Ratkaisu on se, että meidän on taattava, että energia-alan, runkoverkkoihin, rajayhdysjohtoihin ja uusiin voimaloihin investoidaan enemmän rahaa. Tämä on hyvin merkittävää pohdintaa, ja sitä varten on saatava käyttöön tarvittava pääoma.

Toisaalta meidän on taattava, että näitä energiaa tarjoavia yrityksiä valvotaan ja että luodaan todellista kilpailua. Mielestäni oli oikea ratkaisu hyväksyä erilaiset mallit yritysten organisaatioita varten ja samalla taata, että meillä on tehokas valvonta, vahva virasto ja vakaa yhteistyö sääntelyviranomaisten välillä, ja varmistaa, että yhtiöt eivät vain yksinkertaisesti voi tehdä niin kuin haluavat. Se, että voidaan tehdä täysin erilaisia säännöksiä – mukaan luettuna erityisiin kansallisiin oloihin räätälöidyt säännökset – on älykäs ratkaisu. Asianmukaisesti käytettynä se voi olla myös tulevaisuuden kestävä ratkaisu, jonka nojalla voimme edetä huomattavasti. Lisäksi – ja tämä on totta – prosessin ja jäsenvaltioiden kanssa käymiemme keskustelujen aikana pystyimme jo näkemään, että asiat muuttuvat. Tilanne ei ole enää sama kuin se oli komission toteuttaman kyselyn alussa. Tiedot ja tosiasiat ovat nyt jo paljon moninaisempia, ja olemme jo edistyneet huomattavasti, mutta se, mitä nyt aiomme hyväksyä, vie meitä vielä yhden askelen eteenpäin.

Norbert Glante (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, olen jo pienemmässä piirissä sanonut, että tässä energiapakettia koskevassa keskustelussa ei välttämättä ole kyse mustasta tai punaisesta, vasemmasta tai oikeasta. Se on kuitenkin täysin ideologinen. Se on nähty taas tänään. Haluaisin lyödä saksalaisen kollegani, Rebecca Harmsin, kanssa vetoa siitä, että neljän vuoden päästä emme esitä neljättä pakettia vaan selviämme käytettävissämme olevilla välineillä: markkinoiden sääntelyllä, runkoverkkoihin pääsyn edistämällä – asioilla, jotka ovat jo olleet menestys Saksan liittotasavallassa. On mahdollista nähdä myönteisiä esimerkkejä. Kannatan sitä, että pidämme yksinkertaisesti asiat sellaisina kuin ne ovat ja käytämme välineitä, joita meille on annettu, ja varmistamme, että ne pannaan täytäntöön.

Toiseksi haluaisin puhua sen puolesta, että energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirasto saa lopulliset valtuudet ja käyttää niitä ja soveltaa jäsenvaltioiden parhaita käytäntöjä. Jos näin käy, minulla ei epäilystäkään, että saamme aikaan hyvän tuloksen.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, keskustelua sähkön ja kaasun sisämarkkinoita koskevasta energiapaketista tarvitaan hyvin paljon. Jotta ne toimisivat hyvin, asetuksilla pitäisi antaa vastauksia moniin kysymyksiin, mukaan luettuna seuraavat. Onko EU:ssa tulevaisuudessa yhteiset energiamarkkinat vai pitääkö meidän koordinoida kansallisia markkinoita? Mikä energiamuoto tarjoaa 30 seuraavan vuoden ajan vakaat ja riittävät energiatoimitukset suhteellisen halpaan hintaan, koska tämä on tärkeää EU:n taloudelle ja sen kansalaisille? Millä energianlähteillä rajoitetaan parhaiten kasvihuonekaasuilmiötä ja vähennetään sen valvonnan kustannuksia?

Tähän mennessä toteutettu toiminta ei valitettavasti ole ollut avointa eikä vakuuttavaa, mistä voi seurata epäsuotuisia seurauksia kansalaisille ja taloudelle seuraavan 15 vuoden aikana.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, kolmannella energiapaketilla oli ennen kaikkea tarkoitus palvella maanosamme kuluttajia, ja se on saatu aikaan – kuluttaja on tärkein. On kuitenkin myös välttämätöntä ottaa huomioon energiantuottajien perusedut. Meillä oli kaksi merkittävää ongelmaa.

Ensiksi toimitusvarmuus – ja se on saatu aikaan. Verrattuna ensimmäiseen ja toiseen pakettiin on saavutettu mielestäni huomattavaa edistystä. Energian yhteisten markkinoiden luominen on toteutumassa, ja yhteenkuuluvuuden periaate on tänään selvä. Voimme myös investoida EU:n rajojen ulkopuolelle, kun turvallisuutemme sitä edellyttää.

Toiseksi, vapaan kilpailun periaate Euroopan energiamarkkinoilla. Tätä ei ole täysin saavutettu, ja voi olla tarpeen miettiä muita, erityisempiä ratkaisuja. Tästä lähtien meidän on kuitenkin varmistettava, että EU:n markkinoiden olosuhteet kolmansista maista peräisin oleville investoijille ovat samat, eivätkä paremmat, kuin jäsenvaltioista peräisin oleville investoijille, ja että energiakonsernimme voivat kilpailla vastavuoroisuuden perusteella ja investoida vapaasti Euroopan unionin ulkopuolelle.

Haluaisin korostaa, että kolmas paketti on merkittävä poliittinen tapaus, ei vain tekninen ja taloudellinen, ja meidän pitäisi todella tunnustaa se Euroopan unionin suureksi menestykseksi.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, mielestäni tässä tapauksessa on – olin ryhmäni varjoesittelijä kaasualan osalta – saatu aikaan kompromissi, josta voimme olla samaa mieltä myös muiden alojen osalta, koska emme tarkastelleet markkinoita ideologisesti vaan käytännöllisesti. Euroopan yhteismarkkinat tarkoittavat ennen kaikkea, että annamme kansallisille sääntelyviranomaisille enemmän mahdollisuuksia, enemmän valtaa ja että laadimme EU:n yhteiset perusteet, jotta kukaan sääntelyviranomainen ei tee täysin erilaisia päätöksiä kuin muut ja jotta meillä ei ole tilannetta, jossa yksi on riippuvainen hallituksesta ja toiset eivät ole, ja että meillä EU:n virasto, joka voi yhteistyössä komission kanssa todella tehdä työtä eurooppalaisten markkinoiden luomiseksi.

Toinen todella tärkeä näkökohta on se, että kuluttajan asemaa vahvistetaan. Se näkyy periaatteessa monissa säännöksissä, vaikka olisin halunnut, että se näkyy vielä enemmän. Kyse on siitä, että kuluttajilla on mahdollisuuksia ja oikeuksia, ja siitä, että tällä tärkeällä toimitusalalla on avoimuutta. Molemmat ehdot täyttyvät, ja siksi äänestän tämän paketin puolesta.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, viime talvi osoitti silmiinpistävästi, miten riippuvaisia olemme kaasun tuonnista ja miten tätä riippuvuutta käytetään ulkopoliittikan välineenä. Haluaisin siksi erityisesti korostaa, että Euroopan unioniin on kehitettävä mahdollisimman pian yhtenäiset, avoimet ja tehokkaat maakaasun sisämarkkinat, joilla saadaan verkkoa varten aikaan säännöstö, jolla voidaan varmistaa avoin rajatylittävä pääsy toimitusverkkoihin, millä mahdollistetaan pitkän aikavälin suunnittelu ja kehitys. Pitkän aikavälin suunnitelman pitäisi sisältää sekä kaasuntoimitusverkot että alueelliset rajayhdysjohdot. Asetuksiin on tehtävä parannuksia syrjimättömän pääsyn takaamiseksi infrastruktuuriin. Samalla haluaisin erityisesti korostaa sitä, että energialähteitä on monipuolistettava kehittämällä aitoja aloitteita uusiutuvien energialähteiden laajempaa käyttöönottoa varten. Koska rakennukset muodostavat 40 prosenttia Euroopan unionin kokonaisenergiankulutuksesta, uusiutuvien energialähteiden käytön korostaminen rakennuksissa on ensisijaisen tärkeää niiden energiatehokkuudelle, taloudelle ja eristykselle. Euroopan unioni, kansallisten ja paikallisten hallintojen toimenpiteet sekä taloudelliset kannustimet on liitettävä yhteen yhdeksi järjestelmäksi. Kiitos.

Ján Hudacký (PPE-DE). – (SK) Ennen tämän mietinnön monien näkökohtien käsittelemistä haluaisin kiittää esittelijää, Silvia-Adriana Țicăuta, ja muita varjoesittelijöitä yhteistyöstä tämän mietinnön laatimisessa.

Minä ja poliittinen ryhmäni halusimme tämän mietinnön avulla tarjota hyvät ennakkoodellytykset komission, neuvoston ja parlamentin nopealle lopulliselle sopimukselle rakennusten energiatehokkuuden parantamista koskevista käytännön toimenpiteistä eri jäsenvaltioissa.

Minun on tässä yhteydessä sanottava, että suhtauduin kriittisesti joihinkin ehdotuksiin, jotka johtavat hyödyttömiin byrokraattisiin toimenpiteisiin ja liian kunnianhimoisiin sitoviin tavoitteisiin yksittäisille jäsenvaltioille ja jotka loppujen lopuksi haittaisivat vakavasti paljon tarvittujen hankkeiden käytännön täytäntöönpanoa. Yksi tämän mietinnön merkittävä näkökohta on sopimus yhdestä yhtenäisestä menetelmästä kustannustehokkaimman energian hyötysuhteen laskemiselle, koska sen perusteella jäsenvaltiot voivat esittää tarkasti vähimmäisnorminsa, ja siinä myös kunnioitetaan ilmaston alueellisia vaihteluja.

Lopuksi haluaisin myös mainita taloudellista tukea koskevan näkökohdan, joka on olennainen eri jäsenvaltioiden energiatehokkuuden parantamista koskeville täytäntöönpanotoimenpiteille. Olen samaa mieltä ehdotuksen kanssa siitä, että yhteistyössä Euroopan investointipankin kanssa on perustettava eurooppalainen rahasto, jonka avulla luotaisiin edellytyksiä taloudellisten resurssien luomiselle kansallisten tai alueellisten rahastojen perustamista varten niin sanotun vipuvaikutuksen avulla. Pidän myös myönteisenä ehdotusta rohkaista rakennerahastojen parempaa käyttöä energiatehokkuuden parantamiseksi eri jäsenvaltioissa.

Lopuksi haluaisin korostaa hyvin tärkeää asiaa, joka liittyy jäsenvaltioiden energiatehokkuuden parannustoimenpiteiden nopeaan ja huolelliseen tarkasteluun. Rakennusalan energiatehokkuuden elpyminen, lukuun ottamatta silmiinpistävää vähennystä...

(Puhemies keskeytti puhujan)

Reino Paasilinna (PSE). – (FI) Arvoisa puhemies, kiitän erityisesti mietinnön esittelijöitä, jotka tuossa keskustelevat. Tämä on tärkeä vaihe, jossa me nyt olemme. Me olemme oikealla tiellä, vaikka kuten sanottu, mikään ei tänä päivänä riitä. Meillä on paljon työtä edessä.

Älykkäät mittarit, energiajärjestelmän on oltava toimiva, sen on oltava avoin ja kilpailun on oltava todellista. Nämä ovat niitä sanoja, joita me pidämme tärkeinä, kuten myös kuluttajan oikeuksia. Energiaköyhyys on muodostunut merkittäväksi asiaksi. Energian hinta kallistuu, se on kallis hyödyke, ja tämän vuoksi ihmisten oikeudet on turvattava. Siksi energiasta tehdään tässä lakikokonaisuudessa julkista palvelua, mikä osoittaa oman ryhmäni – sosiaalidemokraattien – kannalta sen, että me puolustamme kuluttajien etua ja näin ollen teemme markkinoista mahdollisimman läpinäkyvät. Jatkakaamme tällä tiellä eteenpäin, kiitoksia.

(Suosionosoituksia)

Neena Gill (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, Ivo Beletin mietintöä koskevien neuvottelujen alusta alkaen huomasimme, että kaikki sidosryhmät – renkaiden valmistajista ympäristöalan etujärjestöihin – olivat laajasti yksimielisiä tämän lainsäädännön tarpeesta. Haluaisin onnitella esittelijää tavasta, jolla hän on käsitellyt tätä erityistä mietintöä, ja tavasta, jolla hän työskennellyt varjoesittelijöiden kanssa.

Mielestäni tätä lainsäädäntöä tarvitaan juuri nyt. Sillä edistetään autoteollisuutta hyvin vaikeana aikana. Vierailin äskettäin Michelinin tehtaalla Stokessa ja Jaguarin Land Rover -tehtaalla vaalipiirissäni, ja näin niissä, miten vihreän teknologian tutkimusta ja kehitystä sovellettiin jo hyvin paljon. Kaikki alan taantuman aikana saama tuki on keskitettävä vaatimuksiin mukautua ympäristöä koskevaan haasteeseen.

Tällaisella lainsäädännöllä varmistetaan, että valmistajistamme tulee maailmanjohtajia kiireellisesti tarvitsemassamme tekniikassa. Se on kaikkia hyödyttävä ehdotus, koska sillä myös autetaan kuluttajaa tarjoamalla kipeästi tarvittua selkeyttä. Renkaat eivät ole halpoja, mutta useimmat yksittäiset ostajat on kuitenkin pakotettu tekemään yhtenäisiä hankintoja. Tällä tiedolla autetaan saamaan aikaan tavaroita, joilla vähennetään päästöjä sekä melusaastetta. Tämän ehdotuksen avulla voimme edistää vihreämpien tavaroiden todella kilpailukykyisiä markkinoita.

Dragoș Florin David (PPE-DE). – (RO) Arvoisa komission jäsen, ensimmäinen hyöty, jonka kansalaiset saavat uusien vapaiden markkinoiden perustamisesta, perustuu demokratian käsitteen ytimeen. Puhun vapaudesta. Tehokkaasti toimivat markkinat, joilla uusille toimijoille annetaan mahdollisuus tarjota energiapalveluja kansalaisille, ovat kansalaisia hyödyttävä vaihtoehto. Heidän asemansa itse asiassa muuttuu palvelujen passiivisista edunsaajista markkinoiden aktiivisiksi toimijoiksi. He voivat esimerkiksi vaihtaa

toimittajaa, jos palvelut ovat huonolaatuisia, jos sähköntoimitus keskeytyy tai jos hinnat ovat liian korkeat. Valinnanvapauden myötä kuluttajat voivat osallistua aktiivisesti ilmastomuutoksen torjuntaan, kun he pystyvät valitsemaan toimittajan, joka tarjoaa vähän hiilidioksidipäästöjä tuottavaa uusiutuvaa energiaa. Uusi toimenpidepaketti sisältää matalammat hinnat, innovatiiviset tuotteet ja palvelujen laadun parantumisen. Toinen tapa, jolla kansalaiset hyötyvät energia-alan sääntelyn purkamisesta, on energian toimitusvarmuus. Pidän myönteisenä sitä, että uuteen lainsäädäntöön on sisällytetty heikossa asemassa olevien kuluttajien suojele.

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). – (SL) Euroopan parlamentti on aivan oikein ottanut kuluttajan neuvottelujensa ytimeen, koska sisämarkkinoilla tarvitaan kuluttajaa, jolla on enemmän oikeuksia ja jonka saatavilla on selkeää tietoa. Kuluttajalla on oltava vapaus valita palveluntuottajansa, ja siksi hän tarvitsee myös älykästä mittaria.

Olen iloinen, että olemme saaneet aikaan sopimuksen tästä laajasta ja ammatillisesti vaativasta asiakirjasta. Katson kuitenkin, että omistuksen eriyttämisestä neuvoteltu kompromissi mahdollistaa edelleen suuret organisaatioon liittyvät erot eri jäsenvaltioiden sähkö- ja kaasumarkkinoiden välillä. Toivon myös, että kansallisten sääntelyviranomaisten suuremman riippumattomuuden kaltaisten tämän paketin sisältämien mekanismien ja säännösten avulla pystymme ylittämään nämä erot ja perustamaan uudelleen sähkön ja kaasun yhtenäismarkkinat.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, yhtenäisten energiemarkkinoiden luomisen kaltaisen yrityksen onnistumista varten yhteiset ja koordinoituvat investoinnit energiainfrastruktuuriin ovat olennaisia. Tärkein tehtävä on lisätä eurooppalaisten voimaloiden tuotantokapasiteettia ja kehittää rajatylittävä verkko. Samalla olisi pidettävä mielessä ympäristön etu ja ilmasto- ja energiapaketin suuntaviivat. Toinen EU:n energiemarkkinoiden yhtenäistämisen myötä esiin nouseva haaste on kysymys EU:n ulkopuolisten energialähteiden toimitusvarmuuden takaamisesta.

Talouteen ja turvallisuuteen liittyvistä syistä on välttämätöntä pyrkiä monipuolistamaan tarjontaa ja lisäämään ponnisteluja eurooppalaisen energiajärjestelmän kehittämiseksi. Lopuksi, on olemassa pelko siitä, että energiemarkkinoiden täydellinen avaaminen kilpailulle voi olla uhka EU:n köyhimmille ihmisille, jotka eivät usein pysty maksamaan laskujaan säännöllisesti. Sen osalta kannattaa harkita mahdollisia vaihtoehtoja, joilla taataan, että kyseisten ihmisten sähkön saantia ei katkaista.

Iliana Malinova Iotova (PSE). – (BG) Arvoisa puhemies, olen sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan varjoesittelijä kaasumarkkinoiden osalta. Uskon, että olette kaikki samaa mieltä siitä, että kolmannen energiapaketin suurin saavutus on Euroopan kuluttajille ja kansalaisille tarjottu suojele. Tämä on ensimmäinen kerta, kun tällaisia tekstejä on selkeästi laadittu. Haluaisin kiinnittää erityistä huomiota polttoaineköyhyyden määritelmään ja siihen, että tarjonnan keskeyttämisestä tehdään mahdotonta, sekä mahdollisuuteen vaihtaa toimittajaa kuluitta ja helposti ymmärrettäviin ja avoimiin sopimuksiin. Tämän lainsäädännön tulevaisuus riippuu kuitenkin siitä, että kuluttajille tarjotaan yhä vahvempia takuita ja heikossa asemassa oleville ihmisille suojelutoimenpiteitä, sekä sopimusperäisten suhteiden suuremmasta avoimuudesta ja vertailukelpoisuudesta. Seuraava peruskysymys, jota meidän Euroopan parlamentin jäsenten on käsiteltävä, koskee hintoja ja niiden sääntelyä koskevia toimenpiteitä niiden noustessa tasaisesti. Uskon, että tällä lainsäädännöllä jatketaan tulevaisuudessa siihen suuntaan.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluaisin onnitella teitä erityisesti tästä paketista. Se on suuri edistysaskel Euroopan kansalaisille. Sen vaikutukset tunnetaan lompakoissa ja tileillä. Se on suuri edistysaskel myös pienille ja keskisuurille yrityksille, koska niiden on kehityttävä kilpailukykyisemmiksi erityisesti nyt talous- ja rahoituskriisin aikana, ja tällainen energiapaketti on oikea lähestymistapa sen käsittelemiseksi.

Se, että meillä on eurooppalainen sääntelyviranomainen edistämässä sitä, että kunkin jäsenvaltion yrityksiä kohdellaan yhdenvertaisesti 26 muun jäsenvaltion kanssa ja että 26 muun markkinan energiantoimittajilla on uusia mahdollisuuksia, on tärkeä näkökohta tässä lainsäädännössä, ja se johtaa täysin uusien mahdollisuuksien luomiseen.

Passiivisia ja aktiivisia taloja koskevan lainsäädännön osalta haluaisin myös sanoa, että huolellinen suhtautumisenne rakennusten tehokkuuteen johtaa toivottavasti tulevaisuudessa uusien työpaikkojen luomiseen tällä alalla.

Puhemies. – (IT) Arvoisa Theodor Dumitru Stolojan, koska te olette ollut niin aktiivinen tässä keskustelussa ja vaikka kerroin teille, että määrä on ylitetty, mielestäni vastuullinen lähestymistapanne ja aktiivisuutenne pitäisi palkita, ja siksi annan teille poikkeuksellisesti yhden minuutin puheenvuoron.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE). – (RO) Arvoisa puhemies, haluaisin onnitella kaikkia esittelijöitä heidän tekemästään erinomaisesta työstä. Olen varma, että me kaikki ihmettelemme, miksi meillä ei vieläkään ole sähkön yhtenäismarkkinoita tai maakaasun yhtenäismarkkinoita. Mielestäni kaikkien niiden jäsenvaltioiden, jotka eivät ole vielä täyttäneet EU:n direktiivin säännöksiä tämän osalta, pitäisi tehdä niin.

Toiseksi, pidän myönteisenä päätöstä perustaa energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirasto, ja haluaisin kertoa Euroopan parlamentille, että Romania on pyytänyt saada tarjota tilat tämän viraston isännöinnille.

Andris Piebalgs, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, lupaan puhua hyvin lyhyesti. Olen tyytyväinen hyväksyttävään pakettiin. Täydellistä lainsäädäntöä ei ole. Tämä on lainsäädäntö, joka hyväksytään keskustelemalla ja kompromisseja tekemällä. Aloitimme hyvin jakautuneina, mutta loppujen lopuksi neuvosto hyväksyi ehdotuksen käytännöllisesti katsoen yksimielisesti.

Parlamentin teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunnassa tätä kompromissia tuki suuri enemmistö. Se tarkoittaa, että teimme sen oikein.

Tiedän, että täytäntöönpanon, seurannan ja viraston tarpeiden osalta on vielä paljon tehtävää, mutta olemme todella antaneet kansalaisillemme perusvälineet.

Kiitos paljon tehdystä työstä. Voimme olla siitä todella ylpeitä.

Eluned Morgan, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin jälleen kerran kiittää kollegoita yhteistyöstä. Haluaisin myös kiittää Bethan Robertsia ja René Tammistia, jotka ovat olleet suureksi avuksi tämän mietinnön laatimisessa.

Tämä on joutsenlauluni 15 Euroopan parlamentissa vietetyn vuoden jälkeen, ja olen iloinen, että olemme tehneet energiamarkkinoilla niin huomattavia parannuksia Euroopan kansalaisten puolesta. Se on kaukana täydellisestä, mutta se on ehdottomasti askel eteenpäin.

Luulen, että energiakriisistä kehittyy tulevina vuosina ankarampi, joten asianmukaisten markkinapuitteiden aikaansaaminen ja oikeanlaisten kannustimien luominen oikeanlaisille investoinneille on elintärkeää. Tarvitsemme markkinoille arviolta biljoonan euron investoinnit, jotta valot eivät tulevaisuudessa sammuu.

Mutta muutakin tehtävää on valtavasti. Tiedätte, että 12:ssa Euroopan unionin jäsenvaltiossa yksi yhtiö hallitsee 70 prosenttia sähkömarkkinoista. Tällä hetkellä meillä on molempien maailmoiden huonoimmat puolet. Mielestämme meillä on kilpailua, mutta meillä onkin tiettyjä markkinoita hallitsevien hyvin suurten yritysten valtavat voimat. Kansallisten sääntelyviranomaisten ja kilpailuviranomaisten toimintaa tarvitaan, jotta voidaan varmistaa, että emme jatka näin.

Tulevaisuuden todellinen haaste on täytäntöönpano. Emme saa unohtaa, että energiamarkkinoilla on jo monia EU:n lakeja, ja juuri siksi, että näitä lakeja ei ole noudatettu, tarvittiin tämän lain tarkistamista. Se, tarvitsemmeko neljännen paketin vai emme, riippuu siitä, varmistaako komissio, että kansalliset sääntelyviranomaiset ja kilpailuviranomaiset panevat nämä uudet lait täytäntöön ja hallinnoivat niitä hyvin. Joten haluamme jonkin verran toimintaa komissiolta sekä kansallisilta sääntelyviranomaisilta.

Giles Chichester, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, voinko aivan ensin sanoa, että kollegani Alejo Vidal-Quadras lähettää anteeksipyyntönsä? Hän ei voi käyttää hänelle varattua aikaa. Hänellä on kiireisiä asioita muualla, mutta hän pyysi minua sanomaan – mikä oli oikein hienosti tehty häneltä – että me kaksi olemme samaa mieltä siitä, että minun pitäisi puhua ryhmämme puolesta.

Haluaisin ottaa esiin pari asiaa, jotka ovat nousseet keskustelussa esiin. Ensimmäinen on kollega, joka ilmaisi huolensa siitä, että päädymme vallan keskittymiseen hyvin harvoille tahoille. Mikäli näin tapahtuu, komissiolla on kilpailulainsäädännön nojalla valtuudet käsitellä sitä, ja meillä on tästä ennakkotapauksia muissa maailman osissa, myös Yhdysvalloissa, jossa on puututtu vakiintuneisiin monopoleihin tai määräävään markkina-asemaan. Se on siis viimeinen keino, jos tämä lainsäädäntö epäonnistuu.

Pitäisikö meidän laatia neljäs paketti? Minun on muistutettava komission jäsentä, että kehotin häntä varovaisuuteen kolmatta pakettia aloitettaessa: sanoin, että olisi parempi odottaa ja katsoa, mitä toisella paketilla saadaan aikaan, kun se pannaan täytäntöön. Mielestäni nyt pitäisi antaa aikaa tämän paketin

saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä: panna se täytäntöön ja katsoa, miten se toimii ennen kuin päätetään, tarvitaanko jotakin.

Minun on sanottava, että pettymystäni siitä, että omistuksen eriyttämisen käsittelyssä ei onnistuttu, hälventää optimismini siitä, että virasto käyttää kekseliäästi valtuuksia, jotka olemme sille antaneet tilanteen käsittelemiseksi, ja haluaisin kiittää toista kollegaani, joka vaatii enemmän valtuuksia energian sääntelyviranomaisille.

Markkinavoimat etenevät jo tähän suuntaan. Kaksi saksalaista yritystä on luopumassa siirtojärjestelmistään, koska ne ovat ymmärtäneet, että niin saadaan enemmän arvoa.

Lopuksi, saisinko mainita uudelleen kilpailua koskevan tilanteen? Se merkitsee enemmän arvoa ja parempaa palvelua kuluttajille, ja se merkitsee resurssien tehokkaampaa käyttöä. Siksi sen tekeminen on hyvä asia.

Antonio Mussa, esittelijä. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tässä yhteiskeskustelussa on näkynyt hyvin suuri tunne: suuri tyytyväisyys siitä, että tämän teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan kolmannen paketin muodossa on luotu Euroopan kansalaisille tärkeä paketti. Se ei luonnollisesti ole viimeinen paketti, koska – kuten tiedätte – uusiutuvien energianlähteiden ja ydinvoiman kaltaisten vaihtoehtoisten energianlähteiden käyttö edistyy valtavasti. Seuraavien 10, 15 tai 20 vuoden ajan sillä kuitenkin varmasti vastataan energian kysyntään ja tarpeeseen ja säädetään kuluttajia koskevista asioista ja tietysti suojellaan heitä, erityisesti heikoimmassa asemassa olevia.

Mielestäni Eluned Morganilla, minulla ja kaikilla muilla mukana olleilla jäsenillä on ollut merkittävä asema heikossa asemassa olevien kuluttajien suojelussa, koska sekä kansallisille että alueellisille viranomaisille on annettu huomattavat valtuudet, joiden nojalla ne voivat kriisin aikana saada muutoksia aikaan. En sano, että ne voivat tarjota ilmaista energiaa, mutta ne pystyvät varmasti saamaan aikaan muutoksia ja mahdollistamaan energiatoimitusten jatkuvuuden.

Toinen perustavanlaatuinen asia on tämä: Euroopan väestö on tietämätön kaikesta, mitä olemme tehneet komissiossa, neuvostossa ja parlamentissa tämän energian kuluttajille olennaisesti merkittävän paketin osalta – näitte, mitä tapahtui viime talvena. Mielestäni ei ole mitään pahempaa kuin sallia suuresta hankkeesta hyötyvien olla tietämättä siitä. Mielestäni komission, neuvoston ja parlamentin tehtävä on, jopa ennen kuin huolehdimme tämän paketin soveltamisesta, antaa kuluttajille tietoa paketin olemassaolosta, antaa heidän tietää, mitä heidän hyväkseen, heidän puolestaan ja, jälleen kerran, heidän hyväkseen, on tehty.

Atanas Papanizov, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kollegoideni tavoin sanoa, että vaikka se ei olekaan täydellinen, kolmas energiapaketti on erittäin hyvä perusta yhtenäismarkkinoidemme kehittämiseksi, erityisesti kaasun osalta, ja kaasuturvallisuuden edistämiseksi.

Maissa, jotka ovat kotimaani kaltaisia Euroopan unionin pieniä valtioita, kompromissin aikaansaaminen omistuksen eriyttämisestä on hyvin tärkeää, koska siten saamme takuun siitä, että voimme edelleen varmistaa energiavarmuutemme koko paketin puitteissa – paketin, joka koskee parempia sääntöjä, avoimuutta, kolmansia maita koskevaa lauseketta ja kaikki muita paketin osia, joiden nojalla saamme tilaisuuden käsitellä energiavarmuutta koskevaa kysymystä ensisijaisesti.

Paketilla myös annetaan kuluttajille takuu siitä, että he voivat käyttää oikeuksiaan, ja sillä luodaan paremmat kilpailupuitteet energiamarkkinoiden kehitykselle ja niiden tehokkaalle toiminnalle. Tämä paketti edellyttää täytäntöönpanoa, kuten kollegani Eluned Morgan juuri sanoi, enkä usko, että neljäs paketti on ratkaisu. Ratkaisu on pikemminkin tarkassa täytäntöönpanossa ja jäsenvaltioiden välisessä yhteenkuuluvuudessa markkinoita luodessa, erityisesti kehittämällä alueellista yhteistyötä koskevia uusia aloitteita, etenkin maille, jotka ovat heikoimmassa asemassa energiatoimitusten suhteen, ja maille, jotka tällä hetkellä ovat eristyksissä energiaverkoista.

Ivo Belet, esittelijä. – (NL) Haluaisin sanoa muutaman sanan tähän pakettiin päätyneen toimenpiteen, energiatehokkaiden autonrenkaiden merkinnän kustannuksista. Se on toimenpide, josta koituu tuskin yhtään kustannuksia rengasteollisuudelle ja siten myös kuluttajalle. Valmistajien kustannuksiksi on arvioitu mitätön alle 0,01 euroa rengasta kohti, mikäli joku haluaisi esittää mitään arvostelua. Kaikki energiatehokkaiden autonrenkaiden hankinnasta johtuvat lisäkustannukset voidaan laskelmien mukaan kattaa kahdeksassa kuukaudessa. Silloin sekä autonkuljettajat että ympäristö alkavat tuntea todelliset hyödyt.

Tämän sanottuani haluaisin korostaa sitä, että on olennaista, että tätä toimenpidettä sovelletaan yhdenvertaisesti kaikissa jäsenvaltioissa sekä kaikkiin valmistajiin EU:ssa ja muualla. Siksi pitäisimme asetusta direktiiviä parempana.

Lopuksi, ymmärrämme, että vaikka joidenkin tämän parlamentin ryhmien mielipiteissä on edelleen eroja monista näkökohdista, toivomme, että suuri enemmistö hyväksyy huomenna tämän toimenpiteen. Kun tämä yksinkertainen toimenpide on päässyt vauhtiin, voimme säästää hiilidioksidipäästö määrän, joka vastaa miljoonan henkilöauton poistamista. On siksi sanomattakin selvää, että meidän pitäisi ottaa tämä toimenpide käyttöön mahdollisimman pian.

Haluaisin päättää puheenvuoroni kiitoksen sanoilla varjoesittelijöille, Alix Chambrille Euroopan komissiota ja Alfredo Sousa de Jesusille Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmästä erinomaisesta työsuhteestamme.

Silvia-Adriana Țicău, esittelijä. – (RO) Hyvät kollegat, ehdotus rakennusten energiatehokkuutta koskevan direktiivin muuttamisesta on yksi tärkeimmistä toimenpiteistä, jonka parlamentti on hyväksynyt, sekä Euroopan kansalaisten elämänlaadun parantamisen että EU:n talouden elpymisen edistämisen osalta. Euroopan kansalaiset odottavat toimintaa ja konkreettisia ratkaisuja ongelmiinsa ja hyvin erityisiin tarpeisiinsa.

Olen itse sitä mieltä, että enintään 15 prosentin lisäys Euroopan aluekehitysrahaston varoissa, joita jäsenvaltiot voivat käyttää rahoittaakseen asuintalojen energiatehokkuutta, on välttämätöntä. Sillä annettaisiin jäsenvaltioille enemmän joustavuutta ja tilaisuus käyttää ensi vuoden väliarviointia tavasta, jolla rakennerahastojen käytetään, jotta ne voivat sen mukaan määritellä toimintaohjelmansa uudelleen voidakseen vastaanottaa paremmin rakennerahastojen varoja.

Haluaisin korostaa, että tällä direktiivillä annetaan hyvin suuret mahdollisuudet uusien työpaikkojen luomiseen: Euroopan tasolla voitaisiin luoda noin 500 000 työpaikkaa, millä olisi suuri vaikutus alueellisiin ja kansallisiin työmarkkinoihin.

Arvoisa komission jäsen, toivon, että jatkatte tämän tukemista ja esitätte myös vähimmäistason Euroopan aluekehitysrahaston rakennusten energiatehokkuutta koskeville varoille, ainakin tulevaisuudessa. Haluaisin jälleen kerran kiittää varjoesittelijöitä ja talous-, tutkimus- ja energiavaliokunnan henkilöstöä sekä muita esittelijöitä, jotka ovat tukeneet meitä ja joiden kanssa olen tehnyt erinomaista yhteistyötä.

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 22. huhtikuuta 2009.

Äänestys Silvia-Adriana Țicăun mietinnöstä toimitetaan torstaina 23. huhtikuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (142 artikla)

Adam Gierek (PSE), kirjallinen. – (PL) Vasta vähän aikaa sitten miljoonat ihmiset pitivät muuttamista betonista valmistettuun valmistaloon nousuna sosiaalisilla tikapuilla ja elintason parantumisenä. Halvan energian takia kukaan ei ollut huolissaan lämmityskustannuksista.

Tällä hetkellä miltei sata miljoonaa ihmistä elää valmistaloissa. Haluaisin pyytää Euroopan komissiota antamaan Euroopan unionin rahastoista kattavaa tukea näiden rakennusten ja kokonaisten asuinalueiden nykyaikaistamiseksi, erityisesti Keski- ja Itä-Euroopassa. Tätä varten pitäisi löytää rahaa osana kauden 2007–2013 rahoituskehityksen väliarviointia. Euroopan aluekehitysrahaston varojen nykyinen kolmen prosentin raja asumiskustannuksia varten on ehdottomasti liian matala.

Laajamittaisella valmistalojen ja asuinalueiden nykyaikaistamisella ja elävöittämisellä EU:ssa vähennetään lämmityskustannuksia, nostetaan elintaso, luodaan kymmeniä tuhansia työpaikkoja ja vähennetään energiankulutusta. Tämä näkyy suoraan kasvihuonekaasupäästöjen vähentymisessä, mikä saa meidät lähemmäksi 3x20-tavoitteita.

Nykyisten valmistalojen nykyaikaistamisen tuen pitäisi olla Euroopan parlamentin uuden vaalikauden tehtävä. Tällaisen palvelun kysynnällä voi olla merkittävä osa nykyisen talouskriisin ja työttömyyden nujertamisessa sekä köyhyden torjunnassa.

Louis Grech (PSE), kirjallinen. – (EN) Energiakustannukset kasvavat hälyttävällä vauhdilla ja edistävät energiaan liittyvän köyhyden huomattavaa lisääntymistä koko EU:ssa. Energian markkinahinta on kuitenkin vain ongelman toinen puoli. Energiamarkkinoiden tehottomuuden ja vääristymisen takia kuluttajilla on huomattavia lisärasituksia. Esimerkiksi Maltassa kuluttajien ja liikeyritysten energialaskut kasvoivat kohtuuttomasti, kun öljynhintaa oli korkeimmillaan, mutta ne eivät laskeneet, vaikka öljyn hinta putosi yli puolella. Tarvitsemme EU:n laajuista politiikkaa kuluttajien ja pk-yritysten suojelemiseksi yleishyödyllisten laitosten väärinkäytöksiltä hinnoittelussa. Yksi ratkaisu voi olla kansallinen riippumaton

sääntelyviranomainen, joka voisi tehdä tarvittavia tarkastuksia ja arviointeja yksityisten kauppiaiden ja/tai valtion omistamien laitosten kaasun, sähkön, veden, lentokenttämaksujen ja muiden sen kaltaisten yleishyödyllisten palvelujen kaikkia hintojen nostamista koskevan väärinkäytöksen tai salaisen käytöksen osalta.

Se pitäisi panna täytäntöön parantamalla kuluttajansuojaa koskevaa nykyistä EU:n lainsäädäntöä ja direktiivejä, jotta voitaisiin erityisesti varmistaa

– suurempi avoimuus ja järkevyyden hintojen nostamisessa sekä kuluttajien oikeuksien parempi saatavuus ja niitä koskeva tieto

– vähemmän kuluja ja vähemmän byrokratiaa kuluttajalle, jolla on todellinen syy oikaisuvaatimukseen.

András Gyürk (PPE-DE), kirjallinen. – (HU) Meidän mielestämme on erittäin merkittävää, että Euroopan parlamentti voi hyväksyä kolmannen energiapaketin jo toisessa käsittelyssä. Uudella asetuksella voidaan edistää kilpailua EU:n sähkö- ja kaasumarkkinoilla. Emme voi kuitenkaan jatkaa ehdotuksen hyväksymiseen mainitsematta, että lopullinen asetus on menettänyt paljon kunnianhimoistaan verrattuna komission alkuperäiseen ehdotukseen.

Pakettia koskevien neuvottelujen aikana tuotannon ja verkkotoiminnan erottaminen aiheutti kiivaimmat keskustelut. Tämän lopullisella tuloksella on perustavanlaatuinen vaikutus EU:n energiamarkkinoiden rakenteeseen. Mielestäni jäsenvaltioiden sopima kompromissi ei johda tämän alan avoimeen sääntelyyn, koska jäsenvaltiot voivat myös soveltaa kolmea erilaista erottamismallia. Se johtaa myös suuriin eroihin, jotka hajottavat EU:n energiamarkkinat.

Pidän samalla myönteisenä sitä, että neuvoston kompromississa näkyvät monet parlamentin kuluttajansuojasta tekemät ehdotukset. Toimenpiteet, kuten mahdollisuus vaihtaa toimittajaa kolmen viikon sisällä, yksityiskohtaisemmat tiedot laskuista ja korvausmenettelyjen yksinkertaistaminen, tekevät markkinoiden sääntelyn purkamisen hyödyt konkreettisemmiksi monille kansalaisille. Toinen tärkeä kehitysvaihe on se, että uudella lainsäädännöllä vaikeutetaan kolmansien maiden yrityksiä hankkia energiaa. Myös tämän ansiosta energiapaketin tuleva hyväksyntä on tärkeä vaihe matkalla kohti EU:n yhteisen energiapolitiikan luomista.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Energiatoimitusten kustannukset ja luotettavuus ovat tärkeitä tekijöitä EU:n kilpailukyvyyn lisäksi erityisesti sen kansalaisten hyvinvoinnille. Sen takia Euroopan parlamentti on asettanut kuluttajan tämän kolmannen energiapaketin ytimeen. Jotta kuluttajat voivat hyötyä tästä merkittävästä lainsäädännöstä, parlamentti on tarkistanut ja parantanut noin 40 prosenttia EU:n energiankulutuksesta muodostavien rakennusten energiatehokkuutta koskevaa direktiiviä.

Suunnittelijat ja rakennustarkastajat saavat asianmukaista ohjausta tästä direktiivistä. Pidän erittäin tärkeänä menetelmää, jolla lasketaan optimaaliset kustannukset ja määritellään taloudellisen tehokkuuden vähimmäisvaatimukset rakennusten lämpöeristyksen ja palvelujen rakenteellisia osia varten sekä näiden laskelmien soveltamista varten sekä uusiin että olemassa oleviin rakennuksiin. Rakennusten nollatason nettomääristä energiankulutusta koskevat tavoitteet ovat merkittävä osa uudelleenlaadittua direktiiviä.

Pidän myönteisenä energiatehokkuuden ja uusiutuvan energian eurooppalaisen rahaston luomista tämän direktiivin täytäntöönpanon tueksi. Tähän asti rakennerahastojen rajoitettu käyttö rakennusten energiatehokkuutta varten on sallittu vain EU:n 12 uudessa jäsenvaltiossa. Tämä mahdollisuus on nyt ulotettu kaikkiin jäsenvaltioihin. Samalla aluekehitysrahaston varojen enimmäisosuus näissä hankkeissa on nostettu kolmesta prosentista 15 prosenttiin.

Direktiivin onnistuneen täytäntöönpanon varmistamiseksi jäsenvaltioiden on ehdottomasti kuultava paikallisten ja alueellisten viranomaisten edustajia kaikista direktiiviin liittyvistä näkökohdista sekä kuluttajansuojaryhmiä.

Katrin Saks (PSE), kirjallinen. – (ET) Haluaisin kiittää esittelijöitä, jotka laativat energiapaketin luonnokset, erityisesti Eluned Morgania, joka teki paljon merkittävää työtä kuluttajansuojan alalla. Olen erityisen iloinen, että uudessa paketissa osoitetaan myös huomiota energiaköyhyyttä koskevaan kysymykseen. Niiden jäsenvaltioiden, jotka eivät ole vielä tehneet sitä, mukaan luettuna kotimaani Viro, pitäisi laatia toimintasuunnitelma energiaköyhyyden torjumiseksi, jotta voidaan vähentää energiaköyhyydestä kärsivien ihmisten määrää. Se on erityisen tärkeää nykyisessä taloustilanteessa. Virossa on vakava tarve käsitellä tätä kysymystä, koska lämmityskulut ovat viime vuosina kohonneet huomattavasti. Suora tuki varattomammille kuluttajille, kuten Yhdistyneessä kuningaskunnassa tehdään, on yksi tärkeä toimenpide, vaikka rakennusten energiatehokkuutta voitaisiin myös parantaa, ja se olisi erityisen tehokasta Virossa.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) EU:lla on monia haasteita, jotka liittyvät energian lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin tarjontaan ja kysyntään.

Olemme Euroopan yhteisössä määränneet itsellemme hyvin kunnianhimoisen tehtävän. Aiomme vuoteen 2020 mennessä vähentää kasvihuonekaasupäästöjä 20 prosentilla ja energiankulutusta 20 prosentilla.

Katson tämän osalta, että meidän pitäisi kiinnittää erityistä huomiota rakennusten energiatehokkuutta koskevaan kysymykseen, koska ne muodostavat jopa 40 prosenttia energian kokonaiskulutuksestamme.

Tämän sanomalla haluaisin ilmaista tukeni esittelijälle. Mielestäni meidän pitäisi järjestää tiedotuskampanja, jonka tavoitteena on tiedottaa ihmisille mahdollisuudesta säästää rahaa eristämällä rakennukset, ja meidän pitäisi myös kehottaa yhteisön kaikkien maiden hallituksia antamaan saataville tukia tätä aloitetta varten. Meidän pitäisi laatia luettelo yhtenäisistä rakennusten eristämistä koskevista vähimmäisnormeista koko EU:ta varten.

Tuen myös rakennerahastojen käytön laajentamista, jotta ne sisältävät rakennusten energiatehokkuutta koskevan työn kaikissa yhteisön maissa, sekä sen määrän nostamista, joka voidaan osoittaa Euroopan aluekehitysrahastosta tämän alan hankkeisiin, kolmesta prosentista 15 prosenttiin.

18. Asetuksen (EY) N:o 717/2007 (matkapuhelimet) ja direktiivin 2002/21/EY (sähköinen viestintä) muuttaminen (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana Adina-Ioana Văleanin teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi verkkovierailuista yleisissä matkapuhelinverkoissa yhteisön alueella annetun asetuksen (EY) N:o 717/2007 ja sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun direktiivin 2002/21/EY muuttamisesta (KOM(2008)0580 – C6-0333/2008 – 2008/0187(COD)) (A6-0138/2009).

Adina-Ioana Vălean, esittelijä. – (RO) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Reding, hyvät kollegat, on harvinaista, että liberaali edistää markkinoihin puuttumista hintojen sääntelyllä, vaikka se koskee vain enimmäisrajan asettamista. Matkapuhelinten verkkovierailuhintojen tapauksessa tämä toiminta kuitenkin on tarpeen, ja se voidaan toteuttaa vain kollektiivisesti, Euroopan unionin tasolla. Se on tarpeen, koska liian korkeat hinnat muodostavat esteitä, jotka estävät Euroopan kansalaisten välisen liikkumisen ja viestinnän vapauden. Näiden esteiden poistaminen on yksi Euroopan unionin perustavoitteista ja yksi henkilökohtaisista tavoitteistani Euroopan parlamentin jäsenenä. Siksi olen ottanut vastuun toimia esittelijänä tässä asetuksessa sekä kuun alussa hyväksytyssä Euroopan parlamentin mietinnössä, joka koski jäsenvaltioiden pystyttämiä hallinnollisia ja oikeudellisia esteitä, joilla estetään EU:n kansalaisten vapaa liikkuvuus.

Nykyinen asetus on tarpeen esimerkiksi liikematkalla olevalle pienyrittäjälle, jonka on puhuttava kotona olevien kollegojen kanssa ongelman ratkaisemiseksi. Se on tärkeä toimittajalle, joka lähettää uutisraportin sähköpostilla suoraan tapahtumapaikalta. Se on myös tärkeä nuorille ihmisille, jotka lähettävät tekstiviestejä poika- ja tyttöystävälleen. Lopuksi se on tärkeä ulkomailla työskenteleville työntekijöille, jotka haluavat kuulla lastensa äänen puhelimessa. Kaikki nämä EU:n kansalaiset ovat maksaneet ja maksavat edelleen usein kolme tai neljä kertaa enemmän matkapuhelimen käytöstä vain siksi, että he ovat muutaman kilometrin päässä omasta maastaan, vaikka he ovatkin yhteisön rajojen sisäpuolella.

Asetuksella, jonka aiomme hyväksyä huomenna, poistetaan liian korkeat hinnat. Asetuksella asetettujen enimmäisrajojen nojalla operaattorit voivat edelleen saada huomattavan voittomarginaalin ja kilpailla tarjoamalla alempia hintoja. Meillä on käsiteltävänäme monimutkainen ongelma, joka liittyy Euroopan matkapuhelinmarkkinoiden sirpaloitumiseen ja toimintaan.

Kun kuluttajat valitsevat matkapuhelinoperaattoria, he katsovat ennen kaikkea kansallisia hintoja tai uudelle matkapuhelinmallille tarjottua hintaa mutta tutkivat vähemmän verkkovierailuhintoja. Kun he ylittävät rajan toiseen EU:n jäsenvaltioon, heihin sovelletaan näitä verkkovierailuhintoja, vaikka he vain vastaanottavat puheluita. Kuluttajien ainoa vaihtoehto on päättää olla käyttämättä matkapuhelinta. Operaattorien välinen kilpailu ei toimi tästä näkökulmasta. Alkuperämaan todellisen operaattorin on maksettava vierailuverkon operaattorille signaalin toimittamisesta.

Joissakin maissa, esimerkiksi turistikohdeissa, on paljon vierailijoita lyhyen kauden ajan, kun taas muissa on enemmän ulkomaille matkustavia ihmisiä. Tämä tarkoittaa, että kysynnän ja tarjonnan välillä on epätasapaino, ja siitä johtuvat korkeat bruttohinnat jopa operaattoreiden kesken. Joissakin maissa lisäksi

matkapuhelinverkkojen asennus- ja toimintamaksut ovat korkeampia. Lisäksi pienemmät operaattorit tai markkinoille tulleet uudet operaattorit ovat osoittaneet, että suuret yleiseurooppalaiset operaattorit soveltavat niihin usein syrjiviä hintoja. Lopuksi maksaa aina kuluttaja.

Asetus, jonka aiomme hyväksyä huomenna, on lyhyen aikavälin ratkaisu. Emme voi säännellä hintoja loputtomasti, koska tämä vaikuttaa innovaatioihin ja voi jopa vaikuttaa kilpailukykyyn. Siksi asetuksella säädetään, että Euroopan komission on analysoitava markkinoiden sääntelyä koskevia erilaisia keinoja. Joitakin näistä keinoista jopa suositellaan asetuksessa. Kahden tai kolmen vuoden kuluttua pystymme keskustelemaan useammista vaihtoehdoista, kun saatavillamme on enemmän tietoa. Toivon, että sitten voimme panna täytäntöön lainsäädännölliset puitteet pitkän aikavälin kilpailukykyisille verkkovierailuhinnoille.

Tämän näkökulman lisäksi parlamentti on mielestäni parantanut asetusta monista näkökulmista. Olemme vähentäneet datansiirron verkkovierailun enimmäishintoja 50 senttiin megatavulta edistääksemme tämän palvelun käyttöä ja alan asianmukaista kilpailua. Olemme tehneet langattoman internetin avulla saatavilla olevien verkkovierailupalvelujen asiakasneuvontaa koskevista suuntaviivoista avoimempia. Olemme myös tehneet säännöksistä, joilla pyritään rajoittamaan datansiirtoa vierailuverkossa koskevia kuukausimaksuja 50 euroon, huomattavasti joustavampia kaikille, jotka haluavat tämän ominaisuuden. Verkkovierailuhintaa koskevat tekstiviestit, jotka lähetetään heti, kun kuluttaja tulee ulkomaiseen verkkoon, sisältävät myös viittaukseen yhteiseen hätänumeroon 112. Olemme laskeneet soitettujen ja vastaanotettujen puhelujen enimmäishintoja mutta samalla säilyttäneet operaattoreiden voittomarginaalin. Olemme myös kieltäneet sellaisten operaattoreiden toiminnan, jotka jatkavat kuluttajien veloittamista siitä, että joku vain jättää heille ääniviestin ulkomailla.

Haluaisin päättää puheenvuoroni kiittämällä kaikkia heidän ponnisteluistaan niin lyhyenä aikana, kollegoitani muista poliittisista ryhmistä, komission jäsentä Redingiä ja hänen henkilökuntaansa, suurlähettiläs Reinišovaa, ja puheenjohtajavaltio Tšekin ja puheenjohtajavaltio Ranskan edustajia, neuvostoa, unohtamatta omaa Euroopan parlamentin henkilöstöämme, jotka kaikki tekevät yhteistyötä, jotta miljoonat kansalaiset voisivat nauttia tänä kesänä hyväksyttävistä verkkovierailuhinnoista.

Viviane Reding, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, en voisi olla enemmän samaa mieltä esittelijän kanssa, ja haluan onnitella häntä ripeästi ja tehokkaasti tehdystä työstä.

Tämä on este liikkumisen vapaudelle, koska jos kansalaisia rangaistaan puhelinlaskulla, kun he ylittävät rajan, silloin ei suoraan sanottuna ole kyse sisämarkkinoista, joihin pyrimme ja jotka haluamme rakentaa. Siispä meidän on päästävä eroon noista esteistä antaaksemme kansalaisillemme tämän liikkumisen vapauden. Nuo esteet koskevat monia ihmisiä. Euroopan unionissa on noin 150 miljoonaa kansalaista, jotka käyttävät matkapuhelimiaan ainakin kerran vuodessa vierailuverkossa, kun he ovat ulkomailla, ja heidän on maksettava hinta. He ovat opiskelijoita, matkailijoita ja lomailijoita, mutta he ovat myös rajatylittäviä työntekijöitä, toimittajia ja liikemiehiä, jotka joutuvat epäedulliseen asemaan hyvin korkeiden viestintämaksujen takia.

Siksi kiitän Euroopan parlamenttia siitä, että se on niin ripeästi vastannut komission ehdotukseen. Uskon, että olemme onnistuneet saamaan ehdotuksen täytäntöön pantavaksi kaikkien aikojen lyhyimmässä ajassa Euroopan unionissa – vain seitsemän kuukautta ehdotuksesta täytäntöönpanoon. Tämä on ensimmäinen lajiaan, ja se on ensimmäinen lajiaan eurooppalaisten kuluttajien hyödyksi.

Haluaisin vain sanoa muutaman siitä, mitä ensimmäisellä verkkovierailupaketilla on saavutettu. Verkkovierailupuheluissa sillä on saavutettu 60 prosenttia alemmat hinnat kansalaisille ja 30 prosenttia enemmän liikennettä alalle. Alalla on myös ollut – ja tämä on mielenkiintoista – levinneisyyden jatkuvaa kasvua kansalaisten käyttämien matkapuhelinten osalta. Nyt keskimääräinen levinneisyys EU:ssa on 119 prosenttia. Se on ehdoton maailmanennätys, ja kun verkkovierailuhinnat ovat laskemassa, matkapuhelintaan käyttävät kansalaiset saavat vapauden. Se tuo myös paljon rahaa alalle, koska niiden liikenne kasvaa jatkuvasti. Samalla kansalliset hinnat ovat laskussa. Siitä lähtien, kun Barroson komissio alkoi käsitellä tätä, matkapuhelinviestinnän kotimaiset hinnat ovat laskeneet noin 35 prosentilla. Se on vastaus niille, jotka sanovat, että jos laskemme verkkovierailuhintoja, kansalliset hinnat nousevat. Niin ei ole. Tilastot osoittavat täysin päinvastoin.

Nyt etenemme pidemmälle: ensiksi tietysti verkkovierailupuhelut. Mielestäni on todella hyvä, että jatkamme ylärajojen laskemista, jotta ylärajojen alla voidaan käydä tarjouskilpailua. On hyvin tärkeää, että siihen lisätään tekstiviestiverkkovierailu, koska joka vuosi Euroopan unionissa lähetetään 2,5 miljardia tekstiviestiä. Alalla siitä saatujen tulojen arvo on noin 800 miljoonaa euroa. Nyt, kuka lähettää tekstiviestejä? Pääasiassa nuoret ihmiset: 77 prosenttia alle 24-vuotiaista nuorista ihmisistä käyttää tekstiviestejä ulkomailla ollessaan,

koska se on heille helpointa ja halvinta. Heitä siis rangaistaan, kun heidän on maksettava harvinaisen korkeita hintoja operaattorin kustannusten osalta, kun he tekevät verkkovierailuja. Hyvä: laskemme noita hintoja, jotta tekstiviestien lähettämisestä tulee tavallinen asia sekä kotona että naapurimaassa. Kuluttajat hyötyvät tästä siis suuresti. Vähennys – josta parlamentti äänestää huomenna – on 60 prosenttia tekstiviestien osalta. Verkkovierailupuhelujen sekuntipohjaisen laskutuksen osalta: yksinkertaisesti sanottuna, älkää panko ihmisiä maksamaan siitä, mitä he eivät ole käyttäneet, pankaa heidät vain maksamaan siitä, mitä he todellisuudessa ovat käyttäneet. Laskemme myös näitä 24 prosentin piilokuluja, jotta maksetaan vain siitä, mitä todella on kulutettu. Ja datansiirron verkkovierailujen osalta uskomme, että se on tulevaisuuden kehitystä.

Mutta vaikka haluamme sellaista tulevaisuuden kehitystä, että sijainnista riippumatta on mahdollista ladata elokuva, sanomalehtiartikkeli tai valokuva ystäville lähetettäväksi, tällä hetkellä laskut ovat jättimäisiä. Olen saanut jäljennöksiä laskuista, kun ihmiset ovat olleet toisessa maassa kolme tai neljä päivää, ja heidän on maksettava monia tuhansia euroja vain siksi, että he ovat ladanneet suosikkitelevisio-ohjelmansa tai sanomalehtiartikkeleita, joita he ovat tottuneet käyttämään. Tämä loppuu nyt myös siksi, että uudessa asetuksessa on katkaisuraja-toiminto, joka 1. heinäkuuta 2010 on oletusrajana, jota sovelletaan automaattisesti kuluttajiemme suojelemiseksi.

Se on siis suuri päivä Euroopalle ja suuri päivä eurooppalaisille kuluttajille. Kiitos parlamentille, joka on toiminut ripeästi. Luulen, että ihmiset ulkopuolella ymmärtävät, että tämä parlamentti työskentelee kansalaisten hyväksi.

Puhetta johti

varapuhemies **Marek SIWIEC**

Syed Kamall, *sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (EN) Arvoisa puhemies, voinko aloittaa kiittämällä aivan ensiksi sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan varjoesittelijöitä kaikista ryhmistä, heidän henkilökuntaansa ja neuvonantajiaan? Mielestäni me voimme kaikki sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnassa olla ylpeitä siitä, että olemme saaneet aikaan yksimielisyyden lisääntyneestä avoimuudesta ja viimeinkin poistaneet ”jättilaskuja” koskevan ongelman. Jättilasku ei ollut hyväksi matkapuhelinoperaattoreiden maineelle, mutta mikä tärkeintä, jättilasku ei ollut hyväksi kuluttajille.

Minulla on kuitenkin vielä muutamia huolia hintojen ylärajoista. On kysyttävä, mitkä kuluttajat hyötyvät neuvostotalouden tyylistä hintojen ylärajoista. Koska enintään vain 35 prosenttia kuluttajista todella käyttää verkkovierailuja ja koska säännöllisten verkkovierailijoiden luku on huomattavasti matalampi, kuten komission jäsen itse myönsi, ja koska tällä lainsäädännöllä hyödytetään pääasiassa komission virkailijoiden, Euroopan parlamentin jäsenten, lobbaajien ja liikemiesten kaltaisten etuoikeutettujen kuluttajien pientä ryhmää, toivotaan, että emme ryöstä köyhiltä maksaaksemme rikkaiden halvemmat puhelut.

Manolis Mavrommatis, *kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluaisin aloittaa onnittelemalla esittelijää, Adina-Ioana Văleania, ja ensimmäisen verkkovierailuasetuksen esittelijää, Paul Rübigia, erinomaisesta yhteistyöstä, joka meillä oli kulttuuri- ja koulutusvaliokunnassa, jonka lausunnon valmistelija olin, asiasta, joka luonnollisesti kiinnostaa 150 miljoonaa kuluttajaa ja televiestintäalaa.

Ensimmäisen asetuksen kaksi vuotta sitten tapahtuneen menestyksekkään soveltamisen jälkeen Euroopan parlamenttia kehoitetaan hyväksymään tarkistettu asetukset, joka kattaa tekstiviestien ja datan hinnat.

Haluaisin itse kommentoida uuden asetuksen hyötyjä, erityisesti liikematkailijoille. Esimerkiksi viestintä ammattilaiset käyttävät paljon matkapuhelintensa tiedostojen lataamistoimintoa.

Tarkistettu asetukset toimii turvaventtiilinä matkapuhelinyhtiöiden tähän mennessä säätämiä liiallisia ja valvomattomia maksuja vastaan, kuten komission jäsen sanoi. Siksi katson, että mietinnön puoltaminen äänestyksessä on parlamentille jälleen yksi voitto taistelussa kuluttajien suojelemiseksi ja jälleen yksi askel, jolla saadaan uutta elämää sisämarkkinoille.

Lopuksi, toimielinten hyväksynnän nojalla uskon ja toivon, että tämä asetukset tulee voimaan tänä kesänä, jotta matkailijoita suojellaan kaikilta matkapuhelinyhtiöiden toteuttamilta hämäriltä maksuilta ja ylläskutukselta.

Paul Rübige, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (DE) Kiitos, arvoisa puhemies. Haluaisin onnitella erityisesti esittelijää, Adina-Ioana Văleania, mutta myös komission jäsentä Redingiä, joka osoitti suurta sitoutumista toisesta verkkovierailuasetuksesta käydyissä neuvotteluissa. Mielestäni nämä neuvottelut ja tietysti myös tavoite

kansallisten hintojen ja muissa Euroopan maissa maksamiemme hintojen saamisesta samalle tasolle ovat merkittävä edistysaskel.

On myös hyvä, että kansalliset sääntelyviranomaiset ovat nyt myös vastuussa verkkovierailusta ja ne ottavat siksi hoitaakseen seuranta- ja valvontatehtävät, mikä sangen yksinkertaisesti lisää avoimuutta. Avoimuus on olennaista markkinoiden toiminnalle. Tähän mennessä monilla aloilla ei ole ollut avoimuutta, mutta on ollut myös räikeää markkinoiden väärinkäyttöä.

Ei ole oikein, että datansiirron verkkovierailusta pyydetään jopa tuhat kertaa suurempi määrä, kuten usein tapahtuu. Vastaanotettujen puhelujen sekuntipohjainen laskutus tuo tulevaisuudessa myös selvää edistystä ja johtaa Euroopan kansalaisten kustannushyötyihin.

David Hammerstein, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, on välttämätöntä puuttua, kun markkinat eivät toimi. Olemme jälleen kerran kajonneet kiellettyyn aiheeseen: vapaat markkinat eivät ole pyhiä, ja vielä vähemmän kriisiaikana, kun eurooppalaisten kuluttajien taskut ovat tyhjempiä kuin koskaan.

Tämä sopimus, jolla pyritään asettamaan rajat puhelujen ja tekstiviestien verkkovierailujen liian korkeille kustannuksille, hyödyttää kuluttajaa, hyödyttää Euroopan maiden välistä viestintää ja hyödyttää hyödyllistä ja myönteistä EU:ta.

Miljoonien EU:n kansalaisten puhelinlaskut voivat pienetä tai, toisaalta, voi tapahtua juuri päinvastoin: koska tekstiviesti maksaisi vain 11 senttiä, ihmiset voisivat lähettää tekstiviestejä koko ajan ja päätyisivät kuluttamaan saman määrän.

Siirtotoimenpiteet, joilla toteutetaan sekuntipohjainen laskutus 30 ensimmäisen sekunnin jälkeen, ovat erityisen myönteisiä. Tekstiviestien ja datansiirron enimmäiskustannukset olisivat voineet olla hieman alhaisempia, mutta olemme tehneet tämän kompromissin sopimuksen aikaansaamiseksi.

Haluaisin kiittää komission jäsentä Redingiä, Adina-Ioana Văleania ja kaikkien ryhmien esittelijöitä, koska olemme antaneet hienon esimerkin Euroopan unionin toiminnasta kriisin aikana.

Puhemies. – (PL) Voimme siis päättää tyytyväisenä, mikä on hyvin tärkeää, erityisesti ennen vaaleja. Nyt pyydän Silvia-Adriana Țicău ta puhumaan catch-the-eye-menettelyn nojalla.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluaisin onnitella kollegoitani heidän tekemästään työstä ja heidän laatimastaan mietinnöstä. Euroopan parlamentti tekee ehdottomasti työtä Euroopan kansalaisten hyväksi. Muistan myös, että matkapuhelinten verkkovierailuhintojen vähentämistä koskevan keskustelun aikana kaksi vuotta sitten meillä oli hyvin laaja-alainen keskustelu. Olen iloinen, että meillä ei tässä tapauksessa ollut eriäviä mielipiteitä. Olemme itse asiassa hyväksyneet nopeasti tämän hintojen alennuksen. Haluaisin sanoa, että minusta on hyvin tärkeää jatkaa nykyisten matkapuheluhintojen laskemista ja suurempien määrien osalta sekä soitettujen että vastaanotettujen puhelujen osalta. Tekstiviestihintojen laskeminen on kuitenkin erityisen tärkeää.

Emme tee tätä itse asiassa vain nuoremman sukupolven puolesta, vaan kaikkien Euroopan unionissa matkustavien puolesta. Tämä toimenpide on toisaalta itse asiassa kuluttajien suojelukeino, mutta samalla se on hyvä esimerkki tavasta, jolla markkinoita voidaan säännellä Euroopan kansalaisten hyödyksi.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, matkapuhelimesta ja internetistä on tullut liikkuvuuden ja innovaation symboleja. Kansalaisilla pitäisi siksi olla laaja ja helppo pääsy televiestintäpalveluihin. Monesta komission jäsenen vetoamuksesta huolimatta tekstiviestien verkkovierailupalvelujen hinnat ovat edelleen keskimääräisesti huomattavasti korkeammat, ja ne ylittävät huomattavasti kyseisten palvelujen kotimaiset hinnat. Meidän on pyrittävä muuttamaan tilanne. Arvostan tämän osalta suuresti komission ja komission jäsenen työtä.

Tilanne on samanlainen internetin osalta. Miksi internetin käyttämisen matkapuhelimessa pitäisi olla ylellisyyttä? Me kaikki kannatamme mahdollisimman laajan internetiin pääsyn varmistamista. Datansiirron verkkovierailuhintojen laskeminen auttaisi siinä varmasti. Se on tärkeää, koska tämä asia koskee laajassa mittakaavassa yhteiskuntamme nuorinta ryhmää.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olen tyytyväinen suuntaan, johon olemme kulkemassa. Viitaan verkkovierailupuhelujen ja internetiin pääsyn jyrkkiin hinnanalennuksiin. Se on ensimmäinen askel, ja luulen, että toisia seuraa. Nämä ovat tekijöitä, joilla voidaan nopeuttaa Lissabonin strategian toteuttamista. Tämä on tärkeää koulutusprosessille ja nuorelle sukupolvelle. On tärkeää, että

internet on sellaisten ihmisten saataville, jotka ovat suhteellisen köyhiä ja joilla on matalat tulot. Olemme menossa oikeaan suuntaan. Tämä uutinen otetaan varmasti vastaan iloisesti. Haluaisin kiittää komissiota.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Haluaisin onnitella vilpittömästi esittelijää ja komission jäsentä. Arvoisa komission jäsen, muutama vuosi sitten kerroin teille, että en halua tulla rangaistuksi ulkomailla soittamisen takia. En odottanut, että kuluttajan asemani paranee niin pian ja erityisesti tämän direktiivin avulla.

Tämä direktiivi on todiste siitä, että Euroopan unioni pystyy käyttämään sen yhteistä politiikkaa saadakseen aikaan tiiviimmät yhteydet kansalaistensa välillä antamalla heille hyötyä siinä paikassa, jossa he tuntevat sen parhaiten – heidän taskuissaan. Tämä direktiivi merkitsee enemmän Eurooppaa, suurempaa kilpailukykyä ja yhtenäistaloutta, ja minulle se on yksi komission ja parlamentin nykyisen toimikauden tärkeimmistä saavutuksista. Ainoa asia, jota nyt haluan, on, että toimimme samassa hengessä ja kiinnitämme yhtä paljon huomiota kuluttajaan myös seuraavalla vaalikaudella. Onnitteluni jälleen kerran ja kiitos hyvin paljon.

Viviane Reding, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ensisijaisesti kiittää jäseniä, jotka ovat tehneet suurenmoista työtä. Ensiksi tietysti esittelijää, Adian-Ioana Văleania, mutta myös muiden valiokuntien esittelijöitä, varjoesittelijöitä ja ryhmien puheenjohtajia. He ovat tehneet mahdolliseksi, että vain seitsemässä kuukaudessa hyvin tärkeästä ehdotuksesta kansalaisten vapaasta liikkuvuudesta ja liiallisten maksujen vähentämisestä tulee totta. Mielestäni se on suuri hetki sisämarkkinoille. Se on suuri hetki, joka osoittaa kansalaisille, että Euroopan parlamentin jäsenet ottavat heidät vakavasti.

Jos sallitte, haluaisin kuitenkin sanoa – kaikella kunnioituksella esimerkiksi Syed Kamallia kohtaan – että kun markkinat eivät toimi, poliittisen johtajuuden on puututtava asiaan. Haluaisin, että joku täällä parlamentissa selittäisi minulle, miten markkinoiden voidaan sanoa toimivan, kun operaattoreiden kustannukset tekstiviestin siirtämisestä maasta toiseen ovat alle 11 senttiä, kun taas keskivertokuluttajan on maksettava yli 28 senttiä. Silloin jokin ei toimi.

Joten jos me nyt säädämme 11 sentin ylärajasta, mielestäni liikkumavaraa on kuitenkin vielä runsaasti ja kilpailulla on tilaa kehittyä. Kuten useimmat teistä täällä istuntosalissa, minäkin olisin halunnut, että markkinat olisivat toimineet, jotta meidän ei tarvitsisi tehdä tätä. No, toivotaan, että meidän ei tarvitse tehdä sitä tulevaisuudessa uudelleen, ja toivotaan, että tämän päätöksen jälkeen markkinat todella toimivat alan etujen mukaisesti, kansalaisen etujen mukaisesti, vapaan liikkuvuuden etujen mukaisesti ja sellaisten sisämarkkinoiden etujen mukaisesti, joilla kaikki kansalaiset voivat matkustaa ilman, että heitä rangaistaan puhelinlaskulla.

Adina-Ioana Vălean, esittelijä. – (RO) Verkkovierailumaksujen alentaminen on ehdoton välttämättömyys. Olimme kaikki samaa mieltä siitä, että markkinat eivät toimi. Siitä, miten meidän pitäisi säännellä, voidaan vielä keskustella.

Komission ehdotus joidenkin enimmäishintojen asettamisesta on asia, josta keskustelemme nyt. Onko se paras saatavilla oleva väline? Emme tiedä, mutta se on ainoa tällä hetkellä saatavillamme oleva vaihtoehto. Toivon, että tulevaisuudessa voimme löytää vaihtoehtoisia menetelmiä.

Haluaisin sanoa loppusanat koko alalle. Emme saa antaa välittää sellaista käsitystä, että matkapuhelinalalla käytetään kuluttajia säälimättä hyväksi. Tällainen ajatus voisi olla vaarallinen, koska ala on menestyksekkäs, mikä näkyy työpaikkojen luomisessa, merkittävässä panoksissa talousarvioihin ja teknisessä innovaatiossa. Siksi katson, että on tärkeää, että ne meistä, jotka sääntelevät markkinoita, eivät ole täysin tyytyväisiä tekemäämme työhön ja pyrkivät tekemään uusia parannuksia, jotta saadaan aikaan pitkän aikavälin hyötyvaikutus.

Haluaisin kiittää kaikkia tähän mietintöön osallistuneita ja toivon, että keskustelemme samasta aiheesta toisen kerran.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 22. huhtikuuta 2009.

19. Vastuuvapaus 2007, (Äänestys toimitetaan torstaina) (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu seuraavista aiheista:

- Jean-Pierre Audyn talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007 (SEC(2008)2359 – C6-0415/2008 – 2008/2186(DEC)) (A6-0168/2009)
- Bogusław Liberadzkin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä seitsemännen, kahdeksannen ja yhdeksännen Euroopan kehitysrahaston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007 (KOM(2008)0490 – C6-0296/2008 – 2008/2109(DEC)) (A6-0159/2009)
- Paulo Casacan talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007, Pääluokka I – Euroopan parlamentti (C6-0416/2008 – 2008/2276(DEC)) (A6-0184/2009)
- Søren Bo Søndergaardin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007, Pääluokka IV – Tuomioistuimien (C6-0418/2008 – 2008/2278(DEC)) (A6-0151/2009)
- Søren Bo Søndergaardin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007, Pääluokka V – Tilintarkastustuomioistuimien (C6-0419/2008 – 2008/2279(DEC)) (A6-0152/2009)
- Søren Bo Søndergaardin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007, Pääluokka VI – Euroopan talous- ja sosiaalikomitea (C6-0420/2008 – 2008/2280(DEC)) (A6-0155/2009)
- Søren Bo Søndergaardin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007, Pääluokka VII – Alueiden komitea (C6-0421/2008 – 2008/2281(DEC)) (A6-0153/2009)
- Søren Bo Søndergaardin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007, Pääluokka VIII – Euroopan oikeusasiamies (C6-0423/2008 – 2008/2282(DEC)) (A6-0156/2009)
- Søren Bo Søndergaardin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007, Pääluokka IX – Euroopan tietosuojavaltuutettu (C6-0424/2008 – 2008/2283(DEC)) (A6-0154/2009)
- Christofer Fjellnerin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan koulutussäätiön talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007 (C6-0437/2008 – 2008/2264(DEC)) (A6-0157/2009)
- Christofer Fjellnerin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan verkko- ja tietoturvaviraston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007 (C6-0442/2008 – 2008/2269(DEC)) (A6-0158/2009)
- Christofer Fjellnerin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan poliisiakatemiaan talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007 (C6-0444/2008 – 2008/2271(DEC)) (A6-0160/2009)
- Christofer Fjellnerin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Eurojust-yksikön talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007 (C6-0436/2008 – 2008/2263(DEC)) (A6-0161/2009)
- Christofer Fjellnerin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan lääkeviraston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007 (C6-0435/2008 – 2008/2262(DEC)) (A6-0162/2009)
- Christofer Fjellnerin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan lentoturvallisuusviraston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007 (C6-0439/2008 – 2008/2266(DEC)) (A6-0163/2009)
- Christofer Fjellnerin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä eurooppalaisen GNSS-järjestelmän valvontaviranomaisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007 (C6-0446/2008 – 2008/2273(DEC)) (A6-0164/2009)

- Christofer Fjellnerin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan rautatieviraston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007 (C6-0443/2008 – 2008/2270(DEC)) (A6-0165/2009)
- Christofer Fjellnerin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007 (C6-0445/2008 – 2008/2272(DEC)) (A6-0166/2009)
- Christofer Fjellnerin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan meriturvallisuusviraston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007 (C6-0438/2008 – 2008/2265(DEC)) (A6-0167/2009)
- Christofer Fjellnerin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan jälleenrakennusviraston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007 (C6-0429/2008 – 2008/2256(DEC)) (A6-0169/2009)
- Christofer Fjellnerin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä tautien ehkäisyn ja valvonnan eurooppalaisen keskuksen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007 (C6-0441/2008 – 2008/2268(DEC)) (A6-0170/2009)
- Christofer Fjellnerin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan ympäristökeskuksen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007 (C6-0432/2008 – 2008/2259(DEC)) (A6-0171/2009)
- Christofer Fjellnerin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007 (C6-0440/2008 – 2008/2267(DEC)) (A6-0172/2009)
- Christofer Fjellnerin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007 (C6-0428/2008 – 2008/2255(DEC)) (A6-0173/2009)
- Christofer Fjellnerin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan työturvallisuus- ja työterveysviraston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007 (C6-0433/2008 – 2008/2260(DEC)) (A6-0174/2009)
- Christofer Fjellnerin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007 (C6-0431/2008 – 2008/2258(DEC)) (A6-0175/2009)
- Christofer Fjellnerin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin perusoikeusviraston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007 (C6-0430/2008 – 2008/2257(DEC)) (A6-0176/2009)
- Christofer Fjellnerin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskuksen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007 (C6-0427/2008 – 2008/2254(DEC)) (A6-0177/2009)
- Christofer Fjellnerin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä Euroopan unionin elinten käännoikeskuksen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007 (C6-0434/2008 – 2008/2261(DEC)) (A6-0178/2009)
- Christofer Fjellnerin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö vastuuvapauden myöntämisestä yhteisön kalastuksenvalvontaviraston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007 (C6-0447/2008 – 2008/2274(DEC)) (A6-0179/2009)
- Christofer Fjellnerin talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatima mietintö EU:n virastojen varainhoidosta ja valvonnasta (2008/2207(INI)) (A6-0148/2009).

Jean-Pierre Audy, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission varapuheenjohtaja Kallas, hyvät kollegat, ensimmäiset sanani ovat kiitos teille, arvoisa varapuheenjohtaja Kallas, ja kollegoillenne komissiolle, mielenkiinnosta, jota olette osoittaneet Euroopan komission ja toimeenpanovirastojen talousarvion toteuttamista vuonna 2007 koskevaa vastuuvapausmenettelyä kohtaan. Ulotan nämä kiitokset hallinnollisiin palveluihin.

Haluaisin myös osoittaa kunnioitusta Euroopan tilintarkastustuomioistuimen presidenttinsä Vítor Caldeiran johdolla tekemille valtaville ponnisteluille. Sillä oli rajoitetut resurssit laajan tehtävän loppuun saattamiseksi.

Haluaisin sanoa muutaman sanan tämän vastuuvapauden puitteista. Vuosi 2007 oli ensimmäinen vuosi vuosien 2007–2013 uudesta monivuotisesta rahoituskehyksestä, joissa pantiin täytäntöön monia uusia sääntöjä. Vuosi 2007 oli myös viimeinen vastuuvapausmenettely nykyiselle komissiolle, joka oli toimikautensa alussa luvannut – muistanette, arvoisa komission jäsen, puheenjohtajanne kautta – saada myönteisen tarkastuslausuman Euroopan tilintarkastustuomioistuimelta.

Tuomioistuin on kuitenkin antanut 14 vuoden ajan kielteisen lausuman menoalojen taustalla perustana olevien toimien laillisuudesta ja asianmukaisuudesta, koska niihin ovat, vaihtelevasti, suuresti vaikuttaneet virheet, vaikka – ja tästä meidän pitäisi olla iloisia – hallinnollisista kuluista ja konsolidoiduista tileistä on annettu myönteinen tarkastuslausuma.

Viimein, varainhoitovuosi 2007 oli viimeinen vastuuvapausäänestys ennen Euroopan parlamentin vaaleja. Näissä erityisissä puitteissa ja huolimatta monista varauksista, joita on yhteisön varojen hallinnointia koskevassa päätöslauselmaesityksessä, mietintöni tavoitteena oli yrittää analysoida vastuuvapausmenettelyä ja edistyä tällä vaikealla tiellä, jonka on johdettava myönteiseen tarkastuslausumaan, ollen täysin tietoinen toimenpiteen rajoituksista. Siksi olen innokas saamaan selville, minkä kannan komissio, poliittiset ryhmät ja puheenvuoron käyttävät kollegani ottavat tähän kysymykseen.

Kun tätä asiaa koskeva työ on nyt saatettu loppuun, tunteeni ovat sekavat: toisaalta uskon lujasti, että asiat ovat paranemassa mutta eivät riittävästi ja liian hitaasti, ja toisaalta, on totta, että samalla on kestänyt jätettyä tilanteeseen, jossa Euroopan tilintarkastustuomioistuin ei ole antanut myönteistä tarkastuslausumaa 14 vuoteen ja jossa Euroopan parlamentti siitä huolimatta äänestää vastuuvapaudesta.

Eurooppalaiset ajattelevat lopulta, että parlamentti ei toteuta valvontatehtäväänsä asianmukaisesti. Siksi ehdotan, että tilanteen vakavuuden takia järjestetään viipymättä toimielinten välinen konferenssi. Siinä olisivat mukana kaikki, joilla on tehtävä yhteisön varojen hallinnoinnissa ja valvonnassa, ja sitä käytettäisiin käynnistämään kattava vuoropuhelu, jonka nojalla voisimme suunnitella uudistuksia, joita tarvitaan myönteisen tarkastuslausuman saamiseksi mahdollisimman pian. Olen kiinnostunut kuulemaan syyt, jotka saavat tietyt poliittiset ryhmät vastustamaan tätä keskustelua.

Myös jäsenvaltioiden asemaan on kiinnitettävä erityistä huomiota, sillä ne hallinnoivat noin 80 prosenttia unionin talousarviosta. Tosiasia on, että juuri tässä talousarvion toteuttamisessa yhteistyössä meillä on eniten ongelmia. Tästä aiheesta vielä, pidän valitettavana sitä, että neuvoston istuin on tyhjä; Tšekin tasavallan nykyiset poliittiset vaikeudet eivät riitä selittämään neuvoston epäjohtonmukaista poliittista läsnäoloa, ellemmme tulkitse tätä poissaoloa ja tätä vaikenemista välinpitämättömyydeksi tai, mikä vielä pahempaa, mielenkiinnon puutteeksi.

Talousarvion toteuttamista yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa koskevan mietinnön osalta haluaisin korostaa kansallisten hallintolausumien lisäksi vuotuisia yhteenvetoja, joissa on niin monia tekijöitä, joiden avulla voimme edetä kohti myönteistä tarkastuslausumaa.

Lisäksi, ja perustamissopimuksen 248 artiklan mukaisesti, ehdotan, että kansallisten tarkastuselinten ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimen välistä yhteistyötä vahvistetaan talousarvion toteuttamista yhteistyössä koskevan valvonnan osalta.

Ehdotan, että tutkimme mahdollisuutta siihen, että kansalliset tarkastuselimet antavat riippumattomina ulkoisina tarkastajina ja asianmukaisesti kansainvälisiä tarkastusnormeja noudattaen kansallisia tarkastussertifikaatteja yhteisön varojen hallinnointia varten. Nämä sertifikaatit annettaisiin jäsenvaltioiden hallituksille, jotta niitä voitaisiin käyttää vastuuvapausprosessin aikana käyttöön otettavan asianmukaisen toimielinten välisen menettelyn mukaisesti.

Lopuksi, arvoisa puhemies, haluaisin ilmaista hämmästyksestäni sen osalta, että esitettyjen konsolidoitujen vuotuisten tilien nettoarvo on noin 58 miljardia euroa, ja ehdotan, että harkitaan eläkerahaston perustamista henkilöstöä koskevien 33,5 miljardin arvoisten maksusitoumusmäärärahojen ulkoistamiseksi.

Lopuksi, mielestäni on aika uudistaa järjestelmäämme, ja uskon vilpittömästi, että tämän uudistuksen pitäisi johtaa perusteelliseen ja vilpittömään vuoropuheluun kaikkien talousarvion toteuttamisessa mukana olevien kesken.

Bogusław Liberadzki, esittelijä. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, puhumme Euroopan kehitysrahastosta, joka koskee Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioita. Meidän mielestämme nämä valtiot eivät ole tavallisia alueita, ne eivät ole tavanomaisia valtioita, ja niiden ongelmat eivät ole tyypillisiä. Rahaston toteuttamisen osalta vuonna 2007 maksu- ja maksusitoumusmäärärahoja lisättiin, mikä merkitsee myös tehokkuuden kasvua. Se on epäilemättä myönteinen asia, ja haluaisin aloittaa siitä.

Rahasto koostuu kahdesta osasta: Euroopan komission hallinnoimasta osasta ja Euroopan investointipankin valvonnassa olevasta osasta. Euroopan komission hallinnoima osa on osa, johon tämä vastuuvapautta koskeva keskustelu liittyy, kun taas EIP:n hallinnoima osa on tällä kertaa jätetty pois vastuuvapaudesta, ja haluaisin palata tähän asiaan myöhemmin.

Keskustelumme perustuu Euroopan tilintarkastustuomioistuimen kantaan. Tuomioistuin totesi selvästi, että varainhoitovuoden 2007 tuloihin ja sitoumuksiin liittyvät siirrot ovat kokonaisuudessaan laillisia ja asianmukaisia, mutta se kiinnitti huomiota suureen luottamusta koskevaan riskiin talousarviotuen osalta, mikä johtuu komission dynaamisesta tulkinnasta tukikelpoisuusperusteista. Tarkastus kuitenkin paljasti virheiden olennaisuustason, ja siinä todettiin – ja tästä olemme samaa mieltä – että seurannan ja valvonnan nopea parantaminen alalla on olennaista. Siihen on mahdollisuudet, ja olemme siitä samaa mieltä.

Tarkastusta varten kerätty otos sisälsi kuusi valtiota ja 250 tointa. Tehtiin yksi huomattava löytö, eli se, että komissio ei vielä ole pystynyt antamaan täydellisiä tietoja tileistä. Pidämme myönteisenä julkilausumaa, jonka mukaan uusi järjestelmä toimii helmikuusta 2009 alkaen. Toivon, että komission jäsen vahvistaa sen.

Toinen hyvin tärkeä asia on ero sanojen ja tekojen välillä sopimuksia laadittaessa. Laatiminen ja allekirjoittaminen aiheuttavat paljon epävarmuutta. Komission on selkeytettävä tätä, erityisesti siksi, että AKT-mailla on myös erilaisia lähestymistapoja tähän. Meidän, Euroopan parlamentin, kannalta erittäin tärkeä asia on se, että asianmukaisuuden arviointia ei pitäisi tehdä vain tosiasian toteamisen jälkeen, vaan se pitäisi toteuttaa seurannan ja valvonnan muodossa epäasianmukaisuuksien estämiseksi. Epäasianmukaisuuksien estämisellä edistetään myös varojen osoittamisesta saamiemme etujen arviointia. Siinä ei ole kyse vain tilien asianmukaisuuden osoittamisesta vaan myös sen tason osoittamisesta, jolla tavoite saavutetaan, ja tässä yhteydessä haluaisimme kiinnittää huomiota kansallisten parlamenttien yhteistyön tarpeeseen, koska niiden pitäisi ymmärtää tämä asia laajasti. Tässä on kyse yhteistyöstä viranomaisten ja hallitusten kanssa sekä kansalaisyhteiskunnan kanssa.

Yksi erityisen merkittäväksi osoittautuva näkökohta on kysymys EIP:n hallinnoimien varojen valvonnasta. EIP on meidän näkökulmastamme edelleen laitos, jota on mahdotonta valvoa. Toteamme tässä mietinnössä hyvin selkeästi, että EIP:llä oli käytettävissään 2,2 miljardin arvoinen määrä. Se oli julkista rahaa – se ei tullut rahoitusmarkkinoilta. EIP saattaa siksi olla yksi epädemokraattisimmista laitoksista, jolla on kuitenkin käytössään julkista rahaa.

Lopuksi haluaisin kiittää komission jäsentä yhteistyöstä hänen toimikautensa aikana. Haluaisin Łuckiewiczin ottavan tilintarkastustuomioistuimen puolesta kiitoksemme vastaan. Haluaisin myös kiittää kollegoitani kehitysyhteistyövaliokunnasta sekä talousarvion valvontavaliokunnasta, jota Herbert Bösch tehokkaasti johti.

Paulo Casaca, esittelijä. – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa varapuheenjohtaja Kallas, arvoisa Herbert Bösch, hyvät kollegat, olemme saattamassa loppuun Euroopan parlamentin kaikkien aikojen perusteellisinta uudistusta. Tämä uudistus sisältää ohjesäännön luomisen sekä Euroopan parlamentin jäsenille että avustajille, millä lopetetaan vastenmielinen palkkasyrjintä Euroopan parlamentin jäsenten välillä, lopetetaan matkakorvaustemme maksamista koskeva sekava järjestelmä ja lopetetaan syrjivä eläkejärjestelmä.

Parlamentin tilien vastuuvapaudesta vastaavana esittelijänä, talousarvion valvontavaliokunnan jäsenenä kymmenen vuoden ajan ja Euroopan parlamentin sosialidemokraattien ryhmän tiedottajana olen hyvin ylpeä siitä, mitä olemme saaneet aikaan, ja mielestäni ei olisi liikaa pyydetty, että yleisö huomaisi nämä muutokset, joita se itse on itsestään vaatinut.

Tämän sanottuani, kannatan tänään, kuten aina, ehdottomasti julkisten varojen käytön täydellistä avoimuutta. Olen tässä yhteydessä täysin samaa mieltä Euroopan oikeusasiamiehen mielipiteistä. Vastustan tänään, kuten aina, julkisten varojen käyttöä yksityisen riskinottamisen tulosten selvittämiseksi. Vastustan tänään, kuten aina, vapaaehtoisia eläkerahastoja, joissa jätetään huomiotta palkkaerot, mikä johtaa epäoikeudenmukaiseen kohteluun.

Minusta on mahdotonta hyväksyä sitä, että tehdään täysin vääriä yleistyksiä, kuten sen väittäminen, että kaikki Euroopan parlamentin jäsenet ovat oikeutettuja kahteen eläkkeeseen.

Tämän mietinnön laatijana haluaisin korostaa, että oltuani kymmenen vuotta Euroopan parlamentin jäsenenä ja vietettyäni lyhyempiä kausia Portugalin parlamentissa ja Azorien alueparlamentissa olen nyt jättämässä parlamentin toimeni ilman, että minulla on tarkasti ottaen oikeus mihinkään eläkkeeseen, kansalliseen, alueelliseen tai EU:n eläkkeeseen.

Minun on tässä yhteydessä sanottava, että ne, jotka uskovat, että oikeuksien, jotka ovat samat kaikissa yhteiskunnissamme, kieltäminen edustajilta auttaa parantamaan EU:ta, ovat täysin väärässä.

Olen päinvastoin vakuuttunut siitä, että ainoa tapa voittaa kenen tahansa luottamuksen puute edustajiaan kohtaan, on vähentää parlamentin jäseniä koskevien erityissääntöjen säätämistä, koska he ovat vastuussa näiden sääntöjen hyväksymisestä. Olen jopa sitä mieltä, että ainoa asia, josta parlamentin olisi pitänyt päättää, oli Euroopan parlamentin jäsenten suhteellinen asema EU:n hallintopuitteissa.

Pidän valitettavana aiemmin eläkejärjestelmässä julkisen velvoitteen ja yksityisen edun välillä ilmennyttä selkeyden puutetta, mutta annan silti tunnustusta niiden kaikkien tekemälle työlle, jotka, erityisesti talousarvion valvontavaliokunnassamme, ovat taistelleet väsymättä EU:n tilien kurin ja avoimuuden puolesta.

Tässä parlamentissa haluan osoittaa vilpitöntä kunnioitusta kaikille ja ilmaista toiveeni, että valiokuntamme tähän asti tekemä työ jatkuu seuraavalla vaalikaudella samalla ankaruudella ja sitoumuksella kuin tähänkin asti, jotta saadaan aikaan tiukempi ja oikeudenmukaisempi EU, joka tarjoaa enemmän yhteenkuuluvuutta.

Kesäkuussa valittava parlamentti toimii paljon avoimempien ja oikeudenmukaisempien sääntöjen nojalla, ja se on jotakin, jota kaikilla täällä tänään olevilla on syy juhlia.

Puhemies. – (PL) Seuraava puhuja on Christofer Fjellner. Esittelijä Søren Bo Søndergaard liittyy seuraamme myöhemmin lennon viivästymisen takia, joten pyydän häntä puhumaan myöhemmin.

Christofer Fjellner, esittelijä. – (SV) Arvoisa puhemies, minuun teki vaikutuksen se, että edes yrititte luetteloida kaikki nämä hajautetut virastot. Niitä on tietysti hyvin paljon. Sanoisin, että vastuuvapaudesta on tullut koko ajan tärkeämpää EU:n virastoille juuri siksi, että niiden määrä on kasvanut. Talousarvio ja henkilöstön määrä ovat myös kasvaneet.

Virastojen määrä on kasvanut 11:stä vuonna 1995 nykyiseen yhteensä 27:ään. Vuonna 2007 kaikkien virastojen talousarvio oli 1 243 500 000 euroa. Vuonna 1995 yhden viraston keskimääräinen talousarvio oli seitsemän miljoonaa euroa, kun taas nyt se on yli 22 miljoonaa euroa. Henkilöstön määrä on kasvanut yhtä jyrkästi. Vuonna 1995 kussakin virastossa työskenteli keskimäärin 38 ihmistä. Nyt tuo luku on 155. Mielestäni tämä kasvu on itsessään huomattava, ja meidän on tarkasteltava sitä, nimittäin kysymystä siitä, onko tämä asianmukainen väline ja onko tällainen kasvu järkevää. Se myös edellyttää meiltä enemmän, kun keskustelemme vastuuvapaudesta, ja vaatii meitä käyttämään enemmän aikaa ja energiaa siihen.

Siksi olemme päättäneet käsitellä 21:ä näistä virastoista, joista olemme vastuussa, erillisissä mietinnöissä, ja myös laatia laaja-alainen mietintö, jossa käsitellään ongelmia, jotka ovat yhteisiä useimmille virastoille.

Olen iloinen voidessani sanoa, että virastojen enemmistö on saanut selkeät tarkastuslausumat tilintarkastustuomioistuimelta. Niitä on siis hallinnoitu asianmukaisesti. Samaan aikaan monilla niistä – itse asiassa melkein kaikilla niistä – on edelleen merkittäviä ylijäämää koskevia ongelmia ja ongelmia varainhoitoasetuksen ja henkilöstösääntöjen noudattamisessa vuosi vuoden jälkeen. Tätä meidän on mietittävä, nimittäin sitä, että toistamme tietyistä kohdista saman arvostelun vuosi vuoden jälkeen, ja mikään ei ikinä muutu. Se tarkoittaa, että meidän on mietittävä enemmän, miten panemme täytäntöön näiden virastojen vastuuvuolisuuden ja miten me itse asiassa hallinnoimme niitä. Siksi ehdotan laaja-alaisessa mietinnössä muun muassa, että teemme kiinteitä vähennyksiä, kun virastot eivät käytä riittävää osuutta talousarviosta tai kun ne eivät pysty täyttämään kaikkia toimia. On myös ehdotettu, että meillä pitäisi olla yhteinen tukipalvelu pienten virastojen auttamiseksi rasittavissa hallinnollisissa tehtävissä. Mielestäni se on erittäin tärkeää.

Tänä vuonna päätimme tarkastella erityisesti neljää virastoa, jotka saivat huonot tarkastuslausumat tilintarkastustuomioistuimelta ja joissa on erityisen merkittäviä asioita. Ne olivat Euroopan poliisiakatemia, GNSS-järjestelmän valvontaviranomainen – GNSS on se, mihin tavallisesti viittaamme Galileona – Euroopan rautatievirasto ja Frontex. Olen tyytyväinen voidessani todeta, että on ollut mahdollista myöntää vastuuvapaus kolmelle näistä, Galileolle, Euroopan rautatievirastolle ja Frontexille, kaiken niiden meille toimittaman tiedon tutkimisen jälkeen.

Cepol, eli Euroopan poliisiakatemia, on toimittanut meille paljon tietoa, mutta valitettavasti ei läheskään kaikkea. Siksi emme voi vielä myöntää sille vastuuvapautta. Jäljelle jää ongelma EU:n veronmaksajien rahojen yksityisestä käytöstä, kuten yksityinen käyttö huonekalujen, yksityisten matkapuhelujen ja yksityismatkojen maksamiseksi. Olemme pyytäneet tästä tietoja, mutta emme ole saaneet kaikkea. Siksi valiokunta ja minä ehdotamme, että lykkäämme vastuuvapauden myöntämistä, kunnes Cepol on toimittanut tämän osalta täysimääräinen ilmoituksen. Sitten on tietysti käynnissä oleva petostutkinta Olafissa. Se on vakavaa, ja meidän on osoitettava, että suhtaudumme siihen vakavasti, ja meidän on tutkittava se perusteellisesti. Siksi lykkäämme vastuuvapauden myöntämistä. En tee tätä mielelläni, mutta haluaisin sanoa, että se on ainoa vastuuntuntoinen tapa toimia. Meillä on oltava käytettävissämme kaikki tieto ennen kuin voimme myöntää vastuuvapauden.

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on viides kerta, kun seison edessänne, kun valmistaudutte äänestämään komissiolle myönnettävää vastuuvapautta koskevasta päätöslauselmasta. Ja, viidennen kerran minun on myönnettävä, että – huolimatta selvästä edistyksestä talousarvion toteuttamisessa – meillä ei vielä ole myönteistä tarkastuslausumaa.

Käsiteltävänä olevan päätöslauselmaesityksen 58 kohdassa esittelijä...

(FR) "kehottaa komissiota tekemään viipymättä ehdotuksia myönteisen tarkastuslausuman tavoitteen saavuttamiseksi".

(EN) Joten niin minä teen, "viipymättä".

Kerron teille kolme mielestäni tärkeintä syytä siihen, miksi emme saaneet myönteistä tarkastuslausumaa, vaikka se oli nykyisen komission toimikautensa alussa asettama tavoite.

Luotimme alussa ehkä liikaa siihen, että jäsenvaltiot jakavat huolestuneisuuden tarkastuslausuman kielteisistä julkisista ja poliittisista vaikutuksista, kun toimintakehotuksestamme tuli itse asiassa tehokas vasta, kun sitä tuettiin politiikalla "varoita, selvitä ja lykkää maksuja". Joten alun perin käytimme liikaa porkkanaa ja liian vähän keppejä.

Olemme myös pyrkineet pikemmin kehitykseen kuin kumoukseen. Panimme syrjään jyrkempiä ratkaisuja, esimerkiksi yksinkertaistamisen, ensimmäisissä yrityksissämme korjata tarkastuslausumaa.

Viisi vuotta ei selvästikään riittänyt toimintasuunnitelmалlemme. Jotkin toimintasuunnitelmamme tuloksista ovat alkamassa vaikuttaa vasta nyt. Seuraava komissio korjaa edut, joita ilman toimintasuunnitelmaa ei voisi odottaa.

Mutta kysymyksenne on "miten ja milloin voitte taata myönteisen tarkastuslausuman". Ensiksi haluaisin muistuttaa arvoisille jäsenille, mitä niin kutsuttu kielteinen tarkastuslausuma tarkoittaa.

Perustamissopimuksen 248 artiklalla tilintarkastustuomioistuimelle annetaan tehtäväksi antaa tarkastuslausuma "tilien luotettavuudesta sekä tilien perustana olevien toimien laillisuudesta ja asianmukaisuudesta". Se lisättiin Maastrichtin sopimukseen viime hetkellä ilman, että seurauksista olisi todella keskusteltu. Tämä on sen jälkeen osoittautunut ongelmalliseksi.

Niin kutsuttu kielteinen tarkastuslausuma on osa tilintarkastustuomioistuimen lausuntoa. Siinä sanotaan, että virheet haittaavat edelleen olennaisesti tiettyjä menoaloja, vaikkakin eritasoisesti. Tuomioistuin toteaa myös, että vuotuiset tilimme ovat luotettavia, ja se antaa monia myönteisiä ja asianmukaisia kommentteja varainhoidostamme. Siten kielteinen tarkastuslausuma ei kuulosta ollenkaan erityiseltä verrattuna siihen, minkälaisia lauseita tarkastuslausunnoissa tavallisesti käytetään.

Mutta tätä lausetta tulkitaan usein väärin hyvin poliittisista syistä ja usein harkitusti. Joten minun on tunnustettava, että olen yllätynyt siitä, miten vaikeaa on vakuuttaa valittuja poliitikkoja ja yleistä mielipidettä siitä, että Euroopan unionin talousarvion hallinta on paljon parempaa kuin miltä tässä lauseessa näyttää. Meidän on siis tehtävä jotakin lopettaaksemme tämän haitallisen poliittisen arvioinnin EU:n varojen käytöstä.

Kiireellisiä ja taatumpia tuloksia varten voitaisiin kuvitella kolme vaihtoehtoa:

Ensimmäinen vaihtoehto: perustamissopimuksen muuttaminen. Perustamissopimuksen nykyisellä sanamuodolla on heikennetty – automaattisesti ja miltei väistämättä – kohtuullisia yleisiä odotuksia moitteettomasta varainhoidosta joka vuosi sen jälkeen, kun Maastrichtin sopimus tuli voimaan.

Lissabonin sopimusta koskevan hallitustenvälisen konferenssin aikana tarkastelin, olisiko perustamissopimuksen 248 artiklaa mahdollista muuttaa. Tarkastelimme yhdessä tuomioistuimen kanssa sitä, mikä olisi tuomioistuimelle realistisempi tehtävä, ehkä talousarvion kattaminen kolmen vuoden jaksoissa vuoden sijasta ja tuomioistuimen kehottaminen ottamaan huomioon, että useimmat komission valvontajärjestelmät ovat monivuotisia, millä varmistetaan, että virheet korjataan ajan myötä. Otimme yhteyttä moniin kansallisiin valtuuskuntiin: ne olivat kaikki samaa mieltä, kukaan ei toiminut.

Toinen vaihtoehto: Puhun nyt toisesta vaihtoehdosta, joka on suurin oikotie myönteiseen tarkastuslausumaan. Meidän pitäisi ehkä nykyisen perustamissopimuksen nojalla lopettaa varojen osoittaminen hallintojärjestelmille, jotka ovat niin monimutkaisia, että emme voi täyttää nykyisiä virheitä koskevia matalia rajoja.

Jos emme yhdessä voi käsitellä nykyistä monimutkaisuutta, meidän on yksinkertaistettava. "Yksinkertaistaminen" on mukava sana, josta kaikki pitävät. Tarkastettavana on miljoonia toimia. Miten 480:lla Luxemburgissa sijaitsevalla tarkastajalla, olivatpa he miten päteviä tahansa, voisi 27 jäsenvaltiossa ja 23 virallisella kielellä hyvin monimutkaisessa lainsäädäntöympäristössä työskennellessään olla perusteet antaa joka vuosi lausuma kaikkien tilien perustana olevien toimien laillisuudesta ja asianmukaisuudesta kaikilla menoaloilla?

Jos halutaan, että yksinkertaistaminen vaikuttaa nopeasti ja tehokkaasti virheiden määrään, mielestäni joillakin aloilla on hylättävä talousarvion toteuttaminen yhteistyössä. Se tarkoittaa toimien määrän vähenemistä miljoonista muutamaa tuhatta.

Jos otetaan esimerkiksi rakennerahastot, se tarkoittaisi, että tällä hetkellä yhteistyössä vastattavat velvollisuudet määritellään selkeästi. Sen saavuttamiseksi rakennerahastoja voitaisiin muuttaa talousarviotueksi köyhemmille alueille. EU:n varoja kanavoitaisiin tukikelpoisen alueen tai jäsenvaltion yleiseen talousarvioon, käytettäisiin kansallisten järjestelmien nojalla, valtionvarainministerin yksiselitteisen vastuuvollisuuden nojalla, ja tarkastettaisiin jäsenvaltioiden korkeimmissa tarkastuslaitoksissa.

Jäsenvaltio saisi yhden vuotuisen osan EU:n talousarviosta, ja se olisi vastuussa omille kansalaisille ja muille jäsenvaltioille tulosten perusteella. Tukikelpoisuussäännöt, hankintamenettelyt ja vastaanottokyky eivät enää olisi eurooppalainen ongelma.

Tällä radikaalilla suunnitelmalla pääsisimme eroon hankkeista, jotka ovat liian pieniä ja liian monimutkaisia, jotta niitä valvottaisiin käsivarren matkan päästä Brysselistä. Ei enää uusia, luovia hankkeita, jotka päätyvät naurunalaiseksi eurokehtisessä lehdistössä!

Kolmas vaihtoehto: Jos perustamissopimusta tai sen tulkintaa ei voida muuttaa, voitaisiin ehkä keskustella, mitä tarkoittaa, että jokin toimi on "OK". Meidän on asetettava realistiset ja kustannustehokkaat rajat sille, mitä "laillinen ja asianmukainen" on.

Tässä keskustelussa on kyse hyväksyttävästä virheriskistä. Tällä hetkellä tuomioistuin soveltaa yhtenäistä kahden prosentin olennaisuusrajaa kaikkialla. Tuomioistuin on itse pyytänyt parempaa riskianalyysiä ja poliittista sopimusta hyväksyttävästä virheriskistä talousarvion eri aloilla.

Tämän keskustelun edistämiseksi teillä on nyt käsiteltävänänne komission tiedonanto. Esittelijänne ehdottaa, että tämä tiedonanto hyväksytään vakaana "metodologisena perustana" ja kehottaa toteuttamaan lisää analyysejä, tiedonkeruuta, vuoropuhelua ja konkreettisia ehdotuksia. Olisin kiitollinen tästä tuesta ja ehdotan, että etenemme tässä mahdollisimman pian. Myös neuvosto näyttää valmiilta sitoutumaan.

Komissio haluaisi yleisen poliittisen tukenne perusteella edetä ehdotuksiin, joissa asetetaan hyväksyttävän virheriskin taso otsake otsakkeelta talousarviossa. Teitä pyydetäisiin kutakin tulevaa menoehdotusta varten "hyväksymään" huolellisesti laskettu riskitaso, jotta tuomioistuin voi – toivottavasti – mukauttaa olennaisuusrajaansa sen perusteella.

Meidän on aloitettava nyt. Jos odotamme tarkistettua varainhoitoasetusta tai todellakin seuraavia rahoitusnäkyelmiä vuoden 2013 jälkeen, se ei näkyisi vastuuvapausmenettelyssä viiteen seuraavaan vuoteen.

Hyvät parlamentin jäsenet, valmistaudutte tänään äänestämään siitä, myönnetäänkö vuodelle 2007 vastuuvapaus, vuodelle, josta tarkastajat nyt sanovat, että rakennerahastoja lukuun ottamatta kaikilla talousarvion aloilla jopa 95 prosentissa tai enemmän maksuista ei ole vakavia rahoitukseen liittyviä virheitä.

Tämä on kaikkien aikojen paras tarkastuslausuma, parannus viime vuosiin verrattuna, vuonna, jolloin maksutasot olivat korkeampia ja jäsenvaltioita enemmän, 27. Varainhoitomme paranee tasaisesti, ja se on ehdottomasti tarpeeksi hyvä ansaitakseen vastuuvapauden. Mutta se ei läpäise täydellisyystestiä.

EU luotiin tuomaan rauhaa ja vaurautta. Niitä se on tähän mennessä tuonut. On selvää, että EU:n institutionaalista perustamista tarkastellessa on mahdollista, että tilintarkastajia ei sen luomisessa ollut läsnä, ja siksi se ei ole täydellinen. Mutta tilintarkastuksen täydellisyys on harvinainen ilmiö kaikkialla maailmassa.

Kiitos mielenkiinnostanne ja olkaa hyvä ja äänestäkää vastuuvapauden puolesta. Komission puolelta ette näe omahyväisyyttä.

Luca Romagnoli, liikenne- ja matkailuvaliokunnan lausunnon valmistelija. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, liikenne- ja matkailuvaliokunta pitää myönteisenä sitä, että Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevien maksusitoumus- ja maksumäärärahojen käyttö on edelleen korkea, miltei sata prosenttia, ja kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että kansallisista talousarvioista annetaan saataville riittävästi rahoitusta tähän EU:n sitoumukseen vastaamiseksi.

Se on huolissaan maksumäärärahojen matalasta käyttöasteesta liikenneturvallisuuden ja Galileo-valvontaviranomaisen osalta ja maksumäärärahojen matalasta käyttöasteesta sisämarkkinoiden ja liikennejärjestelmien parantamisen osalta sekä matkustajien oikeuksien osalta.

Se panee tyytyväisenä merkille, että rajatylittävien hankkeiden rahoitusavun enimmäismäärä on kasvanut 30 prosenttiin ja rahoituksen vähimmäisraja 1,5 miljardiin euroon. Haluaisin myös muistuttaa teitä siitä, että hankkeiden valintaa koskeva arviointimenettely ja siihen kuuluva valvonta ovat parantuneet, mutta samalla valiokunta pitää valitettavana, että työnkuvausta koskevaa rakennetta ei ole yhtenäistetty ja että teknistä ja rahoituksellista valvontaa ei ole standardoitu.

Jan Andersson, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (SV) Arvoisa puhemies, työllisyyspolitiikka on sisällytetty koheesiopolitiikkaan. Tällä alalla on edelleen monia vikoja ja puutteita sekä monia asioita, joihin suhtaudumme varauksella. Noin 27 prosenttia koheesiopolitiikasta kuuluu työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan toimivaltaan. Maksuista suurin osa on peräisin vuosien 2000 ja 2006 väliseltä ajalta. On palkitsevaa nähdä, että kyseisellä kaudella käytettiin sata prosenttia maksumäärärahoista.

Joskus on ongelmallista, että välillisistä kustannuksista ja henkilöstökustannuksista ei ole todisteita ja että kyseisiä kustannuksia yliarvioidaan. Olemme siksi myös ilmaisseet tukemme tämän osoittamisen yleisemmälle tavalle, johon yhdistetään jäsenvaltioiden tason paremmat tarkastukset, jotka otetaan käyttöön seuraavalla kaudella ja jotka voivat johtaa tulevaisuudessa parannuksiin tällä alalla.

Péter Olajos, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon valmistelija. – (HU) Vuoden 2006 jälkeen sain kunnian laatia ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon toimivaltaamme kuuluvan viiden EU:n viraston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2007.

Mielestäni budjettikohtien toteuttamisen yleinen taso tällä alalla, eli 94,6 prosenttia, on yleisesti tyydyttävä. LIFE+-ohjelman maksusitoumusmäärärahojen toteuttamistaso oli erinomainen, se oli 98,87 prosenttia. Muita esimerkillisiä virastoja olivat Euroopan ympäristökeskus, joka saavutti sata prosenttia sekä sitoumusten että maksujen osalta, sekä tautien ehkäisyn ja valvonnan eurooppalainen keskus. Parannuksille on kuitenkin vielä sijaa Euroopan lääkeviraston, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen ja Euroopan kemikaaliviraston talousarvion hallinnan osalta. Viimeksi mainitulle vuosi 2007 oli itse asiassa sen ensimmäinen toimintavuosi. Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon valmistelijana ehdotan, että komission virastoille myönnetään vastuuvapaus vuodelta 2007 ympäristöpolitiikan, kansanterveyden ja elintarviketurvallisuuden aloilla talousarvion toteuttamisen osalta.

Jan Olbrycht, aluekehitysvaliokunnan lausunnon valmistelija. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, aluekehitysvaliokunta on arvioinut perusteellisesti tilintarkastustuomioistuimen työn tuloksia, mutta se on myös osallistunut aktiivisesti talousarvion valvontavalioikunnan poikkeuksellisen syvälliseen työhön. Näiden tulosten vertaaminen edellisen vastuuvapauden kohteisiin paljastaa perustavanlaatuisen edistymisen komission työssä valvonnan tason osalta. Olemme kuitenkin tietoisia, että toimintasuunnitelman käyttöönoton ensimmäiset näkyvät vaikutukset näkyvät vasta muutaman vuoden kuluttua.

Valiokunnallemme on tärkeää, että tilintarkastustuomioistuimen kertomuksessa näkyvät tulokset eivät estäisi ymmärtämästä merkitystä, joka koheesiopolitiikalla on EU:n politiikalle, ja että ne eivät heikentäisi

kyseisen politiikan tavoitteita. Haluaisimme myös kiinnittää huomiota siihen, että kertomuksessa korostettuja virheitä ei saisi virheellisesti pitää epäasianmukaisuuksina tai mahdollisesti jopa väärinkäytöksinä. Olemme yleisesti sitä mieltä, edistys on näkyvää, ja aiomme tukea vastuuvapauden myöntämistä komissiolle.

Marusya Ivanova Lyubcheva, naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon valmistelija. – (BG) Mietintö Euroopan komission vastuuvapaudesta vuodelle 2007 osoittaa jonkin verran edistystä, vaikka meidän onkin edelleen yhtenäistettävä asianmukaisesti toimia ja valvontamekanismeja saadaksemme aikaan resurssien tehokkaampaa käyttöä, vähentääksemme rikkomusten määrää ja vakavuutta ja tarjotaksemme suurempaa avoimuutta ja määrätietoisuutta erityisesti sukupuolten tasa-arvon mukaan ottamiseksi talousarvion laatimisessa.

Komission vastuuta tehdä yhteistyötä jäsenvaltioiden ja toimielinten kanssa ei saa jättää huomiotta. Yhteistyö ja viestintä ovat tärkeitä välineitä, ja näemme usein niiden laiminlyöntien seuraukset. Viittaamatta joihinkin rikkomuksiin uusimmissa jäsenvaltioissa, Bulgariassa ja Romanissa, olen sitä mieltä, että on välttämätöntä taata kaikkien jäsenvaltioiden yhdenvertainen kohtelu.

Näihin molempiin maihin sovelletaan erityistä yhteistyömekanismia, jota ei saa tehdä monimutkaisemmaksi. Joitakin mietinnön tekstejä ei voida hyväksyä, erityisesti ehdotuksia perustaa mekanismi neljännesvuosittaisen raporttien laatimiseksi Bulgarialle ja Romanianla sekä erityisraporttien laatimiseksi rakennerahastojen käytöstä. Vaadin, että nämä tekstit jätetään pois. Siten maille annetaan tilaisuus keskittyä esiin nousseiden ongelmien voittamiseen.

Puhemies. – (PL) Haluaisin sanoa, että emme ole kuulleet kehitysyhteistyövaliokunnan, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan, liikenne- ja matkailuvaiokunnan tai kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausuntoja, koska esittelijät eivät saapuneet keskusteluun ajoissa, joten puhujien järjestystä on muutettu. Jatkamme keskustelua. Markus Ferber puhuu nyt Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän puolesta – puolitoista minuuttia.

Markus Ferber, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, mielestäni olemme tällä vaalikaudella saaneet yhdessä aikaan edistystä EU:n elinten vastuuvapausmenettelyssä. Pidän kuitenkin valitettavana, että se on vienyt niin kauan, koska periaatteessa olemme nyt vasta saattaneet loppuun sen, mitä hahmoteltiin jo komission eron aikaan vuonna 1999 – toisin sanoen kymmenen vuotta sitten. Tämä osoittaa, että meidän on sangen ehdottomasti tehtävä parannuksia menettelyihimme ja työtapoihimme ja varmistettava, että tarvittava avoimuus saadaan aikaan nopeammin, kun kyse on siitä, että kansalaiset näkevät, mihin heidän verojaan käytetään.

Haluaisin erityisesti kiittää Paulo Casacaa, jonka kanssa minulla oli kunnia työskennellä parlamentin vastuuvapauden osalta Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän puolesta. Pidän hyvin valitettavana, että ne kollegat, jotka ovat esittäneet lehdissä monia huomioita Euroopan parlamenttiin liittyvistä eri asioista, eivät osallistu keskusteluihin eivät äänestyksiin valiokunnassa eivätkä keskusteluun täällä täysistunnossa. Se on jotakin, jonka haluan tässä vaiheessa sanoa selkeästi, jotta se jää muistiin ja säilyy jälkipolville!

Tiedämme aivan hyvin, että täällä on ollut ja on edelleen monia ongelmia, ja juuri täällä nyt olevat Euroopan parlamentin jäsenet ovat viiden viime vuoden aikana varmistaneet, että monissa paikoissa tehdään tarvittavia uudistuksia Euroopan parlamentin jäsenten etujen mukaisesti. Tämän takia kiitan vilpittömästi kaikkia. Olemme tehneet sen, mitä on pitänyt tehdä, emmekä ole antaneet kaikkia tietoja lehdistön kautta ja sitten jättäneet osallistumatta. Kiitos myönteisestä yhteistyöstänne.

Costas Botopoulos, PSE-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, aloitan sanomalla sen, mitä aina sanon talousarvioasioista ja talousarvion valvonnasta keskustellessamme, nimittäin sen, että emme käsittele täällä teknistä vaan erittäin poliittista menettelyä.

Parlamenttimme ja yleisesti Euroopan unionin kansalaisillemme välittämä kuva on hyvin tärkeä. Toisin sanoen, miten paljon Euroopan veronmaksajien rahaa me käytämme ja miten ja minkälaisen kuvan me välitämme EU:n kansalaisille tämän hallinnoinnin avoimuudesta. Se on siksi poliittinen prosessi ja siksi on hyvin tärkeää, että tutkimme yhteenvetoja, kuvaa, jonka annamme Euroopan unionina, emme vain tiettyjä tiettyihin maihin liittyviä yksityiskohtia, vaikka se ei tarkoitaakaan, että meidän ei pitäisi puhua kaikista maista.

Tämä havainto pakottaa minut sanomaan, että myös mietintömme ovat hyvin tärkeitä. Yksi esiin nostettu esimerkki on esimerkki parannuksesta, jonka olemme viimein saaneet aikaan parlamentin jäsenten ja heidän avustajiensa ohjesäännöstä, monien ponnistelujen vuosien jälkeen, ja tässä kohdassa haluaisin vuorostani

kiittää kollegani Paulo Casacan tekemiä ponnisteluja. Olemme tänään saaneet aikaan erittäin hyvän tuloksen, ja se osoittaa, että mietintömme ovat tärkeitä ja että niillä on seurauksia ja että meidän on pidettävä niistä huolta.

Haluaisin lisätä muutaman sanan tämän vuoden ponnistelujemme tuloksista. Sanon saman kuin esittelijä, Jean-Pierre Audy, että tietysti olemme saavuttaneet edistystä mutta että se ei riitä. Tärkein kysymys on yhteenkuuluvuuden soveltamisalaa koskeva ongelma, mutta tässä haluan sanoa, että me sosialidemokraatit kehoitamme parannuksiin, uskottavuuteen, tehokkuuteen ja yksinkertaistamiseen, kuten myös komission jäsen sanoi. Arvoisa komission jäsenen, mielestäni meidän on siirryttävä kehityksestä kumoukseen yksinkertaistamisen alalla. Kyse ei ole siitä, että voisimme hylätä yhteenkuuluvuuden, joka on Euroopan unionin peruspolitiikkaa, vaan siitä, että voimme parantaa sitä ja tehdä siitä tehokkaampaa.

Lopuksi, yksi mietinnössä myös esiin nostettu kysymys on kysymys Euroopan unionin valmiudesta hallita kriisejä. Meidän on hallittava kriisejä itse eikä siirrettävä tätä valmiutta muille elimille.

Jan Mulder, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Haluaisin ensiksi kiittää kaikkia esittelijöitä ja myös Jean-Pierre Audya, joka piti mielestäni erinomaisen puheenvuoron. Myös minä olen kiitollisuudenvelassa komission jäsenelle ja komission yksiköille. Siellä on aina oltu vastaanottavaisia parlamenttia kohtaan, mitä arvostan suuresti. Siellä ja täällä on pieniä erimielisyyksiä, mutta missä ei olisi?

Komissiota pitäisi mielestäni arvioida sen perusteella, mitä se sanoi kauden alussa ja mitkä ovat tulokset nyt. No, kuten komission jäsen on jo sanonut, komissio ei ole – ei läheskään – saavuttanut sitä, mitä se halusi saavuttaa, eli myönteisen tarkastuslausuman. Se ei edes päässyt lähelle toivottua tulosta, mikä on ongelma, vaikka komission jäsen tekikin monia hyvin mielenkiintoisia ehdotuksia. On valitettavaa, että ne esitettiin kauden lopussa. Se olisi voinut olla mahdollista – en tiedä – jos olisimme voineet keskustella näistä kolmesta vuodesta hänen toimikaudellaan, koska monia mielenkiintoisia ehdotuksia tehtiin.

Minun mielestäni – ja komission jäsen viittasi tähän myös – talousarvion toteuttaminen yhdessä on edelleen olennaista. Voimmeko jättää sen jäsenvaltioille vai emme, ja miten voimme valvoa jäsenvaltioita paremmin? Me totesimme toimielinten välisessä sopimuksessa, että haluamme julkilausumia tietyllä poliittisella tasolla, ja siitä on ollut tuloksena varainhoitoa koskevat säännökset ja asetukset. Suuri kysymys minulle on aina ollut, riittääkö tämä vai ei. Minulla ei ole siitä riittävää käsitystä tällä hetkellä. Kiitan komission jäsentä hänen lähettämästään kattavasta kertomuksesta, vaikka mielestäni siitä paikoittain puuttuu selkeyttä. Missä ovat porkkanat niille jäsenvaltioille, jotka toimivat hyvin, ja kepit niille jäsenvaltioille, jotka eivät toimi hyvin? Se ei ole minulle täysin selvää, ja se pitäisi selittää politiikassa.

Mielestäni keskustelua myönteisestä tarkastuslausumasta pitäisi jatkaa hellittämättä. Yleisen mielipiteen kannalta on hyvin haitallista, jos kielteistä tarkastuslausumaa koskeva tilanne pysyy vuosi vuoden jälkeen.

Mogens Camre, UEN-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, katsauksemme vuoden 2007 tileistä osoittaa, että tänä vuonna emme vieläkään sängen yksinkertaisesti pysty hallinnoimaan jäsenvaltioiden EU:lle antamia laajoja resursseja. Valiokunnan erinomaiset mietinnöt paljastavat vakavat olemassa olevat puutteet. Haluaisin lainata yhtä näistä mietinnöistä. Yhteenkuuluvuuden osalta valiokunta toteaa, että se panee hyvin huolestuneena merkille Euroopan tilintarkastustuomioistuimen arvion, jonka mukaan vähintään 11 prosenttia rakennepolitiikan puitteissa korvatusta kokonaismäärästä ei olisi pitänyt korvata.

Tunnustan, että koko EU:n suunnaton lainsäädännön ja hallinnollisten elinten verkosto sekä huono hallinto ja räikeä korruptio joissakin jäsenvaltioissa tekevät vastuullisesta varainhoidosta vaikeaa, mutta tämä on ja pysyy mahdottomana hyväksyä. Siihen on vain yksi ratkaisu, ja se on lopettaa suurten rahamäärien maksaminen EU:lle ja lopettaa siten koko EU:n uudelleenjakamista koskeva sirkus.

Minun pieni kotimaani Tanska maksaa EU:lle lähes 20 miljardia Tanskan kruunua tänä vuonna. Emme ikinä suunnittelisi käyttävämmme tätä rahaa niihin tarkoituksiin, joihin EU sen panee. Jopa jäsenvaltioiden rahojen lähettämiseen uudelleen jaettavaksi Brysselin kautta liittyy kyseisen rahan nettoarvon alentuminen, ja sillä edistetään kansalaisten rahojen laittoman käytön lisääntymistä. EU:n jäsenvaltioiden pitää rahoittaa itse itsensä eikä verottaa naapureitaan.

Lopuksi haluaisin kiittää talousarvion valvontavalioikunnan puheenjohtajaa, Herbert Böschii, tämän työn esimerkillisestä johtamisesta, ja haluaisin myös kiittää esittelijää, kollegoitani, valiokunnan sihteeristöä ja kaikkia mukana olleita heidän poikkeuksellisesta sitoumuksestaan ja hyvin rakentavasta yhteistyöstä.

Bart Staes, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (NL) Tällä kertaa rajoitun parlamentin talousarvioon ja haluaisin ilmaista iloni Paulo Casacan mietinnöstä, erityisesti vapaaehtoista eläkerahastoa koskevasta luvusta, jossa

hyväksyimme noin kymmenen tarkistusta. Monet niistä olivat alun perin minun esittämiäni tarkistuksia, jotka mielestäni olivat tässä vaiheessa tarpeellisia.

Se, mitä nyt tapahtuu tällä eläkerahastolle, on euroepäilijöiden aikaansaamaa. Aivan oikein niin, koska se on häpeä! Se, mitä tapahtuu, on epäeettistä, ja meidän on toimittava sitä vastaan. Emme voi hyväksyä sitä, että tällaisina aikoina Euroopan parlamentin jäsenet ajattelevat enemmän omia tulojaan kuin kansalaisten tuloja. Markus Ferberin tavoin haluaisin sanoa täällä istuville euroepäilijöille, että he eivät ole millään tavoin pyrkineet antamaan mitään rakentavaa panosta puutteiden korjaamiseen tämän täysistunnon aikana.

Pyytäisin kollegoitani erityisesti hyväksymään 105 kohdan, joka liittyy vapaaehtoiseen eläkerahastoon. Sillä varmistetaan, että tämän parlamentin puhemiehistöä estetään käyttämästä veronmaksajien rahoja suunnattomien aukkojen tukkimiseksi, koska se ei ole perusteltua. Siksi kehotan kaikkia kollegoitani antamaan laajan tuensa ja hyväksymään Paulo Casacan mietinnön. Olen pyytänyt nimenhuutoäänestystä, koska jokaisen pitäisi osoittaa, kenen joukoissa tässä asiassa seisoo!

Véronique Mathieu (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, tänä taloudellisen taantuman aikana on tärkeää, että Euroopan unioni jatkaa solidaarisuuden osoittamista kehitysmaille. Muistetaan, että vuonna 2007 Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot antoivat 60 prosenttia kaikesta kehitysavusta, minkä ansiosta Euroopan unioni oli maailman suurin avunantaja.

Euroopan kehitysrahaston avulla voimme torjua köyhyyttä ja edistää samalla taloudellista kehitystä ja demokratiaa. Olen siksi iloinen, että AKT-maille on kaudeksi 2008–2013 osoitettu 23 miljardin euron arvoinen talousarvio kymmenennen EKR:n nojalla. Tämä luku on miltei kaksinkertainen yhdeksännen EKR:n nojalla osoitettuun määrään verrattuna.

Tilintarkastustuomioistuin tekee kertomuksessaan johtopäätöksen, että seitsemännen, kahdeksannen ja yhdeksännen EKR:n tilit ovat yleisesti laillisia ja asianmukaisia. Voimme vain iloita sopimusten ja maksujen täytäntöönpanon ennätystasoista EKR:ien nojalla.

Panen kuitenkin myös merkille, että on edelleen edistytävä seuranta- ja valvontajärjestelmien vahvistamisessa, koska tiettyihin toimiin vaikuttavien virheiden taso on edelleen huomattava.

Talousarviotuen alalla on myös liian usein suuria riskejä, ja mielestäni kyseisiä riskejä pitäisi arvioida paremmin. Tässä yhteydessä olen samaa mieltä siitä, että talousarviotukea pitäisi myöntää vain, jos edunsaajavaltiolla on valmiudet hallinnoida varoja avoimesti, vastuullisesti ja tehokkaasti.

Niistä painopistealoista, joiden parissa tulevaisuudessa työskentelemme, haluaisin mainita EKR:n liittämisen yhteisön yleiseen talousarvioon, koska sillä lisittäisiin kehitysavun tehokkuutta ja avoimuutta.

Lopuksi, arvoisa puhemies, haluaisin kiittää esittelijää erinomaisesta mietinnöstä, tuomioistuimen edustajia sekä komission henkilökuntaa, joka on tehnyt erinomaista työtä itse paikalla. Sanomattakin on selvää, että pidän neuvoston ja erityisesti puheenjohtajavaltio Tšekin poissaoloa valitettavana.

Edit Herczog (PSE). – (HU) Tämän jakson aikana Euroopan parlamentin tehtävänä on ollut valvoa määrällisesti koko ajan lisääntyvien virastojen hallintoa, asia, jonka myös kollegani Christofer Fjellner mainitsi. Rakentava vuoropuhelu, joka kehittyi valvontaprosessissa parlamentin, virastojen ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimen välillä, on johtanut suurempaan avoimuuteen ja tiukempaan hallintokuriin. Nykyisessä vaikeassa talous- ja rahoitustilanteessa valvonnan merkitys on kasvanut entistä suuremmaksi.

Menneen kauden tarkastelussa on palkitsevaa se, että talousarvion valvonnan aikana emme ole vain huomanneet sääntöjen noudattamista tai sen puutetta, vaan olemme myös pystyneet tekemään eteenpäin suuntautuvia suosituksia tarkastetuille elimille, jotka ovat yrittäneet panna niitä menestyksekkäästi täytäntöön. Mielestäni se on tärkeää, ja tuen sitä, että virastoihin ei vain sovelleta täysimääräisesti puolueetonta valvontaa, vaan että meidän pitäisi myös tutkia niiden yksittäistä kehitystä. Kannatan erityisesti sitä, että virastoja perustetaan myös uusiin jäsenvaltioihin, jotta Euroopan unionin työ saadaan lähemmäksi niissä asuvia ihmisiä. Tuemme miltei täysimääräisesti Christofer Fjellneriä, ja lopullinen tuomio annetaan huomenna.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, Jean-Pierre Audyn mietintö – vilpittömät kiitokseni esittelijälle – vie meitä todellakin askelen eteenpäin, koska siinä on innovatiivisia osia, kuten puutteiden julkistaminen – talousarvion valvonnan käännekohta. Se tarkoittaa kohdennettua arvostelua yleisten valitusten sijaan. Se, että sosiaalidemokraattien ryhmä on nyt perääntymässä ja että se mieluummin lakaisisi ongelman maton alle, on skandaalimaista ja tekee karhunpalveluksen

valvontatoimillemme. Parlamentin uskottavuus on vaakalaudalla, ja pyydän, että kollegani eivät salli sen tapahtua.

Haluaisin sanoa jotakin suurimmista ongelmistamme, Romaniasta ja Bulgariasta. Komission epäonnistuminen näiden maiden liittymisen valmistelussa on selvintä tässä. Olemme menettäneet paljon rahaa. Komissio heittäytyi lepäämään laakereillaan ja tarkkaili kauan eikä jäädyttänyt varoja ennen vuotta 2008. Sillä välin kuitenkin menetettiin yli miljardi euroa Bulgarian osalta ja noin 142 miljoonaa euroa Romanian osalta. Varojen jäädyttäminen ei ole kuitenkaan ratkaisu ongelmiin. Yhteistyö- ja tarkastusmekanismi, josta komission puheenjohtaja on itse vastuussa, on paperitiikeri, ja edistymäraportit eivät ole nimensä veroisia. Jean-Pierre Audyn mietinnössä tehdään ehdotuksia tämän parantamiseksi. Euroopan komissio petti parlamenttia. Näiden maiden liittymisvalmiudesta ja laajentumisesta vastaavan komission jäsenen pitäisi itse asiassa ottaa siitä opikseen. Olemme kuitenkin kiinnostuneita tulevien liittymisten hallinnoinnista, ja siksi tämä aihe pysyy asialistalla.

Ryhmämme myöntää komissiolle vastuuvapauden, mutta itse kieltäydyn myöntämästä sille vastuuvapautta. Valitettavasti komission uudistusinto, pieni kipinä, jonka pystyimme viime vuoden aikana taas kerran havaitsemaan, on jälleen sammunut. Petostentorjunta on pysähtynyt, mitään ei tapahdu estämisessä, eettisempään käytökseen ei ole haluja ja niin edelleen. Yksi asia, mistä komission ja erityisesti komission jäsenen Kallasin pitäisi olla selvillä, on se, että kuka tahansa haluaa olla uudessa komissiossa, on riippuvainen parlamentin tuesta.

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän arvoisia jäseniä heidän huomioistaan. Voin vain sanoa, että näiden viiden vastuuvapausmenettelyn aikana olen nauttinut yhteistyöstämme ja ollut siihen hyvin tyytyväinen. Prosessi on aina ollut monimutkainen, mutta aina rakentava ja hyvin ammattimainen. Joten kiitos teille kaikille tästä panoksesta monimutkaiseen vastuuvapauskoneistoon.

Vain kaksi huomiota. Bogusław Liberadzille haluaisin sanoa, että EKR:n tilit siirrettiin onnistuneesti suoriteperusteiseen kirjanpitoon vuonna 2009. Me nostimme asian esiin, mutta ne ovat nyt sulautuneet.

Jan Mulderin kysymys siitä, miksi nämä radikaalit ehdotukset tulevat näin myöhään, on erittäin hyvä. Neljä vuotta tällaisen ehdotuksen kypsymiseen ei ole kovin pitkä aika. EU:ssa asiat vievät aikaa, ja tässä tapauksessa yritämme käyttää kaikkia mahdollisuuksia toimintasuunnitelmamme puitteissa, koska näemme, että tästä ongelmasta eroon pääsemiseksi on tehtävä jotakin hyvin vakavaa.

Joten en usko, että on liian myöhäistä, mutta pidän tietysti valitettavana, että se on vienyt niin kauan.

Dragoș Florin David (PPE-DE). – (RO) Arvoisa puhemies, puheenvuoroni on lyhyt. Euroopan komission vastuuvapautta koskevien tärkeimpien johtopäätösten joukossa Jean-Pierre Audyn mietinnön 4 kohdassa todetaan, että hän katsoo, että komissio ei ole suhtautunut Romanian ja Bulgarian liittymiseen riittävän vakavasti, että liittymisen aikaan lausunnot näiden kahden ehdokkaan liittymisvalmiudesta olivat harhaanjohtavia, että on valitettavaa, että nämä virheelliset tiedot ovat johtaneet koheesiovarojen päättymiseen jäsenvaltioille, joiden hallinto- ja oikeusjärjestelmät eivät toimi ja että tällä on johdettu yleinen mielipide ja parlamentti harhaan ja että tämä on vahingoittanut unionin mainetta.

Haluaisin vilpittömästi pyytää kollegoitani Dan Jørgenseniä ja Paulo Casacaa, jotka esittivät tämän tarkistuksen, ja muita kollegoita, jotka hyväksyivät sen budjettivaliokunnassa, selittämään näitä väitteitä, koska mielestäni sekä Romaniassa että Bulgariassa todella on toimivat hallinto- ja oikeusjärjestelmät, jotka eivät ehkä perustu muuttujiin, joita niillä pitäisi olla, mutta ne kuitenkin toimivat. En myöskään katso, että kukaan on ottanut vapautta johtaa yleistä mielipidettä harhaan, kaikkein vähiten parlamentti ja komissio.

Jean-Pierre Audy, esittelijä. – (FR) Arvoisa puhemies, mielestäni Romanian ja Bulgarian tapaus on keskustelemisen arvoinen, mutta nyt meillä todellakin on erittäin vakava tilanne.

Johtopäätösten osalta haluaisin kiittää poliittisten ryhmien esittelijöitä ja kaikkia puheenvuoron käyttäneitä, erityisesti talousarvion valvontavaliokuntaa. Haluaisin tehdä johtopäätöksen useasta asiasta.

Ensinnäkin talousarviossa ei ole petosta. Toiseksi, virheitä on paljon, ja se johtuu kahdesta syystä. Ensimmäinen on se, että asetuksemme ovat liian monimutkaisia, jolloin niiden soveltaminen on lopullisista edunsaajista vaikeaa, ja ne tekevät virheitä, jotka eivät ole vakavia. Toinen syy on se, että Euroopan tilintarkastustuomioistuin soveltaa liian matalaa olennaisuusrajaa: kaksi prosenttia kaikilla aloilla. Kun tarkastusmenetelmät etenevät, näitä on tutkittava uudelleen.

Sanotaan siis, että asiat ovat huonosti, mutta koska me kaikki olemme vastuussa. Komissio on vastuussa, koska se ei ole pitänyt lupastaan, ja olkaa hyvä, arvoisa komission jäsen, ja tutkikaa ehdotukset seuraavaa toimikautta varten. Neuvosto on vastuussa, koska se on menettämässä mielenkiintonsa; se ei ole täällä. Jäsenvaltiot ovat vastuussa, koska ne eivät sovelleta asetuksia tarpeeksi tiukasti. Euroopan tilintarkastustuomioistuin on vastuussa, koska sen on tarkastettava tilintarkastustapojaan ja erityisesti olennaisuustasoja. Tuomioistuimen, ei komission eikä parlamentin, on säädettävä olennaisuusrajoista. Parlamentti on vastuussa, koska sen on oltava selvillä nykyisistä puutteista ja hyväksyttävä uudistukset.

Lyhyesti sanottuna katson, että meillä on monia yhteisiä velvollisuuksia. Yhteenvedo tehdään tämän toimikauden lopuksi. No, toivomme ja rukoilemme, että tämä uudistus tulee voimaan, jotta meillä voi ainakin olla myönteinen tarkastuslausuma tulevissa rahoitusnäkymissä. Toivomme myös, että jos tarkastuslausuma on kielteinen, saamme kielteisen äänen parlamentilta, jotta talousarvion valvontaa koskevista päätöksistä vastaavan kahden elimen välillä on poliittista johdonmukaisuutta.

Puhetta johti

varapuhemies **Gérard ONESTA**

Herbert Bösch, *talousarvion valvontavaliokunnan lausunnon valmistelija*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, minulla on kunniatehtävä antaa kiitokseni ensin esittelijöille, jotka ovat tehneet suuren työn ja laatineet rakentavat mietinnöt, joista yhdestä keskustelemme vielä huomenna. Toiseksi haluaisin kiittää erinomaista sihteeristöä, joka on tukenut meitä viime vuosina. Meitä seuraavien osalta voin vain toivoa, että heidän kanssaan työskentelee yhtä erinomainen henkilöstö.

On kuitenkin jotakin, arvoisa puhemies, mitä en ymmärrä. Katsellessani lehdistöennakkoa – huhtikuun 21. ja 24. täysistunnon ennakkoa – voin lukea tärkeistä Euroopan parlamentin jäsenten koskemattomuutta koskevista mietinnöistä, mutta varainhoitovuoden 2007 vastuuvapaudesta ei ole mitään. Jos emme tunnusta parlamentin oikeuksia, kuka suuresta yleisöstä tunnistaa meidät, ottaa meidät vakavasti ja äänestää 7. kesäkuuta, jos tämä on sitä, mitä teemme parlamentin mahtavimmalla oikeudella? Tämä oikeus on valvoa, miten sata miljardia euroa käytettiin vuoden 2007 aikana.

Jos emme keskustele tosiasioista, meidän on keskusteltava huhuista. Markus Ferber on jo maininnut tämän asian. Meidän on rakennettava tätä EU:ta tosiasioille. Tarvitsemme yhteistyötä ja rakentavia ajatuksia, joita olemme viime vuosien aikana kehittäneet. Ei ole yllättävää, että, tämän kauden lopussa, olemme itse asiassa saaneet aikaan suurimman tuotantovallan ja suurimman selkeyden tason tällä kaudella. Se johtuu osittain mukana olleista ihmisistä, joita haluan onnitella, mutta se johtuu myös siitä, että olemme itse päässeet selville eri asioista, joista yksi on se, mitä valvonta loppujen lopuksi merkitsee eurooppalaisille veronmaksajille.

Meidän pitäisi tietää, että kyseessä ei ole vain tämä yksittäinen vuosi 2007. Tietysti tiedämme, että joitakin vääriä liikkeitä on tehty ja että olemme korjanneet niitä jossain määrin. Olen hyvin kiitollinen Costas Botopoulosille siitä, mitä hän sanoi. Olemme tällä kaudella laatineet parlamentin avustajien ohjesäännön. Tästä meitä on arvosteltu muutaman vuoden ajan. Me laadimme avustajien ohjesäännön ja meitä myös arvosteltiin siitä. Jotkut ihmiset eivät saata olla täysin vakuuttuneita tästä, mutta ei unohdeta, talousarvion valvontavaliokunnan jäsenenä, että asioita ei voi aina tehdä Saksan, Portugalin, Itävallan tai Espanjan mallin mukaan. Tarvitsemme eurooppalaista mallia. Se on joskus sangen vaikeaa, ja erityisesti vaaliaikana joskus hankalaa esittää. Olen hyvin kiitollinen kaikille, jotka vastustivat tulevan vaalikampanjan kiusausta ja sanoivat: me pysyttelemme tosiasioissa ja olemme myös valmiita selittämään nämä asiat kollegoillemme sekä äänestäjille.

Arvoisa varapuheenjohtaja Kallas, haluaisin lisätä vielä yhden asian, koska puhumme tästä myös Jean-Pierren Audyn laatiman vastuuvapauden yhteydessä, mitä pidän hyvin myönteisenä. Se liittyy väitettyyn pankkimaksuun. Komissio on monien vuosien ajan ollut myöhässä Euroopan unionin bruttokansantuotteen laskemisessa saadakseen bruttokansantulon, josta itse asiassa säädetään, lasketuksi yhteen asiaankuuluvasti. Se maksaa eri jäsenvaltioille monia miljoonia euroja, mistä olemme jo puhuneet. Toivon, että seuraajanne selvittää tämän asianmukaisesti.

Arvoisa puhemies, olen hyvin kiitollinen tästä valiokuntani tuottamasta erinomaisesta työstä ja, kuten tiedätte, huomenna suosittelimme, että vastuuvapautta ei myönnetä. Olen hyvin iloinen, että olen tämän valiokunnan puheenjohtaja. Kiitos hyvin paljon.

Christofer Fjellner, esittelijä. – (SV) Arvoisa puhemies, paljon kiitoksia on sanottu, mutta haluaisin kuitenkin käyttää tämän tilaisuuden hyväkseni kiittääkseni verratonta puheenjohtajaamme, Herbert Böschiä. Mielestäni hän on tehnyt loistavaa työtä johtaessaan valiokuntaa kahden ja puolen viime vuoden ajan.

Vaikka virastojen vastuuvapautta koskevista mietinnöistä ei keskusteltukaan paljon, toivon, että kaikki kollegani päättävät tukea niitä riippumatta siitä, miten he äänestivät valiokunnassa tai mitä he ovat aiemmin sanoneet. On tärkeää, että parlamentti on yhtenäinen tässä asiassa.

Koska tämä on yhteiskeskustelu kaikista mietinnöistä, haluaisin kommentoida yhtä mietintöä, joka ei ole minun. Minulla on suuria tunteita Paulo Casacan mietinnöstä, joka on mielestäni erittäin hyvä, etenkin 105 kohta, jossa huomautamme, että parlamentti ei missään tapauksessa tarjoa ylimääräistä rahoitusta talousarviosta meidän Euroopan parlamentin jäsenten vapaaehtoisen eläkerahastomme alijäämän kattamiseksi. Tiedän, että monet teistä ajattelevat näiden kohtien olevan hyvin kiistanalaisia, mutta minun mielestäni ainakin ne ovat selviä. Monet ihmiset ovat monen vuoden ajan arvostelleet tätä rahastoa. Haluaisin sanoa, että mielestäni rahasto itse on jonkinlainen skandaali. Maailmanlaajuinen rahoituskriisi vaikuttaa meihin kaikkiin tällä hetkellä. Kun tavallisten ihmisten eläkkeitä vähennetään, poliitikot eivät saa suojella omaa nahkaansa käyttämällä enemmän veronmaksajien rahoja omiin eläkkeisiinsä.

Toivon, että tämä on viesti, jonka tähän parlamenttiin pyrkivät ottavat todella huomioon ja että he pidättäytyvät kasvattamasta rahastoa vielä enemmän veronmaksajien rahaa käyttämällä. Meidän pitää pääinvastoin pysäyttää se ja meidän on tehtävä se mahdollisimman pian.

Puhemies. – (FR) Yhteiskeskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 23. huhtikuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (142 artikla)

Bárbara Dührkop Dührkop (PSE), kirjallinen. – (ES) Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta on pyytänyt, että komissiolle ja valiokunnan toimivaltaan kuuluville viidelle yhteisön virastolle myönnetään vastuuvapaus.

Valiokuntamme on siitä huolimatta huolissaan maksumäärärahojen alhaisesta toteuttamisasteesta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella vuoteen 2006 verrattuna (60,41 prosenttia vuonna 2007 ja 82,26 prosenttia vuonna 2006).

Olemme kuitenkin tietoisia siitä, että vastuu ei ole niinkään komissiolla kuin jäsenvaltioilla ja että matala toteutus johtuu pääasiassa siitä, että toukokuussa ja kesäkuussa 2007 varojen liittäminen yhteenkuuluvuuspuutteisiin ja siirtolaisvirtojen hallitsemiseen hyväksyttiin, ja siitä, että muiden erityisohjelmien (esimerkiksi siviilioikeuteen ja tiedotukseen ja huumausaineiden torjuntaan liittyvät ohjelmat) täytäntöönpanossa oli viiveitä.

Kuten sanoin, kansalaisvapauksien, oikeus- ja sisäasioiden valiokunta on suositellut, että vastuuvapaus myönnetään

– perusoikeusvirastolle

– Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskukselle Lissabonissa

– Frontexille

– Eurojustille

– Cepolille.

Haluaisin sanoa seuraavat huomiot kahdesta viimeksi mainitusta virastosta:

– toivomme, että Eurojust vähentää liian korkeita siirtojaan seuraavalle vuodelle ja että se vakinaistaa tavan, jolla se tekee sopimuksia, kuten virasto on todennut

– ottaen huomioon valiokuntamme Cepolia kohtaan esittämän arvostelun, näkemyksemme on, että viraston vastuuvapautta ei pitäisi lykätä. Meidän tietojemme mukaan Cepolin johtaja on tehnyt tiivistä yhteistyötä talousarvion valvontavalikunnan kanssa ja tekee kaiken tarvittavan korjatakseen hallinnossa havaitut virheet.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE), kirjallinen. – (DE) Jäsenvaltiot hallinnoivat ja käyttävät edelleen noin 80 prosenttia EU:n varoista, ja Euroopan unionin rahojen hallinnasta on edelleen avoimia kysymyksiä ja epäasiainmukaisuuksia. Euroopan tilintarkastustuomioistuim ei ole 14:ttä kertaa peräkkäin nyt pystynyt vahvistamaan EU:n taloudellisten toimien laillisuutta ja asianmukaisuutta sen vuotuisessa tilintarkastuskertomuksessa. EU:n menojen täydellinen avaaminen ja tutkiminen ovat olennaisia. On välttämätöntä, että jäsenvaltioiden valtiovarainministerit toimittavat kansalliset tarkastuslausumat kaikista käytetyistä EU:n varoista.

20. Yhteisön puitteet ydinturvallisuudelle (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana Gunnar Hökmarkin teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi (Euratom) ydinturvallisuutta koskevan yhteisön kehyksen perustamisesta (KOM(2008)0790 – C6-0026/2009 – 2008/0231(CNS)) (A6-0236/2009).

Gunnar Hökmark, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni on oikeudenmukaista sanoa, että olemme nyt energiapolitiikan uudella aikakaudella, jolla energiapolitiikan on oltava yhdenmukaista ilmastonmuutoksen pysäyttämistä koskevan politiikan kanssa, ja samalla se on yhdistettävä energiavarmuutta koskevaan politiikkaan. Noiden kolmen osan – energiapolitiikan, ilmastopolitiikan ja energiavarmuuden – on toimittava yhdessä.

Minun näkökulmastani tämä korostaa ydinvoiman merkitystä. On tärkeää, että nykyisiä ydinvoimaloita hoidetaan mahdollisimman turvallisesti ja varmasti, mutta on myös tärkeää, että meillä on selkeät säännöt sen varmistamiseksi, että Euroopan tulevat voimalat ovat mahdollisimman turvallisia ja varmoja.

Tässä ei ole kyse vain tien tasoittamisesta lisäydinvoimalle. Katson, että sellaiselle politiikalle on sangen laaja tuki Euroopan unionissa, että se on kasvussa ja että meidän on täytettävä velvollisuudet, joita se tuo meille kaikille. Kunnioitan niitä, jotka suhtautuvat epäroiden ydinvoiman käyttöön tai vastustavat sitä, mutta mikä tahansa mielipide tai näkemys meillä onkaan ydinvoimasta, ei voida olla eri mieltä siitä, että ydinvoimaamme koskevien sääntöjen on oltava mahdollisimman turvallisia ja varmoja.

Juuri tästä näkökulmasta haluaisin esitellä tämän mietinnön ydinturvallisuutta koskevasta yhteisön kehyksestä. Sille on oikeusperusta, ja valiokunnassa on keskusteltu, onko kaikki menettelyt toteutettu. Oikeudellisten asioiden valiokunta on lähettänyt teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnalle kirjeen, jossa sanotaan, että jos se on uusi ehdotus, tarvitaan uusi lausunto asiantuntijaryhmältä. Minun näkemykseni ja valiokunnan enemmistön näkemys on, että se on tarkistettu ehdotus, jonka parissa olemme Euroopan unionissa työskennelleet lähes seitsemän vuotta. Sitä on muutettu asiantuntijaryhmän lausunnon takia ja parlamentin antaman lausunnon takia, ja minun on sanottava, että nyt on aika tehdä päätös. Toivon, että neuvosto pystyy tekemään päätöksen tänä keväänä.

Jos emme tee päätöstä ja jos viivyttämme prosessia, huomaamme, että uusia ydinvoimaloita suunnitellaan ja rakennetaan todellisuudessa ilman tätä yhteisön kehystä. Joten nyt on aika toimia. Ne, jotka yrittävät jarruttaa tätä ydinvoimaa koskevien asenteidensa takia, estävät todellisuudessa Euroopan unionia saamasta yhteisön kehystä, jolla luodaan mahdollisimman turvalliset ja varmat säännöt.

Olen yrittänyt rakentaa mietintöni kolmessa osassa. Ensinnäkin olen yrittänyt luoda selkeän rakenteen jäsenvaltioiden ja hallitusten, luvanhaltijoiden ja kansallisten sääntelyviranomaisten vastuualueista. Toiseksi olen tehnyt hyvin selväksi kansallisten sääntelyviranomaisten riippumattomuuden, ja vahvistan kansallisten sääntelyviranomaisten vaatimuksia, mikä tarkoittaa, että niiden on pystyttävä toimimaan, kun ne havaitsevat riskin siitä, että ydinvoimalassa ei noudateta turvallisuussääntöjä.

Kolmanneksi sisällyttämme liitteeseen IAEA:n säännöt sitovina sääntöinä, millä tästä yhteisön kehyksestä tehdään selkeä, tiukka ja luja, ja tähän huomioon päätän puheenvuoroni.

Andris Piebalgs, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, ydinturvallisuus on ehdoton painopisteala Euroopan unionille, kuten esittelijä sanoi, ja haluaisin kiittää esittelijää erittäin vahvasta, selkeästä ja kattavasta mietinnöstä.

Koska ydinenergian käyttö Euroopan unionissa on todellisuutta ja se on sitä myös tulevaisuudessa ja koska ydinturvallisuus ei rajoitu kansallisiin rajoihin, tarvitsemme yhteisön laajuisen kehyksen, jonka tarkoituksena on saada aikaan, ylläpitää ja jatkuvasti parantaa ydinturvallisuutta Euroopan unionissa.

Tämä on tavoite tarkistetussa ehdotuksessa direktiiviksi, jolla luodaan ydinturvallisuutta koskeva yhteisön kehys. Ehdotuksen perustavoitteena on luoda sitova lainsäädäntö, ainoa ratkaisu, jolla tarjotaan takuut, että ydinturvallisuuden jatkuvaa parantamista koskevia politiikkaan ja teollisuuteen liittyviä sitoumuksia seuraavat konkreettiset toimenpiteet. Nämä kansainvälisen atomienergiajärjestön (IAEA) turvallisuusperusteet ja ydinturvallisuutta koskeva yleissopimus muodostavat direktiivin ytimen. Niiden saattamisella osaksi sitovaa yhteisön lainsäädäntöä saataisiin todellisuudessa aikaan oikeusvarmuus.

Ehdotuksella pyritään myös varmistamaan, että ydinturvallisuudesta vastaavat kansalliset sääntelyviranomaiset ovat riippumattomia kaikista hallituksen päätöksentekolimistä ja kaikista muista järjestöistä, joilla on etuja ydinvoima-asioissa. Ne voivat siten huolehtia pelkästään laitosten turvallisuudesta.

Ehdotuksella pyritään edistämään sääntelyviranomaisten asemaa varmistamalla, että jäsenvaltiot antavat niille riittävästi valtuuksia, toimivaltaa ja henkilöresursseja ja taloudellisia resursseja niiden velvollisuuksien täyttämiseksi.

Tarkistetussa ehdotuksessa otetaan huomioon tulokset kuulemisprosessista, joka aloitettiin vuonna 2004 neuvoston ydinturvallisuutta käsittelevän työryhmän kanssa. Siitä keskusteltiin ennen hyväksymistä Euroopan ydinturvallisuuden sääntelyviranomaisten ryhmän kanssa sekä muilla foorumeilla. Siinä näkyy myös Euratomin perustamissopimuksen 31 artiklassa tarkoitetun tieteellisten asiantuntijoiden ryhmän lausunnon sisältö, ja nykyinen ydinturvallisuutta koskeva ehdotus on alueellisen ehdotuksen toinen tarkistus ydinturvallisuuden alalla. Euratomin perustamissopimuksen 31 artiklalla ei edellytetä, että tieteellisen asiantuntijoiden ryhmä käsittelee tarkistettua ehdotusta. Myös tiivis yhteistyö Kansainvälisen atomienergiajärjestön kanssa on taannut kansainvälisten käytäntöjen noudattamisen.

Komissio on samaa mieltä useimmista ehdotetuista tarkistuksista, joilla vahvistetaan omaksuttua linjaa. Mietinnössä tunnustetaan selkeästi jäsenvaltioiden velvoite noudattaa IAEA:n turvallisuusperusteita ja ydinturvallisuutta koskevan yleissopimuksen säännöksiä sekä pyrkii vahvistamaan ydinvoiman sääntelyviranomaisten asemaa ja varmistamaan niiden riippumaton päätöksentekoasema.

Siksi olen vakuuttunut, että neuvosto ottaa huomioon parlamentin kannan aina, kun sillä edistetään direktiivin tavoitteiden parantamista ja selkeyttämistä.

Rebecca Harms, *ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon valmistelija*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, parlamentilla ei ole oikeastaan mitään sanottavaa tähän asiaan. Sitä on kuultu ja sitä on käytetty laadittaessa direktiiviä, jolla autetaan pikemmin säilyttämään epävarmuus kuin auttamaan ydinalan turvallisuuden lisäämistä. Direktiivi on merkityksetön kaikille nykyisille ydinvoimaloille Euroopan unionissa. Se on myös merkityksetön suuren riskin hankkeille, esimerkiksi niille, joita tällä hetkellä suunnitellaan Bulgariassa, Slovakiassa ja Romaniassa. Sillä ei ole tässä suhteessa yhtään mitään annettavaa.

Lisäksi, jos se kestää, erityisesti vielä aloittamattoman tulevan suunnittelun osalta, siinä ei viitata nykyisiin korkeimpiin saatavilla oleviin tieteellisiin ja teknisiin normeihin vaan suositellaan periaatteiden noudattamista.

Kysyn itseltäni, miksi me parlamenttina suostumme siihen, että meitä käytetään tällä tavoin tässä symbolisessa eleessä, jolla ei auteta turvamaan kansalaisten turvallisuutta.

Herbert Reul, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, tekemämme päätös on viisas, ja se on esitetty älykkäästi. Parlamentilta on myös viisas päätös edistää yhtenäistämistä EU:ssa ja laatia enemmän turvallisuutta koskevia sääntöjä. Se on meidän velvollisuutemme.

Hyvä Rebecca Harms, mielestäni olette sangen väärässä toisaalta siinä, että vaaditte koko ajan enemmän turvallisuutta ydinalalla ja valitatte, että ydintekniikassa ei ole riittäviä turvallisuustakeita ja samalla toisaalta käyttätte kaikki tilaisuudet estääksenne niitä koskevat päätökset täällä parlamentissa. Ette voi valittaa siitä, että Euroopan parlamentti huolehtii tästä asiasta, ja sitten olla tyytymätön siihen, että ydintekniikka ei ole riittävän turvallista.

Olemme täyttäneet tänään velvollisuutemme. Yritämme edistää ydintekniikan vähimmäisturvallisuustason tarjoamista koko Euroopassa ja samalla, tietysti – kuten olemme yhdessä laajasti tehneet suurella enemmistöllä tämän parlamentin muissa päätöksissä – vakiinnuttamaan ja tukemaan ydintekniikan käyttöä yhtenä monista energialähdevalikoiman vaihtoehtoista. Tässä yhteydessä on myös kysyttävä, miten asiat ovat turvallisuuden kannalta. Vastaus on annettava, me emme vain voi jatkaa sen pyytämistä.

Tämä ehdotus on käsiteltävänä tänään, ja toivon, että se saa huomenna enemmistön äänistä.

Edit Herczog, PSE-ryhmän puolesta. – (HU) Päättämme huomenna hyvin merkittävän keskustelun äänestykseen tästä ehdotuksesta, jolla epäilemättä lisätään Euroopan kansalaisten turvallisuutta ja heidän turvallisuuden tunnettaan. Tämän tavoitteena ei ole se, että löydämme ratkaisun, vaan se, että edistymme nykyisen tilanteen osalta. Minun mielestäni yhteisön asetuksen laatiminen on joka tapauksessa vakava askel kansallista sääntelyä kohti. Siksi annamme ehdottoman ja varauksettoman tukemme komission ehdottamalle direktiiville ja Gunnar Hökmarkin mietinnölle. Olemme yrittäneet parantaa sitä lisää ehdottamillamme tarkistuksilla. Mielestäni Euroopan kansalaiset ansaitsevat sen, että edistymme ydinenergiassa, joka tällä hetkellä muodostaa 32 prosenttia sähköntarjonnastamme. Tehdään se sitten yhdessä!

Anne Laperrouze, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, ryhmäni tukee täysimääräisesti tämän direktiivin tavoitetta, joka on sellaisen yhteisön kehityksen laatiminen, jolla taataan ydinvoimaloiden turvallisuuden jatkuva parantaminen Euroopan unionissa ja ylläpidetään sitä.

Parlamenttimme on aina korostanut, että on pantava kiireesti täytäntöön selkeää ja ankaraa lainsäädäntöä ja hyväksyttävä yhteisön tasolla käytännön toimenpiteitä aloilla, jotka liittyvät ydinturvallisuuteen, radioaktiivisen jätteen käsittelyyn ja ydinvoimaloiden käytöstäpoistoon.

Keskusteluissamme on muuan muassa noussut esiin kysymys koulutuksesta ja tiedosta. On olennaista, että Eurooppa, jolla on kokemusta ydinalasta, säilyttää tämän tiedon, erityisesti varmistamalla, että ydinvoimaloiden turvallisuustarkastajat ovat koulutettuja ja päteviä.

Lopuksi, olen tyytyväinen siihen, että teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunta on hyväksynyt lainsäädäntöpäätöslauselmaan tarkistuksen, jossa kehoitetaan Euroopan komissiota kuulemaan asiantuntijaryhmää perustamissopimuksen 31 artiklan mukaisesti.

Toistan: vaadimme avoimuutta ja haluamme selkeää ja ankaraa lainsäädäntöä. Olen kiitollinen esittelijällemme, Gunnar Hökmarkille.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tällä hetkellä käsiteltävänä olevaa ehdotusta on pidettävä myönteisenä. Haluaisin kiittää komission jäsentä Piebalgsia ja edeltäjääne, komission jäsentä Palaciota, joka oli jo ymmärtänyt, että turvallisuuden miettiminen on tärkeää. Mielestäni on myös tärkeää parantaa kansallisten sääntelyelinten riippumattomuutta.

Jos kaikkien muiden maiden sääntelyelimet olisivat yhtä riippumattomia kuin Ranskan sääntelyelin, olisimme jos edistyneet paljon. Olisi tietysti parempi, jos meillä olisi EU:n laajuinen sääntelyelin, joka pystyy poistamaan vaaralliset ydinvoimalat runkoverkosta vertaisarviointiprosessin nojalla. On myös tärkeää, että meillä on tiukat ja pakolliset turvallisuusnormit ja että EU:n sääntelyviranomaisen avulla varmistetaan, että sulkeminen toteutetaan.

Turvallisuus ja suojelu ovat erittäin tärkeitä kansanterveydelle, ja ne saavat täyden tukemme. Tässä suhteessa on tehtävä enemmän tulevaisuudessa.

Atanas Paparizov (PSE). – (BG) Myös minä haluaisin käyttää tilaisuuden hyväkseni ja mainita, miten tärkeä komission ehdotus on ydinturvallisuutta koskevalle puitedirektiiville. Mielestäni tällä asiakirjalla tarjotaan hyvä perusta sitovien asetusten laatimiselle Euroopan unionissa tästä aiheesta ja takuun tarjoamiselle kaikille maille, mukaan luettuna ne, jotka eivät käytä ydinenergiaa, siitä, että Euroopan unionissa tuotettu ydinenergia on turvallista.

Haluan korostaa, että olen tyytyväinen tarkistuksiin, jotka hyväksyttiin ja jotka esitin erityisesti direktiivin soveltamisalan määrittelystä, millä varmistetaan parhaiden käytäntöjen säännöllinen vaihto jäsenvaltioiden välillä ja jaetaan selkeämmin vastuu maiden, luvanhaltijoiden ja sääntelyelimen välillä.

Haluaisin korostaa, että tällä direktiivillä korostetaan jälleen kerran kaikkien maiden oikeutta päättää omasta energialähdevalikoimastaan myös silloin, kun ne sisällyttävät siihen ydinenergian, jolla säästetään hiilidioksidia ja joka on edullinen ympäristölle.

Andris Piebalgs, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kuten aivan oikein on sanottu, tämän ehdotuksen tavoitteena on luoda yhteisön laajuinen kehys. Ei ollut helppoa saada tätä aikaan. Perustimme työme läntisen Euroopan ydinturvallisuusviranomaisten järjestöön ja ydinturvallisuutta ja ydinjätehuoltoa käsittelevän eurooppalaisen korkean tason ryhmän kokemukseen. Työskentelimme myös yhdessä neuvoston kanssa, sillä se on käsitellyt pääasiassa samoja ehdotuksia vuonna 2003.

Mielestäni tällä saadaan aikaan asianmukainen tasapaino tässä vaiheessa, mielestäni sillä annetaan EU:n kansalaisille selkeä käsitys siitä, että yhteisön laajuinen kehys on olemassa. Olen varma siitä, että tämä kehys kehittyy ajan myötä, mutta pidän Gunnar Hökmarkin mietintöä erittäin myönteisenä, koska sillä vahvistetaan ehdotusta ja säilytetään tarvitsemamme tasapaino. Kansalliset sääntelyviranomaiset ovat vastuussa maissaan toimivien laitosten turvallisuudesta. Nämä kysymykset ovat niin arkaluontoisia, että emme voi, eikä meidän pitäisi väistellä niitä, vaan meidän on jatkuvasti parannettava ydinvoiman turvallisuussuorituksia. Mielestäni saamme siihen tällä direktiivillä tilaisuuden.

Gunnar Hökmark, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, aivan ensiksi on minun mielestäni tärkeää sanoa, että kenenkään ei pitäisi vastustaa turvallisuustason nostamista ja turvallisuussääntöjen vahvistamista. Vain sen takia, että ei pidetä ydinvoimasta ja vastustetaan sen käyttöä, ei pitäisi pyrkiä vähättelemään tarvitsemiimme sääntöjen merkitystä.

Tässä mielessä on minun mielestäni edistysaskel, että saamme yhteisen yhteisön kehyksen, koska sillä luodaan johdonmukaisuutta, avoimuutta ja mahdollisuus taata yhteinen kehityksemme kohti korkeampia normeja. Tätä direktiiviä todella sovelletaan nykyisiin voimaloihin, koska sillä lisätään kansallisten sääntelyviranomaisten merkitystä ja riippumattomuutta – mikä on elintärkeää – ja sillä tasoitetaan meille tietä koko ajan korkeampien vaatimusten takaamiseksi, jotta saataisiin aikaan eräänlainen ”kilpajuoksu huipulle”.

Puhutaan tästä hyvin suoraan. Meillä on tulevaisuudessa ydinvoimaa, riippumatta siitä, mitä me kaikki täällä tänään sovimme asiasta. Mielestäni on tärkeää, että voimme luoda perustan useampien ydinvoimaloiden rakentamiselle. Niiden on oltava luotettavia ja yleisen mielipiteen on luotettava niihin, mutta – mikä on vielä tärkeämpää – ydinvoiman hallinnoinnissa on oltava huomattavaa ja todellista turvallisuutta, kuten pitäisi olla kaikessa, mitä teemme.

Nykyiset säännöt ovat hyviä ja vahvoja, mutta teemme niistä johdonmukaisempia, ja se on edistysaskel. Haluaisin kiittää teitä yhteistyöstä ja keskustelusta. Mielestäni olemme saaneet aikaan paremman tuloksen, ja toivon, että neuvosto kuuntelee tätä mielipidettä.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 22. huhtikuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (142 artikla)

John Attard-Montalto (PSE), kirjallinen. – (EN) Haluaisin kiinnittää huomiota Marsaxloqqin lahden ympäristötilanteeseen. Maltan viehättävin lahti tuhoutui, kun sinne rakennettiin voimala. Se vaikutti alueen asukkaiden, ja erityisesti Marsaxloqqin asukkaiden, terveyteen. Nyt lahteen suunnitellaan jätteenpolttolaitosta, ja jälleen alueen asukkaita uhkaa ympäristöpainajainen. Terveydelle aiheutuu lisäksi vaara, jota ei voida arvioida.

Kun olin asiassa asianajajana ja yritin estää voimalan rakentamisen lahteen, pystyin todistamaan, että päästöt eivät suinkaan haihtuneet ilmaan. Jotkin päästöt olivat liian raskaita haihtuakseen ja ne laskeutuivat voimalan lähelle. Avoimilla paikoilla olleet laatat värjäytyivät selvästi ruosteen värisellä aineella. Kävi ilmi, että tahrat olivat peräisin päästöistä. Mikä tilanne sitten on, kun ilmastoon päästetään lisää päästöjä jätteenpolttolaitoksesta?

Vladimir Urutchev (PPE-DE), kirjallinen. – (BG) Miltei kuuden vuoden viiveen jälkeen EU on tänään lähellä ydinturvallisuutta koskevan direktiivin hyväksymistä, merkittävän poliittisen asiakirjan Euroopan ydinenergialle, jota käytetään tuottamaan melkein kolmannes EU:n sähköstä.

Jäsenvaltioilla on yksinomainen oikeus päättää itse, luottavatko ne ydinenergiaan. Sekä tämän energiamuodon hyväksyville että sen hylkääville maille on aivan yhtä tärkeää, että ydinenergiaan sovelletaan korkeimpia turvallisuussuorituksia.

Pidän myönteisenä IAEA:n perusturvallisuusperiaatteiden sisällyttämistä direktiivin liitteeseen. Sillä varmistetaan, että ydinturvallisuussuoritusparhaasta kehityksestä tulee olennainen osa EU:n lainsäädäntöä, jota jäsenvaltiot sitoutuvat noudattamaan.

Yleisesti hyväksytyjen ydinturvallisuusvaatimusten puute EU:ssa mahdollisti sangen lähimenneisyydessä sen, että jotkin EU:hun liittyneet valtiot säätivät ydinenergiansa osalta sellaisten poliittisten ratkaisujen

perusteella, jotka eivät vastaa ilmastonmuutoksen rajoittamista ja energiatoimitusten varmuutta koskevia EU:n nykyisiä tavoitteita.

Kun EU:ssa on suunnitteilla tai rakenteilla monia uusia ydinvoimaloita, ydinturvallisuudirektiivin oikea-aikainen hyväksyminen ei ole vain oikeutettua vaan myös pakollista niiden takuiden takia, jotka sillä tarjotaan väestön turvallisuudelle ja mielenrauhalle.

21. Metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen torjuminen ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi ja biologisen monimuotoisuuden suojelemiseksi - Puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien toimijoiden velvollisuudet (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana yhteiskeskustelu:

- komission julkilausuma metsäkadon ja metsien tilan heikkenemisen torjumisesta ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi ja biologisen monimuotoisuuden suojelemiseksi
- Caroline Lucasin ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi puutavaraa ja puutuotteita markkinoille saattavien toimijoiden velvollisuuksien vahvistamisesta (KOM(2008)0644 – C6-0373/2008 – 2008/0198(COD)) (A6-0115/2009).

Stavros Dimas, komission jäsen. – (EL) Arvoisa puhemies, metsäkadosta johtuu noin 20 prosenttia maailmanlaajuisista kasvihuonekaasupäästöistä. Metsäkadon torjuminen on siksi ilmastonmuutoksen kannalta ensisijainen painopisteala. Metsäkadon torjumisella autetaan saavuttamaan myös muita merkittäviä tavoitteita, kuten köyhyyden poistaminen ja planeettamme toisen suuren ympäristöuhan eli biologisen monimuotoisuuden katoamisen kääntäminen päinvastaiseksi.

Metsäkadosta on nyt tullut tärkeä kysymys sekä ilmastonmuutosta että biologista monimuotoisuutta koskevissa kansainvälisissä neuvotteluissa. Tätä kysymystä käsittelevän politiikan edistämiseksi Euroopan komissio antoi lokakuussa 2008 tiedonannon, jonka neuvosto hyväksyi täysimääräisesti viime joulukuussa. Tässä tiedonannossa käsitellään metsäkatoa ja metsien tilan heikkenemistä koskevaa kysymystä kehitysmaissa ja ehdotetaan muun muassa sellaisen rahoitusmekanismin kehittämistä, jonka tarkoituksena on tarjota kannustimia nykyisten metsien säilyttämiseksi.

Tästä ehdotuksesta on jo keskusteltu, ja sitä on käsitelty parhaillaan käynnissä olevissa ilmastonmuutosta koskevissa kansainvälisissä neuvotteluissa. Tiedonannossaan komissio myös tunnustaa, että EU:n eri politiikanaloilla voi sekä kansallisella tasolla että kansainvälisesti olla välillinen vaikutus maailmanlaajuisiin metsävaroihin. Komissio on siksi tehnyt erityisiä sitoumuksia, joiden tavoitteena on vahvistaa EU:n politiikanalojen yhteenkuuluvuutta.

Ehdotettuja toimenpiteitä ovat muun muassa

- vaikutustenarviointi sellaisten Euroopan unioniin tuotujen tavaroiden kulutuksesta, jotka voivat edistää metsäkatoa
- kehitysyhteistyöpolitiikkamme yhteenkuuluvuutta koskevan tarkastusmenettelyn jatkaminen, sillä sitä tarvitaan tukemaan kehitysmaita niiden ponnisteluissa saavuttaa vuosituhaten kehitystavoitteet.

Nämä sitoumukset myös pannaan täytäntöön Euroopan komission kestävästä kulutuksesta ja tuotantoa koskevan politiikan avulla. Tämän politiikan tavoitteena on edistää kestävien tavaroiden ja palvelujen kasvua ja kysyntää, mukaan luettuna puutavara ja puutuotteet, jotka ovat peräisin metsistä, joissa sovelletaan kestäviä hoitomenetelmiä.

Haluaisin nyt puhua yhdestä metsäkadon tärkeimmistä syistä: laittomasta puunkorjuusta. Laiton puunkorjuu on hyvin usein ensimmäinen vaihe luonnonmetsien yleisessä hyväksikäytössä. Laittoman puunkorjuun torjuminen ja metsänhoidon parantaminen yleisesti ovat siksi erittäin tärkeitä, jos haluamme, että metsäkadon ja metsien tilan heikkenemistä rajoittavat ponnistukset onnistuvat. Metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa, metsähallintoa ja puukauppaa koskevan vuoden 2003 toimintasuunnitelman mukaisesti komissio ehdotti joukon toimenpiteitä, joilla käsitellään laitonta puunkorjuuta ja siihen liittyvää kauppaa koskevaa ongelmaa.

Edellä mainitun toimintasuunnitelman ydinosa oli vapaaehtoisten kumppanuussopimusten tekeminen kolmansien maiden puutavaran tuottajien kanssa. Mielestämme kyseisillä sopimuksilla voidaan auttaa käsittelemään laittoman puunkorjuun perussyitä. Komissio on kuitenkin myös tunnustanut, että nämä sopimukset eivät yksin riitä käsittelemään ongelmaa ja että siksi on tutkittava muita mahdollisuuksia.

Vaikutustenarvioinnin tulosten perusteella komissio antoi viime vuonna ”due diligence -periaatteeseen” perustuvan politiikkaa koskevan ehdotuksen. Ehdotetun asetuksen mukaisesti toimijoiden on minimoitava laittomasti korjatun puutavaran ja puutuotteiden markkinoille saattamisen riski noudattamalla huolellisuutta, kun ne saattavat näitä tuotteita Euroopan unionin markkinoille, hankkimalla tietoa kyseisten tuotteiden alkuperäistä ja laillisuudesta.

Haluaisin ilmaista erityiskiitokseni esittelijälle, Caroline Lucasille, varjoesittelijöille ja lausunnon valmistelijalle, Glyn Fordille, heidän poikkeuksellisen huolellisesta työstään. Komissio on tutkinut Euroopan parlamentin asetusluonnokseen esittämät tarkistukset, ja haluaisin kommentoida niitä lyhyesti.

Tarkistus, jolla kielletään laittomasti korjatun puun ja siihen liittyvien tuotteiden kauppa, on hyvin tärkeä. Tämä kielto sisältyi vaihtoehtoihin, joita komissio tutki laatiessaan ehdotustaan. Vaikka tämä lähestymistapa onkin ensi näkemältä sangen houkutteleva, siinä on huomattavia käytännöllisiä ja poliittisia vaikeuksia. Juuri siksi hyväksyimme ehdotuksen, joka perustuu due diligence -periaatteeseen. Tällä ehdotuksella saadaan aikaan paras mahdollinen tasapaino laittomia käytäntöjä koskevan tehokkaan lähestymistavan, näiden toimenpiteiden soveltamisvälineen, jolla ei rasiteta toimijoita tarpeettomasti, ja lopuksi niiden ja Maailman kauppajärjestön sääntöjen noudattamisen välillä.

Tarkistukset, joilla vaaditaan kaikkia toimijoita noudattamaan due diligence -järjestelmää kaikissa toimitusketjun vaiheissa, eivät näytä noudattavan suhteellisuusperiaatetta. Jos puutavaran laillisuus tarkastetaan, kun se saatetaan ensimmäisen kerran markkinoille, ei näyttäisi olevan tarpeen jatkaa tarkastuksia kaikissa toimitusketjun seuraavissa vaiheissa.

Haluaisin myös kommentoida parlamentin tarkistusta, jossa ehdotetaan ”laillisen puutavaran” laajempaa määrittelyä. Tämä määrittely on ehdotuksen polttopisteessä, ja siitä käydään epäilemättä keskusteluja neuvoston kanssa. Komissio tutkii huolellisesti seurauksia, joita tällaisen laajemman määrittelyn hyväksymisestä voisi seurata.

Seuranta- ja valvontaviranomaisten tunnustamista koskevien tarkistusten osalta katsomme, että tekemällä jäsenvaltioista vastuullisia näiden viranomaisten tunnustamisessa, alkuperäinen ehdotuksemme on enemmän toissijaisuusperiaatteen mukainen.

Syyt neuvoo-antavan ryhmän perustamiseen ovat ehdottoman ymmärrettäviä. Komissio on aina ollut valmis kuulemaan asianomaisia sidosryhmiä, kuten se lisäksi huomautti perusteluissaan. Vaikka komissiolla kuitenkin on aloiteoikeus kyseisten neuvoo-antavien ryhmien perustamisesta, ei ole tarpeen sisällyttää sellaista säännöstä asetukseen.

Lopuksi, ymmärrämme myös, miksi lainsäädännön soveltamisen standardointia jäsenvaltioissa on ehdotettu. Katsomme kuitenkin omalta osaltamme, että kyseisissä tarkistuksissa pitää periaatteen vuoksi noudattaa toissijaisuusperiaatetta.

Päätän lausuntoni tähän ja seuraan mielenkiinnolla keskustelua.

Caroline Lucas, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin aloittaa sanomalla, miten helpottunut olen, että viimeinkin meillä on käsiteltävänäamme ehdotus laitonta puunkorjuuta koskevan ongelman käsittelemiseksi. Parlamentti on odottanut tätä suunnattoman kauan, ja kiitän lämpimästi kaikkia kollegoitani heidän sinnikkäistä ponnisteluistaan sen eteenpäin viemiseksi. Haluaisin myös kiittää kollegoitani ilmiömaisesta yhteistyöstä huomisen äänestyksen aikaan saamisessa; varjoesittelijät ja henkilökunta ovat todella selvittäneet kaikki karikot, jotta pystyimme saattamaan parlamentin ensimmäisen käsittelyn loppuun mahdollisimman lyhyessä ajassa voidaksemme pyrkiä sopimukseen ensimmäisessä käsittelyssä ja siten välttää kaikkia mahdollisia viivästyksiä.

Surullista kyllä, neuvoston tuskallisen hidas etenemisvauhti on kuitenkin romuttanut tuon ajatuksen. Joten näyttää siltä, että meidän on tyydyttävä saattamaan tämä työ päätökseen syksyllä neuvoston kesäkuun poliittisen sopimuksen jälkeen, ja siihen sekä minä että monet kollegani, jotka ovat työskennelleet niin lujasti, olemme hyvin pettyneitä. Jos neuvosto olisi ollut täällä, olisin halunnut pyytää heiltä tänä iltana vakuutusta, että he tekevät kaiken mahdollisen saadakseen yhteisen kannan aikaan ennen kesää, koska tilanne on uskomattoman kiireellinen.

Laiton puunkorjuu on valtavan vakava ongelma, jota vastaan EU on saarnannut monia vuosia, mutta silti se tarjoaa edelleen yhden maailman suurimmista markkinoista laittomasti korjatulle puutavarakkeelle ja puutuotteille. Koko maailman teollisuuspuun tuotannosta 20–40 prosentin arvioidaan olevan peräisin laittomista lähteistä ja jopa 20 prosenttia siitä päätyy EU:hun. Se laskee puun hintaa, se riistää luonnonvaroja ja verotuloja, ja se lisää metsästä riippuvaisten kansojen köyhyyttä. Pidemmän aikaväline vaikutukset ovat vielä vakavampia, kuten komission jäsen Dimas mainitsi, sillä metsäkato, johon laitton puunkorjuu on merkittävä syy, aiheuttaa miltei viidenneksen maailmanlaajuisista kasvihuonekaasupäästöistä.

Kun Kööpenhaminan ilmastokonferenssi on nyt näköpiirissä, laitonta puunkorjuuta koskeva uskottava EU:n toiminta on vielä tärkeämpää. Mutta uskottava toiminta merkitsee tehokasta, sitovaa lainsäädäntöä. Vaikka FLEGT-toimintasuunnitelman nojalla tehdyillä kumppanuussopimuksilla on mahdollisuudet johtaa myönteiseen muutokseen, tähän mennessä vain yksi on allekirjoitettu, ja niin kauan kuin niiden kattavuus ei ole yleistä, rahanpesun ja petoksen riskit ovat vain liian suuret.

Hyvä uutinen on se, että meillä on vihdoin EU:n lainsäädäntö; huono uutinen on se, että komission ehdotus on kiusallisen heikko, ja se tarvitsee kattavaa parannusta, jotta siitä voisi kehittyä merkityksellinen ja tehokas.

Huolimatta komission jäsenen Dimasin sanoista laittoman puunkorjuun torjumisen merkityksestä, komission ehdotus ei tällaisenaan ole riittävä. Ehdotuksen johdannossa todetaan, että ”niiden sääntöjen puutteellisuus, joilla pyritään estämään laittomasti korjatun puun kauppa”, ovat laittoman puunkorjuun yleisyyden ytimessä, mutta pelkään, että sillä, mitä komissio on saanut aikaan, ei muuteta siitä mitään. Yksinkertaisesti sanottuna, komission ehdotuksella ei tällaisenaan saavuteta tavoitettamme sen varmistamisesta, että EU ei enää tarjoa markkinoita laittomasti korjatulle puutavarakkeelle.

Ehdotuksen räikein ja ammottavin aukko on se, että sillä ei tosi asiassa kielletä laittomasti korjatun puutavaran tuontia ja myyntiä – niin kieroutuneelta kuin se kuulostaakin. Sillä edellytetään ainoastaan, että toimijat toimitusketjun tietyssä kohdassa panevat täytäntöön due diligence -järjestelmän, kun taas muita ei lainkaan kosketa mikään velvoite myytävän puutavaran tai puutuotteiden laillisuuden osalta.

Nyt se on räikeässä ristiriidassa toukokuussa 2008 hyväksytyn Yhdysvaltojen tarkistetun Lacey'n lain kanssa, sillä siinä todella säädetään yksiselitteisestä kiellosta laittomasti korjatun puutavaran tuonnille ja myynnille, eikä ole yhtään hyvää syytä, miksi EU ei voi jäljitellä sitä. Vaikka mietinnössäni siis säilytetään komission ehdotus siitä, että vain toimijoilta, jotka saattavat puutavaraa ja puutuotteita ensimmäisen kerran EU:n markkinoille, pitäisi edellyttää täysimääräisen due diligence -järjestelmän soveltamista – koska ne ovat selkeästi vaikutusvaltaisimpia toimijoita – siinä tehdään selväksi, että markkinoiden kaikki toimijat jakavat vastuun siitä, että vain laillisesti korjattua puuta myydään, ja että sen tekemättä jättäminen voi olla rikos.

Haluaisin sanoa komission jäsenelle Dimasille, että olen todella sitä mieltä, että ehdotuksillamme täydennetään due diligence -järjestelmää: niillä tehdään siitä tehokkaampaa, niillä tehdään siitä toimivampaa, eikä WTO:n sääntöjen osalta ole mitään ongelmia. Jos Yhdysvallat voi tehdä sen, meidän pitäisi tehdä se, ja siksi parlamentti pyrkii muuttamaan tätä ehdotusta.

Péter Olajos, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (HU) Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän tiedottajana katson, että käsiteltävinämme olevat kaksi asiaa ovat yhtä merkittäviä: komission julkilausuma ja Caroline Lucasin mietintö. Mielestämme niistä molempia tarvitaan hyvin paljon metsäkadon, metsien tilan heikentymisen ja biologisen monimuotoisuuden häviämisen torjumiseksi. Tällä hetkellä joka vuosi häviää noin 13 miljoonaa hehtaaria metsää, Kreikan kokoinen alue. Metsäkato aiheuttaa lisäksi noin 20 prosenttia maailmanlaajuisista hiilidioksidipäästöistä, mikä on enemmän kuin koko Euroopan unionin kasvihuonekaasupäästöt. Metsäkato aiheuttaa biologisen monimuotoisuuden huomattavaa häviämistä ja tiettyjen lajien sukupuuttoon kuolemista, puhumattakaan maan ekosysteemin pilaantumisesta. Siksi on selvää, että meidän on toimittava nyt. Se tarkoittaa, että Euroopan unionin on otettava johtoasema maailmanlaajuisen poliittisen vastauksen laatimisessa.

Trooppisten metsien häviämisen lisäksi minusta on erityisen tärkeää pysäyttää Keski- ja Itä-Euroopassa tapahtuva metsäkato sekä luoda puutavarakkeelle ja puutuotteille joukko tiukkoja kestävyysperusteita. Puutavarakkeelle ja muille uusiutuvista energialähteistä peräisin olevassa tuotannossa käytetyille biomassan muodoille tarvitaan vihreää julkista hankintaa ja kestävyysperusteita. Osa hiilidioksidipäästöjen vähentämisestä koskevista huutokauppataloista on osoitettava metsäkadon pysäyttämiseen. Pidän myönteisenä Caroline Lucasin mietinnössä ilmaistua pyrkimystä tiukentaa valvontaa ja luoda tehokas seuraamusjärjestelmä. Lopuksi, mielestäni on erityisen tärkeää luoda valvontaelimiä ja säätää taloudellisia seuraamuksia, jotka ovat asianmukainen korvaus ympäristövahingosta.

Riitta Myller, *PSE-ryhmän puolesta.* – (FI) Arvoisa puhemies, ympäristövaliokunnassa suurella enemmistöllä hyväksytty mietintö laittomien hakkuiden kieltämiseksi on tasapainoinen. Samalla kun se on riittävän kunnianhimoinen kieltäessään laittomat hakkuut ja niistä tuotettujen tuotteiden tuonnin ja kaupan, se ei aiheuta lisää byrokratiaa toimijoille, jotka jo nyt hoitavat asiansa moitteettomasti.

Laittomien hakkuiden suitsiminen on välttämätöntä. Laittomat hakkuut ovat huomattava syy globaaliin metsäkatoon, joka taas – kuten täällä on todettu – aiheuttaa 20 prosenttia globaaleista kasvihuonepäästöistä ja on merkittävä syy biologisen monimuotoisuuden heikkenemiseen. Ympäristöongelmien lisäksi laitton puunkorjuu heikentää metsäalan laillisten toimijoiden kilpailukykyä ja aiheuttaa valtioille mittavia tulonmenetyksiä.

Haluan esittää esittelijä Lucasille suuret kiitokset hänen työstään, jonka ansiosta voimme huomenna äänestää hyvästä pohjaehdotuksesta.

Magor Imre Csibi, *ALDE-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, tälle keskustelulle osoitetun ajan perusteella voisi sanoa, että parlamentti ei pidä metsien säästämistä merkittävänä. Se vähentää komission laitonta puunkorjuuta koskevan aran lähestymistavan havaitsemisesta johtuvaa pettymistä, mutta eniten olin pettynyt sen väitteen toistamiseen, että meidän ei pitäisi rangaista hyväuskoisia EU:n toimijoita ratkaistaksemme ulkoisen ongelman.

Osa ongelman ratkaisemista on myös ongelmaa koskevan tietoisuuden lisääminen, ja on korkea aika, että tunnustamme, että joitakin Euroopan alueita – kuten minun – on myös kohdannut suuri metsäkato. Laitonta puunkorjuuta koskevalla asetuksella ei pyritä rankaisemaan tai estämään kauppaa vaan pikemmin valvomaan kauppaa. On totta, että komission ehdotukset eivät olleet kovin selkeitä sen osalta, miten järjestelmä toimisi käytännössä.

Olen iloinen, että Euroopan parlamentti onnistui vahvistamaan ja selkeyttämään ehdotusta kattamalla kaikki puutuotteet ja vaatimalla kaikkia toimijoita harjoittamaan jonkinlaista due diligence -järjestelmää ottamalla käyttöön uuden perustan taloudellisille seuraamuksille ja antamalla selkeät perusteet uskottavalle ja riippumattomalle valvontajärjestelmälle. Nyt haasteenamme on saada tämä järjestelmä hyväksytyksi ja pannuksi täytäntöön mahdollisimman pian. Meidän on annettava kuluttajille takuu siitä, että he eivät vauhdita ympäristön pilaantumista ostamalla vahingossa laittomasti korjatusta puusta valmistettuja tuotteita.

Stavros Dimas, *komission jäsen.* – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää kaikkia tämän illan keskustelussa puheenvuoron käyttäneitä heidän rakentavasta panoksestaan. On tärkeää korostaa, että maailmanlaajuisen metsäkadon ja metsien tilan huononemisen torjunta on monimutkainen asia. Sen ratkaiseminen vaatii todellista poliittista tahtoa ja toimintaa kysynnän osalta.

Meidän olisi pidettävä mielessä, että trooppisten metsien tilan huononemisen mallit johtuvat sellaisen monen erilaisen tekijän vuorovaikutuksesta, joiden merkitys vaihtelee eri paikoissa. Metsäpinta-alaan ei vaikuta vain metsäpolitiikka vaan myös muut politiikanalat, kuten verotuspolitiikka, maan omistus ja maahan liittyvät oikeudet.

Ymmärrämme Euroopan unionissa, että politiikkamme mukaisesti toimimiseen on liittyttävä maiden tukeminen niiden ponnisteluissa vahvistaa kansallisia ja paikallisia instituutioita ja edetä kohti tehokasta metsävarojen hoitoa ja käyttöä. Haluan kiittää jälleen Caroline Lucasia, Glyn Fordia ja varjoesittelijöitä erinomaisesta työstä. Minua rohkaisee se, että samalla, kun parlamentti hyväksyy komission lähestymistavan, se haluaa vahvistaa sitä edelleen ja on tehnyt sitä varten tarkistuksia.

Haluan vakuuttaa teille, että olen täysin samaa mieltä parlamentin tavoitteesta ottaa käyttöön kunnianhimoinen sääntely laittoman puunkorjuun ja siihen liittyvän kaupan torjumiseksi. Haluan myös vakuuttaa teille, että komissio harkitsee huolellisesti ehdotettuun asetukseen tehtyjä tarkistuksia.

Lopuksi haluaisin erityisesti kommentoida kahta tänä iltana käsiteltyä aihetta. Ensiksi viittaisin due diligence lähestymistapaan, joka on kattavampi kuin pelkästään todistus laillisuudesta. Due diligence -periaatteessa näkyy oikeudellinen velvoite tiettyä laillisuutta koskevaan ennakoivaan käytökseen, ja se on osoitettava sellaisten kattavien toimenpiteiden perusteella, joilla voidaan mahdollistaa laillisuuden kohtuullinen takaaminen.

Joissakin tapauksissa laillisuustodistus on vain lähtöpiste, ensimmäinen due diligence -järjestelmään sisällytetty toimenpide. Jos riskinarviointi osoittaa, että alkuperämaassa on suurempi hallinnollisen korruption riski, tai maissa, joissa kansallisen lainsäädännön täytäntöönpano on puutteellista, tarvitaan täydentäviä takuita todistetun laillisuuden tueksi.

Toinen asia, jota haluaisin käsitellä, on soveltamisalan laajentaminen kattamaan ketjun loppupään toimijat. Parempaa sääntelyä ja hallinnollisen rasituksen vähentämistä koskevien periaatteiden mukaisesti sen vaatiminen, että jakelijat ja vähittäismyyjät pyytävät todistuksen due diligence -järjestelmästä aiemmilta markkinoiden toimijoilta, vaikuttaa liialliselta. Jos puutavaraan sovelletaan due diligence -tiedusteluja, kun se saatetaan ensimmäistä kertaa markkinoille, kuka silloin rasittaa epäasianmukaisesti ketjun loppupään toimijoita?

Yhteenvetona, ehdotetuista 75 tarkistuksesta komissio voi tukea täysimääräisesti, osittain tai periaatteessa 37:ää. Toimitan parlamentin sihteeristölle luettelon, jossa selvitetään komission kanta tarkistuksiin.

Caroline Lucas, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää kollegoitani ja komission jäsentä Dimasia hyvin paljon heidän kommentistaan.

Yksi tärkeä asia, jonka haluaisin mainita, on, että tarkistuksissamme on pidetty tarkasti huolta siitä, ettemme keksi pyörää uudelleen. Olen oppinut monista teollisuuden edustajien ja muiden sidosryhmien kanssa järjestetyistä kokouksista, että monissa maissa ja myös monissa yhtiöissä on jo otettu käyttöön erinomaisia järjestelmiä, joilla täytetään useimmat, ellei kaikki, vaatimukset due diligence -järjestelmästä.

Siten on järkeenkäypää, että kaikki noiden järjestelmien luomiseksi tehty työ ei mene hukkaan ja että emme luo tarpeettomia ylimääräisiä hallinnollisia rasituksia, se ei suinkaan ole aikomuksemme.

Näin ollen olemme olleet hyvin huolellisia ja hyödyntäneet hyviä neuvoja muun muassa sanamuodosta, jonka nojalla hyvät olemassa olevat järjestelmät voitaisiin hyväksyä asetuksen nojalla ilman, että pitäisi luoda täysin uusia rakenteita.

Olemme siis ottaneet hyvin vakavasti viestin, että meidän ei pitäisi olla kohtuuttomia, että meidän ei pitäisi asettaa liian paljon rasituksia kauppajärjestelmän eri toimijoille, ja juuri siihen mietinnössämme pyritään: varmistamaan, että kaikilla kauppajärjestelmän toimijoilla on vastuu, että emme aseta kaikkea niiden hartioille, jotka saattavat ensimmäisenä tuotteet markkinoille. Juuri se vaikuttaa kohtuuttomalta. Mielestäni on paljon järkevämpää, että kaikilla on tehtävänsä.

Haluaisin myös lisätä, että teollisuus itse asiassa tukee monia ehdotustemme osia. On sangen ironista, että monessa mielessä teollisuus näyttää olevan tällä alalla paljon kunnianhimoisempi kuin komissio itse.

Olen kuullut suoraan teollisuudelta, miten paljon se arvostaa sitä, että ympäristövaliokunnan mietinnössä sille tarjotaan enemmän selkeyttä siitä, mitä siltä odotetaan, sekä juuri tätä oikeudenmukaisempaa ja tehokasta vastuun jakamista toimitusketjun eri osien välillä, mitä olen juuri kuvaillut.

Eurooppalaisten toimijoiden osalta haluaisin sanoa hyvin selkeästi, että asetuksen, siten kuin olemme sitä muuttaneet, pitäisi vain hyödyttää eurooppalaisia toimijoita, koska suurin osa niistä jo tekee sen, mitä on pyydetty, ja asetuksen olemassaololla estettäisiin se, että toiset, vähemmän tunnolliset toimijat, myyvät niitä halvemmalla.

Joten meidän pitäisi tehdä hyvin selväksi, että mikään tässä mietinnössä ei vaikeuta eurooppalaisten toimijoiden elämää. Meillä on myös joitakin erityistoimenpiteitä pienemmille toimijoille, joten olemme suhtautuneet hyvin vakavasti riskiin kohtuuttomuudesta. Mielestäni olemme käsitelleet sitä hyvin järkevästi tässä mietinnössä, joka teillä on edessänne.

Kuultuani jälleen, arvoisa komission jäsen, kommenttinne ympäristövaliokunnan mietinnöstä, pelkään, että olen edelleen sitä mieltä, että tällaisenaan komission ehdotus on pettymys ja puutteellinen, eikä se yksinkertaisesti tee, mitä se väittää tekevänsä. En pysty ymmärtämään, miten voitte antaa laittomasti korjatun puun myynnin kieltämiseen tähtäävää lainsäädäntöä, jos siinä ei itse asiassa tehdä siitä rikosta. Tapa, jolla koko komission ehdotus on kirjoitettu, on hyvin hajanainen, ja se on hyvin arka.

Luulen, että useimmat eurooppalaisista kuluttajista järkyttyisivät aidosti ymmärtäessään, että EU:lla ei vielä ole käytössä lainsäädäntöä laitonta puunkorjuuta vastaan, ja epäilen, että kaikki ne, jotka päättelivät komission omista kuulemisista, että lainsäädäntö oli ainoa tapa todella käsitellä ongelmaa, eivät pitäisi komission tiettyjä ehdotuksia, itse due diligence -järjestelmää, riittävänä kohtaamiemme ongelmien käsittelemiseen.

Päätän kommenttini tänä iltana siihen, että pyrin – ehkä hyvien yksikköjenne avulla, arvoisa komission jäsen – harjoittamaan painostusta neuvostoa kohtaan, jotta se nopeuttaisi työtään, koska meidän on todella varmistettava, että saamme neuvostolta yhteisen kannan ennen kesää, jotta voimme edetä tämän osalta ripeästi syksyllä.

Kuten aiemmin sanoin, olimme todella toivoneet saavamme sopimuksen ensimmäisessä käsittelyssä. Parlamentti teki kaikkensa tehdäkseen siitä mahdollista. On suoraan sanottuna hyvin ikävää, että neuvosto ei ole toiminut vastaavalla vakavuudella ja vauhdilla, mutta toivon, että voin pyytää teitä, arvoisa komission jäsen, jälleen kerran tekemään kaikkenne varmistaaksenne, että neuvosto todella etenee tässä ripeästi.

Puhemies. – (FR) Yhteiskeskustelu on päättynyt.

Olen vastaanottanut yhden työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn päätöslauselmaesityksen ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnalta⁽¹⁾.

Äänestys tästä päätöslauselmaesityksestä toimitetaan torstaina 23. huhtikuuta 2009.

Äänestys Caroline Lucasin mietinnöstä toimitetaan torstaina 22. huhtikuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (142 artikla)

Véronique Mathieu (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Laittomasti korjatun puun kaupan torjunnan on selkeästi oltava painopisteala ottaen huomioon sen seuraukset ekosysteemeille ja epäoikeudenmukaisen kilpailun, johon se pakottaa metsä-puutavara-paperi-alan ”lailliset” toimijat.

Jos kuitenkin määräämme kohtuuttomia rajoituksia – erityisesti jäljitettävyyden osalta – toimijoille, jotka saattavat puutavaraa markkinoille, se johtaa siihen, että liikeyritystemme kilpailukyky kärsii ilman, että laitton puunkorjuu vähenee, sillä se suuntautuu toisille markkinoille. Olisi todellakin epärealistista ajatella, että hyvin sitovalla EU:n lainsäädännöllä voitaisiin yksin ratkaista korruptio tai valtion alijäämään liittyvät ongelmat, joita usein on tätä laitonta toimintaa harjoittavissa maissa.

Samoin olen sitä mieltä, että tässä mietinnössä mennään liian pitkälle kyseenalaistamalla komission alkuperäinen ehdotus, joka on toimijoiden kannalta hyväksyttävä. En siten pidä asianmukaisena ammattilaisten täytäntöönpanemien sertifiointijärjestelmien kyseenalaistamista, ammattijärjestöjen ja alan toimijoiden rahoittamien valvontaelinten poissulkemista tai valvontaelinten nimittämisestä vastaavista kansallisista viranomaisista eroon pääsemistä. Mielestäni alan ammattilaisten on pysyttävä järjestelmän ytimessä eikä heille saisi säätää liiallisia hallinnollisia taakkoja.

22. Yhteisön valvontajärjestelmä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana Raül Romeva i Ruedan kalatalousvaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta neuvoston asetukseksi yhteisön valvontajärjestelmästä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi (KOM(2008)0721 – C6-0510/2008 – 2008/0216(CNS)) (A6-0253/2009).

Raül Romeva i Rueda, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin aloittaa muistuttamalla meitä kaikkia siitä, että muutama viikko sitten Greenpeace raportoi Espanjan yleisen syyttäjän virastoon, että galicialainen yhtiö, *Armadores Vidal*, oli saanut Espanjan hallitukselta vuosien 2003 ja 2005 välillä tukea 3,6 miljoonan euron arvosta huolimatta siitä, että vuodesta 1999 alkaen yhtiölle oli kertynyt monista maista monia seuraamuksia laittomasta kalastuksesta ympäri maailmaa.

Komissio on itse asiassa tuominut äskettäin tämän tilanteen.

Viime viikolla alkoi tonnikalalan pyyntikausi. Tiedemiehet kertovat meille, että olemme jo ylittäneet tämän lajin osalta kestävän kalastuksen rajat, ja se on selkeästi vaarassa kuolla sukupuuttoon.

Espanjan puolustusministeri on parhaillaan Somaliassa johtamassa operaatiota, jossa tonnikalalan kalastusaluksia suojellaan Intian valtamerellä merirosvojen hyökkäyksiä vastaan.

Jos eurooppalaisten tonnikalala-alusten on vaellettava niin kauas kotoa voidakseen työskennellä, se johtuu ensinnäkin siitä, että lähimmät kannat ovat romahtamaisillaan, ja toiseksi siitä, että olemme antaneet liikaa tukea ja että meillä on selkeästi liian suuri laivasto, joka pyrkii saamaan voittoa jopa sen toimintaa ylläpitävän tärkeimmän osan eli kalan kustannuksella.

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja

Jälleen kerran, kaikkia näitä tapauksia – ja monia muita – yhdistävät tekijät ovat liikakalastus, Euroopan liian suuri laivasto ja ennen kaikkea valvonnan ja seuraamusten säätämistä koskevien valmiuksien puute.

Siksi mietinnössämme todetaan, että sääntöjen syrjimättömän ja tehokkaan soveltamisen pitäisi olla yksi yhteisen kalastuspolitiikan peruspilareista.

Siksi esimerkiksi pyydämme, että yksiselitteisesti kiellettäisiin julkisten tukien antaminen kenellekään laittomasti toimivalle, kuten tapauksessa *Armadores Vidal*.

Sääntöjen noudattaminen ja johdonmukaisen lähestymistavan omaksuminen ovat parhaita tapoja suojella kalastusalan etuja pitkällä aikavälillä.

Sellainen politiikka epäonnistuu varmasti, jos kalastusallalla työskentelevät ihmiset, kalastajista kalaa kuluttajille myyviin kauppiasiin, eivät noudata sääntöjä. Kalakantojen kohtalona on kadota niiden mukana, joiden selviytyminen riippuu niistä.

Komissio ja Euroopan parlamentti ovat monesti valittaneet vaatimustenmukaisuuden matalasta tasosta, ja me olemme muun muassa pyytäneet, että jäsenvaltiot lisäävät valvontaa, yhtenäistävät tarkastusperusteita ja seuraamuksia ja että tarkastuksen tulokset olisivat avoimempia. Olemme lisäksi pyytäneet, että yhteisön tarkastusjärjestelmiä vahvistetaan.

Asetusehdotuksessa, joka on syynä tähän mietintöön, käsitellään nykyisen valvontajärjestelmän suuresti kaivattua uudistusta ja esitetään monia suosituksia lisättäväksi nykyisiin suosituksiin laitonta, ilmoittamatonta ja sääntelemätöntä kalastusta koskevan asetuksen tai kalastustoiminnan hyväksymistä koskevan asetuksen hyväksymisen jälkeen.

Ehkä tärkein 27 jäsenvaltioon sovellettavan valvontajärjestelmän ominaisuus on se, että kaikkia sidosryhmiä pitäisi käsitellä yhdenvertaisesti ja erityisesti, että kaikkien tuotantoketjussa – kalastajien, välittäjien, ostajien, ihmisten, joilla on yhteyksiä virkistyskalastukseen ja muiden – pitäisi tuntea, että heitä syrjitä ja että he voivat kantaa osuutensa vastuusta.

Siksi meidän on varmistettava, että ehdot ovat yhdenvertaisia koko yhteisössä ja myös koko toimintaketjussa.

Vaikka tuemme suurelta osin komission alkuperäistä ehdotusta, esittämämme ehdotus sisältää monia näkökulmia, joiden nojalla voimme saavuttaa huomattavaa edistystä tämän osalta.

Haluaisin vain korostaa yhtä näkökulmaa mainitsemalla, että yhteisön kalastuksenvalvontavirastolla pitäisi olla tässä erityisen tärkeä asema, kun otetaan huomioon sen yhteisöllinen luonne ja puolueettomuuteen perustuvat toimivaltuudet.

Siksi toivon, että kollegani hyväksyvät viime hetkellä mietinnön viimeistelemiseksi esittämämme tarkistukset, kuten jo tapahtui valiokuntamme keskustelussa, ja toivon todella, että sillä tarjotaan hyödyllinen väline niiden pelastamiseksi, jotka tarvitsevat pelastamista: ei vain kalakantoja vaan myös yhteisöt, jotka saavat niistä elantonsa.

Joe Borg, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi kiittää esittelijää, Raül Romeva i Ruedaa, joka on tehnyt tässä mietinnössä vakuuttavaa työtä. Vielä huomionarvoisempaa on se, että esittelijä on tavannut monia kansainvälisiä ja yhteisön sidosryhmiä monessa pääkaupungissa. Tämä asia oli monimutkainen ja arkaluontoinen. Komissio haluaisi kiittää Raül Romeva i Ruedaa hänen työstään tämän mietinnön osalta.

Kuten tiedätte, nykyinen kalastusala koskeva asetus on peräisin vuodelta 1993. Sitä on sen jälkeen muutettu kymmeniä kertoja, erityisesti vuonna 1998 pyyntiponnistuksen valvomisen sisällyttämiseksi ja vuonna 2002 yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) viimeisimmän uudistuksen takia. Tuloksena olleessa järjestelmässä on kuitenkin vakavia puutteita, joiden takia se ei ole niin tehokas kuin pitäisi. Kuten sekä Euroopan komissio että Euroopan tilintarkastustuomioistuimen ovat korostaneet, nykyinen järjestelmä on tehoton, kallis, monimutkainen, eikä siitä saada toivottuja tuloksia. Se puolestaan heikentää suojelua ja ponnistuksen hallintaa koskevia aloitteita. Valvonnan puutteet edistävät siten yhteisen kalastuspolitiikan kielteistä tulosta.

Valvonnan uudistuksen tärkeimpänä tavoitteena on varmistaa YKP:n sääntöjen noudattaminen luomalla uusi vakiokehys, jonka avulla jäsenvaltiot ja komissio voivat kantaa täysimääräisesti vastuunsa. Sillä luodaan yleinen ja yhdenmukainen lähestymistapa valvontaan, keskitytään kaikkiin YKP:n näkökulmiin ja katetaan koko pyyntiä, lastin purkamista, kuljetusta, käsittelyä ja markkinoille saattamista koskeva ketju – ”saaliista kuluttajalle”. Tämän aikaansaamiseksi uudistus perustuu kolmeen toimintalinjaan.

Toimintalinja 1 sellaisen toimintakulttuurin luominen, jossa sääntöjä noudatetaan yleisesti, ja alan vastuu. Tavoitteena on vaikuttaa kaikkiin kalastusalan toimintoihin osallistuvien sidosryhmien käyttäytymiseen siten, että sääntöjen noudattaminen saavutetaan paitsi seuranta- ja valvontatoimien avulla myös sääntöjen yleisellä noudattamisella, jolloin kaikki alan osat ymmärtävät ja hyväksyvät sen, että sääntöjen noudattaminen on niiden omien pitkän aikavälin etujen mukaista.

Toimintalinja 2 yleisen ja yhdennetyn valvontaa ja tarkastuksia koskevan lähestymistavan luominen. Ehdotuksella varmistetaan valvontapolitiikan yhdenmukainen täytäntöönpano sekä eri laivastojen moninaisuuden ja omaleimaisuuden kunnioittaminen. Sillä luodaan tasapuoliset toimintaedellytykset alalle kattamalla kaikki näkökohdat pyynnistä markkinoille saattamiseen.

Toimintalinja 3 YKP:n sääntöjen tehokas soveltaminen. Uudistuksella pyritään myös määrittelemään selkeästi jäsenvaltioiden, komission ja yhteisön kalastusvalvontaviraston tehtävät ja vastuualueet. YKP:n nojalla valvonta ja täytäntöönpano kuuluvat jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan. Komission tehtävänä on valvoa ja tarkastaa, että jäsenvaltiot panevat YKP:n säännöt täytäntöön asianmukaisesti ja tehokkaasti. Nykyisellä ehdotuksella ei yritetä muuttaa tätä vastuualueiden jakoa. On kuitenkin tärkeää järjeistää menettelyjä ja varmistaa, että komissiolla on keinot todella valvoa, että jäsenvaltiot panevat YKP:n sääntöjä täytäntöön yhdenvertaisesti.

Haluaisin myös korostaa sitä, että ehdotuksella vähennetään hallinnollisia rasituksia ja tehdään järjestelmästä vähemmän byrokraattinen. Komission vaikutustenarvioinnissa kävi ilmi, että mikäli uudistus hyväksytään, toimijoiden hallinnolliset kokonaiskustannukset voisivat vähetä 51 prosentilla – 78 miljoonasta eurosta 38 miljoonaan euroon – suurelta osin sähköisen raportointijärjestelmän, alusten satelliittiseurantajärjestelmän ja alusten automaattisen tunnistusjärjestelmän kaltaisia nykyaikaisempia tekniikoita käyttämällä.

Nykyiset paperiset välineet – eli kalastuspäiväkirja, saaliinpurkamisilmoitukset ja myynti-ilmoitukset – korvataan kaikissa kalastusketjun vaiheissa lukuun ottamatta aluksia, joiden kokonaispituus on alle kymmenen metriä. Kalastajien osalta sähköinen järjestelmä helpottaa tiedon rekisteröintiä ja siitä tiedottamista. Kun järjestelmä on otettu käyttöön, monet raportointivaatimukset poistetaan.

Järjestelmä on nopeampi, tarkempi, edullisempi, ja sen avulla tiedot voidaan käsitellä automaattisesti. Sillä myös helpotetaan tilastojen ja tietojen ristiintarkastusta ja riskien tunnistamista. Tuloksena on järkevämpi ja riskiin perustuva lähestymistapa toiminnan valvomiseksi merellä ja maalla, ja viimeksi mainittu on olennaisesti kustannustehokkaampi.

Ehdotuksella poistetaan myös jäsenvaltioiden nykyinen velvoite toimittaa luettelot kalastusluvista komissiolle, ja se tehdään sen sijaan sähköisesti kansallisille valvontayksiköille, toisten jäsenvaltioiden valvontayksiköille ja komissiolle.

Nyt siirryn mietintöön ja haluaisin kommentoida esitettyjä tarkistuksia.

Komissio pitää myönteisenä sitä, että Euroopan parlamentti tukee lainsäädäntöä periaatteessa ja katsoo, että uutta valvonta-asetusta tarvitaan. Vaikka komissio voi olla samaa mieltä tietyistä tarkistuksista, jotka ovat neuvoston työryhmän kanssa käydyn keskustelun mukaisia, se katsoo, että on erittäin tärkeää säilyttää ehdotuksen tietyt tärkeimmät osat.

Komissio voi hyväksyä huomattavan määrän tarkistuksia, erityisesti tarkistukset 3, 6, 9, 10, 11, 13–18, 26–28, 30, 31, 36, 44, 45, 51–55, 57, 58, 62, 63, 66–69, 82, 84, 85 ja 92–98.

Komissio ei voi kuitenkaan hyväksyä seuraavia tarkistuksia, joista voitaisiin tehdä seuraava yhteenveto:

Kalastustoiminnan valvonnan osalta: Tarkistuksella 23 muutetaan kalastuspäiväkirjaan merkittyjen saaliiden sallittu poikkeama 10 prosenttiin ehdotuksen 5 prosentin sijasta. Tämä vaikuttaa vakavasti kalastuspäiväkirjan tarkkuuteen, joka on olennaista kyseisten tietojen ristiintarkastuksessa. Koska ristiintarkastuksia käytetään määrittelemään tietojen ristiriitaisuuksia ja osoittamaan laiton käytös, johon jäsenvaltioiden pitäisi keskittää niukat valvontaresurssinsa, tämä tarkistus vaikuttaisi kielteisesti myös ehdotuksen 102 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tietokonepohjaisen varmentamisjärjestelmän toimintaan, mitä pidetään uuden valvontajärjestelmän selkärankana. Tärkein peruste on kuitenkin se, että kalastajat voivat todella arvioida saaliinsa 3 prosentin tarkkuudella. Kala kuitenkin säilötään laatikoihin ja kuljetetaan niissä, ja he tietävät, miten paljon kalaa laatikkoon mahtuu.

Ennakoilmoituksia koskevan tarkistuksen 209 osalta komissio on sitä mieltä, että ajatuksella siitä, että neuvosto myöntäisi poikkeukset, monimutkaistettaisiin menettelyä huomattavasti, ja oikea-aikainen reagointi itse paikalla tapahtuvaan kehitykseen ei olisi mahdollista.

Komissio katsoo myös, että käyttämättömien kiintiöiden uudelleen osoittaminen on hallintoasia, jota pitäisi käsitellä YKP:n uudistuksen puitteissa. Siksi tarkistusta 41 korjaavista toimenpiteistä ei voida hyväksyä.

Monivuotisen suunnitelman alaisten kantojen jälleenlaivauksen osalta tarkistuksella 42 poistetaan koko 33 artikla. Sitä ei voida hyväksyä, koska kuten tiedätte, jälleenlaivauksia on aiemmin käytetty salaamaan laittomat saaliit. Siksi on olennaista säilyttää 33 artikla ja se, että riippumaton elin punnitsee jälleenlaivattavat määrät ennen kuin ne viedään kuljetusalukseen.

Tarkistuksella 47 poistetaan koko jakso reaaliaikaisesta kalastuskiellosta. Hyväksymällä tämän komissio menettäisi hyvin tärkeän kantojen suojeluvälineen. Reaaliaikaiset kiellot liittyvät suoraan valvontaan. Siksi tätä tarkistusta ei voida hyväksyä.

Tarkistusta 102 ei voida hyväksyä, koska sillä poistetaan artikla komission valmiudesta kieltää kalastus, jos komissio niin vaatii. Vastaava säännös on jo nyt nykyisessä valvonta-asetuksessa, ja se on välttämätön väline sen varmistamiseen, että jos jäsenvaltio ei pysty kieltämään kalastusta, komissiolla on oikeus kieltää kyseinen kalastus kiintiöiden noudattamisen varmistamiseksi – ja tämän teimme viime vuonna tonnikalan ja sitä edeltävänä vuonna Itämeren turskan osalta.

Komissio ei myöskään voi hyväksyä tarkistusta 103, jolla poistetaan korjaavia toimenpiteitä koskevat säännökset. Sillä heikennettäisiin komission asemaa EU:n lainsäädännön valvojana, joka varmistaa, että kaikki jäsenvaltiot voivat hyötyä täysimääräisesti kalastusmahdollisuuksistaan. Tämä säännös on sitä paitsi jo nykyisessä lainsäädännössä.

Uusien tekniikoiden osalta: alusten satelliittiseurantajärjestelmän ja havainnointijärjestelmän osalta tarkistuksella 19 säädetään näiden alusten sähköisten järjestelmien käyttöönotosta 10–15 metriä pitkille aluksille 1. heinäkuuta 2013 alkaen ehdotuksen 1. tammikuuta 2012 sijasta. Tarkistuksella 20 säädetään, että satelliittiseurantajärjestelmän laitteiden ja sähköisten kalastuspäiväkirjojen asentamista varten voidaan myöntää rahoitusta, ja yhteisön talousarviosta otettavan yhteisrahoituksen osuus on 80 prosenttia.

Tarkistuksen 19 osalta ehdotuksella säädetään jo siirtymäkaudesta, koska tätä velvoitetta sovellettaisiin vasta 1. tammikuuta 2013 alkaen, kun taas asetuksen voimaantulo on suunniteltu 1. päiväksi tammikuuta 2010. Koska uudessa valvontajärjestelmässä pyritään hyödyntämään mahdollisimman hyvin nykyaikaisten tekniikoiden käyttöä, tehokkaan automatisoidun ja järjestelmällisen ristiintarkastusta koskevan järjestelmän kehittämiseksi on tärkeää, että näitä säännöksiä sovelletaan ehdotuksessa tarkoitettuna päivämääränä, jotta valvonnan uuden lähestymistavan täytäntöönpanoa ei enää lykätä.

Uusien tekniikoiden käyttöönoton kustannuksia koskevien huolien osalta, komission osarahoitusta on jo saatavilla neuvoston asetuksen (EY) N:o 861/2006 nojalla, ja siinä säädetään osarahoituksen tasoista, ja komissio harkitsee tämän asetuksen puitteissa kyseisten tasojen nostamista. Olisi kuitenkin talousarvion sääntöjen vastaista antaa toinen asetus osarahoituksen tasoista.

Virkistyskalastuksen osalta: haluaisin tästä kiistanalaisesta aiheesta sanoa, että toisin kuin laajalti on kerrottu, asetusluonnoksella ei pyritä aiheuttamaan kohtuutonta rasitusta yksittäisille vapakalastajille tai vapaa-ajan kalastusalalle. Ehdotusta sovelletaan tiettyjen erityisten kantojen tiettyyn virkistyskalastukseen, nimittäin niihin, joihin sovelletaan elvytysuunnitelmaa, lupia koskevia tiettyjä perusehtoja ja saaliista ilmoittamista. Näillä vaatimuksilla autetaan myös saamaan tietoa, jonka avulla julkiset viranomaiset voivat arvioida kyseisten toimien biologisen vaikutuksen ja tarvittaessa laatia tarvittavia toimenpiteitä.

Euroopan parlamentin mietinnön osalta komissio pitää myönteisenä sitä, että "virkistyskalastuksen" määritelmä annetaan tarkistuksessa 11 ja että kun virkistyskalastuksella todetaan olevan huomattava vaikutus, saaliit on luettava kiintiöihin. Komissio pitää myönteisenä myös sitä, että Euroopan parlamentti on samaa mieltä siitä, että virkistyskalastuksesta saatavien saaliiden markkinoille saattaminen kielletään hyväntekeväisyystarkoituksia lukuun ottamatta. Haluaisin kuitenkin korostaa, että on tärkeää säilyttää jäsenvaltioiden velvoite arvioida virkistyskalastuksen vaikutusta tarkistuksen 93 mukaisesti, eikä vain säätää mahdollisuudesta tehdä niin kuten tarkistuksissa 48, 49 ja 50.

Komissio haluaa tietysti varmistaa, että neuvoston hyväksymällä lopullisella asetuksella saadaan aikaan oikeudenmukainen tasapaino toisaalta virkistyskalastuksen vaikutuksia kalakantojen elpymistä koskevien tarkkojen tietojen – jotka saadaan tapauskohtaisesta analyysistä – ja toisaalta sen varmistamisen, että

virikstyskalastajia, joiden saaliilla on selvästi mitätön biologinen vaikutus, ei rasieta kohtuuttomilla vaatimuksilla, välillä.

Seuraamusten ja valvonnan osalta: Tarkistuksella 64 lisätään uusi 84 artiklan 2 a kohta, jossa todetaan, että niin kauan kuin kalastusluvan haltijalla on "rangaistuspisteitä", luvan haltija on suljettava yhteisön tukien tai kansallisen julkisen tuen ulkopuolelle. Komissio ei voi hyväksyä tätä tarkistusta. Myöskään tarkistusta 61 ei voida hyväksyä.

Itse asiassa laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä annetun asetuksen (EY) N:o 1005/2008 45 artiklan 7 kohdassa säädetään mahdollisuudesta väliaikaiseen tai pysyvään oikeuden menettämiseen julkisista varoista myönnettävään etuuteen tai tukeen. Kyseisen säännön käyttöön ottaminen täydentävästi rangaistuspisteiden puitteissa olisi kohtuutonta.

Tarkistuksella 107 poistetaan komission ehdottamat seuraamusten vähimmäis- ja enimmäistasot. Sitä ei voida hyväksyä, koska kaikkien jäsenvaltioiden vertailukelpoiset seuraamukset ovat tärkeä tekijä samantasoisien pelotteiden aikaansaamiseksi kaikilla yhteisön vesillä ja siten tasapuolisten toimintaedellytysten luomisessa perustamalla yhteisön tason yhteiset puitteet. Säännös ei vaikuta jäsenvaltioiden valtuuksiin päättää, mitä rikkomuksia pidetään vakavina.

Komission toimivallan osalta: Tarkistuksella 71 määrätään jäsenvaltion virkamiehen läsnäolosta komission suorittaman tarkastuksen aikana, ja vastaavasti tarkistuksella 108 rajoitetaan komission mahdollisuudeksi tehdä tutkimuksia ja tarkastuksia vain silloin, kun jäsenvaltiolle on tiedotettu etukäteen. Komission valmiudet toteuttaa riippumattomia tarkastuksia huononisivat huomattavasti, kun kyseisen jäsenvaltion virkamiesten pitäisi aina olla paikalla tarkastusten aikana. Jos jäsenvaltio ei tarjoaisi virkamiestä, se voisi jopa estää riippumattoman tarkastuksen suorittamisen.

Tarkistukset 104, 108, 109 ja 110 ovat myös ongelmallisia, koska niillä rajoitetaan yhteisön tarkastajien toimivaltaa, rajoitetaan heidän oikeuttaan suorittaa riippumatonta tarkkailua ja riippumattomia tarkastuksia. Ilman kyseistä yhteisön tarkastajien toimivaltaa, komissio ei voi taata YKP:n sääntöjen soveltamisen samaa tasoa kaikissa jäsenvaltioissa.

Tarkistuksella 72 poistetaan perusta, jonka mukaan yhteisön rahoitustukea voidaan lykätä tai se voidaan peruuttaa, jos on todisteita siitä, että asetuksen säännöksiä ei ole noudatettu. Komissio ei voi hyväksyä tätä tarkistusta. Tämän tarkastuksen nojalla vain komission yksinkertainen johtopäätös, että kyseinen jäsenvaltio ei ole ryhtynyt asianmukaisiin toimenpiteisiin, riittäisi siihen, että kyseistä jäsenvaltiota vastaan toteutettaisiin toimia.

Toisaalta, tarkistuksilla 111 ja 112 rajoitetaan komission valtuuksia lykätä yhteisön rahoitustukea. Sillä heikennettäisiin vakavasti komission valmiuksia soveltaa tätä toimenpidettä. Tarkistuksessa ei myöskään selvennetä, kenen pitäisi komission lisäksi tehdä kyseinen päätös.

Kalastuksen kieltämisen osalta: Tarkistuksella 73 rajoitetaan huomattavasti tapauksia, joissa komissio voi kieltää kalastuksen sillä perusteella, että yhteisen kalastuspolitiikan velvoitteita ei ole noudatettu. "Todisteita" laiminlyönnistä on huomattavasti vaikeampi osoittaa kuin "syy uskoa". Sen varmistamiseksi, että YKP:n sääntöjä sovelletaan yhdenvertaisesti kaikissa jäsenvaltioissa, ja herkille kannoille aiheutuvan erityisen uhan välttämiseksi, on tärkeää, että komissiolla on mahdollisuus kieltää kalastus, kun kyseinen jäsenvaltio ei pysty tekemään sitä itse. Komissio ei myöskään voi hyväksyä tarkistusta 113, jossa ehdotetaan tämän artiklan poistamista.

Tarkistuksilla 74–78 vähennetään huomattavasti jäsenvaltioiden painetta noudattaa kansallisia kiintiöitä. Näiden tarkastusten hyväksyminen merkitsisi yksinkertaisesti vallitsevan olotilan säilyttämistä. Tarkistuksilla vähennetään huomattavasti komission mahdollisuutta ryhtyä toimenpiteisiin varmistukseksi, että jäsenvaltion kalastajat eivät kalasta säänneltyjä kantoja, joiden osalta jäsenvaltiolla ei ole kiintiötä tai kiintiö on pieni. Se olisi erityisen haitallista tapauksissa, jossa kyseisellä kalastuksella estetään muita jäsenvaltioita kalastamasta kiintiöitään.

Tarkistuksilla 79 ja 80 poistetaan 98 ja 100 artiklat, joiden nojalla komissiolla on mahdollisuus alentaa kiintiöitä ja kieltää kiintiöiden vaihto, mikäli YKP:n velvoitteita ei ole noudatettu. Komissio haluaa säilyttää tämän säännöksen, joka on tärkeä väline sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot noudattavat YKP:n sääntöjä. Sillä vastataan tilintarkastustuomioistuimen suositukseen vahvistaa komission valmiutta painostaa jäsenvaltioita. Sillä myös autetaan osoittamaan kansallisille kalastusaloille, että se, että niiden kansalliset

hallinnot noudattavat YKP:n sääntöjä, on myös niiden edun mukaista, ja että sitä varten niiden voidaan odottaa kohdistavan myönteistä painetta kansallisiin hallintoihinsa.

Tarkistuksella 114 ehdotetaan hätätoimenpiteitä koskevan 101 artiklan poistamista. Komissio ei voi hyväksyä tätä tarkistusta, koska tämä säännös on tärkeä väline sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot noudattavat YKP:n sääntöjä.

Haluaisin jälleen kerran kiittää Raül Romeva i Ruedaa mietinnöstä ja valiokuntaa huomiosta, jota se on kiinnittänyt tähän erittäin tärkeään asiaan. Mietinnöllä edistetään huomattavasti todella tehokasta valvontajärjestelmää. Haluaisin pyytää anteeksi, että käytiin niin kauan aikaa.

Carmen Fraga Estévez, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tämän ehdotuksen osalta on otettava esiin yksi olennainen, tärkeä vastalause: se on se, että kyseistä alaa ei ole kuultu ollenkaan.

Ei voida hyväksyä, että komissio toteaa edelleen, että sen koko kalastuspolitiikka perustuu keskustelulle sidosryhmien kanssa, kun se samalla laatii asetusta, jolla on hyvin vakavat ja välittömät seuraukset laivastoon, kun alan kanssa ei itse asiassa ole keskusteltu eikä sitä ole kuultu etukäteen.

Se on huono alku yritykselle luoda toimintakulttuuri, jossa sääntöjä noudatetaan yleisesti, mihin komissio niin usein viittaa. Tämän ajoitus on myös erittäin kyseenalainen.

Vaikka on totta, että valvontapolitiikka on yksi yhteisen kalastuspolitiikan suurimmista epäonnistumisista, on myös totta, että komissio on jatkanut sitä vuodesta 1993 alkaen ja että se on päättänyt muuttaa siitä juuri, kun se esittää kertomusluonnoksen YKP:n uudistuksesta ja ilmoittaa säilytys- ja hoitojärjestelmän täydellisestä tarkistamisesta.

Koska valvonta on kaikkien hoitojärjestelmien pysyvä ominaisuus, olisi ollut paljon järkevämpää koordinoita molempia uudistuksia aiheuttamatta vaaraa siitä, että vuoden 2012 uudistuksen myötä tästä ehdotuksesta tulee vanhentunut. Jotkin sen toimenpiteistä eivät edes tule voimaan ennen kuin aikaisintaan vuonna 2012.

Näillä kahdella virheellä heikennetään sitä, mikä olisi voinut olla todellinen menestys, kuten yritykset yhtenäistää rikkomukset ja seuraamukset ja tavoite siitä, että jäsenvaltioita pidetään ehdottomasti vastuullisina valvontatoimenpiteiden soveltamista koskevan poliittisen tahdon puutteesta.

Arvoisa puhemies, voin vain kiittää esittelijää hänen työstään ja sanoa, että olen pahoillani, että meillä on niin vähän aikaa näin tärkeän asian käsittelemiseen.

Emanuel Jardim Fernandes, PSE-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, Raül Romeva i Ruedan, jota onnittelen hänen avoimuudestaan, laatiman mietinnön pääasiallinen tavoite on varmistaa, että yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä noudatetaan.

Näiden sääntöjen noudattaminen ja kalastusta koskeva eurooppalainen lähestymistapa ovat paras tapa suojella kalastusalan etuja. Jos tämän alan osallistujat – alusten miehistöistä kalaa myyviin kauppiaisiin – eivät noudata näitä sääntöjä, he ovat tuomittuja epäonnistumaan. Yritys soveltaa eurooppalaisia sääntöjä ottamatta huomioon eurooppalaisten laivastojen moninaisuutta edistää myös tätä epäonnistumista.

Siksi ehdotin, että komission ehdotuksessa pitäisi ottaa paremmin huomioon pienimuotoisen kalastuksen todellisuus – vaikka halusin mennä pidemmälle – sillä sitä esiintyy käytännöllisesti katsoen koko Euroopan unionissa, erityisesti syrjäisimmillä alueilla, unohtamatta, että yhteisessä kalastuspolitiikassa tarvitaan riittäviä valvontatoimenpiteitä.

Kalatalouden talousarvion esittelijänä olen monesti pitänyt valitettavana, että EU:n sääntöjä ei noudateta riittävästi. Olen erityisesti vaatinut parempaa valvontaa jäsenvaltioilta, tarkastusten tulosten avoimuutta ja yhteisön tarkastustoimien vahvistamista edellyttäen, että niihin kuuluu alan rahoitustukea koskevia toimenpiteitä.

Me kaikki olisimme tietysti halunneet edetä pidemmälle, mutta minun on onniteltava esittelijää hänen esittämästään ehdotuksesta ja toimenpiteistä, ja toivon, että komission jäsen antaa tähän kysymykseen asianmukaisen vastauksen.

Elsbeth Attwooll, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, sen lisäksi, että onnittelen Raül Romeva i Ruedaa hänen mietinnöstään, haluaisin käsitellä yhteistä kalastuspolitiikkaa laajemmassa mittakaavassa.

Olen kuullut kymmenen viime vuoden aikana siitä paljon arvostelua, mukaan luettuna tasapuolisten toimintaedellytysten puute, riittämätön sidosryhmien osallistuminen, talouteen, yhteiskuntaan ja ympäristöön liittyvien velvoitteiden epäasianmukainen tasapaino ja aivan liikaa mikrohallintoa keskustasta.

Viime aikoina olen kuitenkin pystynyt vakuuttamaan ihmisille, että politiikassa on tapahtumassa merkittävä muutos. On tietysti vielä pitkä matka kuljettavana – esimerkiksi saaliin poisheittämisen kieltäminen – ja aina toisinaan komissio näyttää edelleen kääntyvän mikrohallintoa kohti. Mainitsen tässä valvonta-asetuksen 47 artiklan, ainakin sen alkuperäisessä muodossa. Olen kuitenkin usein sanonut, että yhteinen kalastuspolitiikka on vähän kuin öljytankkeri: sen kääntyminen vie huomattavasti aikaa, ja uskon todella, että valvonta-asetuksella tehdään paljon valvontaa ja seuraamuksia koskevien tasapuolisten toimintaedellytysten aikaansaamiseksi aivan kuten alueellisten neuvoa-antavien toimikuntien kehittämisellä edistetään huomattavasti parannuksia muissa suhteissa.

Joten haluaisin päättää puheenvuoroni henkilökohtaiseen ilmoitukseen ja ilmaista kunnioitukseni kalatalousvaliokunnan jäsenten tekemää työtä kohtaan ja kiittää komission jäsentä Borgia ja hänen ryhmäänsä kaikesta, mitä he ovat saavuttaneet viitenä vuotena peräsimessä ollessaan.

Pedro Guerreiro, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, Portugali muodostuu historiallisesti määritellystä alueesta Euroopan mantereella ja Azorien ja Madeiran saaristoista. Lainsäädännöllä määritellään sen aluevesien laajuus ja rajat, sen kalastusvyöhyke ja Portugalin oikeudet läheiseen merenpohjaan. Valtio ei siirrä mitään Portugalin alueen osaa tai suvereniteettia, joka sillä sen osalta on.

Portugalin tasavallan perustuslain 5 artikla ei voisi olla selkeämpi. Sen takia ja Portugalin perustuslailla vahvistettujen säännösten mukaisesti ja niiden noudattamisen puolustamiseksi esitimme tarkistuksen, jossa todetaan, että tässä asetusehdotuksessa pitäisi kunnioittaa eikä uhata jäsenvaltioiden toimivaltaa ja vastuuta yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamisen tutkimisessa.

Kalatalousvaliokunnan tekemillä tarkistuksilla ei kuitenkaan, vaikka tietyiltä osin niillä vähennetään tiettyjä kielteisiä näkökohtia Euroopan komission ehdotuksesta, jota on mahdotonta hyväksyä, suojata periaatteita, joita pidämme keskeisinä.

Muiden huolestuttavien ja riittämättömien näkökulmien muassa on erityisen mahdotonta hyväksyä, että komissiolla pitäisi olla valtuudet suorittaa itsenäisesti, ilman ennakkovaroitusta, tarkastuksia jäsenvaltioiden kalastusvyöhykkeillä ja alueilla, ja että se voi oman harkintansa mukaan kieltää kalastustoiminnan ja lykätä tai peruuttaa yhteisön rahoitustuen maksut jäsenvaltiolle. On myös mahdotonta hyväksyä, että jäsenvaltio voi tarkastaa kalastusluokset kaikkien muiden jäsenvaltioiden kalastusvyöhykkeellä ilman viimeksi mainittujen lupaa.

Päätän puheenvuoroni muistuttamalla siitä, mitä tämä parlamentti on itse hyväksynyt: jäsenvaltioiden toimivaltaan kuuluvan kalastuksenhoidon valvonnan merkityksen. Toivomme jälleen kerran, että parlamentti ei syö sanaansa, kuten sillä valitettavasti on ollut tapana.

Nigel Farage, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, minun on tunnustettava olevani kiinnostunut tästä aiheesta. Olen aina ollut innokas vapakalastaja, kuten suurin osa perheestäni. Nautin siitä, koska se on yksi viimeisistä perusvapauksistamme. Voimme mennä rannalle tai ottaa veneemme, saada muutaman kalan ja syödä ne kotona.

Nyt virkistyskalastusta harjoittavat vapakalastajat ovat muutaman vuoden ajan lobanneet, jotta heidän lajinsa sisällytettäisiin YKP:hen. Olen sanonut jo vuosien ajan: "varokaa, mitä toivotte". No, nyt se on tapahtunut ja sitä kutsutaan 47 artiklaksi, ja sitä kutsutaan täksi maltalaiseksi komission jäseneksi, Joe Borgiksi. Meitä on yli miljoona Yhdistyneessä kuningaskunnassa: olemme vanhoillisesti ajattelevia, olemme järkeviä. Arvoisa komission jäsen Borg, emme kaipaa sitä, että teidän kaltaisenne sääntelevät meitä. Siksi meidän on ehdottomasti hylättävä 47 artikla, koska mikään muu käy. Jos saatte tämän vallan, voitte palata vuosi vuoden jälkeen. Voimme nyt sanoa, että vapakalastus rannalta on saanut vapautuksen, mutta kun se kerran on teidän kaltaistenne, arvoisa komission jäsen Borg, suojeluksessa, voitte tulla takaisin ensi vuonna tai seuraavana vuonna ja alkaa säännellä sitä.

Veneestä tapahtuvan vapakalastuksen osalta nyt on avattu ovi sille, että kaikilta vaaditaan luvat ja kaikkien on raportoitava. Kaikki pienet voiton tunteet, joita koimme, kun valiokuntavaiheessa voitimme vaihtamalla sanat "jäsenvaltioiden on" sanoihin "jäsenvaltiot voivat" alkaa kerätä tätä tietoa, ovat menneitä: Pelkään, luulenpa, että kotona ympäristön, elintarvikkeiden ja maaseutuasioiden virastossa he käyttävät kaikki tilaisuudet käyttää EU:n sääntöjä valvoakseen meitä kaikilla mahdollisilla tavoilla.

Vapakalastus tarvitsee rohkaisua. Meidän pitäisi rakentaa riuttoja lähivesille. Meidän pitäisi tunnustaa – kuten yhdysvaltalaiset ovat tehneet – suunnaton taloudellinen vaikutus, joka sillä voi olla. Sen sijaan meillä on yhteinen kalastuspolitiikka, joka on jo nyt ympäristökatastrofi. Se on suunnattu Yhdistyneen kuningaskunnan työtä tekevää laivastoa vastaan ja nyt sillä tuhotaan vakalastus Yhdistyneessä kuningaskunnassa, jos annamme tämän miehen ja hänen kaltaistensa hallita. Joten, arvoisa komission jäsen Borg, minun neuvoni on: ”ottakaa onkeenne!”

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, kiitos Sèten puolesta. Keskustelemme tänä iltana todellakin kalavaroista ja uudesta valvontajärjestelmästä, mutta ennen kaikkea keskustelemme kalastajista, heidän työpaikoistaan ja elannostaan, ja kalastaminen on maailman ankarin ammatti. Kyseessä eivät ole virkamiehet tai valitut edustajat, ja se muokkaa miehiä, jotka ovat vapaita, mutta tällä hetkellä epätoivoisia, mistä johtuvat tonnikalan kalastajien mielenosoitukset Välimerellä, Sètessä, Le Grau-du-Roissa ja kalastajien viha Boulognessa, Ranskassa.

Olemme säännelleet heidän kalastustaan vuodesta 1983 alkaen eli 26 vuoden ajan. Rooman sopimuksen voimaantulon jälkeen myös YMP:n 32–39 artikla on kuitenkin koskenut heitä, ja aivan ensimmäinen yhteisön asetus kalastuksesta tuli voimaan vuonna 1970. Olemme antaneet lainsäädäntöä 39 vuotta: järkytyksestä, kun Espanja liittyi vuonna 1986 ja Tanska vuonna 1993, kidusverkoista, ajoverkoista, kalastusvirkailijoista, suurimmista sallituista saaliista, kiintiöistä, tuesta, laivaston rakenneuudistuksesta ja nykyaikaistamisesta.

Annamme lainsäädäntöä seuraamuksista, biologisista lepoajoista, kannoista, poisheitetystä saaliista, valvontajärjestelmistä, ihmisistä, lajeista, turskasta, kummeliturskasta, tonnikalasta ja jopa kansainvälisistä sopimuksista ja nyt, virkistyskalastuksesta! Mikä vielä tärkeämpää, se ei vielääkään toimi. Sinisestä Euroopasta on tulossa koko ajan harmaampi.

Miksi? Siksi, että kalastus on osa 2000-luvun maailmanlaajuisista elintarvikehaastetta; sitä on käsiteltävä maailmanlaajuisella tasolla. Kuten rahoituskriisi, pandemiat, ilmastonmuutos, siirtolaisuus ja vakava rikollisuus, kalat ovat vaihtoehtoisia globalisteja.

Ne eivät kunnioita rajoja eivätkä yhteisön lainsäädäntöä. Eurooppa on liian pieni kalavarojen sääntelyyn, ja Perusta Japaniin, Moskovasta Dakariin, Irlantiin ja Valenciaan me tarvitsemme asetuksia kalavarojen maailmanlaajuisesta jaetusta omistajuudesta. Arvoisa puhemies, se on tie, joka Brysselin on valittava.

Puhemies. – (FR) Selvä, tämän puhetulvan jälkeen on Struan Stevensonin vuoro puhua.

Struan Stevenson (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tiedätte luultavasti, että kaksi kalastajaa, isä ja poika Pohjois-Irlannista, jotka kalastavat Peterheadin luona, vangittiin Liverpoolissa sen jälkeen, kun heille annettiin miljoonan Englannin punnan sakot, ja että omaisuuden palauttamista käsittelevää virastoa, jota tavallisesti käytetään toimenpiteissä huumevälittäjiä ja gangstereita vastaan, käytettiin käsittelemään näitä kahta työtään tekevää kalastajaa, jotka olivat tietysti mukana laittomien saaliiden purkamisessa, mitä kukaan ei katso läpi sormien – mutta työtään tekevien kalastajien, vaikkakin rikokseen syyllistyneiden, kohtelu rikollisina, gangstereina, samalla tavalla kuin kohtelisimme huumevälittäjiä, on vastenmielistä. Tämä todistaa, miksi tarvitsemme ehdottomasti joitakin toimenpiteitä ottaaksemme käyttöön tasapuoliset toimintaedellytykset, kuten Raúl Romeva i Ruedan mietinnössä todetaan, koska muissa EU:n osissa samanlaisesta rikoksesta saisi luultavasti vain 2 000 tai 3 000 euron sakot.

Haluan kuitenkin käyttää loput ajastani puhuakseni, ei kovinkaan yllättävästi, 47 artiklasta, koska mielestäni on tehtävä ero ilmaisujen ”jäsenvaltion on” ja ”jäsenvaltio voi” välillä, kuten tarkistuksissa 93, 48, 49 ja 50. Saimme valiokunnassa huomattavaa tukea tarkistukselleni, jossa on sana ”voi”, mutta nyt, arvoisa komission jäsen, olette ilmoittanut meille, että hylkääte sen joka tapauksessa, joten näyttää siltä, että olemme tuhlanneet aikaamme.

Toivon, että harkitsette sitä uudelleen. Jos jäsenvaltio ei katso tällaisen toiminnan toteuttamista tarpeelliseksi, toivon, että kunnioittaisitte toissijaisuusperiaatetta.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Arvoisa puhemies, europäilijänä tunnen usein tiettyä vahingoniloa, kun EU:n eri toimielimet tekevät sellaisia järjettömiä ja naurettavia ehdotuksia kuin 47 artikla. Sellaisilla ehdotuksilla autetaan vähentämään perustelematonta kunnioitusta, jota monet EU:n jäsenvaltioiden kansalaiset tuntevat EU:n ponnisteluja kohtaan – ponnisteluja, joilla pyritään siirtämään valta demokraattisilta jäsenvaltioilta byrokraattiseen Brysseliin. Sellaiset ehdotukset siis tekevät keskittämisen ja byrokratian torjunnan helpommaksi. Samalla kuitenkin suhtaudun tehtävääni täällä Euroopan parlamentissa vakavasti. Meidän on lopetettava tämä suuntaus, ja toivon, että tämän parlamentin jäsenten enemmistö on samaa

mieltä. Jos ei, toivon, että enemmistö ainakin pelkää äänestäjien tuomiota kesäkuun alussa ja ymmärtää siten, että on heidän omien etujensa mukaista – ja niistä he ovat ainakin täysin tietoisia – hylätä tämä ehdotus. Jos toissijaisuusperiaatteen nojalla EU ei voi pitää näppejään erossa edes virkistyskalastuksesta Tukholman saaristossa, eurooppalaisen hankkeen tulevaisuus on synkkä.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin kertoa komissiolle, että myös minä kannatan ilmaisuja ”jäsenvaltiot voivat” enkä ”jäsenvaltioiden on”. Ja minä olen myös yksi allekirjoittaja.

Yhteiseen kalastuspolitiikkaan ei synny toimintakulttuuria, jossa sääntöjä noudatetaan yleisesti, ennen kuin tarkastuspolitiikan ja siitä seuraavien kalastajiamme vastaan aloitettujen menettelyjen ytimessä on tasa-arvo ja oikeudenmukaisuus. Me todella tarvitsemme, kuten asetuksessa ehdotetaan – ja kuten esittelijä myös sanoo – yhteisön tason valvontaa ja sääntöjen noudattamista, mikä näkyy tässä tilanteessa, mutta lopullinen vastuu on jätettävä jäsenvaltioille.

Tällä hetkellä on kauhistuttavaa, että samanlaisesta rikoksesta saadut sakot vaihtelevat 600 eurosta 6 000 euroon eri jäsenvaltioissa. Yhteistä kalastuspolitiikkaa ei kunnioiteta lainkaan, ja sitä pidetään yleisesti puutteellisenä välineenä. Emme tarvitse tätä sen timeen.

47 artiklan, virkistyskalastuksen osalta pidän myönteisenä määritelmää, jota ei ollut ehdotusluonnoksessa. Vastauksemme on oltava tervejärkinen. Kyllä, jäsenvaltiot voivat arvioida, onko haavoittuvien kantojen kiintiöihin vakavaa vaikutusta, mutta sen ei pitäisi olla peukalosääntö. Sen on oltava poikkeus eikä sääntö. Edetään poisheitettyjen saaliiden osalta – kalastajiemme kriminalisointi on moraalitonta ja täysin mahdotonta hyväksyä. Emme saa rohkaista sivusaaliita, mutta emme saa myöskään kriminalisoida kalastajia niiden saaliin purkamisesta. Arvoisa komission jäsen Borg, pyrkikää oikeanlaiseen tasapainoon.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, ehdotuksenne on ehdottomasti perustavanlaatuinen. Kellään, joka lukee tilintarkastustuomioistuimen kertomusta yleisen kalastuspolitiikan valvonnan tilasta, ei voi olla epäilystäkään siitä, että tämä Euroopan komission aloite on ehdottoman olennainen.

On kuitenkin myös totta, että esittelijämme on tehnyt ehdottoman poikkeuksellista työtä tässä tapauksessa, ja hän on onnistunut ottamaan huomioon monia erityispiirteitä, erityisesti pienimuotoisen kalastuksen osalta, ja hän on ottanut mukaan joitakin ehdotuksiamme. Haluaisin onnitella häntä lämpimästi hänen esimerkillisestä työstään.

Haluaisin kuitenkin myös sanoa, että kannatan toissijaisuutta. Mutta valvonnassa ei kuitenkaan voi olla toissijaisuutta, jos yhteisen kalastuspolitiikan logiikassa ei ole toissijaisuutta.

Se on haaste, joka komission jäsenen on kohdattava yhteisen kalastuspolitiikan uudistuksessa. Toivon, että hän on hyvin sitoutunut ja onnistuu hoitamaan tämän haasteen, joka on elintärkeä kalastusalalle koko Euroopassa.

Joe Borg, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin aivan ensiksi kiittää teitä tästä mielenkiintoisesta keskustelusta. Olemme kaikki selvästikin hyvin tietoisia, että valvontajärjestelmämme tarvitsevat merkityksellistä uudistusta.

Yritän käsitellä monia esiin nostettuja kohtia, aivan ensiksi virkistyskalastusta koskevaa kysymystä. Kuten sanoin, se on hyvin kiistanalainen aihe, luultavasti kiistanalaisin kaikista ehdotuksen sisältämistä valvontaa koskevista säännöksistä.

Se on kuitenkin johtanut moniin väärinkäsityksiin siitä, mikä on säännösten todellinen tavoite ja tarkoitus. Sanoin, että olemme valmiita hyväksymään yhdessä tarkistuksessa ehdotetun määritelmän.

Esitän tulevana päivänä selkeästi kantamme virkistyskalastuksen määritelmästä ja sitä koskevasta säännöksestä ja kirjoitan myös suoraan vapakalastajien edustajille selittääkseni tavoitteet, muuttujat ja yksityiskohdat, jotka koskevat virkistyskalastusta.

Toivon sitten saavani heiltä palautetta ja, tarvittaessa, tarkastelemme säännöksiä, jotta voimme hioa niitä tavoittaaksemme ainoan tavoitteen, johon meidän on tähdättävä.

Kantojen elpyminen on huomattava ongelma. Tietty virkistyskalastukseen liittyvät toimet aiheuttavat suurta painetta kyseiselle kantojen elpymiselle, ja meidän on käsiteltävä sitä.

Ammattikalastajien kannalta sen käsitteleminen on vain oikeudenmukaista. Muuten emme voi koskaan toivoa voivamme kääntää tilannetta päinvastaiseksi, jos huomattavasta pyyntiponnistuksesta aiheutuu painetta, vaikka se tehdään virkistysmielessä eikä siitä koidu mitään tuloja. Kanta ei voi elpyä, jos ponnistus on huomattava, kuten tieteelliset raportit ovat meille osoittaneet.

(Välihuuto istuntosalista: "Ei ollenkaan tiedettä sitä varten!")

Alan täydellisen kuulemisen puutteen osalta katson, että olemme kuulleet teollisuutta. Osallistuin itse sellaiseen konferenssiin Skotlannissa jokin aika sitten. Kaikki alueelliset neuvoa-antavat toimikunnat ovat toimittaneet lausuntonsa ja lisäksi, kuten kaiken lainsäädännön osalta, järjestimme internetissä julkisen kuulemisen. Alaa kuultiin erityisesti neuvoa-antavan kalatalous- ja vesiviljelykomitean puitteissa vuoden 2008 aikana.

Pieniä aluksia koskevan kohdan osalta komissio katsoo, että pienillä laivastoilla voi olla merkittävä vaikutus varoihin. Siksi ehdotuksessa ei anneta yleistä vapautusta tälle laivastolle.

Ehdotuksessa kuitenkin annetaan erityiset vapautukset tietyille alusluokille, yleisesti alle kymmenen metrin aluksille, ja erityisesti alusten satelliittiseurantajärjestelmän, kalastuspäiväkirjan, ennakoilmoitusten ja purkamisilmoitusten osalta. Tässä suhteessa ehdotuksessa kunnioitetaan toissijaisuusperiaatetta.

Rahoitusnäkökulmat otetaan myös huomioon siten, että EU:n osarahoituksen taso on enintään 95 prosenttia kustannuksista, jotka koskevat kyseisiä sähköisiä laitteita ja sidosryhmien auttamista uusien tekniikoiden käytössä. Vapautuksia tutkitaan enemmän lopullisen puheenjohtajavaltion kompromissin puitteissa.

Haluaisin myös sanoa Pedro Guerreiron esiin nostamien asioiden osalta, että monet hänen mainitsemistaan asioista ovat jo nykyisissä valvontasäännöksissä. Jos siis hyväksyisimme hänen ehdottamansa tarkistukset, menisimme itse asiassa taaksepäin valvonnan ja täytäntöönpanon osalta sen sijaan, että vahvistaisimme säännöksiä, joita on vahvistettava.

Pyrimme tasapuolisiin toimintaedellytyksiin seuraamuksia koskevissa säännöksissä asetusehdotuksen mukaisesti. Olemme tietysti valmiita tarkastelemaan niitä lisää päättääksemme, tarvitaanko niissä hiomista, mutta asetusehdotuksen seuraamuksia koskevien säännösten tärkein tavoite on varmistaa, että tiettyjen jäsenvaltioiden tai tiettyjen jäsenvaltioiden oikeusviranomaisten ja muiden jäsenvaltioiden oikeusviranomaisten säätämien seuraamusten välillä ei ole sellaisia huomattavia eroja kuin tällä hetkellä.

Lopuksi haluaisin kiittää Nigel Faragea luottamuksesta, jota hän osoitti sitä kohtaan, että olen täällä toisen toimikauden!

Raül Romeva i Rueda, esittelijä. – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin käyttää nämä viimeiset kaksi minuuttia ilmaistakseni kiitokseni.

Ensinnäkin komission jäsenelle, ei ainoastaan hänen tekemästään työstä vaan myös sen tarjoamasta tilaisuudesta: luulen todellakin, että ei ole koskaan helppoa käsitellä tällaista ja näin syvää asiaa, mutta mielestäni on välttämätöntä ainakin aloittaa keskustelu. Niin on tehty rohkeasti. Luonnollisesti on aina olemassa niitä, jotka ajattelevat, että aika ei ole koskaan sopiva, mutta minun mielestäni keskustelu on ainakin auttanut ja auttaa edelleen selvittämään joitakin vaikeuksia, joita meillä on pyrkiessämme tämän alan laajempaan ja parempaan sääntelyyn.

Toiseksi haluaisin kiittää muita esittelijöitä ja varjoesittelijöitä, koska todellakin, kuten olemme tämän keskustelun aikana nähneet, meillä on hyvin erilaisia näkemyksiä ja olemme ponnistelleet huomattavasti saadaksemme aikaan yhteisiä kantoja.

Haluan myös tunnustaa ponnistelut, joita kaikki ovat tämän osalta tehneet. Saavuttamamme johtopäätös ei saata olla se, mitä kaikki meistä olisivat toivoneet. Esimerkiksi sallitusta poikkeamasta olin samaa mieltä komission kanssa, että viisi prosenttia riittää. Kymmenen prosentin poikkeama on kompromissimme, koska jotkut jäsenet halusivat mennä paljon pidemmälle.

Olemme vastaavassa tilanteessa sähköisen järjestelmän käyttöönottoaiheen pidentämistä tai ainakin lykkäämistä koskevan mahdollisuuden osalta.

Haluaisin myös muistuttaa meitä kaikkia, että siitä ei tule ylimääräisiä kustannuksia, yksityiskohta, joka joskus unohtuu. Joka tapauksessa, tätä varten saadaan komissiolta erityisiä varoja.

Virkistyskalastusta koskevan lopullisen kysymyksen osalta, kysymyksen, joka on ehkä kiistanalaisin mutta ei välttämättä merkittävin osa tätä päätöslauselmaa, haluaisin keskittyä yhteen näkökulmaan: syrjimättömyyteen. Jos emme ymmärrä, että meillä on kaikilla tehtävämme vastuun jakamisessa, on epätodennäköistä, että saavutamme toivotun tuloksen.

Neuvotteluissamme saavuttamamme kompromissi ei ollut tietenkään helppo, mutta mielestäni se on sängen hyväksyttävä. Sopimuksemme ei kuitenkaan kattanut kysymystä siitä, pitäisikö tutkimus virkistyskalastuksen mahdollisesta vaikutuksesta tehdä vapaaehtoisesti vai pakollisesti.

Koska virkistyskalastusalueelle on myönnetty joitakin poikkeuksia, mielestäni olisi ainakin hyvä, jos jäsenvaltiot pikemminkin sitoutuisivat toimittamaan tarvittavat tiedot sen sijaan, että ne pitäisi pakottaa tekemään niin, koska, toistan, joko me jaamme vastuun tai, lopuksi me kaikki – mukaan luettuna virkistyskalastusala – huomaamme kärsivämme sääntelyn puutteesta.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 22. huhtikuuta 2009.

23. Kalavarojen säilyttäminen teknisten toimenpiteiden avulla (keskustelu)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavan Cornelis Visserin kalatalousvaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta neuvoston asetukseksi kalavarojen säilyttämisestä teknisten toimenpiteiden avulla (KOM(2008)0324 – C6-0282/2008 – 2008/0112(CNS)) (A6-0206/2009).

Carmen Fraga Estévez, esittelijän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, haluan kiittää esittelijää joidenkin niiden tärkeimpien huolien korostamisesta, joita komission ehdotus nosti esiin.

Yksi on uusi suuntaus säännellä niitä yksittäisiä aloja, jotka ovat yhteisen politiikan pilareita. Vaikka tämä lähestymistapa voikin teoriassa olla ymmärrettävä teknisten toimenpiteiden osalta, meidän on oltava hyvin huolellisia varmistaaksemme, että sitä seuraavat alueelliset säännökset rajoitetaan näkökulmiin, jotka liittyvät ainoastaan teknisten yksityiskohtien soveltamiseen ja sääntelyyn.

Mainitsen tämän, koska sellaisten vähimmäistoimenpiteet sisältävien puiteasetusten laatiminen, joita myöhemmin seuraavat yksittäisiä alueita koskevat lait, yhdistettynä kasvavaan suuntaukseen soveltaa komitologiamenettelyä, on yksi vaihtoehtoista, joita komissio on valmistautunut toteuttamaan, jos sen on käsiteltävä kalastusala koskevaa yhteispäätös-menettelyä koskevaa mahdollisuutta, kuten meri- ja kalastusasioiden pääosasto itse vapaaehtoisesti myöntää vihreässä kirjassa yhteisen kalastuspolitiikan uudistuksesta.

Meidän olisi myös pidettävä mielessä, että emme puhu nyt tavallisesta politiikasta vaan yhteisestä politiikasta, joka edellyttää täydellistä selkeyttä sen osalta, mikä saattaa sisältää enemmän tai vähemmän peiteltyä valvonnan siirtoa jäsenvaltiolle tai liiallista alueellistamista sen osalta, missä pitäisi soveltaa yhteisiä sääntöjä, joilla pyritään kilpailun vääristymisen välttämiseen ja laivastojen välisen syrjinnän välttämiseen.

Vaikka siksi saattaakin olla järkevää, että alueellisilla asetuksilla säännellään hyvin paikallisten lajien vähimmäiskokoa, sellaisia tapauksia pitäisi olla mahdollisimman vähän. Yleisesti vähimmäiskokojen, kuten verkkojen mittojen tai niiden perusteiden, joiden mukaan saaliit pitäisi purkaa tai myydä, pitäisi olla yleisiä, ja neuvoston ja parlamentin pitäisi hyväksyä ne.

Joillakin kalatalousvaliokunnan esittämillä tärkeimmillä muutoksilla liikutaan myös siihen suuntaan ja yritetään rajoittaa kaikki komitologiamenettelyn soveltaminen vain yksityiskohtiin ja vaaditaan, että neuvostolla pitäisi olla käytössään säännöt, joilla määrätään kausittaisista kielloista, verkkojen koosta ja toimenpiteistä, joilla estetään saaliiden poisheittäminen tai vähennetään sitä, koska ymmärrämme, että kaikkea yhteisön kalastusta pitää sitoa tietyt säännöt, jotka ovat samat kaikille.

Pitäisi muistaa, että ainoa tämän politiikan, jota kutsumme ”yhteiseksi”, todella yhteisöllistetty piiri on markkinoille pääsy, kun taas säilyttämis- ja hoitopolitiikassa – lopetetaan sen kutsuminen valvontapolitiikaksi – jätetään tietty liikkumavara, jota jäsenvaltiot eivät tavallisesti epäröi käyttää omien laivastojensa eduksi ja muiden vahingoksi.

Olemme juuri todistaneet komission vahvaa sitoutumista valvonnan yhteisöllistämiseen ja standardointiin, ja osoittautuisi vaikeaksi ymmärtää tapaa, jolla jäljellä olevilla toimenpiteillä päinvastoin koetetaan rikkoa

ja sirpaloittaa tuo valvonta, tai sitä, että samaa toimintaa varten luodaan eri sääntöjä riippuen siitä, missä toiminta toteutetaan.

Tällä vaarannetaan yhteisen kalastuspolitiikan koko uskottavuus ja sen tulevaisuus, ja se on jotakin, mitä ei pitäisi omaksua ennen vuoden 2012 uudistusta.

Lopuksi, kiistanalaisen yhden verkon säännön osalta olen sitä mieltä, että parlamentti on tarjonnut komissiolle hyvän vaihtoehtoisen lähestymistavan ja osoittanut, missä tapauksissa se saattaa olla toteuttamiskelvoton. Siksi useamman kuin yhden kalastusverkon mukana pitämisen pitäisi olla hyväksyttävää.

Toivon siksi, että komissio voi osoittaa ymmärrystä sille, mitkä ovat selvästi kalastusteollisuuden ja oman kalatalousvaliokuntamme suurimpia huolenaiheita.

Joe Borg, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ilmaista kiitokseni esittelijälle, Cornelis Visserille, Carmen Fraga Estévezille ja kalatalousvaliokunnalle komission ehdotusta Atlantilla ja Pohjanmerellä toteutettavista teknisistä toimenpiteistä koskevasta mietintöluonnoksesta.

Tämä on hyvin tekninen asia, ja kuten tiedätte, tekniset säilyttämistoimenpiteet Atlantilla ja Pohjanmerellä ovat suurelta osin peräisin nykyisistä säännöistä. Yhteisön lainsäädännössä kyseiset toimenpiteet ovat levittäytyneet eri asetuksiin: vuoden 1998 yleisiä teknisiä toimenpiteitä koskeva asetusta Atlantilla ja Pohjanmerellä varten, täydentäviä teknisiä toimenpiteitä koskeva asetusta turskan ja kummeliturskan elpymistä varten, vuotuinen suurimpia sallittuja saaliita ja kiintiöitä koskeva asetusta, jossa on myös monia teknisiä säilyttämistoimenpiteitä. Tämän oikeudellisen monimutkaisuuden lisäksi nykyiset säännöt ovat joissakin tapauksissa hyvin monimutkaisia ja vaikeita panna täytäntöön ja valvoa.

Komissio hyväksyi ehdotuksen uudeksi asetukseksi Atlantilla toteutettavista teknisistä säilyttämistoimenpiteistä viime vuoden heinäkuun 4. päivä. Ehdotus laadittiin vuosina 2006 ja 2007 sidosryhmien ja jäsenvaltioiden kanssa pidettyjen laajojen kuulemisten jälkeen. Siinä kootaan kaikki asiaankuuluvat säännöt yhteen yhdeksi asetukseksi, jolla siten parannetaan oikeudellista johdonmukaisuutta. Ehdotuksella pyritään myös yksinkertaistamaan, selkeyttämään ja valtavirtaistamaan eri sääntöjä. Erityistä huomiota on kiinnitetty laivalla toteutettavien tarkastusten yksinkertaistamiseen ja kalastajien kustannusten vähentämiseen. Siinä on myös täydentäviä sääntöjä poisheitettyjen saaliiden vähentämiseksi, kuten oikeudellisten puitteiden laatiminen tosiaikaisille kalastuskielloille, joita jo sovelletaan Pohjanmerellä.

On ehdotettu uutta päätöksentekorakennetta, jossa neuvoston tason päätöksiä käytetään yleisiin ja olennaisiin säännöksiin ja komitologiaa yksityiskohtaisempiin ja teknisempiin aluekohtaisiin säännöksiin, jolloin vältetään poliittisen tason mikrohallinnointi. Tätä uutta lähestymistapaa ei tueta mietinnössänne, jonka tarkistuksissa 1, 6, 7, 25 ja 26 kehoitetaan antamaan neuvoston asetuksia sekä yleisistä että yksityiskohtaisista teknisistä säännöistä. Komissio ei halua, erityisesti YKP:n uudistuksen puitteissa, jatkaa mikrohallinnoinnin toimenpiteitä poliittisella tasolla. Kun otetaan kuitenkin huomioon mietinnön komitologiamenettelyä koskeva kohta, komissio on valmis tutkimaan kaikki menettelyt, joilla alueellisia teknisiä sääntöjä koskevan komitologiamenettelyn säilyttämällä mahdollistetaan minkä tahansa olennaisen tai poliittisen asian esille ottaminen neuvoston tasolla.

Komissio voi osittain hyväksyä tarkistukset 2 ja 3, jotka koskevat pyydysten täydentäviä kuvia tarvittaessa, ja tiettyjä erityisiä kaupanpitämistä koskevia säännöksiä, erityisesti lajien vähimmäiskokoja, toimenpiteiden yhtenäistämiseksi.

Poisheitettyjä saaliita koskevan politiikan mukaisesti komissio ehdottaa uusia sääntöjä tosiaikaisista kalastuskielloista ja siirtymistä koskevia säännöksiä erityiskalastukseen saaliiden poisheittämisestä koskevien käytäntöjen vähentämiseksi. Molempia toimenpiteitä pidetään tehokkaina välineinä, ja ne ovat tärkeitä saaliiden poisheittämisestä vähentämiseksi, jotta voidaan siirtyä saaliin purkamista koskevista säännöistä todellisia saaliita koskeviin säännöksiin. Tämän takia komissio ei voi hyväksyä tarkistuksia 4, 5, 21, 23 ja 24. Tarkistus 20 voidaan kuitenkin hyväksyä vain sen osalta, että siinä kehoitetaan korvaamaan sana ”määrä” sanalla ”paino” sivusaaliiden määrittämiseksi. Lisäksi voimme pitää myönteisenä tarkistuksen toista osaa, joka koskee etäisyyden poikkeuksia. Kyseisen poikkeuksen muuttujia on kuitenkin tutkittava yksityiskohtaisemmin, ja niistä säädetään täytäntöönpanoasetuksessa.

Komissio aikoo lähinnä valvonnan takia panna täytäntöön yhden verkon sääntöä koskevan säännöksen, joka olisi sovellettavissa useimpiin Euroopan kalastusaloihin. Komission on valmis tutkimaan erityiskalastusta koskevia mahdollisia poikkeuksia, mikäli ne ovat oikeutettuja ja hyvin perusteltuja, ja mikäli niissä otetaan huomioon tarkistuksessa 11 mainitut perusteet. Kyseisten poikkeusten pitäisi olla osa alueellisia asetuksia.

Muut komission ehdotuksen näkökohdat ovat hyvin teknisiä ja niissä on paljon yksityiskohtia, jotka liittyvät Atlantilla käytettävien pyydysten rakentamiseen ja käyttöön. Panen merkille, että myös kalatalousvaliokunnan esittelijä käsitteli ehdotuksen hyvin teknisiä osia ja ehdotti monia tarkistuksia tarkoituksenaan ehdotuksen parantaminen. Minun on kuitenkin ilmaistava varaukseni tarkistusten 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16 ja 22 osalta. Tieteellisen tiedon perusteella ehdotettuja teknisiä sääntöjä on yksinkertaistettu nykyiseen lainsäädäntöön verrattuna, ja niillä helpotetaan laivalla suoritettavaa tarkastusta ja vähennetään kalastajien kustannuksia. Komissio ei voi hyväksyä tarkistuksia 18 ja 19, koska esitetyt säännökset ovat jo voimassa, neuvostossa komission tieteelliseen tietoon perustuvasta ehdotuksesta aikaansaadun sopimuksen nojalla, eikä sen muuttamisen perustelevaa uutta tietoa ole saatavilla.

Voin tukea tarkistuksessa 27 esitettyä ajatusta, ja siksi, otettaessa uusia teknisiä toimenpiteitä käyttöön komissio sopii niiden voimaantuloa koskevasta viiveestä, jotta kalastajilla olisi riittävästi aikaa tehdä tarvittavat mukautukset.

Haluaisin taas ilmaista kiitollisuuteni esittelijälle ja valiokunnalle heidän tämän ehdotuksen osalta tekemästään työstä.

Paulo Casaca, PSE-ryhmän puolesta. – (PT) Arvoisa puhemies, myös minä haluaisin onnitella komissiota sen lainsäädäntöaloitteesta sekä esittelijäämme, jota täällä tänään edustaa kollegamme, Carmen Fraga Estévez.

Mielestäni oli todella erittäin kiireellistä yksinkertaistaa lainsäädännöllisiä puitteita tässä suhteessa. Olen kuitenkin sitä mieltä, että meidän pitää edetä pidemmälle, erityisesti kahdella perusalalla, joista ensimmäinen on saaliiden poisheittäminen.

Mielestäni suunnitellulla uudistuksella on periaatteessa kokonaan ja yksinkertaisesti kiellettävä kaikki saaliiden poisheittäminen. Saaliiden poisheittäminen on ehdottomasti kiellettävä. Toiseksi meidän on mielestäni laadittava periaate siitä, että kaikki alukset kunnioittavat EU:n sääntöjä tiukempia sääntöjä niillä alueilla, joilla alueelliset tai kansalliset viranomaiset niitä soveltavat.

Nämä ovat kaksi puuttuvaa peruseriaatetta, ja toivon, että ne otetaan huomioon yhteisen kalastuspolitiikan uudistuksessa.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, pidän näitä toimenpiteitä myönteisinä, sillä niillä rohkaistaan valikoivia kalastuskäytäntöjä, joilla minimoidaan haitat, jotka aiheutuvat monimuotoiselle ekosysteemille, jossa kalavarat ovat, ja samalla mahdollistetaan vastuullisen kalastuksen jatkuminen ja lisätään tuloja ja vähennetään sivusaaliita ja siitä seuraavaa saaliiden poisheittämistä. Arvoisa komission jäsen, meidän on pystyttävä kieltämään saaliiden poisheittäminen mahdollisimman pian.

EU:n pyyntialueiden moninaisuus on osa vahvuuttamme, mutta lopuksi myös uusi hankaluus, kun pyritään antamaan riittävää, hyväksyttävää ja johdonmukaista lainsäädäntöä. Kaikilla Euroopan merillä on ominaispiirteensä, ja on tärkeää tunnustaa se tiedon ja asiantuntemuksen taso, jota itse paikalla olevat sidosryhmät voivat tarjota, ja vastustaa kiusausta EU:n tason mikrohallinnointiin.

Koska tämä on viimeinen kalastusta koskeva keskustelumme tämän poliittisen toimikauden aikana, haluaisin kiittää teitä, arvoisa komission jäsen, ja koko henkilökuntaanne valtavasta sitoutumisestanne ja perusteellisesta asiantuntemuksesta sekä ajasta ja huomiosta, jota aina omistitte kalatalousvaliokunnalle. Olitte aina meidän käytettävissämme. Se on pantu merkille ja sitä arvostetaan ja muiden komission jäsenten saatavuuteen on tehty vertailut.

Joe Borg, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ensiksi kiittää Avril Doylea hänen juuri sanomistaan ystävällisistä sanoista. Haluaisin sanoa, että tämän asetuksen osalta, kuten sanoin avauspuheenvuorossani, komitologiamenettelyä koskevalla kysymyksellä pyritään yksinkertaistamaan nykyistä hyvin teknisiä kysymyksiä koskevaa liian monimutkaista päätöksentekojärjestelmää.

Olen kuitenkin samaa mieltä siitä, että meillä on oltava käytössä menettely, jonka nojalla asia voidaan kuitenkin ottaa käsittelyyn neuvoston tasolla, mikäli se osoittautuisi olevan merkittävä tai poliittinen.

Poisheitettyjen saaliiden osalta olemme jo alkanet toteuttaa toimenpiteitä poisheitettyjen saaliiden vähentämiseksi erityisesti Pohjanmeren ja turskan elpymissuunnitelman puitteissa. Jatkamme ja esitämme lisää ehdotuksia, esimerkiksi saaliin arvonnostamista koskevan yleisen kiellon, jota ehdotamme vuodelle 2010, ja toivomme, että voimme käsitellä tätä asiaa kokonaisvaltaisesti yhteisen kalastuspolitiikan uudistusta koskevissa keskusteluissa, jotta saamme lopullisena tuloksena, toivottavasti, aikaan saaliiden poisheittämisen täydellisen kieltämisen.

Haluaisin omasta puolestani kiittää parlamentin jäseniä, erityisesti kalatalousvaliokunnan jäseniä, heidän komissiolle jatkuvasti antamastaan tuesta kalatalousalan joskus sekavien ja poliittisesti arkaluontoisten asioiden käsittelyssä.

Carmen Fraga Estévez, esittelijän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, olen kiitollinen komission jäsenelle erityisesti yhdestä hänen tekemästään huomiosta, joka on se, että hän on valmis harkitsemaan uudelleen komission kantaa komitologiamenettelyä koskevaan kysymykseen. Pidän uutista myönteisenä, koska parlamentti on selkeästi osoittanut, että koko kalatalousvaliokunnassa käydyn keskustelun ajan se ei ollut samaa mieltä komission innostuksesta – joka näkyi myös luonnoksessa yhteisen kalastuspolitiikan uudistusta koskevasta vihreästä kirjasta – käsitellä komitologiamenettelyä koskevaa kysymystä liiallisesti ja erityisellä mielenkiinnolla.

Komissio lisäksi perustelee sitä vihreässä kirjassa ja väittää, että menettelyt voivat nyt viivästyä, koska kalastusasioihin sovelletaan ensimmäistä kertaa parlamentin yhteispäätösmenettelyä, kun Lissabonin sopimus tulee voimaan.

En usko, että tämä on totta. Mielestäni lainsäädännölliset menettelyt eivät viivästy niinkään parlamentin tai yhteispäätösmenettelyn takia vaan pikemminkin siksi, että joskus komissio antaa ehdotuksensa myöhään. Mielestäni tämä on mielenkiintoinen asia, josta pitäisi keskustella.

Ymmärrän komission jäsenen näkemyksen, kun hän sanoo, että näin teknisessä sääntelyssä joistakin näkökulmista on päätettävä komitologiamenettelyssä, eikä neuvosto voi käsitellä kaikkia.

Mielestäni, arvoisa komission jäsen, on kuitenkin tietty ero siinä, mitä te pidätte ”teknisenä” ja mitä me parlamentissa pidämme ”teknisenä”. Me olemme rajoittavampia kuin mitä teillä on tapana olla.

Viimeisenä kohtana – en halua käyttää liian kauan aikaa asioihin, joissa en ole esittelijä – haluan mainita yhden verkon säännön. Arvoisa komission jäsen, kalatalousvaliokunnassa käymiemme keskustelujen aikana kävi ilmi, että komissio puolustaa tätä periaatetta pääasiassa valvontaan liittyvien syiden takia.

Me kaikki ymmärrämme, että valvonta on huomattavasti helpompaa yhden verkon säännön nojalla, mutta tästä asiasta koituu myös vakavia ongelmia tietyille kalastustavoille, kuten te todellakin tiedätte.

Ei siis käytetä aina hyväksi valvontaa koskevaa kysymystä voidaksemme olla joskus hyvin rajoittavia, sillä joitakin päätöksiä ei aina tarvitse tehdä.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 22. huhtikuuta 2009.

24. Euroopan yhteinen maahanmuuttopolitiikka: periaatteet, toimet ja välineet (lyhyt esittely)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana lyhyt esittely Simon Busuttilin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä Euroopan yhteisestä maahanmuuttopolitiikasta: periaatteet, toimet ja välineet (2008/2331(INI)) (A6-0251/2009).

Simon Busuttil, esittelijä. – (MT) Jos minun pitäisi esittää mietintöni kahdessa lauseessa, sanoisin ensiksi, että Euroopan parlamentti kannattaa vahvasti yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa, ja toiseksi, että parlamentti ei enää halua hajanaista maahanmuuttopolitiikkaa. Se haluaa mieluummin yhtenäistä politiikkaa, koska vain yhtenäinen politiikka voi olla tehokasta.

Sanon tämän nyt vakuuttuneempana näiden viime päivien aikana tapahtuneen äskettäisen tapauksen takia, kun *Pinar*-niminen laiva pelasti kansainvälisiltä vesiltä löytyneet 154 siirtolaista. Tämä tapaus korostaa yhteisen politiikan tarvetta. Se suorastaan alleviivaa hintaa, joka meidän on maksettava, koska meillä ei ole vakaata yhteistä politiikkaa. Mitä hintaa? Hinta on se, että kaikki karistavat velvollisuutensa hartioiltaan ja sälyttävät sen toisten hartioille, ja sillä välin, kun meidän aikamme kuluu toistemme osoittamiseen sormella, ihmisiä hukkuu ja kuolee joka päivä aivan silmiemme edessä.

On häpeällistä, että 60 miljoonan ihmisen valtio käyttää lakejaan yrittääkseen työntää vastuunsa maalle, jonka asukasluku on alle puoli miljoonaa. Aavistan, että tämä ei ollut vain erillinen tapaus ja että Italian *Lega Nord* -puolueen ministeri esiintyi yleisölleen muutama viikko ennen Euroopan parlamentin vaaleja. Nämä poliittiset temput on helppo huomata, mutta ei se tee niistä hyväksyttäviä. Haluaisin ylistää rakentavaa

henkeä, jota Maltaan ja Italian pääministerit edistivät, kun he puuttuivat asiaan ratkaistakseen *Pinarin* tilanteen. Heidän asiaan puuttumisensa ansiosta järki voitti dramaattisen tempun. Terve järki voitti jyrkkyyden ja lain kunnioitus viidakon lain.

Toivon, että *Pinarin* tapauksen ansiosta me kaikki voimme ymmärtää, että vaikka onkin helppoa karistaa vastuu toisille ja syyttää toinen toistaan vääristä teoista, helppo tie ei johda ratkaisuihin. Todella eurooppalaisen politiikan tie johtaa ratkaisuun, vaikka se voi olla vaikeampaa.

Mietinnössäni on kuusi pääkohtaa. Ensinnäkin meidän on kerta kaikkiaan lopetettava laittomasta maahanmuutosta aiheutuvat inhimilliset tragediat. Toiseksi maahanmuuttosopimuksessa suunniteltu taakanjakomekanismi on pantava viipymättä täytäntöön ja se on muutettava sitovaksi oikeudelliseksi välineeksi. Kolmanneksi on kiinnitettävä enemmän huomiota niiden siirtolaisten palauttamiseen, joilla ei ole oikeutta jäädä Euroopan unionin alueelle. Neljänneksi kaikkien Euroopan unionin ja kolmansien maiden välillä tehtyjen sopimusten on sisällettävä maahanmuuttoa koskeva kohta. Viidenneksi Frontex-virastoa on vahvistettava, ei ainoastaan taloudellisesti vaan, mikä on vielä tärkeämpää, resurssien osalta. Lopuksi, meidän on oltava ankarampia järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa.

Lopuksi, onnistuimme samaan aikaan kompromissit monista tämän mietinnön kohdista. Valitettavasti siinä on edelleen yksi maahanmuuttajien äänioikeutta koskeva keskeneräinen kohta, joka sisällytettiin siihen sosialidemokraattien ryhmästä muodostetun enemmistön takia. Sitä en voinut hyväksyä. Siksi olen esittänyt vaihtoehtoisen päätöslauselman mietinnölle, eli korvannut viittauksen äänioikeuteen kompromissilla, jossa on uusi sanamuoto.

Joe Borg, komission jäsen. – (MT) Haluaisin onnitella Euroopan komission puolesta Simon Busuttia hänen laatimastaan merkittävästä mietinnöstä. Tässä mietinnössä käsitellään keskeistä aihetta, joka liittyy Euroopan unionin jatkuvaan kehittymiseen, eli yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa. Kuten mietinnössä todetaan, Eurooppa-neuvoston viime vuonna hyväksymä maahanmuuttosopimus on lähtökohta turvapaikka- ja maahanmuuttoasioita koskevalle yhteiselle politiikalle.

Meidän on nyt varmistettava, että sopimuksessa annetut sitoumukset pannaan täytäntöön. Komissio esittelee ensi kuussa keinoja, joilla sopimuksen täytäntöönpanoa voidaan valvoa. Se toteutetaan komission antaman vuosikertomuksen avulla. Nämä kertomukset ovat vuodesta 2010 alkaen perustana Eurooppa-neuvoston vuotuiselle keskustelulle maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikasta.

Tällä sopimuksella vahvistettu yhteistä politiikkaa koskevien yleisten tavoitteiden määritelmä sisällytetään myös monivuotiseen ohjelmaan eli Tukholman ohjelmaan, joka on määrä hyväksyä myöhemmin tänä vuonna puheenjohtajavaltio Ruotsin johdolla. Simon Busuttin mietinnössä annetaan komissiolle erittäin hyödyllistä tietoa, jonka avulla se voi antaa suunnitellun panoksensa tänä kesänä annettavan tiedonannon muodossa. Haluaisin korostaa ajastustemme yleistä lähenemistä.

Useissa Simon Busuttin mietinnön kohdissa kehoitetaan komissiota ryhtymään toimenpiteisiin. Tähän haluaisin vastata sanomalla, että komissio on jo sitoutunut aktiivisesti. Siitä voidaan nähdä esimerkkejä väliaikaista muuttoa ja kiertomuuttoa koskevien välineiden kehittämisessä, tiedonkeruun ja -analysoinnin alalla tehdyissä parannuksissa, tiedon jakamisessa sekä maahanmuuttajien saatavilla olevista realistisista mahdollisuuksista että laittomaan maahanmuuttoon liittyvistä riskeistä sekä kolmansien maiden kanssa tehtävän yhteistyön alalla.

Haluaisin erityisesti mainita tietyn alueen, jolla Simon Busuttil ilmaisi huolensa, ja se on jäsenvaltioiden välinen solidaarisuus maahanmuuttoasioissa. Kuten esittelijä puheenvuorossaan korosti, Välimerellä äskettäin sattuneet tapahtumat ovat jälleen kerran korostaneet ongelmia ja vakavaa painetta, joka tiettyihin jäsenvaltioihin kohdistuu. Haluaisin vakuuttaa teille, arvoisa Simon Busuttil, että komissio on täysin sitoutunut etsimään ratkaisuja auttaakseen näitä jäsenvaltioita, joihin erityisesti kohdistuu ankara maahanmuuttopaine.

Haluaisin nyt mainita kolme esimerkkiä toimenpiteistä, joihin on tässä yhteydessä jo ryhdytty tai joihin on määrä ryhtyä. Dublin-asetusta tarkistetaan niin, että on mahdollista lykätä siirtoja niihin jäsenvaltioihin, joissa paine on erityisen kova. Näiden samojen jäsenvaltioiden tueksi perustetaan *Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirasto*, ja niille jäsenvaltioille annetaan rahoitusta, jotka pyrkivät maahanmuuttajien sisäiseen ja vapaaehtoiseen uudelleen asuttamiseen.

Puhemies. (FR) Kohdan käsittely on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 22. huhtikuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (142 artikla)

Corina Crețu (PSE), kirjallinen. – (RO) Euroopan komissio arvioi, että vuoteen 2050 mennessä EU tarvitsee 60 miljoonaa työntekijää kolmansista maista, kun työikäinen väestö vähenee koko ajan nopeammin. Siten Lissabonin strategian kunnianhimoisten tavoitteiden täyttäminen pitkällä aikavälillä edellyttää työvoimapanosta EU:n ulkopuolelta.

Tällä hetkellä, talouskriisin aikana, työttömyysaste kuitenkin nousee huomattavasti, ja työpaikkansa menettäneiden joukossa on paljon uusista jäsenvaltioista peräisin olevia rajatylittäviä työntekijöitä. Siksi on elintärkeää yhdistää maahanmuutto- ja työllisyyspolitiikka oikeudenmukaisen ja käytännöllisen kannan aikaansaamiseksi ja noudattaa samalla yhteisön suosituimmuusperiaatetta. Mielestäni on väärin, että myönnämme maahanmuuttajille oikeuden liikkua EU:n sisällä, kun romanialaisilla ja bulgarialaisilla ei ole täydellistä liikkumisvapautta EU:n työmarkkinoilla.

Meiltä on moraalitonta ja vaarallista saada aikaan aivovuoto kehitysmaista ottamatta huomioon bumerangi vaikutuksen riskiä ja osoittamatta mitään huolta esiintyvistä syrjinnästä, kun maahanmuuttajien enemmistölle, erityisesti naisille, tarjotaan töitä, jotka ovat heidän koulutustasonsa alapuolella, ja tehdään siten heistä kaikista lähtömaassa ja EU:n jäsenvaltioissa vallitsevien kielteisten mielikuvien ja käytäntöjen uhreja.

Jamila Madeira (PSE), kirjallinen. – (PT) Eurostatin mukaan EU:n väestön ikääntyminen on todellisuutta keskipitkällä aikavälillä. Maahanmuutto voisi olla merkittävä kannustin EU:n hyvän taloudellisen suorituskyvyn takaamisessa. Tätä taustaa vasten meidän on kuitenkin tunnustettava EU:hun suuntautuvan maahanmuuton todellinen luonne.

Laittomaan työhön on puututtava, koska se rikkoo perustavanlaatuisesti siirtotyöläisten oikeuksia. Meidän on edistettävä sellaista EU:n politiikkaa, jossa rohkaistaan laittomasti oleskelevia siirtotyöläisiä ilmoittautumaan viranomaisille, ja varmistettava samalla, että se ei johda nopeutettuihin palautusmenettelyihin, joilla rikotaan heidän oikeuksiaan. Nämä työntekijät ovat jo Eurooppaan saapuessaan huonommassa asemassa, ja on selvää, että siirtolaisvirtojen asianmukainen hoitaminen voi hyödyttää sekä EU:ta että kolmansia maita.

Meidän on torjuttava taitojen hukkaan heittämistä, mitä siirtotyöläisten joukossa näkee usein. Nämä työntekijät, erityisesti naiset, päätyvät usein töihin, joihin he ovat ylikoulutettuja.

Mielestäni komission on kiinnitettävä erityistä huomiota kysymykseen taitojen tunnustamisesta ja elinikäistä oppimista koskevasta aloitteesta ja varmistettava samalla, että maahanmuuttajilla on mahdollisuudet opiskella vastaanottavan maan kieltä, jotta voidaan varmistaa heidän sosiaalinen, ammatillinen ja kulttuurinen kotoutumisensa Euroopan unioniin.

Bogusław Rogalski (UEN), kirjallinen. – (PL) EU:hun suuntautuva maahanmuutto on ilmiö, joka on jatkunut jo kauan, ja sitä edistävät eri tekijät, kuten huomattavat aineelliset erot Euroopan ja muiden maailman alueiden elintasossa.

EU tarvitsee ehdottomasti yhteistä lähestymistapaa EU:hun suuntautuvan maahanmuuton osalta. Yhden jäsenvaltion toiminnan epäonnistumisella voi olla välitön vaikutus muihin valtioihin. Huonolla maahanmuuton hallinnalla voi olla vakavia seurauksia lähtömaille ja itse maahanmuuttajille.

Meidän pitäisi ymmärtää, että laillinen maahanmuutto on hyödyllinen ilmiö, joka luo mahdollisuuksia monille eri ryhmille. Maahanmuuttajilla on viime vuosikymmeninä ollut merkittävä asema Euroopan unionin kehityksessä, ja EU tarvitsee edelleen heidän työtään. Tämän takia tarvitaan yhteistä poliittista näkemystä, joka perustuu aiempiin saavutuksiin ja jossa on myös viitteitä tulevaisuuteen. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarvitaan tehokkaampaa yhteistyötä. On monia ihmisiä, jotka vaarantavat henkensä tai terveytensä ylittääkseen erityisesti EU:n uudet eteläiset tai itäiset rajat. Tuhannet heistä kuolevat merellä, kun he etsivät parempaa elämää.

Maahanmuutto on yksi vakavimmista EU:n nykyisistä haasteista, ja vastauksemme siihen riippuu meistä. Voimme muuttaa sen mahdollisuudeksi tai voimme vahingoittaa monia ihmisiä käsittelemällä sitä väärin.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjallinen. – (RO) Koska EU on maahanmuuttajien pääkohde, maahanmuuttoa koskevien oikeudellisten puitteiden yhtenäistämisen on oltava yksi EU:n painopisteala.

Jos me eurooppalaiset emme aio ryhtyä nyt toimenpiteisiin edistääksemme yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa, kärsimme myöhemmin seurauksista, koska emme tehneet sitä ajallaan.

Voin kuvitella mielessäni näkymän tuhansista laittomista maahanmuuttajista, jotka menettävät henkensä merellä. Mielestäni on meidän velvollisuutemme estää ihmishenkien menetykset. Sen takia meidän on sitouduttava täysimääräisesti aktiiviseen yhteistyöhön niiden maiden kanssa, joista laittomat maahanmuuttajat tulevat.

Mielestäni yhteisen eurooppalaisen maahanmuuttopolitiikan on osoittauduttava politiikaksi, jolla tuetaan solidaarisuutta EU:n rajoilla sijaitsevien jäsenvaltioiden kanssa, sillä ne kärsivät suurista maahanmuuttovirroista.

Tuen näkemystä, että laittoman maahanmuuton torjunta voidaan toteuttaa vain edistämällä valvottua laillista maahanmuuttoa. Kaikkien jäsenvaltioiden on tehtävä itsenäisesti lujat sitoumukset suotuisien olosuhteiden luomiseksi lailliselle maahanmuutolle.

Pidän myönteisenä tätä mietintöä, joka on osoittautunut sangen kunnianhimoiseksi, ja toivon, että saamme sen hyväksytyksi suurella enemmistöllä täysistunnon äänestyksessä.

25. Liittymistä valmistelevaa tukivälinettä koskeva talousarvion täytäntöönpano (lyhyt esittely)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana lyhyt esittely Rodi Kratsa-Tsagaropouloun talousarvion valvontavaliokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä liittymistä valmistelevaa tukivälinettä koskevasta talousarvion täytäntöönpanon valvonnasta vuonna 2007 (2008/2206(INI)) (A6-0181/2009).

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, esittelijä. – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluaisin aivan ensiksi toistaa, että liittymistä valmisteleva tukiväline on unionin uusi rahoitusväline liittymistä valmistelevan tuen myöntämiseksi kaudelle 2007–2013, ja sillä korvataan aiemmat ehdokasvaltioita ja mahdollisia ehdokasvaltioita koskeneet ohjelmat, eli Phare, CARDS, ISPA ja muut ohjelmat.

Uusi väline muodostuu viidestä osa-alueesta, jotka kattavat edunsaajamaiden tarpeiden perusteella määritellyt painopistealueet, eli siirtymävaiheen tuen ja instituutioiden kehittämisen, rajatylittävän yhteistyön, aluekehityksen, henkilövoimavarojen kehittämisen ja maaseudun kehittämisen.

Tämä parlamentin mietintö on ensimmäinen tutkimus tämän uuden välineen soveltamisesta ja sillä on kaksitahoinen tavoite:

– ensiksi, saada rahoitetut hankkeet vastaamaan paremmin liittymistä valmistelevia painopistealoja, erityisesti ympäristöä, sukupuolten tasa-arvoa, ydinturvallisuutta ja parantunutta työllisyyttä

– toiseksi, välttää aiemmin tehtyjä virheitä, kuten Phare-, Sapard- ja ISPA-ohjelmien soveltamisessa Bulgarian ja Romanian osalta myöhemmin havaitut virheet.

Katsomme, että tämä voidaan saada aikaan paremmin, jos parlamentti valvoo tiiviisti uuden välineen soveltamista alusta alkaen, ja siksi pyysimme tätä valiokunta-aloitteista mietintöä.

Parlamentti ilmaisee tässä päätöslauselmaesityksessä tyytyväisyytensä tukivälinettä koskevien maksusitoumusten suureen täytäntöönpanoasteeseen vuonna 2007 ja pahoittelunsa huomattavista viiveistä sekä asiaankuuluvien asetusten hyväksymisessä että ohjelmien täytäntöönpanossa, joka alkoi vuonna 2008. Haluaisimme myös huomauttaa, että liittymistä valmistelevan tuen parlamentaarisen valvonnan tarkoituksena on tutkia, käytettiinkö saatavilla olleet varat lainmukaisesti mutta myös arvioida, onko niitä todella myönnetty liittymistä koskevien painopistealojen mukaisesti ja onko niillä saavutettu toivotut tulokset.

Kehotamme mietinnössämme saamaan aikaan paremman tasapainon poliittisten kriteerien täyttämiseen tarkoitettujen hankkeiden ja yhteisön säännösten täytäntöönpanoon tähtäävien hankkeiden välille ja kehotamme vahvistamaan horisontaalisia ja alueellisia ohjelmia. Kehotamme myös kiinnittämään erityistä huomiota korruption, järjestäytyneen rikollisuuden ja työttömyyden, erityisesti nuorten ihmisten työttömyyden, torjuntaan. Kehotamme lisäämään varoja naisten oikeuksien ja yleisesti yhdenvertaisten mahdollisuuksien vahvistamiseen. Kehotamme myös vahvistamaan enemmän rajatylittävää yhteistyötä edunsaajamaiden välillä ja niiden ja Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä sovintoon pääsemisen ja hyvien naapurussuhteiden edistämiseksi.

Lopuksi, katsomme, että liittymistä valmisteleva tukiväline on järkevä ja joustava mekanismi ehdokasvaltioiden ja mahdollisten ehdokasvaltioiden taloudellisen tuen optimoimiseksi. Jotta siitä kuitenkin hyödyttäisiin mahdollisimman paljon, sen on vastattava tiukasti liittymistä koskevia painopistealoja ja kunkin maan erityisiä poliittisia olosuhteita. Siksi parlamentti toivoo, että sillä voisi olla perustavanlaatuinen asema tämän välineen soveltamisessa ja kehittämisessä.

Joe Borg, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin komission puolesta kiittää parlamenttia siitä, että se on antanut meille tämän tilaisuuden kommentoida mietintöä liittymistä valmistelevan tukivälinettä koskevasta vuoden 2007 talousarvion täytäntöönpanosta ja kiittää esittelijää, Rodi Kratsa-Tsagaropoulouta, hyvin arvokkaasta mietinnöstä, josta hän teki aloitteen ja jonka hän laati.

Voimme yleisesti olla samaa mieltä mietinnön tuloksista ja suosituksista, jotka vastaavat täysin komission näkemyksiä siitä, miten Länsi-Balkania ja Turkia koskevaa taloudellista tukea voitaisiin käyttää parhaiten.

Komissio tunnustaa, että liittymistä valmistelevan tukivälineen vuoden 2007 ohjelmat käynnistettiin myöhässä, koska liittymistä valmistelevan tukivälineen oikeudellinen kehys hyväksyttiin myöhässä. Voin kuitenkin vakuuttaa teille, että komissio teki kaiken voitavansa rajoittaakseen täytäntöönpanon viivettä itse paikalla ja että hallintorakenteiden valmistelua ja yksityiskohtaista hankesuunnittelua edistettiin koko vuoden 2008.

Näissä puitteissa komissio varmistaa, että liittymistä valmistelevan tukivälineen vaikutus näkyy edunsaajamaissa.

Haluaisin käsitellä joitakin mietinnössä esiin nostettuja aiheita. Poliittisten kriteerien ja yhteisön säännösten saattamisen osaksi kansallista lainsäädäntöä välisen tasapainon osalta komissio on lisännyt määrärahoja hankkeille liittymistä valmistelevan tukivälineen poliittisten kriteerien alalla vuonna 2008 kaikissa maissa, ja jatkaa sen tekemistä asteittain.

Nykyisessä rahoituskriisissä meidän on kuitenkin myös saatava aikaan asianmukainen tasapaino vuosien 2009 ja 2010 ohjelmissa poliittisten uudistusten jatkuvan tuen ja taloudellisen tuen välillä auttaaksemme maita lieventämään taloudellisen taantumun seurauksia.

Tässä suhteessa mietinnössä aivan oikein määritellään rahoituskriisistä johtuvat haasteet ja komission vastauksen tarve. Sitä varten komissio kokosi vuoden 2008 lopussa noin 250 miljoonan arvoisen liittymistä valmistelevan tukivälineen kriisinhallintapaketin, jonka tarkoituksena on saada kokoon noin 600 miljoonaa euroa lainoina kansainvälisiltä rahoituslaitoksilta.

Toimenpiteissä keskitytään tukemaan yksityisen sektorin pk-yrityksiä, energiatehokkuusinvestointeja ja tukemaan investointeja ja infrastruktuuria kansallisten liittymistä valmistelevan tukivälineen ohjelmien nojalla tiiviissä yhteistyössä kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa.

Komissio on myös täysin samaa mieltä, että on perustettava hajautettu hallintojärjestelmä, joka on yksi vaihe ehdokasvaltioiden ja mahdollisten ehdokasvaltioiden omavastuullisuuden ja vastuun edistämiseksi. Niille annetaan ohjausta ja neuvontaa, jotta kyseiset maat voivat kehittää vaadittuja julkisen hallinnon rakenteita ja julkisen rahoituksen valvontajärjestelmiä.

Liittymistä valmistelevan tukivälineen periaatteiden mukaan ympäristönsuojelu, hyvä hallinto, kansalaisyhteiskunnan kehitys, sukupuolten tasa-arvo ja syrjimättömyys ovat kaikki monialaisia kysymyksiä ja olennainen osa hankesuunnittelua.

Kansalaisjärjestöt ovat nyt aktiivisemmin mukana hankkeiden kehittämisessä ja käynnistämisessä. Vuonna 2008 komissio käynnisti kansalaisyhteiskuntaa koskevan ohjelman välineenä kansalaisyhteiskunnan kehityksen ja alueellisen yhteistyön edistämiseen, ja sille osoitettiin vuosiksi 2008–2010 alustava 130 miljoonan euron talousarvio.

Komissio on myös samaa mieltä esittelijän näkemyksistä, jotka koskevat koulutuksen, alueellisen ja rajatylittävän yhteistyön ja sukupuolten tasa-arvon merkitystä, vain muutamana asian mainitakseni.

Komission yksiköt ovat ottaneet täysimääräisesti huomioon parlamentin suositukset ja odotamme innokkaasti tarkistusprosessia kansanne säännöllisessä tapaamisessamme, jossa meillä on tilaisuus keskustella taloudellista tukea koskevista strategioista ja niiden täytäntöönpanosta.

Sen nojalla voimme edistää edelleen toimielintemme välillä käynnissä olevaa vuoropuhelua.

Puhemies. (FR) Kohdan käsittely on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 22. huhtikuuta 2009.

26. Tuomioiden tehokas täytäntöönpano Euroopan unionissa: velallisen omaisuuden läpinäkyvyys (lyhyt esittely)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana lyhyt esittely Neena Gillin oikeudellisten asioiden valiokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä tuomioiden tehokkaasta täytäntöönpanosta Euroopan unionissa: velallisen omaisuuden läpinäkyvyys (2008/2233)(INI) (A6-0252/2009).

Neena Gill, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, velallisen omaisuutta koskevan komission neuvoa-antavan asiakirjan taustalla on huoli siitä, että maksujen viivästyminen ja maksamatta jättäminen vaarantavat sekä yritysten että kuluttajien edut. Tämä koskee erityisesti tilanteita, jossa velkojalla ja täytäntöönpanoviranomaisilla ei ole tietoa velallisen eikä hänen varojensa olinpaikasta. Ongelma voidaan ratkaista siinä unionin jäsenvaltiossa, jossa velallisella on omaisuutta, jolloin hänet on mahdollista jäljittää ja saattaa oikeudelliseen vastuuseen.

Komissio ehdotti kertomuksessaan kansallisia täytäntöönpanosäännöksiä ja -käytänteitä koskevan käsikirjan laatimista ja korosti mahdollisuutta parantaa väestökisterissä olevien tietojen saantia. Se esitti myös kysymyksiä, pitäisikö toimeenpanosta vastaavien viranomaisten pääsyä sosiaaliturva- ja verotustietoihin helpottaa. Ehdotuksessa ehdotettiin, että julkisten täytäntöönpanoelinten välistä yhteistyötä voitaisiin parantaa, ja viimeiseksi se esitti ajatuksen eurooppalaisesta omaisuusilmoituksesta, joka mahdollisesti seuraamusten uhalla velvoittaisi velalliset ilmoittamaan kaiken Euroopan oikeudenkäyttöalueella olevan omaisuutensa.

Mietinnössäni, josta on äänestetty valiokunnassa, katsotaan, että velkojat voisivat hyötyä, jos käyttöön otettaisiin yksinkertaisempi ja joustavampi menettely, joka voisi olla voimassa koko EU:ssa, jotta saataisiin aikaan määräys tuomion täytäntöönpanotoimiin liittyvää omaisuutta koskevien tietojen ilmoittamisesta. Sellaiset toimet voisivat olla tilapäisen maksumääräyksen muodossa, jolloin velkoja saisi maksun välittömästi meneillään olevan kiistan ratkaisua odottaessa. Mietinnössä kehoitetaan myös tekemään tutkimus siitä, miten nykyiset kansalliset järjestelmät toimivat, ja vertailla siinä Yhdistyneen kuningaskunnan kaltaista common law -maata ja muita eurooppalaisia oikeudenkäyttöalueita, ja sitä, miten nykyisiä järjestelmiä voitaisiin parantaa. Siinä korostetaan myös tarvetta tutkia alueita, joilla voitaisiin hyötyä jäsenvaltioiden välisen yhteistyön lisäämisestä, ja sitä, miten ehdotukset toimivat nykyisen tietosuojaa ja ihmisoikeuksia koskevan lainsäädännön rinnalla.

Olemme pyrkineet muokkaamaan mietintöä näiden linjojen mukaisesti, ja valiokunnassa aikaansaadut kompromissit ovat jo tasoittaneet joitakin eroja jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmien välillä. Monien tekemiemme lisäysten tarkoituksena on ollut ehdotuksen tekeminen avoimemmaksi ja helppokäyttöisemmäksi velkojalle.

Siksi on ehdottoman tärkeää varmistaa, että ehdotettua kansallisia täytäntöönpanosäännöksiä ja -käytänteitä koskevaa käsikirjaa päivitetään ja että tietoja tarjotaan helppokäyttöisessä muodossa ja että se kirjoitetaan ymmärrettävällä kielellä. On myös ehdottoman tärkeää, että aloite toimii yhteistyössä kansallisten tuomioistuin kanssa eikä korvaa niitä. Se edellyttää, että lainsäädäntö rajoitetaan vain rajatylittäviin tapauksiin. Tämä varoitus mielessä pitäen tämän lainsäädännön täytäntöönpano sujuu tehokkaasti ja ennakoivasti.

Yleisesti mietinnöllä autetaan paljon pienyrityksiä ja yksittäisiä ihmisiä heidän tiellään olevien esteiden ylittämiseksi, koska heillä ei ole suuryritysten resursseja velallisen jäljittämiseksi ja oikeuteen saattamiseksi. Pienyritykset kärsivät kohtuuttomasti siitä, että maksuja laiminlyödään. Jos yritykset eivät sen tähden halua tehdä kauppaa ulkomailla, se on todellinen uhka yhtenäismarkkinoiden toiminnalle. Tänä vaikeana aikana on elintärkeää suojella pienyritysten toimintaa, koska pk-yritykset muodostavat suuren osan taloudestamme.

Haluaisin kiittää oikeudellisten asioiden valiokunnan sihteeriä ja ylistää loistavaa tukea, jota he ovat antaneet minulle tämän mietinnön laatimisessa. Kiitokset myös muiden ryhmien kollegoilleni, jotka ovat tehneet hyvin rakentavia ehdotuksia.

Tärkeintä mielestäni on, että tätä lainsäädäntöä viedään eteenpäin mahdollisimman pian. Kehotan komissiota toimimaan kiireellisesti parlamentin suositusten osalta. Paljon siitä hyvästä työstä, jota jäsenvaltiot ovat tehneet vastatakseen markkinoiden taantumaan, on keskittynyt suuriin yrityksiin.

Joe Borg, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, olen hyvin tyytyväinen, että sain tämän tilaisuuden keskustella parlamentin huolenaiheista velkojen perintää ulkomailla koskevan kysymyksen osalta. Haluaisin myös kiittää Neena Gilliä mietinnöstä.

Mistä on kysymys? Sekä parlamentti että komissio ovat samaa mieltä siitä, että rajaylittävää velkojen perintää koskevat ongelmat voivat muodostaa vakavan esteen maksumääräysten vapaalle liikkumiselle Euroopan unionissa ja voivat estää oikeuden toteutumista. Se on lisäksi olennaista pienyritysten selviytymiselle nykyisessä taloustilanteessa.

Mitkä yhteisön tavoitteiden pitäisi olla tätä taustaa vasten ja toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisesti? Euroopan unionilla on vaikuttava joukko säännöksiä, joilla varmistetaan oikeussuoja rajatylittävissä tapauksissa ja helpotetaan siviili- ja kauppaoikeuden päätösten vapaata liikkumista unionissa.

Ei ole kuitenkaan epäilystäkään – kuten Eurooppa-neuvoston hyväksymässä vastavuoroista tunnustamista koskevassa Haagin ohjelmassa on todettu – että tuomiot olisi itse asiassa paljon helpompi panna täytäntöön Euroopan unionissa, jos velallisten taloudellisten tilanteesta olisi mahdollista saada tarkkoja tietoja.

Komissio julkaisi vihreän kirjan velallisten varojen läpinäkyvyydestä maaliskuussa 2008, ja kaikki vastaukset – yhteenveto mukaan luettuna – ovat nyt saatavilla tutustumista varten julkisella internet-sivulla.

Useimmat vastaajat olivat samaa mieltä siitä, että yhteisön tasolla tarvitaan toimenpiteitä velallisten varojen läpinäkyvyyden lisäämiseksi, vaikka näkemykset siitä, miten se pitäisi käytännössä tehdä, erisivät.

Olen parlamentille kiitollinen niin perusteellisen vastauksen esittämisestä vihreään kirjaan. Mietinnössä suhtaudutaan sängen epäilevästi vihreässä kirjassa esitettyihin ajatuksiin ja katsotaan, että tärkein ongelma on häikäilemättömät vastahakoiset velalliset.

Mietinnössä ollaan myös hyvin huolissaan tietosuojaa ja yksityisyyttä koskevista kysymyksistä, jotka liittyvät tietojen hankkimiseen ihmisten taloudellisesta tilanteesta. Komissio on myös sitoutunut suojelemaan kansalaisten yksityisyyttä ja henkilötietoja.

Sen sijaan mietinnössä kehoitetaan hyväksymään muissa jäsenvaltioissa työskentelevien asianajajien kansalliset käsikirjat, joilla voidaan auttaa velkoja ja jota ehdotetaan yhteisön tilapäiseksi toimenpiteeksi.

Haluaisin kertoa parlamentille, että tuomioiden käytännön täytäntöönpanon parantaminen on komission ensisijainen painopiste tulevassa Tukholman ohjelmassa oikeuden, vapauden ja turvallisuuden alalla kaudella 2010–2013, jonka komissio esittää vuonna 2009.

Komissio ei kuitenkaan vielä ole suunnitellut mitään erityistä lainsäädännöllistä toimenpidettä sen vihreän kirjan seurannan osalta.

Lopuksi, kuulemisen ensimmäisten tulosten perusteella komissio uskoo, että tällä ehdotuksella – eli, että laaditaan kansallisia täytäntöönpanosäännöksiä koskeva käsikirja, laajennetaan pääsyä kaupparekistereihin ja julkisiin rekistereihin, parannetaan yhteistyötä täytäntöönpanoviranomaisten välillä ja luodaan velallisten pakolliset omaisuusilmoitukset – edetään kohti tavoitteidemme täyttämistä.

Tässä yhteydessä komissio tietysti tarkastelee huolellisesti parlamentin päätöslauselmaa tähän mietintöön sisällytetyistä eri asioista.

Puhemies. (FR) Kohdan käsittely on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 22. huhtikuuta 2009.

27. Vuosikertomus vetoamusvaliokunnan toiminnasta vuonna 2008 (lyhyt esittely)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana lyhyt esittely Mairead McGuinnessin vetoamusvaliokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä vetoamusvaliokunnan käsittelemistä asioista vuonna 2008 (2008/2301 (INI)) (A6-0232/2009).

Mairead McGuinness, *esittelijä*. – (EN) Arvoisa puhemies, tässä mietinnössä on luonnostaan paljon tilastoja. Voitte katsoa, lukea ja analysoida niitä, mutta ilmiselvästi valiokunnan viimeisten 12 kuukauden aikana tekemä työ on siinä näkyvillä.

Tämä valiokunta, jonka jäsen olen, on hyvin erityinen parlamentin valiokunta. Sillä on hyvin suorat yhteydet kansalaisiin, ja se käsittelee yksittäisten ihmisten ja ryhmien esiin nostamia ongelmia. Kyllä, ihmiset tulevat tähän valiokuntaan sellaisten ongelmien kanssa, joita hyvin usein emme pysty ratkaisemaan, mutta ainakin heillä on ovi, jolle kolkuttaa, ja mikäli asioita ei oteta käsiteltäväksi, yritämme ohjata heidät eteenpäin.

Me käsittelemme monia, monia ongelmia kaikissa jäsenvaltioissa, mutta kuten tilastot osoittavat, joissakin maissa valiokunnan palveluja käytetään laajemmin kuin toisissa, ehkä siksi, että valiokunnassa on jäseniä noista maista, ja siten heidän vaalipiiriensä asukkaat kertovat heille ongelmiaan. Minua on aina kiehtonut se tosiasia, erityisesti irlantilaisissa puitteissa, että joskus ihmiset valittavat, että EU on liian voimakas, mutta sitten kun heillä on ongelma ja he kääntyvät EU:n puoleen saadakseen apua, he joskus valittavat, että EU ei ole tarpeeksi voimakas. Mielestäni se on sangen merkittävää.

Vetoomusvaliokunta toimii mielestäni ”pehmeän vallankäytön” nojalla, ja mielestäni viimeisten 12 kuukauden aikana työssä on ollut kyse siitä, että yritämme saada ne jäsenvaltiot, jotka eivät pane lainsäädäntöä täytäntöön niin kuin niiden pitäisi, muuttamaan tapansa. Mutta me voimme toimia vain niiden ihmisten puolesta, jotka tulevat luoksemme ongelmineen, ja käsitellä heitä ja heidän erityistarpeitaan.

Haluan puhua muutamasta käsittelemästämme asiasta, ei yksityiskohtaisesti, mutta antaakseni hieman kuvaa niistä. Ympäristö on tietysti tärkein alue, jota Euroopan unionin kansalaisten meille tulevat valitukset käsittelevät. Yksi tärkeimmistä liittyy veden laatuun. Itämeren koskeva kysymys oli hyvin kiistanalainen, ja sitä valiokunta käsiteli yhteistyössä parlamentin muiden valiokuntien kanssa. Omistusoikeudet ovat ihmisten hyvin suuri huoli, ja pelkään, että niin on enenevässä määrin, jos päättelen oman vaalipiiriini toimistoon tulevista valituksista ihmisiltä, jotka ovat hankkineet omaisuutta Euroopan unionin eri jäsenvaltioista. Valtuutemme tämän osalta ovat rajalliset, mutta se ei suinkaan tarkoita, ettemmekö voisi puhua näistä asioista ja yrittää tehdä parannuksia.

Yrityshakemistojen osalta – kun yritykset, yksittäiset henkilöt, koulut ovat joutuneet ansaan ja maksaneet rahaa yrityksille, jotka julkaisevat nimet ja sitten vaativat maksua, vaikka ihmiset eivät alun perin ajatelleet, että maksu on välttämätön tai että sitä vaaditaan tai, mikä vielä pahempaa, kun ihmiset eivät halunneet palvelua ollenkaan – hukumme edelleen vetoomuksiin ihmisiltä, jotka ovat joutuneet ansaan ja tuntevat, etteivät pysty vastustamaan häikäilemättömien yrityshakemistoyhtiöiden painetta. Olemme kehottaneet komissiota ryhtymään tämän osalta toimeen.

Korostamme tässä mietinnössä myös, että olemme huolissamme edistyksen puutteesta Equitable Life -yhtiötä koskevassa tapauksessa, jonka osalta valiokunta teki sangen paljon työtä vuonna 2007 ja jonka osalta minä johdin tutkintavalioikuntaa. Kehottaisimme Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisia ottamaan huomioon kaikki suosituksemme: pyytämään anteeksi, kyllä, mutta myös maksamaan korvauksia pahiten kärsineille.

Viimeisinä muutamana sekuntinani haluaisin puhua itse valiokunnasta ja menettelyistä, joiden nojalla työskentelemme. Haluaisimme tietysti, että meille tulisi vain sellaisia vetoomuksia, joita voimme ottaa käsiteltäväksi, ja meidän on työskenneltävä ankarasti kansalaisten kanssa, jotta he tietäisivät, mitä voimme tehdä ja mitä emme voi tehdä. Haluaisin, että jatkossa aikataulu, jonka puitteissa valitukset käsitellään, edistyi. Ihmisenä, joka on ollut tässä valiokunnassa tänä vaalikautena, katson, että koska se toimii suoraan kansalaisten kanssa, sillä on merkittävä tehtävä sen vähentämisessä, mistä puhuin eilen irlantilaisessa koulussa, niin kutsutusta demokratiavajeesta. Ainakin ihmiset tulevat tänne parlamenttiin ja heitä kuullaan ja kuunnellaan. Mielestäni se on erittäin merkittävää.

Kun siirrymme toiselle vaalikaudelle, haluaisin kiittää valiokunnan sihteeristöä, ryhmän henkilöstöä ja omaa henkilökuntaani avustamisesta tämän mietinnön laatimisessa.

Joe Borg, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, aivan ensiksi haluaisin ilmaista kunnioitukseni Mairead McGuinnessin tässä mietinnössä tekemää työtä kohtaan, sillä tiedän, että hän teki sitä vaikeissa olosuhteissa. Hän on onnistunut kuvaamaan laajalti vetoomusvaliokunnan työtä, ja haluaisin vahvistaa, kuten hän epäilemättä odottaa, komission halun tehdä yhteistyötä kaikilla mahdollisilla tavoilla valiokunnan kanssa.

Haluaisin vain poimia kaksi asiaa hänen mietinnöstä tekemästään lyhyestä esittelystä. Arvoisa Mairead McGuinness, te korostitte ennen kaikkea, miten tärkeä on se suora yhteys parlamentin ja teihin vetoavien kansalaisten jokapäiväisten, hyvin todellisten huolien välillä. Olen samaa mieltä, ja minun pitäisi tietää. Olette käsitelleet melkein sataa Maltasta peräisin olevaa vetoomusta vuodesta 2004 alkaen, mikä on sangen paljon väestömäärään verrattuna.

Jotkin näistä vetoomuksista ovat yleisiä muissakin jäsenvaltioissa, mutta jotkin ovat hyvin luonteenomaisille Maltalle. Se todistaa, miten hyödyllinen on valiokunnan suora yhteys kansalaisiin. Lisäksi on myös oikein

sanoa, että hyvä yhteistyö kansallisten viranomaisten kanssa ja tiedonkeruumatkojen järjestäminen ovat ehdottomasti hyödyllisiä osia työssänne.

Sen lisäksi, että olen samaa mieltä, että ihmisten kanssa suoraan työskentely on tärkeää, toinen asia, jonka haluaisin nostaa esille, on yleinen perusoikeuksia koskeva kysymys. Ne nousevat esiin monissa osissa mietintöänne, joko kansalaisuus ja siihen liittyvät oikeudet, henkilökohtaiset oikeudet ja perheen oikeudet tai omistusoikeudet, ja tiedätte, että hyvin usein käy niin, että parlamenttiin perusoikeuksistaan vetoavat ihmiset lopulta pettyvät. Se johtuu siitä, että sangen useasti kyseiset oikeudet osoittautuvat olevan yhteisön lainsäädännön soveltamisalan ulkopuolella, kuten olette juuri aivan oikein todennut.

Käyttäakseni omia sanojanne, jyvien erottamiseksi akanoista tarvitaan paljon työtä, sen erottamiseksi, minkä osalta voimme tehdä jotakin ja minkä osalta emme. Toivon, toivon hyvin vilpittömästi, että mietintönne auttaa ihmisiä ymmärtämään tämän selkeästi ja realistisesti.

Näillä kahdella kommentilla, ja olen varma, että ne otetaan vastaan siinä hengessä kuin tarkoitinkin, haluaisin vain sanoa, että toivon esittelijälle menestystä ja kiitän häntä uudestaan tästä mietinnöstä.

Puhemies. - (FR) Kohdan käsittely on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 22. huhtikuuta 2009.

28. Naisten ja miesten välisen tasa-arvon valtavirtaistaminen valiokuntien ja valtuuskuntien työssä (lyhyt esittely)

Puhemies. - (FR) Esityslistalla on seuraavana lyhyt esittely Anna Záborskán naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä naisten ja miesten välisen tasa-arvon valtavirtaistamisesta valiokuntien ja valtuuskuntien työssä (2008/2245(INI)) (A6-0198/2009).

Kirjalliset lausumat (142 artikla)

Anna Záborská, esittelijä. - (SK) Viime vuosina naisten arvo ja kutsumus ovat nousseet uuteen ulottuvuuteen. Tämän voi huomata erityisesti Lissabonin strategiassa määritellyn yhteisön monialaisen politiikan, väestörakenteen haasteiden ja työ- ja perhe-elämän tasapainon saavuttamista koskevien pyrkimysten puitteissa sekä toimenpiteissä naisiin kohdistuvan väkivallan ja ihmiskaupan torjumiseksi.

Mietintö naisten ja miesten välisen tasa-arvon valtavirtaistamisesta valiokuntien ja valtuuskuntien työssä on yksi naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan säännöllisistä mietinnöistä, joka minulla on ollut kunnia esitellä parlamentille kahdesti tämän vaalikauden aikana. Vaikka jotkut ihmiset pitävät myönteisenä naisten kasvavaa määrää Euroopan parlamentissa, naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta pitää valitettavana sitä, että naiset ovat edelleen riittämättömästi edustettuina parlamentin toimintaan liittyvissä johtotehtävissä. Pääosastojen tasolla naisten edustus on edelleen riittämätön. Tuemme valiokuntien ja valtuuskuntien sihteeristöissä työskentelevien tästä asiasta erityiskoulutuksen saaneiden virkamiesten verkottumista, jotta hyviä käytäntöjä voitaisiin vaihtaa säännöllisesti.

Mietinnössä kehoitetaan pääsihteeriä huolehtimaan, että perhe- ja työelämän yhteensovittamista koskevaa kokonaisvaltaista strategiaa sovelletaan edelleen, ja helpottamaan naisvirkamiesten työuran kehittymistä. Mietinnössä korostetaan, että naisten ja miesten tasa-arvon valtavirtaistamisesta hyötyvät sekä naiset että miehet ja että naisten ja miesten välisen tasa-arvon vaatimuksen pohjalta on laadittava käytännönläheinen lähestymistapa, jossa naisia ja miehiä ei aseteta vastakkain.

Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta korostaa, että valiokunnissa ja valtuuskunnissa on oltava käytettävissä asianmukaisia välineitä, jotta naisten ja miesten välisen tasa-arvon valtavirtaistamisesta oltaisiin mahdollisimman hyvin perillä. Tarvitaan indikaattoreita ja sukupuolittain jaoteltuja tilastotietoja, ja talousarvion määrärahat on myös jaettava naisten ja miesten välisen tasa-arvon näkökulmasta.

Kehotamme poliittisia ryhmiä ottamaan huomioon tavoitteen miesten ja naisten tasapuolisesta osallistumisesta nimitettäessä henkilöitä johtotehtäviin. Mietintö naisten ja miesten välisen tasa-arvon valtavirtaistamisesta on tulosta parlamentin valiokuntien ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan välisestä yhteistyöstä.

Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan puheenjohtajana ja esittelijänä haluaisin kiittää teitä vilpittömästi tästä työstä. Haluaisin erityisesti kiittää tästä työstä vastanneita kollegoitani eri valiokunnista.

Työ hyväksyttiin yksimielisesti valiokunnassa, ja arvostan sitä suuresti. Valiokunta on luonut uuden metodologisen mallin, jonka avulla on mahdollista arvioida kunkin parlamentin valiokunnan työtä. Malli kuvataan yksityiskohtaisesti perusteluissa. Arvioinnilla olisi varmasti ollut suurempi todistusarvo, jos kaikki Euroopan parlamentin valiokunnat ja valtuuskunnat olisivat vastanneet.

Keskustelujen puitteissa hyväksyttiin monia tarkistusehdotuksia, jotka lisäsivät mietinnön merkitystä. Arvostan sitä, että mietintö laadittiin monialaisten parlamentin keskustelujen nojalla ja että siinä korostettiin tämän aiheen merkitystä. Euroopan parlamentin vaalien osalta haluaisin korostaa, että sekä miehet että naiset yrittäisivät varmistaa, että naiset ovat Euroopan parlamentissa edustettuina mahdollisimman laajasti.

Puhemies. – (FR) Naiset ovat enemmistö, tänä iltana, parlamentissa, istuntosalissa. Halusin vain huomauttaa siitä.

Kohdan käsittely on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 22. huhtikuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (142 artikla)

Gabriela Crețu (PSE), kirjallinen. – (RO) Pidämme myönteisenä sitä, että valiokuntien sihteeristön tasolla on hallintovirkamiesten ja avustajien toimien osalta saatu aikaan jonkin verran edistystä tasapainoisen edustuksen aikaansaamisessa. Toivomme, että vastaavia toimenpiteitä hyväksytään myös poliittisten ryhmien ja erityisesti parlamentin poliittisen toiminnan johtotehtävien osalta. Mutta emme voi kuitenkaan olla panematta merkille, että nämä muutokset ovat vain pieni osa siitä, mitä naisten ja miesten välisen tasa-arvon valtavirtaistamisessa vaaditaan.

Naisten ja miesten välisen tasa-arvon valtavirtaistaminen tarkoittaisi, että jokaiseen lainsäädäntötoimeen liittyisi alustava sukupuolikohtainen vaikutustutkimus. Vastaavasti kaikissa valiokunnissa edellytettäisiin tietoa sukupuolten tasa-arvoon liittyvistä asioista ja vähimmäistason asiantuntemusta. Todellisuus osoittaa, että vuosien 2004–2009 vaalikauden aikana yhtään valiokuntien esittämää lakia ei hylätty siksi, että siihen ei sisällynyt tätä vaikutustutkimusta, vaikka sen sisällyttäminen olisi ollut pakollista Amsterdamin sopimuksen voimaantulon jälkeen. Meidän on valitettavasti tunnustettava, että vaikka pieniä myönteisiä tuloksia on saatu aikaan, sukupuolten yhdenvertaisuutta koskeva tavoite on vielä kaukana.

Livia Járóka (PPE-DE), kirjallinen. – (HU) Haluaisin onnitella Anna Záborskáa hänen mietinnöstään, jossa korostetaan sitä, että vaikka jotkin Euroopan parlamentin valiokunnista ovat hyväksyneet naisten ja miesten välistä tasa-arvoa edistävän strategian, tämän periaatteen johdonmukaisessa soveltamisessa on vielä selviä puutteita. Tässä mietinnössä annetaan myös monia eteenpäin suuntautuvia suosituksia. Yksi sellainen ehdotus on esimerkiksi aloite, että Euroopan parlamentissa työskentelevät virkamiehet osallistuisivat yhdenvertaisia mahdollisuuksia koskevaan koulutukseen, koska asianmukainen tieto on välttämätöntä tämän periaatteen toteuttamiseksi käytännössä.

Sukupuolten tasa-arvo on yksi yhteisön lainsäädännön peruseriaatteista. Euroopan parlamentti voi kuitenkin säilyttää uskottavuutensa yleisön silmissä vain, jos se vaatii sellaisten toimenpiteiden käyttöönottoa ja täysimääräistä täytäntöönpanoa, joilla edistetään sukupuolten tasa-arvoa myös tässä toimielimessä, erityisesti sen valiokuntien ja valtuuskuntien osalta.

Tämä tavoite mielessämme meidän on laadittava strategia, jossa esitetään yhdenvertaisten mahdollisuuksien aktiivista edistämistä ja sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamista koskevat konkreettiset tavoitteet. Valitettava tosiasia on se, että käytännöllisesti katsoen ei ole saavutettu yhtään edistystä sen jälkeen, kun Anna Záborská laati samasta aiheesta mietinnön vuonna 2007. Toivomme, että tällä viimeisimmällä kannalla saadaan enemmän tuloksia.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Naisia on Euroopan väestöstä 52 prosenttia. Poliitikassa toimivien naisten tehtävänä on vakuuttaa erityisesti naispuoliset äänestäjät siitä, että naisten osallistuminen EU:n politiikkaan on tärkeää tuleville sukupolville ja demokraattisten järjestelmien asianmukaiselle toiminnalle.

Uskon lujasti, että naisten edustuksen politiikassa ei pitäisi perustua pakollisten kiintiöiden käyttöönottoon, millä säädettäisiin naispuolisten ehdokkaiden vähimmäismäärästä, vaan naispuolisten poliitikkojen valmiuteen etsiä, hyväksyä ja edistää samoja asioita, jotka auttavat naisia ratkaisemaan todelliset ongelmansa.

Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan jäsenenä olen puhunut Euroopan parlamentissa monesti ehdotuksista, joita saan naisia tavatessani. Katson erityisesti, että lasten kasvattamisen sisällyttäminen

eläkkeiden laskemiseen ja useampien lastentarhojen ja päiväkotien tarjoaminen on ratkaisu työ- ja perhe-elämän tasapainon saavuttamiseen. Uskon lujasti, että poliitikko, joka toimii oman henkilökohtaisen äitiyttä ja perhe-elämää koskevan kokemuksensa perusteella, ymmärtää parhaiten naisten ongelmia.

Anna Záborskán mietintö naisten ja miesten välisen tasa-arvon valtavirtaistamisesta valiokuntien ja valtuuskuntien työssä todistaa siitä, että naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta työskentelee poikkeuksellisen aktiivisesti Euroopan parlamentissa. Se on laatinut monia mietintöjä ja lausuntoja, jotka ansaitsevat enemmän huomiota muilta parlamentin valiokunnilta. Myös tämän takia naispuolisten Euroopan parlamentin jäsenten määrän pitäisi nousta kolmanneksesta puoleen.

Rovana Plumb (PSE), kirjallinen. – (RO) Tällä hetkellä politiikkaan osallistuvien naisten ja suuria päätöksiä yhtiöissä tekevien naisten määrä kasvaa koko ajan. Vuonna 2006 EU:n johtajista 32,6 prosenttia oli naisia. Naisten osuus Euroopan parlamentissa nousi 16,3 prosentista vuonna 1979, kun ensimmäiset Euroopan parlamentin vaalit pidettiin, 31 prosenttiin vuonna 2009.

Näyttää kuitenkin edelleen tarpeelliselta hyväksyä ja soveltaa sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamista koskevaa strategiaa, joka sisältää erityistavoitteet kaikilla yhteisön politiikanaloilla, jotka kuuluvat parlamentin valiokuntien ja valtuuskuntien toimivaltaan.

Tuen sitä, että parlamentin valiokunnilla ja valtuuskunnilla on oltava käytössään asianmukaiset keinot, jotta ne saavat vakaat tiedot sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamisesta, mukaan luettuna indikaattorit ja sukupuolittain jaotellut tilastotiedot, ja että talousarvion määrärahat on myös jaettava niin, että varmistetaan sukupuolten tasa-arvo.

Kaikilla näillä vaihtoehdoilla on edistettävä hyvien käytäntöjen jatkuvaa vaihtoa, jonka tavoitteena on panna täytäntöön perhe- ja työelämän yhteensovittamista koskeva kokonaisvaltainen strategia ja helpottaa naispuolisten työntekijöiden työuran kehittymistä.

Sosialidemokraattina katson, että tämän on erinomainen aloite siirtää kansallisille parlamenteille Euroopan parlamentin sukupuolten tasa-arvosta tarjoama myönteinen malli (11 prosenttia Romanian parlamentin jäsenistä on naisia).

29. Vihreä kirja Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevasta politiikasta tulevaisuudessa (lyhyt esittely)

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana lyhyt esittely Eva Lichtenbergerin liikenne- ja matkailuvaliokunnan puolesta laatimasta mietinnöstä vihreästä kirjasta Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevasta politiikasta tulevaisuudessa (2008/2218(INI)) (A6-0224/2009).

Eva Lichtenberger, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kiitos paljon, että jätite tänne tämän asian käsittelyn ajaksi, sillä se on itse asiassa huomattavasti tärkeämpi kuin mitä saattaisi päätellä täällä läsnä olevien jäsenten määrästä. Se liittyy liikennepolitiikan tarkistamiseen Euroopan laajuisten verkkojen osalta. Haluaisin ensiksi kiittää kollegoitani, jotka ovat osallistuneet tähän, erityisesti komissiota ja sihteeristöä, joka antoi erinomaista tukea.

Euroopan laajuisilla verkoilla on pitkä historia. Hankkeita on esitetty, luetteloista keskusteltu ja päätöksiä lykätty 15 vuoden ajan. Tämä oli ja on syy koko tarinan tarkemmalle tarkastelulle, sen tarkistamiselle ja miettimiselle, missä määrin tavoitteet on saavutettu tai voidaan saavuttaa. Euroopan laajuiset verkot eivät aina ole olleet menestys. Se johtuu – kuten niin usein Euroopan unionissa – osittain rahoituksesta ja osittain rahoituksen puutteesta jäsenvaltioissa, joilla on edelleen valitettava tapa pyytää paljon tukea Euroopan unionilta. Sitten kuitenkin, kun kyse on maksuista Euroopan unionin talousarvioon, sakkien suut ovat visusti kiinni ja ulos annetaan hyvin vähän.

Ja koska tyhjistä on paha nyhjäistä, monet hankkeet eivät päässeet käyntiin, ja meidän on tarkasteltava tätä tiiviimmin vielä kerran, erityisesti niiden viimeaikaisempien haasteiden pohjalta, joita meillä on koko EU:n liikennepolitiikan osalta. Toisaalta meillä on ilmastonmuutoksen aiheuttamia uusia haasteita, ja meidän on vastattava näihin haasteisiin. Kysymys liikenteen kestävydestä ja kysymys tiettyjen liikennetapojen ilmastolle aiheuttamasta vahingosta on kysyttävä aina uudelleen ja uudelleen, ja niiden on myös oltava mukana jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin toiminnassa.

Toinen kohta on se, että meidän on tietenkin käsiteltävä hyvin päättäväisesti nykyistä rahoituskriisiä, joka tietyissä oloissa rajoittaa vielä enemmän joidenkin jäsenvaltioiden valmiuksia ryhtyä toimenpiteisiin

infrastruktuurien ja niihin liittyvien tarvittavien investointien osalta. Laajentuminen on kuitenkin tuonut meille Euroopassa täysin uusia tehtäviä, joita ei ollut olemassa, kun Euroopan laajuisten verkkojen luettelosta tehtiin päätöksiä. Siksi valiokunnassa tehtiin pitkien keskustelujen jälkeen päätös sellaisen lähestymistavan hyväksymisestä, jolla pyritään käsittelemään erityisesti näitä asioita.

Ensinnäkin eri liikennemuodot pitäisi verkottaa huomattavasti paremmin kuin tähän mennessä. Tätä on lyöty aiemmin laimin. Tämä vaikuttaa erityisesti satamiin ja sisämaahan, joita on lyöty laimin viime vuosina ja jotka nyt ovat tämän mietinnön keskipiste. Se kuitenkin edellyttää myös ydinverkon kehittämistä ja sellaisia verkon yhteyksiä, joihin koko järjestelmä perustuu ja joihin koko järjestelmä on liitetty, mikä mahdollistaa liikennealan vakaan kehittämisen ja sen hallinnon jatkuvan parantamisen. Me emme tarvitse ainoastaan liikennemuotojen maantieteellistä verkkoa vaan myös käsiteverkon, paremmat intermodaaliset yhteydet ja parempaa tekniikkaa verkoissa. Tämä koskee enemmän ohjelmistoa kuin laitteita. Tämä on mietintömme ydin, ja toivon, että voimme sopia tästä päätöslauselmasta, jolla on laaja tuki, ja että emme ota askelta taaksepäin, kuten vaihtoehtoisessa päätöslauselmassa juuri todettiin.

Joe Borg, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, koska Euroopan laajuisia verkkoja koskeva politiikka luotiin 15 vuotta sitten, sillä on edistetty huomattavasti sisämarkkinoiden toimintaa ja taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta. Nyt sitä on mukautettava uusiin haasteisiin.

Vihreässä kirjassa Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevasta politiikasta tulevaisuudessa käsitellään näitä haasteita ja ehdotetaan toimenpiteitä niihin puuttumiseksi sekä verkon suunnittelun että hankkeiden täytäntöönpanon vaiheissa.

Komissio arvostaa hyvin paljon sitä, että Euroopan parlamentti on seurannut tätä tarkistusprosessia alusta alkaen, kuten päätöslauselmassa mainitaan. Se korostaa molempien toimielinten päättäväisyyttä kehittää tulevaisuuteen suuntautunutta Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevaa politiikkaa.

Meidän ehdotustemme ja liikennevaliokunnan hyväksymässä Eva Lichtenbergerin mietinnössä esitettyjen tavoitteiden ja kehotusten välillä on suuri vastaavuustaso: on kehitettävä yhtenäisempi verkostolähestymistapa, jossa on vahvistettava intermodaalisia yhteyksiä, kuten rautatieyhteyksiä satamiin ja lentokentille ja intermodaaliisiin terminaleihin, yhteyksiä kaukoliikenteen ja kaupunkien liikennejärjestelmien välillä sekä yhteentoimivuutta, jotta parannetaan matkustaja- ja rahtiliikenteen tehokasta, turvallista ja laadukasta perustaa.

Komissio on samaa mieltä myös siitä mietinnössä esitetystä näkemyksestä, että – erityisesti rahti-alalla – on olennaisen tärkeää edistää komodaalisia ketjuja, joissa vesi- ja raideliikenteellä on merkittävä asema, ja älykkäillä liikennejärjestelmillä tuetaan infrastruktuurin käytön optimointia.

Liikennevaliokunta on mietintöluonnoksessaan valinnut kolmannen vaihtoehdon, ytimeistä ja kattavasta verkosta koostuvan kaksinkertaisen rakenteen. Tätä vaihtoehtoa tukemalla parlamentti vahvistaa, että perinteinen liikenteen infrastruktuuria koskeva politiikka on yhdistettävä uusien edellytysten ja olojen asianmukaiseen käsittelyyn, että tarvitaan enemmän joustavuutta ja reagointia muuttuviin tilanteisiin ja enemmän avoimuutta liikenteen palveluvaatimuksista johtuvien infrastruktuuritoimenpiteiden määrittelyssä ja tuessa ja että talouteen ja ympäristöön liittyvä haaste edistää liikennekäytävien koordinoitua parantamista monilla pienillä infrastruktuurilla ja älykkäillä liikennejärjestelmillä koskevilla hankkeilla.

Panemme merkille, että mietintöluonnoksesta liikennevaliokunnassa käydyin äänestyksen jälkeen esitettiin vaihtoehtoisia päätöslauselmaa, jossa tuetaan toista vaihtoehtoa, yksinkertaista verkostoa, jossa on vain ensisijaisia hankkeita ja ensisijainen verkosto, eikä siten kattavaa verkkoa. Se on meidän mielestämme ristiriidassa joidenkin päätöslauselmaluonnoksen kohtien kanssa.

Haluaisin tässä yhteydessä myös muistuttaa kattavan verkon eduista ja haitoista. Vaikka se on liian laaja, jotta siinä voitaisiin asettaa selkeästi painopisteet ja keskittyä yhteisön välineisiin sen täytäntöönpanon edistämiseksi, sillä edistetään Euroopan laajuisten liikenneverkkojen saatavuutta koskevaa toimintaa ja edistetään yhteenkuuluvuutta. Se on myös osoittautunut olennaiseksi viitekehykseksi erilaisille liikennepolitiikan toimille ja lainsäädännölle: erityisesti rautatiealan yhteentoimivuudelle ja tieturvallisuudelle. Kattavan verkon poistamisella olisi siksi joitakin turmiollisia vaikutuksia.

Verkon täytäntöönpanon osalta olemme täysin samaa mieltä mietinnössä esitetystä näkemyksestä, että jäsenvaltioilla on ratkaiseva asema päätettäessä liikenneinfrastruktuurista sekä suunniteltaessa ja rahoitettaessa sitä. Euroopan laajuisten liikenneverkkojen talousarvioon tarvitaan riittävästi taloudellisia resursseja, ja alueellisten kehitystavoitteiden ja Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevan politiikan koordinoitua on vahvistettava ja julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia on kehitettävä edelleen.

Komissio korostaa myös, että Euroopan laajuisten liikenneverkkojen investoinnit ovat merkittäviä kestävässä talouskehityksessä ja siten olennainen tapa auttaa voittamaan nykyinen kriisi.

Lopuksi, olemme hyvin kiitollisia Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevasta politiikasta tulevaisuudessa laaditusta päätöslauselmaesityksestä. Haluaisimme kiittää liikennevaliokuntaa sen sitä koskevasta rakentavasta keskustelusta ja erityisesti Eva Lichtenbergeriä kattavasta työstä. Se on arvokas panos seuraaviin prosessin vaiheisiin keskusteluissa muiden toimielinten kanssa.

Puhemies. - (FR) Kohdan käsittely on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 22. huhtikuuta 2009.

Kirjalliset lausumat (142 artikla)

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), kirjallinen. - (PL) Kun Euroopan parlamentin nykyinen vaalikausi lähenee loppuaan, meillä on tilaisuus kommentoida komission lähitulevaisuudessa suunnittelemaa lähestymistavan muutosta yhteisön suurimmassa infrastruktuurihankkeessa, Euroopan laajuisissa liikenneverkoissa.

Tällä hetkellä jäsenvaltiot rakentavat verkkoa. Tämän looginen jatko ja lopullinen vaihe on eri maiden yksittäisten osien yhdistäminen yhtenäiseksi kokonaisuudeksi yleiseurooppalaisen järjestelmän luomiseksi.

Euroopan unionin maantiede muuttuu. Siksi muutosten esittäminen verkon kartan muuttamiseksi tuntuu oikeutetulta. Tässä yhteydessä myös investoinnin rahoitustarpeet muuttuvat. Verkon yhdistämisen lopullisessa vaiheessa pitäisi kiinnittää erityistä huomiota sen rajatylittävien osuuksien rahoittamiseen.

Euroopan nykyisten liikenneyhteyksien laadun parantaminen ja uusien rakentaminen auttaa meitä vähentämään tieliikenneonnettomuuksia, mikä on jatkuva painopisteala parannettaessa EU:n kansalaisten liikkuvuutta. Lisäksi, teknisten innovaatioiden kaikkien uusien muotojen käyttöönottoa ja nykyinen älykkään liikennejärjestelmän yleistämistä perustellaan EU:n 2000-luvun infrastruktuurin painopistealoilla.

30. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

31. Istunnon päättäminen

Puhemies. - (FR) Enää minulla on jäljellä vain yleisössä olevien jäsentemme, joita ei ole paljon mutta jotka ovat tarkkaavaisia, kiittäminen läsnäolosta. Sen lisäksi jäljelle jää tämän istunnon päättäminen iltana, joka on minulle varmasti viimeinen puhemies.

(Istunto päättyi klo 23.45.)